பிஸ்மில்லாஹி.

குணங்குடி மஸ்தான்சாயிபு அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

கோட்டாறு

கா. ப. ஷெய்குத்தம்பிப்பாவலரவர்கள்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

கொளம்பு புத்தகம் வியாபாரம்,

பி. முஹியித்தீன் பிச்சை சாஹிபு

அவர்கள் விருப்பத்தின்

சென்னை, மண்ணடி

பூ. ரா. அப்பாதுரை முதலியார்

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது

1930

இதன் விலை]

பிஸ்மில்லாஹி.

குணங்குடி மஸ்தான்சாகிபவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

கோட்டாறு

கா. ப. ஷெய்குத்தம்பிப் பாவலரவர்கள்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை மண்ணடி,

சரவணபவ அச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1930.

இதன் விலை ரூபா 2 0 0

சிவநேசன் அண்டு கம்பெனி,
சரவணபவ அச்சுக்கூடம்
35, பாரிஸ் வெங்கடாசலஐயர் தெரு, மண்ணடி, மதராஸ்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு.

இலாஹி

குணங்குடி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பேரில்

மகா வித்வான் திருத்தணிகைச்

சரவணப் பெருமாளைய ரவர்கள் பாடிய

நான்மணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

எண்சீர் குணங்குடியா னென்னுங் குருமணிமேல்
வண்சீர்த் தமிழ்நான் மணிமாலை—பண்சீர்கொள்
கற்பனைசேர் பொற்பினவில் கைக்குப் பலவகையாங்
கற்பனைதீர் சிற்பரன்றாள் காப்பு.

நூல்.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னாதி யாம்பொய்ப் பொருளினுறு புன்சுகத்தை
மின்னுமென் றெள்ளா விரகிலிகே—ளின்னே
குணங்குடியா னஞ்செய் குறிவாளி நல்க
வணங்குடியா னஞ்செய் வழுத்து. 1

கட்டளைக் கலித்துறை.

வழுத்துந்தொழும்படையன்பமைந்தோர்தமைமாநிலருள்
பழுத்துங்குணங்குடியான்கரைகாண்டகுபண்புடைத்தாய்

முழுத்தும்பவக்கடலைக்கடப்பித்திசைமுற்றுறவே
யழுத்தும்கரைபெறவில்லாதவானந்தமாங்கடலே. 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கடல்சூழ் புவியி லுளத்திருளைக்
கருணை யொளியி னற்களைந்து
விடல்சூழ் பவரிற் குணங்குடியான்
மிக்கோ னெனற்கோர் தடையுளதோ
மிடல்சூழ் புறத்தின் விழிமறைத்து
மேவு மிருளை விரிகதிரா
லடல்சூழ் பொருள்கள் பலவுறினு
மலரி யுயர்வாய்த் தோன்றுறுமே. 3

நேரிசை யாசிரியப்பா.

தோன்றுபல் பாதகத் தொகுதியா மைந்தரை
யீன்று வளர்க்குமா வென்னுமிக் கலிதனிற்
காட்சியிற் புலப்படாக் கடவுளுண் டெனலு
மாட்சியி னவனையா மருவலுண் டெனலு
முடலமீ தன்றிவே றுயிருள தெனலுந்
துயிலுண வொழித்துத் தொடர்புல னடக்கிப்
பயிலு மனோலயம் பண்ணலுண் டெனலுங்
கண்டவர் யாரிவை கட்டுரை யாமெனக்
கொண்டரு நூலையுங் குருவையும் பழித்துத்
தவத்தொழில் சிறிதுந் தழுவாது கைவிட்
டவத்தொழின் முழுவது மஞ்சாது புரியுங்
கொடியவர் சேட்டுளங் குலைந்துடல் விதிர்ப்ப,

வொடிவரு பத்தியி னுற்றவர் தமக்கெலாங்
கடவுளே யவனடி காண்டகு திறத்தினைச்
சடமுறு முயிரவன் றன்னினவே றன்மையை
வியத்தகு மைம்புலன் வென்றுமன் னடக்குறு
நயத்தகு மியோகமெஞ் ஞானநல் வியல்பினை
யையந் திரிபற வருளினு னுள்ளங்
கையுறு நெல்லிக் கனியென வுணர்த்து
மிணங்கு மெய்ப் புகழொடு மிசைந்தான்
குணங்குடி யானெனக் குதவு மாதவனே. 4

நேரிசை வெண்பா.

மாதவஞ்சேர் மேலோர் வழுத்துங் குணங்குடியான்
றீதவஞ்சேர் நம்மவித்தை தீர்க்குமெனக்—காதல்
விரைந்துபுகழ்ந் தோரிசழ்ந்தோர் மேவுவர்மெய்ப் போதம்
வரைந்து யிழைக்கும் வழி 5

கட்டளைக் கலித்துறை.

வழிசேர் குணங்குடி யானெனு மாரியன் மல்கருள்கூர்
விழிசேர் திருமுகத் திங்கள்கண் டார்க்கன்றி மேதலுண்
பழிசேர் கனவிந்து காந்த முறுகுறும் பண்பினொடு [டோ
மொழிசே ரஞ்ஞான மெனுமிரு ணீங்கு முறைமையுமே. 6

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முறைமுறைவந் தரசரெல்லாம் வணங்கச் சீர்கான்
முடிபுனைந்து புடவிமுழு தாளும்பேறு
மறைதருமோர் வீட்டினுக்கே யவாவுண் மேவி
வரைக்கருங்கோர் சிகமொழித்துக் கந்தை சூழ்ந்து

பொறையுறுநின் றிருவருள்பெற் றைய மேற்றுண்
புண்ணியரா லொருபொருளென் றெண்ணற்காமோ
குறைவறுநற் புகழ்பரம யோகி யென்னுங்
குணங்குடியா னேவிளங்கக் கூறுவாயே. 7

நேரிசை யாசிரியப்பா.

வாயினாற் பலநூல் வகைதெரிந் துரைத்துங்
காயமேல் வெண்பொடி கவினுறப் பூசியுஞ்
செய்யகல் வாடையைத் திகழ்ந்திட வுடுத்துந்
துய்ய சடைமுடி துதைதர முடித்துந்
தண்டுக மண்டலஞ் சால்புறத் தாங்கியு
மண்டல மிசைவிரி மான்றோலி னிருந்தும்
படர்புலச் சூறையிற் படுசிறு துரும்பென
விடர்கெழு மனத்தரா யிருக்கின்றனர் பலர்
தெளிதிரைக் கடல்சூழ் நெடும்பெரும்புவிமிசை
யளிவளர் குணங்குடி யானெனு மமல
சாற்று மச்சாதனந் தானென் றிலாமலும்
போற்று முனதருள் பொருந்திய வொருசில
ரொருதன் இயல்புணர்ந் திருவினை யகற்றி
மூவா சைத்திற மேவாது விடுத்து
நாற்கதி நணுகுறு மேற்கதி விரும்பி
யைம்பொறிக் கெதிர்வற வெம்புல னடக்கி
யறுசம யங்களு னெறிநிலை தேறி
யெழுபிறப் பிகந்ததென் விழுமிய செருக்கிற்
பக்தியாற் படரெலா மொருவி
நித்தியா நந்த நிலையா யினரே. 8

ஆயுங்காலன்பி னழியாத் துணையாகுஞ்
சாயுங்கா லன்படர்ந்து காதவுடன்—மாயுங்கா
னீதிக்கும் போதயனை நோராங் குணங்குடியான்
போதிக்கும் போதப் பொருள். 9

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொருட்செல்வம் புல்லிய தென்றே விடுத்திந்தப் பூதலத்தி, னருட்செல்வ மெய்தும் குணங்குடி யானருளாதரித்தோர், தெருட்செல்வ நன்கெய்தி பைம்புலன் மாளச் செகுத்தினியா, மிருட்செல்வ மல்லமெனவே மகிழ்வற்றிருப்பார்களே. 10

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கள்ளுண்டுங் கொலைபுரிந்துங் கபடஞ்செய்துங்
கணிகையர்தம் புணர்ப்பினுறு காம நோயா
லெள்ளுண்டுந் திரிகொடும்பா தகத்தோர் தாமு
மிணையில்குணங் குடியானே யிறைவாவுன்றன்
விள்ளுண்ட கமலவடி படுந்துளொன்று
மேற்படப்பெற் றிடினவர்கெவ் வினைக ளெல்லாந்
தள்ளுண்டு சிறுசிலையோன் றெடுத்து வீசத்
தருநிறைபுட் குழாமெனவே பறந்து போமே. 11

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மேதகு நிலையினை மேவிவாழ் வித்தக
வோதக விருடனை வொழிக்கு மாமணியே
யன்பினர் மகிழ்கொள வருள்பொழி முகிலே
யின்பகன் குதவுறு மினியதெள் ளமுதே

துகளற வோங்கிய துறவினர்க் கரசே
திகழறந் தாங்குபு சேர்குணங் குடியாய்
நின்னை வணங்கினோர் நெஞ்சா லயந்தொறு
முன்னை யிருத்திவே றுறைகின் றனையா
லொருவனோ பலரோ வொருநீ
தெரிதரப் புகல்கநின் றிருவுள மகிழ்ந்தே. 12

நேரிசை வெண்பா.

தேவருக்கு மெய்தரிய சிற்சுகத்தைத் தற்புகழ்ந்தோர்
யாவருக்கும் பாரினொழி யாதெளிதி—னீவனயந்
தொப்பில் பெருந்தவத்தி னோங்கு குணங்குடியான்
செப்பும் வினையனைத்துந் தீர்த்து. 13

கட்டளைக் கலித்துறை.

துதியும் பழியு மமுதமும் புற்கையுந் துப்புமப்பு
நிதியுஞ் சிலையுங் கலவையுஞ் சேறு நிகருறவே
வதியுந் திறத்திற் குணங்குடி யானருள் வாய்த்தவன்பாற்
பதியுங் கருத்துடையார்கள் கருத்துடைப்பார்கண்மெய் யே

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மெய்யுறுசீர்க் குணங்குடியா னெனும்பவனே யாரினிவ் விரிநீர் வைப்பு
னய்யுறுபித் தொடுவாத மல்கியைய மேவிடினு நாடி நோக்கி
யுய்யுறநன் னிலைபெறவோர் மாத்திரைதன் னுளமிரங்கி யரைத்தல் செய்யும்
பொய்யுறுமிப் பவநோயை யொழித்திணையி லாதசுகம் பொறுத்து மாறே. 15

அ. நேரிசை யாசிரியப்பா.

மாறுகொண் டென்மன மாகிய பரியை
வீறுகொண் டவாவெனும் வீரனிங் கொருவ
னழிக்கா றெனுங்கல் லணைமிசை யார்த்தாங்
கிழுக்கா றுடைசின மெனுங்கலி னஞ்சேர்த்
தளியறு செருக்குமிக் காகிமே லிவர்ந்து
வளியெனும் வாதுவன் வாய்ந்துடன் றொடர்தரப்
பொறியெனுங் கொடுவழி புகுந்திடச் செய்தலு
நெறிபிறந் தப்பரி நீள்புலக் கான்புகுந்
தரிவையர் மயக்கெனு முளற்றினுள் வீழ்ந்துந்
தெரிபொன் னெனும்வனத் தீமிதித் தழுங்கியும்
பகர்மண் ணெனுங்கொடும் பாறைதாக் குற்று
மிகுபெருந் துன்பொடு மெலிந்துழல் கின்றதா
லின்குணங் குடியா னெனுந்தவர்க் கரசே
நன்குமற் றதனை நீ நல்வழி திருப்பியே
யருளெனும் வாளினவ் வீரனைத் துமித்துக்
கருதுமக் கல்லணை யாதிகள் களைந்தொழித்
தென்வச மாக்குவை யெனின்யா
னின்வச மாகுவ னினதியல் புகழ்ந்தே. 16

நேரிசை வெண்பா.

புகழ்ந்து குணங்குடியான் பொங்கிசையை நெஞ்சந்
திகழ்ந்துபுல வீர்பாடல் செய்யி—னிகழ்ந்து
மலத்திருக்கை மாற்றிநிலை மாறுவின் பெய்தி
நலத்திருக்கை நல்கு நயந்து. 17

கட்டளைக் கலித்துறை.

நயமேவு கஞ்ச முகமுங் கருணை நயனமுஞ்சீர்
பயமேவு செம்பொ னுறம்மேனி யும்மெழிற் பாதுகைசேர்
சயமேவு தாளுந் தலைவிரி கோலமுஞ் சார்ந்தன்பரி
தயமேவு மென்றுங் குணங்குடி யானெனுஞ் சற்குருவே. 18

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குருவா யடுத்தோர்க் கருள்சுரக்குங்
கோதில் குணஞ்சேர் குணங்குடியா
னுருவா யருவா யுபயமுமா
யொன்றாய்ப் பலவா யறிஞர்விழை
திருவாய் விளங்கும் பாநிலையைத்
தெரிக்கு மெனின்மற் றவன்பெருமை
யொருவர் யுடையோ னும்புகழ்வே
ணோரா யிரம்வாயுறி னொருங்கே. 19

நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒருங்கிய மனத்தொடு மொருகாசு மிலனைப்
கருங்கடற் புவிமிசைக் காகன் மீதூர
வழுத்தி யன்புடை வந்திறக் கின்றவ
னெழிற்குணங் குடியா னெனுமருட் செல்வ
தன்னையு மிழப்ப தல்லா
லென்னை யவன்பெற வியம்பருள் சுரந்தே. 20

நேரிசை வெண்பா.

சுரக்குமணற் கேணியினீர் தோண்டுந் தொறுமைந்
தாக்குங் குணங்குடியா னன்பர்க்—கிரக்கமொடு

மானந்தத் தேறல் வரப்புகல்வ தால்தோறு
மானந்தத் தேறல் சுரப்பாம். 61

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆர்ந்துணை நாடிற் குணங்குடி யானென் றறிந்தவன்பாற்
போந்துணை யோடன்பு செய்தவர் செய்தவர் பூதலத்திற்
சார்ந்துணை யுங்கை வருடிச்செவ் வாய்ச்சியர் தாட்கமலப்
பூந்துணை யூட லொழிந்தாங்கு புல்லினரே. 22

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புல்லியு மல்லிசேர்ந்து பொலிவுறு மணத்த தாடிங்
தொல்லியல்வழுவாவண்மை தொடர்குணங்குடியானென்னு
நல்லியன் ஞான மூர்த்தி நாமமுற் றிடுதலாலே
சொல்லியவெனதுசொல்லுந் தோன்றுறுஞ்சிறப்பினுற்றே.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உற்றிளங் கெழுமிய நற்றிற வன்பொடுங்
குணங்குடி யானருட் கிணங்கினோ ரியார்க்கும்
பகைமையுங் கேண்மையும் புகனிலை யெனவென்
னெடுங்கா லந்தமை நீங்காது பழகிய
கொடுங்கேண் மாயையைக் கொல்பெரும் பகைவராய்க்
கதுவிய கேண்மையிற் கலப்பர்
புதிதென வெய்திய போதந் தனக்கே. 24

நேரிசை வெண்பா.

தனக்குத்தா னேநிகராந் தத்துவத் துவனை
யினக்குத்தா னன்றியெவர்க் குண்டு—நினைக்குங்கால்

கூறுமளிசேர் குணங்குடியா னேவிமலா
மேதறுதவ யோகமுயல் சீர். 25

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீறை விரும்பினர் கின்றுமு லொபமெய் சேருநசை
போரை விரும்பினர்க் கின்று மனநிலை பூவையர்தம்
மோரை விரும்பினர்க் கின்றுங் குணங்குடியா னிடஞ்செய்
நாரை விரும்பினர்க் கின்று முலகர் நவிலவரே. 26

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்:

நவிலுமிள மையுமதனை யுறுமுடலு மதனையுள
நயந்து காக்கக்
குவிபொருளும் புனற்குமிழி போலநிலை யல்லவெனுங்
குணத்தை யோர்ந்து
புவிபுகழு மெய்ஞ்ஞானக் குணங்குடியான் றிருவருளைப்
பொருந்தற் கெண்ணார்
தவலறுசீ ரகண்டபரி பூரணமாஞ் சிற்பரன்றாள்
சார்த லுண்டே. 27

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உண்டுமுடுத்து முறுபொரு ளீட்டியு
மெண்டகு வாழ்நா ளியாவையுங் கழித்தே
யணங்குசெய் வினைமுய லசடருக் கறிவருங்
குணங்குடி யானருட் குரிசி லிசையிசை
நாவாய் நாவா யாகு
மேவாப் பவக்கட லொழிந்து கரைபெறற்கே. 28

நேரிசை வெண்பா.

பெறற்கரும்பே றென்றுளதோ பேருலகில் யார்க்குந்
தெறற்கருமா பைக்கழிவு செய்யும்—விறற்கிசைந்த
மன்னருளங் கொண்டு மதிக்குங் குணங்குடியான்
றன்னருளங் குற்றார் தமக்கு. 29

கட்டளைக் கலித்துறை.

குவலைய மெங்கு மொருசாண் வயிற்றின் குழிநிறைப்பக்
கவலை யடக்கிரைக் கேயுழல் வீர்பயன் கண்டதுண்டோ
நுவலைய நீக்குங் குணங்குடி யானருள் நோக்கிவிழித்
திவலைய ருவன்பிற் சேரினுண் டாங்கடைதீர் சிறப்பே. 30

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிறக்கும் புகழு மடுத்தோங்குஞ் செறிதீ வினைகளெ லாம் விடுத்தும், பறக்கும் வித்தை யிருணீங்கும் பக்தி யுளத் தின் மேன்மேலும், பிறக்கு மிதப் பெருவாழ்வு பெருகு முலகிற்பேதமிலை, துறக்கு முறவோன் குணங்குடியான் சொல்லுநெறியைத் துன்னினர்க்கே. 31

நேரிசை யாசிரியப்பா.

துன்னுற திரைக்கடல் சூழ்பெரும் புவிமிசை
பன்னுறு நிலைகெழு பலசம யங்களு
ளெச்சம யத்தவ ரெவ்வா றுகருதினு
மச்சம யத்தவர்க் கவ்வா றிருந்தருள்
பலவடி வங்களும் பலநா மங்களு
நலமுற மருவிய நாயக னாகியு

முருவும் பெயருமொன் றாதலே வாகிச்
செருவளர் சமயா தீதமுற் றொளிருஞ்
சிற்பரம் பொருளினைத் தெரிக்கு
நற்குணங் குடியா னெனுநா யகனே. 32

நேரிசை வெண்பா.

நாயனார் நல்வரை நாடுங் குலமகள்போற்
றூயசுமாந் தற்பரனைத் தாங்காண—நேயமுவ்வங்
கொண்டோர்க் கலது குணங்குடியான் கண்ணருட்பே
றுண்டோவிப் பூதலத்தி னுள். 33

கட்டளைக் கலித்துறை.

உள்ளினுங் கண்மு னெழுதினுங் காதி னொருவர்சொலக்
கொள்ளினு நாவினிற் கூறினு மின்பங் கொளிக்
கள்ளினு நெஞ்சை யழிக்கின்ற காமக் கரிசிலரைத்
தள்ளினுஞ் சூழுங் குணங்குடி யாயெனுந் தற்பரமே. 34

கலி விருத்தம்.

பரம யோகியைப் பற்றொன் றிலான்றனைக்
கரவி லாத கருணைக் கடலினைக்
குரவ னாகுங் குணங்குடி யான்றனைப்
பரவி னார்க்குப் பவப்பிணி யில்லையே. 35

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

இல்லையோ வுளதோ விடையென மருண்டு
முல்லையி னரும்பே முறுவலென் றுரைத்துங்
கொங்கையைச் செம்பொனிற் குடமென வியந்துஞ்
செங்கையைக் காந்தட் செழுமல ரென்றும்

விழியைக் கூர்நெடு வேற்படை யென்று
மொழியை நறுஞ்சுவை முதிரமிழ் தென்று
மிதழினைக் கொவ்வையி னெழிற்கனி யென்று
நுதலினைப் பிள்ளைப் பிறையென நுவன்றும்
வனிதையர் மயக்கிடை மயங்கிவீழ்ந் தழுதுந்
துனியுறு வோர்மனச் சோர்வினை யொழித்திட
மலறுபுகன் ஞான வளமினி தருளுங்
குறைவரு நற்குணங் குடிகொண் டிருத்தலா
லுன்பெயா காரணத் துறுபொரு ளுணர்ந்தனங்
கொன்பெறு புகழ்வளர் குணங்குடியானே. 36

நேரிசை வெண்பா.

யானென தென்னுஞ் செருக்கற் றியாவுமொரு
தானெனவே கொள்ளுந் தகையாகு—நானிலத்திங்
கூருங்கருணைக் குணங்குடியான் சந்நிதியி
னேருங் கருத்தோர் நிலை. 37

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிலையுறு சத்துச்சித் தாநந்த மாகநிறைபொருளைக்
கலையுறு மாட்சியிற் றுனுற்றி யாரையுங் காட்டவல்லோன்
புலையுறு மியாக்கை வருந்துற நோக்கும் புனிதர்புகழ்
தலையுறு சீர்கொள் குணங்குடி யானென்னுஞ் சற்குணனே.()

கலி விருத்தம்.

குணங்குடி யானருள் கூடி னலத்தி
னிணங்கிய கிந்தைய ரேத மகற்றி
யணங்கறு பின்பி னகர்ந்துல கத்தோர்
வணங்கி வழுத்துறு மாண்பொடு வாழ்வார். 39

2

வார்தருங் கூந்தலார் வரிவிழிக் கணையு
மோர்தரு மதவே ளெறிமலர்க் கணையு
மூறு செயப்பெறு தொளிர்திரு மேனியோய்
கூறுபல் புகழ்வளர் குணங்குடி யானை
இயலுறு மன்புகொண் டெய்தினோ ரியார்க்கும்
யாவரு மதிநிலை யருள்செய நின்று
மண்ணுல கந்தனில் வழங்குகின் றனைநீ
விண்ணுல கந்தனில் விளங்குபொன் னெனவே.

முற்றிற்று.

இஃது,

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் மீது
மேற்படியார் மாணாக்கராகிய சிவயோகி
ஐயாசுவாமி முதலியாரவர்கள் பாடிய

தோத்திரப்பா.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தண்ணுத கத்தின் குணமழ லவிக்குந்
தன்மையா யிருந்துமோர் கடத்தி
னண்ணிய போத வழலினாற் கொதித்து
நவிவுறு நியாயம்போ லுடலில்

பண்ணிய வான்மா பொருந்தி யிந்தியத்தாற்
 பன்மையாய் விளங்குவ தல்லா
லெண்ணிய பந்த மாதிய வுளவோ
 வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 1

மதிதன துருவிற் களகங்மில் லாமல்
 வான்மிசை வயங்குறப் புவியின்
விதமுறு சாயை யாற்களங் குளதாய்
 விளங்குறுந் தகைமைபோ லான்மா
சதிசெயு மனதால் விகற்பசங் கற்பத்
 தன்மைகொண் டியங்குவ தல்லா
விதமகி தத்துட் சார்வன வுளவோ
 வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 2

மன்னிய படிக நிட்களங் கமதாய்
 வயங்கினுஞ் சகசமாய்த் தோன்றுந்
தன்னிழற் சாயை யாற்கறுப் புளதாய்த்
 தயங்குறுந் தன்மைபோ லான்மா
துன்னுமா ணவத்தி னுலபி மானச்
 சுழலினின் றியங்குவ தல்லா
லின்னல்செய் துவித பேதம துளவோ
 வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. 3

மாசிலா தொளிரும் பெருவெளியாய்
 வானிடை நீனிற மதுதா
னேசுறு மித்தியா ரோபமாய்த் தோன்றி
 யிலகுறு முறைமைபோ லான்மா

வாசுறு மவித்தியா மலசகி தத்தா
லவத்தையிற் றியங்குவ தல்லா
லீசனுப்ச் சீவ னுயிரண் டுளவோ
வியப்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. 4

வானிடை யொளியைப் பரப்புமோ பரிதி
மன்னிய சலத்தினுட் டோன்றி
யானிதி னுருவ மச்சல மசையி
னசை[illegible]ஞ் செய்கைபோ லான்மா
கானலை நிகர்த்த புனலிடை யந்தக்
கரணமோ டிலங்குவ தல்லா
லீனமாந் தனுவா தியபல வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. 5

பகரும் புனறன் னிறம்வெளுப் புடைய
பான்மையோ டிருக்கினும் பார்க்கிற்
சகசமாய்க் கரிய நிறமுற விளங்குந்
தன்மைபோ னித்திய வான்மா
தகையுறு மாயா மயக்கொடு தியங்கித்
தனைமறந் துறங்குவ தல்லா
லிகழுறு மமதை யகந்தைக ளுளவோ
வி[illegible]ம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே.

அழிவுறும் பிருதி வேகமா யிருந்து
மசலமே முதலிய பலநல்
லெழிலுறு முருக்க டோன்றிநின் றிலங்கு
மியற்கைபோனித்திய வான்மா

வொழிவுறு நாணு விதமுறு நாம
ரூபமோ டுறைகுவ தல்லா
விழிவுறுஞ் சிருட்டி யாதிய வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 7
வெள்ளைவா கனத்தின் விளங்குவெண் மதிதன்
மேற்பரந் தோடுதன் முகிலென்
றுள்ளுறத் தெளியா தொளிர்மதி யோடு
தெனச்சொலு முவமைபோ லான்மா
கள்ளவஞ் ஞான மாதிய வவத்தை
களுக்குள்ளாய்க் கலங்குவ தல்லா
லெள்ளுறுங் கொடிய சஞ்சல முளவோ
வியப்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 8
எங்கணு மாகா யம்விபு வாகி
யிருந்து மண்ணுதிய பலவின்
சங்கமாய் மறைபட் டதினதி னுருவாய்த்
தடித்தொளிர் தன்மைபோ லான்மா
பொங்கிய தாதான் மியத்திரை யதனுட்
பொருந்திநின் றிலங்குவ தல்லா
லிங்குள தங்கே யிலையென லாமோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. 9
சுடரில கியசெந் தீப்புகை யின்றிச்
சொலுல்ம்பிர காசமோ டிருந்து
மடருறும் விறகாற் புகையுள தாகி
யவிர்தரும் பான்மைபோ லான்மா

மடமையஞ் ஞான விருத்திபே தத்தான்
மாசடைந் திலங்குவ தல்லா
விடர்பகை யுறவா தியதுய ருளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 10
நிந்தைசெய் மாயை யெனுங்கரு வியினு
ளிதழ்தரும் ப்ரபஞ்சபே தாதி
நந்துறு நானு விதமுறுரூப
நண்ணிய நாமமா திகளை
மூந்துறக் கான னீரெனச் சிருட்டி
முதலிய தொழிற்பரப் பியது
னிந்திர சால மல்லவோ வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. 11

என்னகத் திருக்கு மெனக்குணீ யுனக்கு
ளிருந்ததும் யானெனை மறந்தே
யென்னகத் திருக்கு மெனையன்றித் தேடி
யெங்கெங்கு மோடியா னிளைத்தே
னென்னகத் திருக்கு மெனையன்றி யாவு
மிலையிலை யிலையென வறிந்தே
னென்னகத் திருந்து மெனக்கொளித் ததுவென்
னியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே 1

மாசிலே மணியே முனிவர்க ளிறையே
வள்ளலாய் வந்தகண் மணியே

தேசிக னாகத் திரண்டுரு வெடுத்த
சித்தனே யொளிர் சிந்தா மணியே
ஈசனே தேசோ மயந்தந்தாட் கொண்ட
வென்னுயிர்க் குயிரதாந் துணையே
போசனே வாழி குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 1

இகபர மிரண்டி னுயிரினுக் குயிரா
யியங்கிய வாசியா மலரை
முகந்தக மகிழ்ந்து நாதகீ தங்கண்
முழங்கிய பேரின்ப வீட்டிற்
சுகமுறச் சும்மா விருக்கவா வெனவென்
றுயர்பவக் கடல்கடப் பித்தாய்
புகழ்பிர காசக் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 2

பெருகுபட் டாங்க யோகமெய்ஞ் ஞானப்
பேரின்பக் கடலமு தூட்டிக்
குருமணி யணிந்த மார்பினி லணைத்துக்
கொண்டுபின் முத்திதந் துவப்பாய்
மருவியென் றனக்கு ளிருந்தெனக் களித்த
வாதியாம் வந்திரு கலையின்
புரீமயச் சுடராங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 3

மூலத்து ளெழுந்த நாடிமூன் றுடனே
முயங்கிய நாதவா யுவினுட்

சீலமா முக்கண் குவித்தகக் கண்ணைத்
திறந்தொளிர் வாசியை நோக்கி
மேலுமே னடனச் சிலம்பொலி காண
விளக்கியெற் கின்னமு தளித்தாய்
போலுறு தடருங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 4

கதிரில கியதூண் டாமணி விளக்கின்
கதிர்தரு மண்டப மதனுட்
டுதியுற விருத்தி யின்னமு தளித்துத்
துன்னுமேழ் பவத்தொடர் பகற்றித்
ததும்புறு தென்னைத் தயவுதந் தாண்டாய்
சச்சிதா நந்ததற் பரமாம்
பொதுமையா மின்பக் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 5

குறிகுண தீத வகண்டிதா காரங்
கொண்டுளங் களிந்தமு தொழுகிச்
செறிமணி நாத விளக்கினல் விளக்குந்
திகழ்சுழி முனையெனு மனைநின்
னெறிநிலை நிறுத்தி யென்னையாட் கொண்டாய்
நித்தனை நின்மலா னந்தப்
பொறிபொறித் துயருங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 6

நண்ணிய சுவாச மெனும்பொரு ளதனை
நாளுக்கு நாட்குறைந்திட வென்

பிறண்ணியே கொள்ளைக் களவுசெய் கள்வ
ரென்னுநால் வரையுமே பிடித்துத்
திண்ணுறும் வாசி நூல்விலங் களித்துச்
சிக்கெனச் சிறையினி லடைத்தாய்
புண்ணியனென்னுங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே 7

உடலுயிர்க் குயிரா யுறைந்ததே பொருளென்
றுரையுவ மையுமிலா திறைபைத்
திடமுறக் கரத லாமல கம்போற்
றெளிவறத் தெளிந்தெனுட் காட்டிச்
சடமநித் தியம் பொய் பொய்யெனத் தேறுந்
தரமளித் தாயிரு வினையைப்
பொடிபொடி யாக்குங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 8

சுத்தவட் டாங்க யோகமே காட்டிச்
சுடரினைத் துலங்கிடக் கூட்டிச்
சித்தசாஞ் சல்ய மின்றியுண் ணூட்டித்
திகழ்தரத் தெளித்தரு ளூடி
வத்துதா னென்னு நிலையினிற் பூட்டி
வருமம தைகளற வோட்டும்
புத்திதந் தாண்டாய் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 9

எந்தனு லறியப் படும்பொரு ளியாவு
மெனக்கநித் தியமென விசைத்து

மந்திர வைப்பைத் தோரெழுத் ததனின்
மருவியா னிணைவையு மறக்கத்
தந்திர மாக மோர்மொழி மொழிந்தாய்
தற்பரா நந்தமெய் யோகம்
புந்தியி னுளிருங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 10

பிறிவிலா முகர்ந்தப் பணத்திரு கையினைப்
பெற்றுமோர் முகமெனு மதுபோற்
குறியிலாப் பரமே சிவனாய் விளங்கு
கொள்கைமீ திரண்டல வெனவென்
னறிவினை விளக்கி யகண்டமாய் விளங்கு
மந்நெறி நெறியென நிறுத்தாய்
பொறுமைசே ரின்பக் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. 11

சணங்குடி நேய தந்தைதன் தாயார்
தன்மக்க ளொடுமனை வியினாற்
பணங்கொடு தேடும் பவக்கட னீந்திப்
பரவெளி யெனு முப்பாழ் கடந்து
பிணங்கிடா திணங்கும் பின்னொடு முன்னிற்
பேரின்ப வீட்டினைக் காட்டுங்
குணங்குடி வாழு மௌனதே சிகவெங்
குருபதஞ் சிரத்தின் மேற் கொள்வாம. 12

கீர்த்தனம்.

இராகம். சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதென்ப
தறியாயோ நெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

தவனின் றெளிருமறந் தங்கி வளருமோன
தற்பர நித்யசிற் போதன்-மகி
மூற்புத மானவி நோதன்-என்று
செப்புங் குணங்குடி நாதன் (அவ

சரணங்கள்.

1. ஈயெறும் பாதி தொடாம லெங்நேரமு
மேதுக்கிவ் வாக்கையை நாடி-யதில்
நேயமதாகவே நீ யபி மானித்து
நின்றனை யேநிதந் தேடி-சுடுந்
தீய்ஞ்சும் வெஞ்சொல் லெனும்பொய் யுரைத்துத்
தீயக்குறும் புன்னிதிக் கோடி-சற்றுந்
தூயதொன் றின்றிப் புவிமிசை நின்றுழு
வாசையற் றேய்ந்துமெய் வாடி-யுழல்
மாய மொழிந்திடக் கூடி-யரு
ளீயுங் குணங்குடி நாதன் (அவ)

2. நன்மைவந் துற்றலுந் திண்மைவந் துற்றலு
நாமென்று நின்றுகொள் ளாமல்-நாளும்
புன்மை நிறைந்திடும் வாரியில் மூழ்கிப்
புதைந்தனை யேயேதை ளாமல்-புகல்

இம்மை மறுமை யிரண்டற வொன்றுள
தென்றதை யின்றேவிள் ளாமல்-இகழ்
மன்னுந் தொழிற்செய நேர்ந்தனையோ கெடு
வாழ்விதென றெண்ணிவெள் ளாமல்-நின்ற
தன்னைக் கடிந்துகிள் ளாமல்-நின்ற
தென்னே குணங்குடி நாதன்(அவ)

3. பொறியும் புலனைந்து பூதமும் பேதமும்
புகல்கா ணங்கடந் தோனே-மலஞ்
செறியுஞ்சஞ்சலமென்னும் பொருளும் வினையிரண்டுஞ்
செய்யுந் தொழிலுமிடந் தோனே-நல்ல
நெறியும் பலசமயக் குறியு நாதாந்தத்துண்
ணினைய நனவும்படர்ந் தோனே-யோகத்
தறியுங் குறியுந்துண் ணிறையும் பாவெளியென்
றடருங் கடலில்நடந் தோனே-விட்டுப்
பிறியாத வருள்தொடர்ந் தோனே-எனக்
கறிவாங் குணங்குடி நாதன்(அவ)

முற்றிற்று.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது

வேங்கடராயப்பிள்ளைக்கவிராயரவர்கள்பாடிய

தோத்திரப்பா.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எல்லா மறிந்து மனநிலையோ
விரக்க மிலையோ வுன்னெஞ்சங்

வல்லா யலவோ குணங்குடியாய்
புகுந்த வடியார் தமைக்காக்க
பொல்லா ரெனினு மடிமையென்று
காண வருத்தங் கண்ணிலையோ
கல்லா வுரைக்க வாயிலையோ
வாழு மமுதே மகதேவே. 1

மாவே தனையி லடியார்கள்
வருந்தப் பார்த்து மனமிரங்காக்
கோவே நினக்கு மெவர்கள் குணங்
குடியா னெனவும் பெயர்கொடுத்தார்
பூவே மணமே யுன்னுமம்
பொருந்தும் வகைநீ புரியாயே
னீவே றெனவு முலகமெலா
நிந்தை கூறு மிதுநிசமே. 2

வேத னிலையோ வரியிலையோ
வேணி யானு மிலையோவோர்
நாத னிலையோ பலகோடி
நாமம் படைத்த தேவர்களும்
போத விலையோ முறையிடற்கேட்
போரு மிலையோ பொருளிலையோ
நீ தமிலையோ குணங் குடியாய்
நீயு மிலையோ புகலாயோ. 3

தருண மறிந்துங் காவாய்நீ
தாரணிமிசைநின் னடியார்க்குக்

கருணை புரியுங் குணங்குடியாங்
கடவு ளென்ப தழகையோ
பெருகு மிலவு காத்தகிளி
பெறும்பே றலதென் பயன்கொளுவா
ரருகை மயொடுநின் பதம்பாவி
யழுது கனியுந் தொண்டர்களே. 4

ஏச மனமும் வரவிலையே
யீயார் புகழ்பே சாதுன்புகழ்
பேச மனமும் வரவிலையே
பெருகு பசிக்கு மோய்விலையே
வாச மிலகு குணங்குடியாய்
வருத்து மிவையெல் லாமறக்கப்
பாச நமனும் வரவிலையே
பாவி யடியேன் படுவதென்னே. 5

கல்லா ருறவும் பெரும்பசியுங்
கழிந்து போகும் வகையுரைத்து
நல்லா ருறவு நின்பதமு
நாயே னடையும் படிபுரிவா
யெல்லா ராலுமறிய வொண்ணு
மிறைவா விந்த வேழையொடு
மல்லா டுவதென் குணங்குடியாய்
வாழு மமுதே மகதேவே. 6

அடியே னிங்கா ளுரைத்தவண்ண
மாக விதைய மெண்ணியிருந்

திடிலார் கதி சொல் குணங்குடியா
    யெல்லாங் கடவு ளறியாதோ
கொடியா ரிடத்திற் சென்றுமனங்
    கூசிக் கைகாலலைந் தலைந்து
மடியாப்பிணம்போன் மடிவதற்கோ
    வகுத்தா னென்னைநான் முகத்தோனே. 7

செய்யும் வகையுந் தெரியவில்லை
    தேவர் மனமுந் தெரியவில்லை
வையு மடையர் தமையடுத்து
    வாழ்த்தித் துதித்துப் பற்காட்டிக்
கையுமேற்க மனமுமில்லை
    கருத்து நிலையா நிற்கவில்லை
பெய்யுங் கருணைக் குணங்குடியாய்
    பேதை யேற் கோர்வழியருளே. 8

சொந்த மில்லையோ பன்னாளுந்
    தொழுத தில்லையோ வடிமையெனும்
பந்த மில்லையோபிள்ளைகளைப்
    படைத்த தில்லையோ வருந்துமவர்
சிந்தை யறியுஞ் செயலில்லையோ
    தேவா வாழுங் குணங்குடியாய்
முந்த வினைக ளைத்தடுக்க
    முதல்வா வேண்டுங் கருணமிதே. 9

பெரியோ ரெவரும் புகழ்ந்தேத்தும்
    பெரிய வுனையிப் பேதயனுந்

தெரியா வறிஞனே தேதோ
திகைத்துக் கவியாற் சொன்னவெலாஞ்
சரியா யுரைக்குந் துதியெனவே
தங்கு முனது மனங்கொண்டு
பரிவா யருளக் குணங்குடியாய்
கல்கா லுன்னைப் பணிவேனே. 10

நீயே யீன்ற தாய்தந்தை
நீயே குருவி ளெடு தெய்வ
நீயே யடியார்க் குதவுபொரு
ணீயே சமயமறியும் வஸ்து
நீயே ஞான நெறிவிளக்க
நீயே விளங்குங் குணக்குன்ற
நீயே யெங்குங் குணங்குடியாய்
நிறைந்திவ் வடியைக் காப்பதுவே. 11

முற்றிற்று.

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்மீது
கோவளம் அருணசல முதலியாரவர்கள் குமாரர்
சபாபதி முதலியாரவர்கள் பாடிய டஞ்சரத்தினம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஏர்பூத்த கமலமுக மருள் பூத்த விருவிழிவு
மேழிற்செவ் வாயும்
தார்பூத்த மணிமார்பு மடியாரைப் பரிந்தணைத்துத்
தாங்குங் கையு

நீர்பூத்த மலர்த்தாளுங் கண்டேளியேன் தொழுவதென்
றோ நிகழ்த்தல் வேண்டுஞ்
சீர்பூத்த சென்னையில்வாழ் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. 1

வையமதி லெனக்கெனவந் திடும்பாழாங் கொடிய விருண்
மாயை நீங்கத்
துய்யநின தருணோக்கே விளக்கெனவந் தடுத்தினியுன்
றுணைத்தா ளல்காய்
மெய்யடியா ருளத்தின்முளைத் திடுகரும்பே மதுரமெல்லாம்
விளைந்த தேனே
செய்யமணிச் செழுஞ்சுடரே குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. 2

பாவநெறிக் குடன்படுத்து மடமாதர் மயக்கில்விழும்
பதக னேனை
வாவெனநின் றிருநோக்கா லழைத்திடுத லெந்நாளோ
வழுத்தல் வேண்டு
யாவலுறும் பழவடியா ருன்னுகின்ற பொருளனைத்து
மளிக்க நாளுந்
தேவதரு வாய்விளங்குங் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. 3

பருதிதேர்ப் பாகனெவந் திருளணுகு மோநினது
பதுமத் தாளைக்
கருதுமடி யவர்கள்குழாத் திருக்குமெனை யஞ்ஞானங்
கலப்ப துண்டோ

சுருதிகளு முணர்வரிய பரம்பொருளே யேழுவகைத்
தோற்றத் திற்குந்
திருதியாய் நின்றளிக்குங் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. 4

தொல்வினையாய் திரையெறியும் பவக்கடலிற் சுழலுகின்ற
துரும்ப னேற்குக்
கல்வியினைத் தந்தரிய ஞானவழி காட்டலுன்றன்
கடமை யையா
பல்வளஞ்சேர் சென்னைநக ருறைவாழ்வே பேரின்பப்
பரமா நந்தச்
செல்வமே தவப்பேறே குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. 5

முற்றிற்று.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது
காயற்பட்டணம்.

செய்கப்துல் காதிர் நயினர் லெப்பை

ஆலிம்புலவ ரவர்கள் பாடிய

ஒருபாவொருப᎐ஃது.

பதினன்குசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருவுருவ முருவுருவ மிருவுருவ முடனமைய,
மடலுலவை பெரிய ழலுமேல்

அறைபுனலும் விரிமணனி மறைவெளியு மெனவிவைகள்
அணுவினணு விணும ளவிலா
மருவிருவ மலைகடலு மெறும்புடவி யடர்ககனு
மதியினொடு கதிர்ப ரிதியும்
மணியினிதி யுலகுமெரி நாகுமவண் முபலமார்
வமையுமிவை நணிபல னுறாஉம்
ஒருவுருவ மனுவுமெதிர் பகையுருவ கணமுமமை
ஒருவனருள் பெருகு நபிகள்
உரையொழுகி வருமுதிப வறிஞரினு முயர்பதவி
யொலிகளென நிலமை புரிவீர்
வெருவுருவ முளமுடைய நுமதடியர் துபாகல
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. 1

காணாத நீர்கான லானகு மாறுய
காலோக மாமா யையும்
காயாது பூவாது தானேக மாயோடு
காலேற வாவா னதும்
நாணாது கோணாது நானேய லாதேதே
ணுவானு வாகா ரமும்
நாடாதபாலோடி யூடாடு தீவேக
நாயோடு பேயா னதும்
தோணாது பாழாக மேலேகு மான்மாசு
ரூபாகி சாலோ கமெய்

சூழாத சாமீப சாரூப மாய்வாழி
துய்தான மேல்மாழ் குவீர்
வீணன வீணாள ராகாம னேராக
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 2

துதிமொழிக ளோயாது மனவுறுதி சாயாது
தொழுகைநிலை மாயா துசீர்
தொடர்நியம மாடாது விரதமுறை கோடாது
சுருதிநயம் வாடா துமேல்
குதிகொள் வினை காணாது கசடுபல பூணாது
கொடுமைவலி வேணா துவீண்
குலவுநடை பாவாது பலபொருளின் மேவாது
கொலைகளவு தாவா துநேர்
அதிசகுண மாயோக தவமுயலு மேலோர்க
ளருமையொடு மாறா துறும்
அடியிணைக ளேசூடி யினியபல பேறுன
தணிபவர்க ளேகோ டியே
விதிமறையி னுலாளு மொருவனரு டானன
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 3

மனுநீதி யுணராத பெருமூடர் முதியோர்கள்
மரியாதை தெரியா தவர்

மதிவேறு மொழிவேறு பொருள்வேறு படுவார்கள்
மலிகோர நிறைநா வினர்
சினமூறு மனமாய மறியார்கள் குறியாத
சிறியோர்கள் வெறியாள் பவர்
திருமாது பகையாளர் மலர்மாது வசையாளர்
திறமாது மறமாள் பவர்
துனிசேரு நடையாளர் பெரியோர்க ளடையாளர்
துயர்வாழு மிடையா ளர்கள்
தொழுதாலு மகலாத கெடுபாவ முடையார்கள்
சுகமேது பெறுவார்க ளோ
வினவாத வினையாவு மொருபோது மணுகாமல்
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 4

போாத வன்புடைய தாய்தந்தை தர்துணைவர்
பேராசை தந்த மனையார்
பேறான மைந்தர்புடை சூழ்சால் பெருங்கிளைஞர்
பேரா நிறைந்த வுறவார்
ஆரா ரிருந்திடினு மாராரு வந்திடினும்
ஆதார மொன்று மிலையால்
ஆகாத வன்செயலி னாலே யெதிர்ந்தவினை
யாடாத கன்றொ ழியமேற்
சாராது வெம்பவ மெலாமோட வெங்கணிலை
தாழாதி கம்ப ரமுநீர்

தாமாக நின்றருளி னுள்வீர்க ளென்றுமது
சார்பாயடைந்த வெளியேம்
வேராதி கொண்டபண மார்பா விரிந்தமலர்
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 5

சுற்றிப் பிடித்தக்கொடி யொத்துப் பெருத்தபல
சுற்றத்தர் மற்று ளார்களும்
துக்கச் சுகித்துடை யுடுக்கத் தரிக்கநகை
சுட்டுத் தடுத்தி டுதலால்
பற்றித் தொடத்தொடமு னெய்த்துப் பசப்புமெழில்
பச்சைக் கிளிக்கு தலையார்
பட்சத் திடத்துயிர்த் திகைப்பச் செறுத்தறிவு
பட்டுப் புறப்ப டுதலால்
எற்றித் தவத்தினைமு றித்துக் கருத்தினை
யெடுத்துக் குலப்ப கையைமேல்
எட்டிப் பிடிக்கமதி யற்றுப் பவத்தொழி
லிழைத்துப் பிழைத்து ழல்வரே
வெற்றிக் குணக்குரிசி லெத்திக்கு மெய்ப்பநிறை
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 6

முன்பொன்றி நின்றுறுதி யின்சிந்தை விந்தையின்
மொழிந்தண்டு கின்ற முதியோர்

முங்கும் பெருந்துறையி ருந்தங் கொழும்புகழ்
　　முகந்திங் கிதம்பொ ழியவே
அன்பொன்று கின்றபல னன்றன் றுவந்துமகிழ்
　　வங்கம் பெருந்த கையுளார்
அந்தந்த மன்பதைக ளும்பந்த முங்குளிர்
　　அகங்கொண்டு வந்து தொழவே
என்பொன்று மின்பநிலை கண்கண் டிழிந்தகுண
　　மெங்குங் கடிந்த ரசர்கள்
எப்பந்த மெம்பெருள்க ணுந்தஞ்சமென் றடியி
　　னென்றுஞ் சரண்பு குதவே
மின்பொன் றுலங்குகுண நன்கின் றருங்குரிசில்
　　விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி ஞதா வருந்தவ
　　வினைதா புரந்த ருள்கவே. 7

பாற்றேட்டைத் தேத்திரளை மாச்சோற்றைத் தீக்கனிகள்
　　பாற்சோற்றைத் தேட்ட மதுபோல்
பார்த்தூட்டற் கேய்ப்பவறி வாற்றேக்கித் தேற்றநெறி
　　பாற்சேர்த்துக் காத்திடு தலால்
காற்றூட்டக் கேத்திரமெய் மேற்போக்குக் கீழ்க்கழிவு
　　காற்பாச்சற் பூட்டி நடுவிற்
காப்பாக்கக் கோட்டைவெளி கூத்தாட்டுக் கோட்பைநனி
　　காப்பாற்றிக் காட்டு தலினல்
தோற்றூட்சிக் காக்கியது பார்ப்போர்க்குப் பார்க்கரிய
　　தோப்பாய்க்கத் தாத்த கையதாய்த்

ஆர்த்தாக்கிற் பூந்தநனி காய்த்தாக்கத் தாற்குலவு
சூழ்ப்பேட்டைப் போக்கி டுதலால்
வேற்றூட்டத் தோற்றரவு சீத்தோட்டிப் போற்றிசெய
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. 8

வையமொரு கையினுற மெய்யியல்கள் பொய்யினுற
மையல்வலை பெய்யு மடவார்
வள்ளியிடை விள்ளுமுலை வெள்ளைவிழி துள்ளவரு
வள்ளமுறு கள்ளை விடலால்
பையமதி தொய்யவறி வுப்பவுணர் வைபவெறி
பையவிடு கைய தனினுல்
பள்ளமிகு வெள்ளமிசை தள்ளவிழ முள்ளழிகொள்
பள்ளையர் தமுள்ள நிலையாத்
துய்யமகள் செய்யமலள் மெய்யின்மகள் கையின்மகள்
தொய்யிலணி வைய மகளும்
துள்ளிமல ரள்ளியெதிர் கொள்ளுமது பள்ளியிடை
துள்ளலிசை தெள்ளி யுறலால்
வெய்யவினை கையவருள் செய்யுமென தையநிறை
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. 9

கண்ணுமதி யுண்ணினைவி னண்ணுமன வெண்ணமது
கண்ணுடியி லொண்ணு பொழுதும்

கன்னன்மொழி யன்னநடை மின்னினிடை யொன்னனையர்
கன்னிநல மன்னு பொழுதும்
ஒண்ணிதிக ருநண்ணுதொழில் பண்ணுபொழு தன்னமுத
லுண்ணலொடு தின்னு போழுதும்
உம்மையல திம்மையுள தெம்முவைவும் வெம்மையற
வும்மருவல் பம்மு பொழுதும்
தண்மையொடு மெண்மையொடு பெண்மையொடு மொண்
மையழி தன்மையொடு திண்மை கொளலால்
தன்மகிமை யின்மைபெற வன்மையற நின்மையொடு
தன்மைபுரி சொன்மை யருள்வீர்
விண்ணுலகு மண்ணுலகு மெண்ணவரு மண்ணல்நிறை
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்தருள்கவே. 10

வண்டனைச் சண்டனைக் கொடியனைக் கடியனை
வாதாடு மொழிகேடனை
வஞ்சனைப் புஞ்சனைக் கோபியைப் பாபியை
மாபாத கத்தொழிலனை
மிண்டனைக் கண்டனைக் கதியனைக் கொதியனை
வீணான வீணாளனை
வெஞ்சனைக் கொஞ்சனைக் கொலையனைப் புலையனை
வேகா வருங்கண் ணனை
அண்டனைக் கண்டனைத் தண்டனைத் தொண்டனை
யாகாத புன்செயலனை

ஆதியி னிடத்திரந் தன்பினொடு மென்பிழை
யகன்றொழிய வருள்பு ரிகுவீர்
விண்டலமு மண்டலமு மெண்டிசையு மண்டுபுகழ்
விழிகருணை யானைக் கிபே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. 11

இதுவுமப்புலவர்பாடிய

தோத்திரப்பா.

ஆதியொரு வன்கருணை யக்கட விடைப்படிந்
தாவியுட வின்செ யலெலா
மமையுமுறை போனிறீஇ யெழுவகைற் றோற்றத்தி
னுடுமெழு பண்பி னியல்பே
நீதியொடு மொருமைப் படக்கண்டு முருவங்க
ணிலைபேறு தலைமா றிடா
நீடொளிவி னுதயநில னென்றுகொண் டும்பொருளை
நிச்சயித் தொன்று படவே
சோதியுளநினைவினு லைம்பூத வியல்பையுஞ்
சோரவிட் டும்பெறு குணந்
தோன்றலான் முழுமையு மாய்ந்துசுய வஸ்துவாய்த்
தூய்மைபெற நின்ற வொலியே
போதிய குணங்குடிக் குரிமைபூண் டுயர்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்

போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. 1
குவியுமுய ரறிவினுற் பலவாக நினைவினைக்
கும்பித்து வாயு வுடனே
குறிபெற நிறுத்தியுள் ளெழுநாத விசையினிற்
கூர்ந்துடலி னியல்பொ ழித்துச்
செவியொலி யொதுக்கிவிழி தெரியா தடக்குவரு
தேகபரி சுந்த கைத்துத்
தேற்றுது வாசனைக ளோர்சுவையு மேற்றுது
சிந்தையா நந்த முறவே
கவினிரவு பகலற்று நிற்குநிலை நின்றுயிர்
கலந்திடத் தபசு செய்தீர்
காளையம் பருவத்தி னுலகந் துறந்தவெகு
காரணம் விளைத்த வொலியே
புவிபுகழு நற்குணங் குடிகொண்ட பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழு மஸ் தான்சா கிபே. 2
கருதரிய வஸ்துவாய் நின்றவொரு வன்கருணை
கனிதர வெழுந்த கடலிற்
கதிர்பல விரித்தமுத் தாகிவரு நபிநாதற்
கதிபெற வளித்த நெறியிற்
பெரிதுதவு முறையெலாங் கண்டுகண் டுலகநனி
பிரசித்தி நிற்க வகையாய்ப்

பிரிவிலா தறிவொடு புகட்டுவித் திருமையது
    ம்பற்றினை யெடுத்த ருள்செயு
மரியமன நிறையன்பு மாதரவு மோர்மையுமெய்
    யணியுமுறு தித்த குதியு
மலரவர்க டஞ்சிந்தை தன்னிலே தோற்றவெளி
    யாகுநடை கொண்ட முகிலே
பொருவரிய நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
ம்பாற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
    புகழுமஸ் தான்சா கிபே.
வன்மைதரு மொழிவிட்டு மனவாஞ்சை மதிவிட்டும்
    வாாமையொடு சீர்மை விட்டு
மருவுசுவை யினைவிட்டு நல்லுடைக டொடர்விட்டு
    மணம்மாங்கு பொருள்கள் விட்டும்
பன்மைதரு தொழில்விட்டு நன்மைகொளு முறைவிட்டும்
    படரிருமை பாசம் விட்டும்
பற்றுடைய வினைவிட்டும் வித்தைகொளுமுறைவிட்டும்
    பண்ணிசையி னினையும் விட்டு
மின்மையடு குணம்விட்டு மன்னெறிகண் மதம்விட்டு
    மிருமைதரு வகைகள் விட்டு
மேற்குமுட லினைவிட்டு நோக்குவன பலவிட்டு
    மேகநிலை விட்டி டாமற்
புண்மையடர் நற்குணங் குடிவிட்டி டாச்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்

போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்று மிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே.
எங்கினு மிருந்து வார்மனமு மேத்துத
லெடுத்துவரு வார்க டொழிலு
மிகலுதி மதித்துவரு வார்குணமு நன்மையு
னியைந்துவரு வார்க ணெறியு
மங்கமணி கோலமிக வேய்ந்துவரு வார்நிலையு
மண்டிவரு வார்க ணடையு
மறிவின்முறை கொண்டுவரு வார்திறமு மற்றுலக
மகலவரு வார்கள் விதமு
மிங்கித முடன்றெரிந் தந்தந்த நிலைகளுக்
கிசைகின்ற துறைக ளேக்கி
யின்பத்தி னூர்வமொடு கண்டித்து மேலேறி
யியல்போடு நிற்கு மறிவே
புங்கநிலை பொங்குநற் குடிகுணங் கொடுசென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. 5
சொல்லினு லறிவுமுது பொருளினு னயமுமதி
தொடர்பினு லுயர்ஞா னமுந்
துதியினு லொருமையெழு நினைவினு லிறுதியுந்
துறவினு னனிவாழ்க் கையு
மல்லினுற் றனிமையும் பகலினுற் கவலலும்
மருளினு லிகப ரமுமே

யன்பினுற் பேறுமறு துன்பினுற் சுகமுமற்
றுவியால் யோக நிலையு
மல்லினுற் கொண்டோங்கு மாதவர்க் கொருமா
மணிச்சுட ரெணத் திகழவே
மகிமையொடு செய்தவப் புஞ்சமே யஞ்சுமன
மருளற்ற தெளிவ ருளுவீர்
புல்லினுற் பெருகுசுக நற்குணங் குடிசென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறையோன் றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே, 6
கோவைதரு சொற்றொடரி னுற்கவிதை யுஞ்சீர்மை
கொண்டிடுமு னுஜாத் துகாட்
கொளுவார மோதிடுது வாயமிறை யோனருள்
குலாவிதிக் கும்ப லபலத்
தேவுக ளொடுங்கிவந் தடிதொழச் செயுமறைத்
திருவாக்கி யத்தி சுமுமே
சேருமடி யார்க்காக வற்பினுற் செய்துமித்
தேசத்த ருந்த மிழினுற்
பாவகை யனந்தமு மியற்றிவளர் நல்வழி
பயிற்றிமுறை யா லுல கெலாம்
படர்கீர்த்தி யறிவினெடு துறவுமா யொன்றுபோற்
பரிவுற் றெழுந்த வொலியே
பூவுலகி லுயர்குணங் குடிபெற்ற பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சாகிபே.

எங்கெங்கெத் திசைதோறு முறுஞான யோகிக
ளியைந்தபடி பணிந்து நெறியி
னியல்புநடை யொழுகுமதன் வகையுமிக விவரமா
யெப்போது மூற்ற றிந்து
சந்தந்த ருஞ்சிந்தை யானந்த வாரியிற்
றூழ்ந்துவந் தினிது போற்றுந்
தக்கவர் செறிந்தவனு மந்தக்குடிக்குள் வளர்
தருசெய்கு சாகிப் போ

வந்தந்த சமயமுற் றினுமுள்ள சூட்சிக
ளனைத்துமொரு மதிம திக்க
வறிவா ளொனுக்கிவிட் டொருசார மும்பற்றி
யடராது கண்டித் துமேற்
பொங்கென்று நற்குணங் குடிகொண்ட பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
ப்போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. 8

மகிழோங்க வுள்ளமறி வுகளோங்க நன்னிலையின்
வழியோங்க மொழியு மோங்க
மறையோங்க வுண்மையது துறையோங்க
வகையோங்க மிகையு மோங்க
விகழோங்கு தீவினையி லிகழோங்கு முலகநடை
யெதிரோங்கி டாம லுடலி
னியல்போங்கு மைம்பெறிக ளவர்போங்க விட்டுறுதி
யிகமோங்க மகமோங்குவீர்

அகமோங்கு பாவிமன முகிழோங்கு பன்னிவி
    னடலோங்க விடமாறி னின்
றகமோங்க வெந்துயரி னகையோங்கி டக்குழவி
    யழுதோங்கன் முறையா குமோ
புகழோங்கு நற்குணங் குடியோங்க வுஞ்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
    புகழுமஸ் தான்சா கிபே. 9

நலனூர்ந்த முகிலினிறை கடனினுங் காட்டினுயிர்
    நனிதுன்று கிரிக டமினும்
நாள்செய்கதிர் மதியினீந் தாரகை கணத்தினும்
    நகுமணிகொள் பொற் பதியினும்
வலனூர்ந்த மற்றுள்ள செல்வத்தி னும்பேற்றின்
    வகையினும் பலபேத மாய்
வழிகின்ற வோரொளியை வெளிகின்ற வறிவது
    வரம்பினுற் றடை படுத்திப்
பவனூர்ந்த செய்குசுல்த் தானப்துல் காதிர்லெப்
    பையாலீ மென்றபுகழைப்
பல்லோர்க ளும்பித்தன் மஸ்தா னெனப்புவி
    பயிற்சிகொளு மாநா தரே
புலனூர்ந்த நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
    புகழுமஸ் தான்சா கிபே.

ஷெ புலவர் பாடிய

வாயுறைவாழ்த்து.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

நார்நனி விசும்புங் கதிரு மதியு
நீர்நனி கடலு நிலனு மலையு
மைம்பெரும் பூதமு மவற்று ளெங்குந்
தம்பெருங் குணமுந் தழுஉச்சர மசரமும்
சென்ற வாணையிற் சிதையா நிலையினு
நின்ற முறையே நிகழ்தலி னாலு
மேறுமா றாகா வேறுவே றாக
மாறுகூறாகா மன்னுரை யாலுஞ்
சாதியுந் தொழிலுந் தக்கன பண்பும்
பேதியா தியங்கும் பெறுமுறை யாலுங்
கோண்மையிற் பாகங் கொள்ளுங் கூட்டின்
பான்மையொன் றில்லா வல்லபத் தாலே
யொன்றே யனைத்தனையு முடையவுண் மைப்பொரு
ளொன்றே மறைவிலா தியங்குகின் றதை
விதிபடு திரைகளால் விளங்கா தாய்ந்துங்
கதிபடு மனத்தார் கலங்கு மக்கா
ணோர்வழி முயல்வா னிலைத்த சிந்தையி
னோர்வழி முயல்வா னுணரு மக்காள்
பதையா திருக்கும் பண்புடைச் சான்றீ
ரிதையா சனஞ்சீத் திலங்கிய சான்றீர்
நற்கருத் துடையீர் நனியறி விடையீ
ரெற்கருத் தியம்புவ னினிதிற் கேண்மின்

பதியிற் சிரந்த பதியா மதுரைப்
பதியிற் பிரபல மனேகம் படைத்தவ
ரருங்கலைக் கடலை யகமெனுங் சலத்தா
லொருங்களந் தறியா வுபர்கரை கண்டவ
ராலயக் கபாடத் தலைதா டிறக்க
மேலவர் நுதிதரப் பாடிய வென்றிய
ரலையா யுடமருண் டரித்தவ ரியினை
யுலைவாய்ப் பொய்யா தொருபுறம் பெய்யுந்
தங்கையைக் கண்டு தகாதென யாழொடு
சங்கித முயற்சியைத் தகர்ந்துவிட் டெறிந்தவ
ருயர்நபி நயினா ரோதிப வொசிய்யத்
தியாற வெவர்க்கு மிபற்றமிழ் செய்தவர்
நுவலரு மின்னா நூறுத் தீனென்
மறவரு மேத்து மிருந்தவ மேலவர்
பயனார் மரபிற் பலன் கொள வந்த
நயினார் முகம்மது சாகிபு நாத
ரருளிய சுல்த்தான் அகுமது சாகிபு
தருமேசய் செய்கு மீரான் சாகிபு
செய்யுந் தவமு நேர்மையுந் திரண்டு
வையம் விளங்க வருமொரு மாதவ
வில்லறந் துறவற மிருவகை யொழுங்கு
நல்லற வாக நடக்கு நடைக்கைபர்
மலையும் வனமு மறைபடு தலமும்
நிலையு முணர்வா னிட்டை யோகம்
வணக்கங் காட்சி வகைபலகொண்டு

முணங்கு முடலோ டொருமுகந் தொடர்ந்
திருபத் தைந்தாண் டிதுசஞ்சாரந்
தருபத் தியினுற் தந்நிலை விளங்குங்
காரண வொலியாய்க் கமல கொண்டானிற்
பூரண மடைந்த புண்ணிய மூர்த்தி
நன்றிசால் செய்கு வினுர் முகம்மது
வென்றிசா லரும்பயன் விளங்கவந்த
நற்குணங் குடிகொ ணயினுற் முகம்மது
இக்குணங் குடியி லிருந்தவக் குன்ருய்
நலம்பெற வுதித்த நன்மக வானுேர்
தவம்பெறு முறைமையைச் சாற்றக் கேண்மின்
சிறுபரு வத்தே தெளிதரு வேதத்
திருபய னெல்லா மோதி யுணர்ந்து
மாபி னிலக்கணத் தாவென வெவையு
மறுவறத் தேறு மதியின ராகி
யொப்பில் குணத்தி னேங்கிய சுல்த்தான்
அப்துல் காதிரி லெப்பை யாலீம்
எனப்பெயர் விளக்க மெழுந்து வருகையில்
வனப்புறு உம் வாலை வயதுபதி னேழிற்
றந்தை தாதொழுது தருங்கரம் பற்றி
முந்த வுபதேச மொழிநலம் பெற்றுத்
தன்னிலை திரியாத் தவத்தி யலெடுத்து
மன்னிலைகொள்ளு மனத்தினுேனே
தவத்தின் தியல்புந் தாபத ரியல்பு
நலத்துறை யுணர்ந்து நன்னூற்பலவுங்

கைதருங் கீழக் கரைதனில் வாழுஞ்
செய்கப்துல் காதிரி லெப்பை
யாலீ மிடத்தி லழுளிஞ்ஞெ டோதிச்
சாலவுந் தேறித் தாபத முறைகொண்
டருணபி கிசுறத் தாயிரத் திருநூற்
றிருபதோ டிருநான் காண்டினி லுலக
முற்றுந் துறந்து முறைபல கடிந்து
பற்றற் றெவையும் பயன்பட வொழுகித்
தேங்கமழ் சோலைத் திரிசிற புரத்தி
லோங்கிய வறிவா னுயர்ந்த ஆலீம்
தன்னிலை யுணருந் தன்மையுங் குணமு
முன்னிலை யியல்பு முழுதும் பதிந்து
பூமியி லெவர்க்கும் பொருளா மௌலடி
சாம் சாகிபு தம்மைத் தொடர்ந்து
மாட்சிமை தருநெறி வகைநலந் துலங்கத்
தீட்சை பெற்றுச் சிறந்தன பெற்றுத்
தனிநிலை யொருமையைத் தாங்கி யிருவினைத்
துனியினை யொருவி மும்மலந் தொலைத்து
நாற்குணந் தெரிவுற் றைம்புல னடக்கி
யேற்கு முட்பகை யாறையு மெறிந்து
பாதக மேழையும் பசையறப் பறிந்து
மேதகு தவத்து றுப பெட்டையு மேவி
யிரக மொன்பதி னெடுப்பன வெடுத்து
விரதம் பத்தென் விளங்கிய துறவே
பொருளாக் கொண்டு பொருந்தி வருகையில்

இருளாப் பகலா விதுவே நோக்கமாய்ப்
பகலெலா நோன்பு மிரவெலாந் தொழுகையு
மகலா நன்முறை யாகவுஞ் சிலநா
ணீர்நசை யூணசை நீங்கியு மாக்கைக்
கோர் நசையுங்கொடா தோர்ப்புந் தாங்கி
வாய்வா ளாமையா வருநாட் கிடையினிற்
போயொதுக் கொருங்கு புகுந்தொழிக்திருப்பச்
சிந்தையிற் றுணிந்து சிக்கந்த ரடங்கிய
மந்திர மருங்கின் மண்பல மொன்று
மறந்தாங்கி யூர்ப்பூத் தடுக்கல கத்துந்
திறந்தாங்கி யோரறு திங்களுந் தொண்டியின்
மாதுல ரடங்கிய வாழைத் தோப்பினு
மேதமொன் றணுகா தீரிரு திங்களு
மரைக்கா னுழியி னமிழ்தா னேன்பா
யுரைக்காது கல்வத்தி யோகத் திருந்தன
ருள்ளிருந் தொருங்கு காணுங் காட்சியும்
வெள்ளிடை விரிந்து பரந்த காட்சியும்
தள்ளா தேகமாத் தன்னை யமிழ்த்தலின்
விள்ளா துணர்வினு மெய்ம்மை வினைதமே
காணுங் கருத்தரா மௌனகண் டிதரா
நாணும் பித்தர்போற் றன்னடை கொண்டு
கிளர்ந்தெழு சதுர கிரியினும் புறுக்கி
வளர்ந்த மலையினு நாக மலையினும்
யானை மலையினு மிருங்குணக செறிந்த
வேனை மலையினு மிருளடை வனத்தும்

பல்லிலங் காடிய பனமரப் பொதும்பு
நல்லிலங் காடிய மொழிதினக் கரையினு
மறிமட மசுதூ பாகத் திருந்துஞ்
செறிமட யோகியர் சேகரீத்துஞ்
சருகுங் கிழங்குந் தழையுங் குழையும்
கருகுங் கனியும் காயும் புசித்து
மாசன விகற்பத் தாகிய யோகமும்
போசன மறியாப் பொழுதொடு நேமமு
மேலாங் காலுங் கீழாந் தலையும்
பாலா முடலுமாப் பல்பட வணங்கியு
மொருபக லன்றிப் பல்பகல் விரதமும்
பலவிர வன்றி யோரிரா வொழிபு
யாக்கிய முகயித்தீ ஞண்டவர் பேர்க்கொரு
தேக்கரும் பாத்திகாச் சிறப்பிற் செய்தார்
நாடின பேர்க்கரு ணயன நோட்டங்
கூடின பேர்க்குளக் கருணை நல்கியு
நினைத்த காரியம் நிறைவேறப் படுத்தியுந்
தனைத்தொடர் பவர்க்கா வனமுறை தொகுத்துஞ்
சிலபக லியாருந் தெரிய விருத்துஞ்
சிலபக லெறிந்துந் தெரியா திருந்தும்
பின்னர் தம்மிடம் பிடித்தனோன் புடனே
நன்னர் பயப்ப நயந்தடைந் தனராற்
கண்டகண் டிதமாய் நாளினைக் கணித்துங்
கொண்டகண் டிதமெய் யோகங்கொண்டுந்
துண்டிடு கண்டுந் தூய்ப்பாற் சிறிதுங்

கொண்டபொழுதுங் கொள்ளாது மிகுதியு
மொருவர்க்குங் காணு வோதுக்கமும் பதுக்கமு
மிருவர்க்கே காணும் மேகமு மாகத்
தூங்காது தூங்கிச் சுகத்தொடு தன்னிலை
நீங்காதிருந்த நிலைமையென் சொல்வேன்
பதையா திம்முறை பன்னிரண் டாண்டுஞ்
சிதையா திருந்த செய்கையென் சொல்வே
னரிதரி தம்ம வகமொரு நிலைபட
வரிதரி தம்ம வருமையென் சொல்வேன்
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்கி லமுழ்ந்தியு
மாரின்ப மீறிய தான்றென் றாதியிற்
றொடருயர் காந்தத் தொடாய மென்னப்
படர்தரு மாசைப் பற்றங் கிழுப்பத்
தழல்படு கரிய தழலா யினும்பெயர்
கழல்பட விலையாற் கழன்று லன்றி
யொன்று காவென் றுரைக்கு முறைபோல
வென்றுள் கடத்தை விடுத்து நீங்கி
யிருவகை யிறப்பு விறந்துப்பு மப்பு
மொருவகை சுடரு மொளியும் போலக்
காரண மெவையுங் கலவ ததன்ற
பூரணத் தொடுபரி பூரண மடைந்தா
ரேற்படு குறைமுடி வெய்த மாவயது
நாற்பது பேளு நிறைய நடந்ததே
யிததகை தவத்தி னேறிய தாபர்
பத்தியிற் பயின்று பல்பல முயற்சி

கொண்டு வருநாட் டன்னிற் குமிழி
மண்டுமா நந்த வெள்ள மல்கிப்
பொங்கி வழிந்து புறம்பொழி வதுபோ
லிங்கித நாவி னெழுந்தசில் கவிக
ணயம்பெறு மவற்றை நால்வரு முணர்ந்து
பயன்பெற வச்சிற் பதிப்பிக்க நாடி
முடையா னுடையமீதார் சம்மதத் துணர்வி
னடையா னன்றித் தண்ணடை யின்றியு
மறைபாக் கருத்துங் குறைபா வறிவி
னிறைபான் மாய்ந்த காய நிலையைக்
குணங்குடி மஸ்தா னெனக்குறி யிட்டும்
பிணங்கா திணங்கா தொருபெயர் தரித்து
மிப்பெய ராற்பல புதுமை யியற்றியு
மப்பெய ரான்மனத் தெருணிலை யமைத்து
மளவிலாக் காரண மவரவர் காணக்
களவிலா மெய்ந்நிலைப் பயனது கனிந்து
மிவ்வண மேழாண் டாமனித் திசைதிரிந்
தவ்வண நிலையான் வடதிசைக் கடந்து
கண்டா ரெவருங் களிகூர்ந் துள்ளத்
தொண்டாய்த் தொழுதிடத் தோற்றுமா தவராய்ப்
பண்ணு டவரும் பலன்பெறத் தரிசனந்
தன்னு னுயர்தவந் தாங்குறு வினயராய்
மன்னுணர் வினுஞ்சில வதியுணர் வினுஞ்சில
தன்னுணர் வினுஞ்சில நடைபயில் கையராய்
நேர்மையி னுள்ள நேர்ந்தவ ரெவர்க்கு

மோர்மை புரியு முயர் தேசிகராய்ப்
பொன்னேமா நிதியைப் போற்றலிற் போற்றுஞ்
சென்னேமா நகரஞ் சிறப்பொடு புகுந்தார்
முன்னேய நினைவினும் புறவுணர் முளைத்துந்
தன்னய முறைபோற் றடைபடா துலவியுஞ்
சிலபகல் வெளிப்படத் திருந்து மறைபடச்
சிலபக லடங்கியு மௌனமாய்த் திரிந்துஞ்
சுட்டிக்காட்டியு மெண்ணிற் றெருகுத்து
மெட்டிக் காட்டியு மெழுதிக் காட்டியு
மியல்பின் வேண்டுவ வெவையும் விளக்கியும்
பயிலுஞ் சிலநாள் பலன்பெற யாருமே
பாவா லெப்பை யெனும்பிர பலவான்
காவாந் தோட்டத்திற் கதிநலம பெறுவான்
மக்க ளுவந்து மனப்பொருத் தங்கொண்
டெக்காலும் புகழ்பெற வினிதி னல்கிய
தலத்தினைத் தைக்கா வாகத் தகைத்து
நலத்தொடு கல்வத்து நாடிப் புகுந்தா
ரயன மொருமூன்று மதனுட் டனித்துப்
பயனுறு மியோகப் பண்பி னிருந்தா
ராவமுதலா வூர்வன வடைபட்
டுரைக ளுணரா துணர்வினி னின்ற
நிலையே புதுமை நிரம்ப விளக்கக்
கலையே கலையாக் கண்ணெடு வெளிவந்
துங்குமுரீதி னுயர்வழி யவாது
தாங்குங் காதிரிய்யாத் தன்னே

கண்ணோட்ட மிட்டரு டருகெனக் கனிந்து
வெண்ணோட்ட நன்மையே யியைந்த கருத்தின
ரவர்களுக் குரிய வன்புறு பத்தரி
லெவர்களு மதிப்ப விளங்கு நேர்மைய
ரிருபோது மவர்பெய ரேத்தி யேத்தி
யொருபோது மறவா வுறுதிச் சிந்தையர்
மருவளர் பூவன மல்க மல்கிய
திருவளர் செழுந்தடச் சீயமங்கலப்
பதிவளர் செல்வப் பதியரு ணாசல
முதலியா ரினிய முயன்றுகேட்ப
வுலக முற்றுந் துறந்த வுள்ளமு
முலக மணுவுந் துறவா வுள்ளமு
மொருவகை யானு மொன்று ததுபோ
லிருவகைப் பட்ட விதய னாயினும்
வாத்தின ரருணலம் வருவழி யென்றே
திரத்தினி னோர்ந்து ளுவந்து துணிந்தனன்
சொல்லு மதுவே பொருளு மதுவே
புல்லுந் தொகையும் புணர்ப்பு மதுவே
யன்றி யொன்று மமைத்தே னல்ல
னன்றி யொன்று நடைகொ ளடியி
னின்ற திடரினைப் பெயர்த்தலு நிரைபடச்
சென்ற வெழுத்தினைச் சேர்த்தலும் வழுவா
வழிபோன் மாறி நிறுத்தலும் வழக்க
மொழிபோற் பதித்தலு முற்றப் படுத்தலுங்
குறிப்பிற் றுறையுங் கோத்த வதிகாரமும்

பெறப்படச் செய்தலும் பின்முன் கலிகளை
மாலை புணர்க்க மாட்டலுங் குறைந்த
காலை நிலைக்கக் கட்டலும் வெறுத
பாலும்பழமுந் தேனும் பருகுதல்
போலுஞ் சேரப் பொருத்தலுந் திருத்தலும்
பார்ப்போர் பார்க்கப் பயன்படு முறையுஞ்
சேர்ப்போ ருள்ளஞ் சிறக்கு குறையும்
கொண்டொழு கினனுற் களிகூர்ந் துயர்ந்தோர்
கண்டொழு குவதே கடனு மன்னே
குணங்குடி யார்சொற் முணங்குடித் திடுமின்
மணங்குடி திருமனை வாழிவாழ்ந் திடுக
வறந்தாங்கி யார்சொ லறந்தாங் கிடுமின்
சிறந்தாங் குயர்பதம் வாழிசேர்ந் திடுக
வொருமை படுத்த லுண்டா முண்டா
மிருமைப் படுத்த லின்று மின்றும்
பொய்மைற் றொடர்வினை போகும் போகு
மெய்மைத் தொடர்வினை மேவும் மேவும்
புறத்து வைபாளி போடும் போடு
மறத்திரை யுள்ளு மாடும் மாடும்
விண்ணு மண்ணும் விரியும் விரியுஞ்
செண்ணந் திண்ணந் திரியுந் திரியும்
துவித மலவத் துவித மென்றே
யெவிதத் தானு மிதயந் தெளியுமே
தொட்டுந் தொடாதுஞ் சொற்றவை யுணர்ந்தார்
கிட்டு மொருமை கிருபையி னறிக

வெள்ணிய வுணர்வா னிதய முளமே
லந்நிலை யுரைப்ப னருளீர் கேண்மி
னரும்பதி காய லறிவா ளரினுயர்
பெரும்பதி மானுப் பிள்ளையி லப்பை
யாலீ முதலிய வருண்மணி பலகலை
நூலி னணிமுறை நோற்றனு பவித்த
வேதாந் தக்கடன் மெய்ஞ்ஞா னப்பொரு
ளுதாந் தச்சுடர் நலமிகப் பொதிந்த
சித்த ராகு மன்றியுஞ் சீவன்
முத்தர் கபீபு முகம்மதி லப்பை
செய்தவத் துதித்த செல்வன் குணங்குடி
மெய்தவத் தினர்க்கு வித்தையிற் றேழன்
பயன்பெறு புராணமும் பலபிர பந்தமு
நயன் பெறப் புனையு நாவல னெவர்க்கு
முண்மைப் பொருள்வழு வோம்புந் தேசிகன்
வண்மைக் கரத்துடை வள்ள லிறசூல்
செப்பிய வழிபுனை செய்கு
அப்துல் காதிரி லெப்பைபா லீமே.

முற்றிற்று.

தொகைச்சொல் விளக்கம்.

ஒருமை - ஒன்றுபடுந்தன்மையாதல், அது இறைவுணர்வு, இருவினை - நல்வினை, தீவினை, மும்மலம் - ஆணவம், மாயை, காமியம், நாற்குணம் - அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, ஐம்புலம், சுவை, ஒளி - ஊறு, ஓசை, நாற்றம், உட்பகையாறு - காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், பாதகமேழு, அலங்காரம், உலோபம், காமம், பகை, போசனப்பிரியம், காய்தல், சோம்பல், தவத்துறுப்பெட்டு ஊணசையின்மை - நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொருத்தல் தட்பம்பொறுத்தல், இடம் வரையறுத்தல், ஆசனம் வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிறல் வாய்வாளாமை, இரதமொன்பது - சிங்காரம், வீரியம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம், குற்சை, சாந்தம், அற்புதம், பயம் விரதம் பத்துறுப்பினது துறவு யாக்கைக்குமாவிக்கும் வேண்டியபொருள்களில் விதித்தன கொள்ளல், விலக்கியன நீக்கிவிடுதல் இறைவன்பாற் பற்று நிலைத்தல், மாயமருளின் மயக்கறுத்தல், அவனையே விசுவசித்தல், வேறுமியல்புகளை யொதுக்குவித்தல், தன்னியல்பைநினைந்தெப்போதுஞ் சஞ்சலம் பதித்தல், தன்பிழை பொறுக்குந் தகைமைதேடல். அவனது வல்லபத்திற்குத் தன்னேலாமையைநோக்கி யிரங்கல்.

நேரிசை வெண்பா

பெரியோர் கருத்தைப் பெயர்த்தறிய லாக
வுரியோ ரெவைக்கு முரியோர்—பெரியோர்க்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொடரா திரண்டாகும்
புல்லும் பொழுதிற் பொருள்.

புசுமில்லாகிரெவாகிபிநஸ்தகீன்

குணங்குடி

மஸ்தான்சாகிபு

அவர்கள்பாடல்.

பிசுமில்லாகி அலாநியத்து சுல்த்தான்

அப்துல்காதிர் முகியித்தீன்

குருவணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இணங்குமெய்ஞ் ஞானப் பேரின்பக் கடலி
னின்னமு தெடுத்தெமக் களிப்போன்
பிணங்கிய கோச பாசமா மாயைப்
பின்னலைப் பேர்த்தெறிந் திடுவோன்
வணங்கிய தவத்தி னோர்க்கருள்புரிய
வள்ளலாய் வந்தமா தவத்தோன்
குணங்குடிவாழு முகியித்தீனு மென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

வஸ்துதயத்திறைநந்தம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மருவியத் தானதாத் துல்கிபுரி யாவில்
மறைந்தகன் சுல்ம குயிபாம்

மஸ்கூத்து அன்குல்க தீமூல் அமாவான
மவுஜூ தெனுஞ்சி ருபுமேல
அகதியத் துகதாதி வாகிதிய் யத்தான
ஆலம்அறு வாகா னதில்
ஆலம்மி தாலாகி ஆலம்அுசி சாமான
ஆலம்இன் சானு னபின்
பகுதியத் தில்லா ஜலாலெலாடு ஜமாலும்
பதீகுல்க மாலு மாகி
பகுதுகபு லற்றலா கூத்துஜப றாத்தில்
பகாவன குவியத் தினுல்
நகுசியத் தற்றுமுன் றுளினிழல் பெற்றடிமை
நானினைவு மற்றய் வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷாவானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 1

வஸ்துதயநிலத்தினுநந்தம்.

பறுதானி யத்திலோ சுபுகானி யத்தெனப்
பகர்பரா பரம தனிலோ
பற்பல விதங்கொண்ட அகியானி யத்திலோ
பரிபூர ணந்தன் னிலோ
அரிதான தாத்திலோ அலிபெனுஞ் சுகவாரி
யாகும்நுக் தாப தனிலோ
அகுலம்உலாவான ஆதமலக் கூத்திலோ
ஆலம்அசு பல்தன் னிலோ
குறிகுணு தீதவட் டாங்கயோ கத்திலோ
கோடானு கோடி மறையாற்

கூறறிய சிவராச யோகத்தி லோவருட்
குறையாப் பெருங் கடலிலோ
நரலிங்க ரருளாள னேநீ யிருப்பதிந்
நாயினேற் கருள்செய் குவாய்
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 2

விளையாட்டினுநந்தம்.

அண்டகோ டிகளுமோர் பந்தெனக்கைக்குள்
ளடக்கிவிளை யாட வல்லீர்
அகிலமோ ரேழினையு மாடுங் கறங்குபோ
லாட்டிவிளையாட வல்லீர்
மண்டலத் தண்டரை யழைத்தரு கிருத்தியே
வைத்துவிளை யாட வல்லீர்
டண்ணகமும் விண்ணகமு மனுவைத் தொளைத்ததின்
மாட்டிவிளை யாட வல்லீர்
கண்டித்த கடுகிலெழு கடலைப் புகட்டிக்
கலக்கிவிளை யாட வல்லீர்
கருதரிய சித்தெலாம் வல்லநீ ரடிமையென்
கண்முன்வரு சித்தில்லையோ
நண்டளந் திடுநாழி யாவனோ தேவரீர்
நல்லடிக் காளாகியும
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 3

தன்னியவினுநந்தம்.

ஐயோ வெனைப்போலு மாப்பெரும் பாவியிவ்
வகிலத்தி லெங்கு மிலையே

அநியாய மநியாய மென்பெரும் பாதகம
தார்பா லெடுத்தோ துவேன்
மையான கண்ணியர் வலைக்குள் ளகப்பட்ட
மாபாவி தீபா வியான்
மகுமூபு சுபுகானி யானவுமை நாடாத
மடிமைகுடி கொண்ட பாவி
பொய்யான வாழ்வதனை மெய்யாக நம்பியுன்
பொன்னடி மறந்த பாவி
பொல்லார்க ணேசமே யல்லாது நல்லோர்
புறக்கணித் திட்ட பாவி
நையும்மார் பொய்யுலக ஞகியே யுமதடிமை
நாயினுங் கடையா வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 4

மகிமையினநந்தம்.

மாதவர்க் கரசான மன்னர்க்கு மன்னக
வந்தமக ராஜ னீயே
மண்டிசையும் விண்டிசையு மெண்டிசையு நின்றசையும்
வாசனும் போஜ னீயே
ஆதிநீ மகுருக்கு றகுமானு நீயெனக்
கானமகு பூவு நீயே
அக்கா னியத்திலே சொக்குமிறு சாதுதந்
தருள்செய்ய வந்த நீயே
வேதநீ வேதவே தாந்தநீ யெனையாளும்
வித்தகன் ரூனுநீயே

மெய்ஞ்ஞான வீடுநீ வீட்டின் விளக்குநீ
விரிகதிர்ச் சுடரு நீயே
நாதனீ நவநாத சித்தனீ முத்தனீ
நாதாந்த மூர்த்தி நீயே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 5

வலிமையினுநந்தம்.

மன்னிய தவத்தினர்க் கருடந்த குருவுநீ
மாதா பிதாவு நீயே
மட்டறு பவக்கட லுலக்குமொரு கலிமா
மரக்கலமு நீயல் லவோ
அந்நியம தானபிர பஞ்சமாம் பெருநெருப்
படக்கும் பெரும்பா லமா
யன்புட னெனைப்பெற்ற வப்பனே யருடந்த
வாண்டவனு நீயல் லவோ
என்னையுனை யன்றியினி யாள்வரெவ ரையனே
யெந்தையே யெம்பி ரானே
இகபர மிரண்டினுஞ் சுகதுக்க மற்றியா
னீடேற வருள்பு ரியவே
நன்னிலைய மாகவென் முன்னிலையில் வந்துமெந்
நாளும்ரட் சித்தருள் வையே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 6

இரக்கத்தினுநந்தம்.

கல்லு மொருபோதிற் கரைந்துருகு மென்மனக்
கற்கரைவ தில்லை யனே

கவலைகளை யிவளவென் றெண்ணாணை யென்னாற்
கணித்துமுடி கூடு திலையே
அல்லுபக லாகவென் னவகீர்த்தி யவகீர்த்தி
யம்மம்ம வென்சொல் லுகேன்
ஆனாலு மார்க்காக வடிமைகொண் டாயிந்த
வடியனே னுய்யும் வண்ணஞ்
சொல்லுமெய்ஞ் ஞானச் சுகக்கடலை யுண்டியான்
சும்மா விருக்க வருள்வாய்
சுத்தபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலோர்
சொட்டாகி னுந்தொட்ட பேர்
நல்லவர்க ளல்லவர்க ளல்லவர்க ளென்றைக்கு
நானு நல் லவனாவனோ
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 7

பெருமையினாநந்தம்.

சொல்லான் முழக்கமிட் டோலமிடு வேதமுஞ்
சொன்னது டனின்ன மின்னஞ்
சுருதிமுத லாகம புராணகலை யோதிய
சுலோகங்க ளென்சொல் லுகேன்
பல்லா யிரங்கோடி யண்டபகி ரண்டமுன்
பாதபங் கயமல் லவோ
பரிபூர ணானந்த மேயுனது முடியெனப்
பகர்வதும் பொய்யா குமோ
வல்லா னெனும்பெய ருனக்குள்ள தல்லாது
மற்றவர் தமக்கு முளதோ

வானவர் தினந்தினம் வந்துன் பதம்பணியு
　　மகிமைசொல வாயு முண்டோ
நல்லோர் தமக்கலா தெல்லார் தமக்குமுனை
　　நவிலுதற் கெளிதா குமோ
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
　　நாதன் முகியித் தீனே. 8

தன்னிலையினுநந்தம்.

நித்திரை தனிற்செத்த பொய்யான மெய்யுடலை
　　நிலையமென் றிடுவ தல்லால்
நிலையாத காயமென் றெண்ணவோர் கனவினு
　　நிசமாக யான றிகிலேன்
எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினு
　　மென்மன திணங்கு திலையே
ஏதென் றெடுத்துரைப் பேனெமக் கிறைவனே
　　யெங்கோ னெனும் பிரானே
மற்றவர்களெத்தனை யிருக்கினு மென்கொடியே
　　வல்வினை யகற்ற வசமோ
மலையிலக் கெனநம்பி னேனம்பி னேனென்று
　　வந்தெனுட் குடிகொள் வையே
நற்றவமு முத்தியுஞ் சித்தம்வைத் தருள்செய
　　நாட்செல்லு மோவ றிகிலேன்
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
　　நாதன் முகியித் தீனே. 9

காரணத்திநுநந்தம்.

கடலிற் கவிழ்ந்ததோர் சப்பலா லாத்துடன்
　　கடுவவா வேய ழைத்தீர்

கம்ப முடனோடியே வந்ததோர் கப்பலைக்
கடிபூனை யாக்கி வைத்தீர்
குடிகொண்டு கர்ப்பவறை யுள்ளிருக் கையிலுமைக்
கொலைசெய்ய வந்த முனியைக்
குதிகொண்டு வெளிசென்று மிருதுண்டுகண்டுபின்
கூர்காப்ப வறைபு குந்தீர்
பிடியிற் பிடித்துண்ட பிள்ளைசந் நியாசிகுடர்
பீறிவர வேவய ழைத்தீர்
பிரியம்வைத் தென்னையாள வென்னிடத் திந்தவிரு
பேரையுந் தூது விட்டீர்
நடனமிடு பாதார விந்தமென் சென்னியுற
நாட்செல்லு மோசொ ல்லுமே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. 10

ஆநந்தமாகியபேரின்ப வனுபோகநிலையாற்கூறிய இப்பத்துக்
கவியுங் குருபரனை பொருபரனாகக் கொண்டாடித்
தோத்திரஞ்செய்தது
முற்றிற்று.

முகியித்தீன் சதகம்.

ஏகவறிவாகிய வள்ளலிறசூலைத்தொடர்ந் தவாருட்பெறுவான் பொருட்டாக முன்னிலைக் குருவாகிய முகியித்தீன் ஆண்டகையைத் தோத்திரஞ்செய்து குறையிரந்துவந்து பாடியசதகம்.

குருவணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உணர்ந்துதற் பரமா யுரைக்கவோ சரமா
யுயுர்க்குயி ரானசா கரமாய்
இணங்குசிற் பரமா யனுக்கடா வரமா
யேகமா கியபரா பரமாய்
வணங்கிய பரமாய்க் கிளைத்தநூ றுமுகம்
மதுகிளை விளக்கொளி கொழிக்குங்
குணங்குடி வாழு முகியித்தீ னெமென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். 1

வணங்கு வார்க் கிணங்கு பெரியபேரின்ப
வாரியிற் படிந்துவாய் மடுத்தே
உணர்ந்து ணும் பொருட்டாய் வலியவர் தெனையாண்
டுவந்துளங் களித்தக மகிழ்ந்தே.
அணைந்தணைந் தெடுக்குங் கருணைசொப் புளிக்கு
மலகிலா வருளடை கிடக்குங்
குணங்குடி வாழு முகியித் தீனெமென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். 2

ஆணைந்துயிர்க் குயிரா யலர்மட லவிழ்ந்த
வகண்டிதா காரமா மலரின்
மணங்கமழ் நயினர் முகப்பத மென்னு
மௌனதே சிகருட னெணயுந்
துணிந்துமா மாயைத் துணியெல்லாங் கிழித்துத்
துறவறந் தாங்கிய ராசகுங்
குணங்குடி வாழு முகியித்தீ னுமென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். 3

நன்முகம்.

மாயா விநோத மெல்லா மறைந்து
தூயாதி யுண்மைச் சுயம்பிர காசிக்கக்
காரணக் குருவின் கருணையந் தொடர்பால்
ஆரணக் குருவே யருள்கவென் றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆதிமுன்னி ற்கவே யகதுகது வாகிநிய்
யத்தெனது முன்னிற்கவே
யத்துவித வஸ்துமுன் னிற்கவே யறிவகண்
டாகார முன்னிற் கவே
போதமுன் னிற்கவே போதமனு காதபரி
பூரணம் முன்னிற் கவே
பொங்குசிவ ஞானமுன் னிற்கவே வானாதி
பூதலய முன்னிற்கவே
நாதமுன் னிற்கவே நாதனொளி பெற்றசுபி
நாயகம் முன்னிற் கவே

நானுமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னன்மைதந் தாளு தற்கே
மாதா வினுங்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1

நீக்கமற வெங்கெங்கு நின்றுநிறை கின்றபொரு
ணேரிலென் முன்னிற் கவே
நிர்விஷய சுத்தமா சற்றபர வெளியான
நிர்க்குணமென் முன்னிற்கவே
தாக்கிமா கோடிமறை வாக்கியம் பறையுமா
தத்வமென் முன்னிற் கவே
தத்துவா திகளற்ற முத்திக்கு வித்தான
சற்குருவென் முன்னிற் கவே
போக்குவர வற்றபரி பூரணா னந்தமெய்
பொதுமென் முன்னிற் கவே
புன்மைகுடி யானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பொய்மைதீர்த் தாளு தற்கே
வாக்குமா ருதநாக் குள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

இகபர மிரண்டொன்று வகையுண்டு வெளிகண்ட
வீசனென் முன்னிற் கவே

ஏகமா கியபரா பரமெனது முன்னிற்க
வெப்பொருளு முன்னிற் கவே
வகைதொகுத் தோலமிடு மறைகண்முா சறைகின்ற
வள்ளலென் முன்னிற் கவே
வாஞதி பூதமுந் தாஞகி நின்றபெரு
மானெனது முன்னிற் கவே
அகமகிழ வந்தகுடி கொண்டகுரு நாதனடி
யாருமென் முன்னிற் கவே
அன்றுமின் றென்றுமடி யேனுமுமை நம்பினே
னண்டிவந் தாளு தற்கே
மகிழ்துன்னு புன்னகைப் புள்ளமீர் பின்றெடா
வள்ளிசிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

நோக்குநோக் கொண்ணுத நோக்குநோக் காநின்ற
நோக்கெனது முன்னிற் கவே
நோக்கிப் புராதனப் பொருளான நுண்ணறிவி
னுட்பமென் முன்னிற் கவே
நீக்கமற வங்கிங் கெனுதுவெங் கெங்குமொரு
நிறைவெனது முன்னிற் கவே
நேசித்த நெஞ்சம்ம குடிகொண்ட வான்கருணை
நேயமென் முன்னிற் கவே
போக்கொடு வருத்தொடு விகாரமதுவாய்நின்ற
புநிதமென் முன்னிற் கவே

புல்லறிஞ னனவடி யேனுமுன்மை நம்பினேன்
போதுமென வாஞ தற்கே
வாக்குமென மெத்தமா புள்ளநீர் பின்ருடா
வள்ளிலி றசூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

எற்ருத மாயைதனை யெற்றுபே ரெற்றுபே
ரின்பமென் முன்னிற் கவே
ஏகமா யொருகால மழியாத வொளியான
வெம்பிரான் முன்னிற் கவே
புத்திக்கு மெட்டாத வட்டாங்க யோகமழை
பொழிவதென் முன்னிற் கவே
பூதமுத ஞதமுடனேதுமது வானவான்
பொருளெனது முன்னிற் கவே
குற்றமின் னற்குணங் குடியா னெனுங்குணக்
குன்றெனது முன்னிற் கவே
கொடிமைகுடி கொண்டவடி யேனுமை நம்பினேன்
குறைவு தீர்த்தாளு தற்கே
வற்ரு வருட்செல்வ முள்ளநீர் பின்ருடா
வள்ளலிற சூல்வரு கவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

ஊறற்று நாமரூ பத்துடன் பற்றத்
துயர்ந்ததென் முன்னிற் கவே

ஒன்றன் றிரண்டற்று வாக்கற்று மனமற்
றுதித்ததென் முன்னிற் கவே
கூறுகுண மற்றுமொளி யற்றும்வெளி தத்திக்
குதித்ததென் முன்னிற் கவே
'நறியற்று மறிவற்று நிறைவுகுறை வற்றுங்
குலாவியதென் முன்னிற் கவே
ஈறுமுத லற்றுமின் றற்றுகா ளையுமற்
றிருப்பதென் முன்னிற் கவே
ஏதுமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னின்பமுற் றூளு தற்கே
மாறிலா நற்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

தேடியே வந்தரு டந்தமை கொண்டவென்
றேசிகன் முன்னிற் கவே
சிற்பர வெளிக்கொளி கொழுக்குமா கறப்பூர
தீபமென் முன்னிற் கவே
நாடரிய செஞ்சுடர் பரப்புகுரு நாதனெனக்
நாளுமென் முன்னிற் கவே
நாளு விதங்கொண்ட வாசாம கோசரா
நந்தமென் முன்னிற் கவே
ஈடுசோ டற்றசிற் சத்தியா மெம்பிரா
னென்னெதிரின் முன்னிற் கவே

எற்கைமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னிங்குவந் தாளு தற்கே
வாடாத சமநிலைப முள்ளநீர் பின்றோடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

அருளாகண் டாகார வானந்த பூர்த்தியெனு
மாதார முன்னிற் கவே
அதிசொற்ப்ர காசவரு டேசோம யந்தந்த
வாதிக்க முன்னிற் கவே
குருநாத னைகமெய்ப் பிரணவ சொரூபக்
கொழுந்தெனது முன்னிற் கவே
கூறரிய சாலம்ப ரகிதமா கியதிவ்ய
குணசாந்த முன்னிற் கவே
நிருவிகா ரத்துடன் றளதளென நின்றொளிர்
நிராமயம் முன்னிற் கவே
நிலையமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னேயமவைத் தாளு தற்கே
மருமலர் மணக்கோல முள்ளநீர் பின்றோடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

பலவுமா யொன்றுமா யென்றுமாய் நின்றதற்
பரமெனது முன்னிற் கவே

பரமான தெப்பொருளு மதுவாய் முளைத்துவிளை
பயிரெனது மூன்னிற் கவே
நிலைசரமொ டிகபாமு முயிரினுக் குயிராகி
நின்றதென் முன்னிற் கவே
நேரிட்ட ஞானசூ ரியனு யுதித்தநன்
னெறியெனது முன்னிற் கவே
அலையுலகு கானலின் னீரெனத் தோன்றுமெய்
யறிவெனது முன்னிற் கவே
அய்யனே யஞ்சியடி யேனுமுமை நம்பினே
னாதரித் தாளு தற்கே
மலையிலக் கானகுறி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

உடல்பொருளொ டாவியுங் கைப்பற்றி யெனையாளு
முத்தமன் முன்னிற் கவே
ஊனாகி யுயிராகி யூனுயிர்க் குயிரான
வுண்மையென் முன்னிற் கவே
திடமாயை தொடரா தடர்ந்தேறு மெய்ஞ்ஞான
தீரமென் முன்னிற் கவே
திவ்யகரு ணாகர முகம்மத ரெனும்மருட்
செல்வமென் முன்னிற் கவே
கொடியோடு கொழுகொம்ப தாகநீர் வந்துகுதி
கொண்டெனது முன்னிற் கவே

கொத்தடிமை யானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    கொண்டணைந் தாளு தற்கே
வடிவிலகு நடனவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிறசூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே.

ஆக பாடல் - 24.

அப்பொரு ளானே யெப்பொருட் குணமு
மொப்பியு மொப்பா தாகிய வுண்மையைப்
பிரியாது தெரிசிக்கப் பிரியமா யெனக்குங்
கருணைகூர்ந் தருள்கெனக் கனிந்துநின் றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

நித்தமாய் நன்னிருவி கற்பனிட் டாபரர்க
    ணொற்றினை ரிட்ட பொருளே
நிச்சய வகோசரத் தாதார பேதநிலை
    நின்றுநிறை கின்ற பொருளே
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்துவிளை பொருளையருண்
    மொய்த்தசுட ருற்ற பொருளே
மும்மண்ட லங்களுங் கொண்டுமூ லாதார
    மோனவடி வான பொருளே
புத்திக்கு மெட்டாது புத்திக்கு ணின்றிலகு
    போக்குவர வற்ற பொருளே
போதவருள் புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    புனிதமுட னாளுதற்கே

மத்தமத யானைநிக ருள்ளநீர் பின்ருேடா
வள்ளலிற ரூல்வ ருகமே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1

பெந்தமொடு முத்தியு மகிழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியும்
பின்னுமுன் னுங்கெட்டதைப்
பெரிதுசிறி தருவுருவொ டதுவிதென் பதுவும்
பிறப்பிறப் புங்கெட் டதை
நிந்தித்த லோடுவந் தித்தலும் பொய்ம்மையொடு
நிசமென்ப துங்கெட் டதை
நீரோனெ னலுமொன் றிரண்டெனலு நீதமொடு
நீதமென லுங்கெட்டதை
அந்திபகல் போக்குடன் வரவுமன வாக்கொடிங்
கங்கென்ப துங்கெட் டதை
அறியாம லறியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னறிவுதந் தாளு தற்கே
வந்தடிமை கொள்ளமன முள்ளநீர் பின்ருேடா
வள்ளலிற ரூல்வ ருகமே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

முத்தைநவ மணியையொளி பத்தியா யும்மணியை
மோனமணி ஞான மணியை
மொய்த்தகதிர் மாசிலா மணியைவா னுதியா
மூவுலகு மான மணியைச்

சித்திமணி யைச்சித்தி தருமுத்தி மணியையென்
சிந்தைகுடி கொண்ட மணியைத்
திவ்யகுரு மணியா விழைத்தசிங் காசனச்
சிகரத்தி னுச்சி மணியைப்
பத்தர்கட் கெய்துசூ டாமணியை நிறைபார்த்த
பரமார்த்த மான மணியைப்
பணிபூண்டு பார்க்கவடி யேனுமை நம்பினேன்
பணிபூட்டி யாளு தற்கே
வைத்ததீ பத்தினிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

காரா றெனப்பேப ரருட்கடலி னீருண்டு
கவிகின்ற கருணை முகிலைக்
ககனவட் டப்பெரு வெளிக்கும்ப் பானின்று
காலூன்று கின்ற முகிலைத்
தாராத வருடந்த குருமௌன முகிலையென்
றூயிற் சிறந்த முகிலைச்
சண்டமா ருதமென்ன வருள்பொழியு முகிலைச்
சாரசரங் கொண்ட முகிலைப்
பாராதி பஞ்சவன் னப்பகுதி யாகப்
பரந்துவரு டித்த முகிலைப்
பாவிவரு டிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பருவம்வந் தாளு தற்கே

வாரா நெறிக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

தத்தியே கஞ்சறப் பெருகிவரு மானந்த
சமரசப் பெருவா ரியைச்
சார்ந்தன்ப ரிதயங் களிக்கவே பொங்கிவரு
சந்ததச் சுகவா ரியைச்
சுற்றிக் கவிந்துகொண் டெங்குமொரு மிக்கவே
சூழ்கருணை நிறைவா ரியைச்
சொற்பிரகா சந்தரு சுயஞ்சோதி யாய்நின்ற
சோமசுந் தரவா ரியை
எத்தனை விதங்கொண்டு சொல்லினுஞ் சொல்லொணு
வினியபூ ரணவா ரியை
எப்பமிட வூட்டவடி யேனுமுமை நம்பினே
னெட்டிவந் தாளு தற்கே
மத்திபத் தீபநடு வுள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளவி றசூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

அன்புப் பெருக்கைநல் லறிவுப் பெருக்கைமெய்ஞ்
ஞானமிர் தப்பெ ருக்கை
அணையற்ற பேராசை வெள்ளப் பெருக்கையறு
வாகார வான்பெ ருக்கை

இன்பப் பெருக்கைபருள் பொங்கும்பெ ருக்கைவெளி
யெங்கெங்கு மொளிபெ ருக்கை
ஏகப் பெருக்கையனு போகப் பெருக்கைநல்
லினியசெந் தேன்பெ ருக்கைத்
தென்புப் பெருக்கைவெகு டம்பப் பெருக்கைமா
திவ்யமநு ரப்பெ ருக்கைச்
சேரப்புகட்டவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வன்புப் பெருக்கைவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

கண்டபொரு ளத்தனையு மாகிநின் றவைகளுங்
காணாத கார ணத்தைக்
கருதரிய சித்தாய் விசித்திரமாய் நின்றிலங்
காநின்ற காரணத்தை
அண்டகோ டிகளையுந் தன்னுள்வைத் தணுவினுக்
கணுவான கார ணத்தை
அறியாம லென்றெய்வ முனதெய்வ மென்பார்க்கு
மவ்வகைக் கார ணத்தை
யெண்டிசை விளக்கின்ற வித்தா யிருந்துமோ
ரிடமற்ற கார ணத்தை
எய்திக் களிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னெதிர்காட்டி யாளு தற்கே

மண்டலமும் விண்டலமு முள்ளநீர் பின்ஞெடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணக் குடிவாமு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

நிலையமுட னெங்கணுங் கோத்தநிலை குலையாது
நின்றதே சோம யத்தை
நெற்றிவிழி யூடுநிலை நின்ருே ருளங்கனி
னெளித்ததே சோம யத்தை
தொலையா திலங்குதுரி யாதீத மானவத்
துவிததே சோம யத்தை
தொந்தங் கடிந்தவர்க ளுந்திக்குள் வண்டாய்த்
துவண்டதே சோம யத்தைச்
சலியாத வயிராக்ய தீரனை யலுப்பறச்
சார்ந்ததே சோம யத்தைச்
சாமுனெற் கருளவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சலுதிவங் தாளு தற்கே
மலிகருணை மிக்கவனு வுள்ளநீர் பின்ஞெடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாமு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

எல்லைநிலை சொல்லரிய வல்லமையோ டெங்கணு
மிருந்தளு ஞைத யத்தை
எப்பொருளுநே மெப்பொழுது மெவ்விடமு மவ்வடி
விலங்குளு ஞைத யத்தை

அல்லினும் பகலினு மன்பர்மன வில்லினி
லடைந்தஞா னோதயத்தை
அழியாப் பதிக்குவந் தாள்குணங் குடியா
ரணைந்தஞா னோதயத்தைத்
தொல்லையறு நல்லறிஞர் சொல்லும்வழி செல்லின்வெளி
தோற்றஞா னோதயத்தைத்
தொழுதெழாப் பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றெண்டுகொண் டாளுதற்கே
வல்லபஞ் சொல்லுவந் துள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

ந்தாலையாத வான்கருணை குடிகொண் டிருந்தமே
சோமயா நந்த குருவைச்
சொந்தமுட னென்றனையும் வந்தடிமைகொண்டே
சுகந்தந்த மௌன குருவை
நிலையாத மாயைநிலை குலையநிலை குலையாத
நெறிதந்த ஞான குருவை
நித்தியா நந்தசுக முற்றுமகு மூதென்ற
நிட்டைநே ரிட்ட குருவைச்
சரியா தணைத்துமுத் தந்தர வெனைப்பெற்ற
தந்தையாய வந்த குருவைத்
தழுவவறி யாதவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றயைபுரிந் தாளுதற்கே

மலைகள்பொடி படுநடையு முள்ளநீர் பின்றோடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியேய முகியித் தீனே. 10

ஆ பாடல் - 34.

பன்மையாய் விரிந்த பல்பொரு ளெலாமதன்
றன்மையா யிருந்த தகுதியை விளக்கும்
அருளொளி விளக்கினை யருள்கவென் றுசான்
றெருளொளி பதமலர் சிந்தைசெய் திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

எங்குமருள் விரிவாகி யங்கிங் கெனாதாகி
யென்றன்பி ரானு மாகி
எண்ணரிய வண்டபகி ரண்டங்க ளாகிநின்
றிகபர மிரண்டு மாகிப்
பொங்கிவழி கொண்டுபல் கடமெலாம் பெருகுபரி
பூரணா னந்த மாகிப்
புனிதமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமழை மாரியைப்
பொழிகருணை முகிலு மாகிக்
கங்குல்பக லில்லிரவி மதியாகி யெங்குமொரு
கங்கற்ற கங்கை யாகிக்
கவியுமொளி புரியவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
கருணைவைத் தாளு தற்கே
மங்காத திங்களொளி யுள்ளநீர் பின்றோடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. 1

ஊனாகி யூனிலுயி ராகியெவ் வுலகுமா
 யொன்று யிரண்டு மாகி
உள்ளாகி வெளியாகி யொளியாகி யிருளாகி
 யூருடன் பேரு மாகிக்
கானாகி மலையாகி வளைகட லு மாகிமலை
 கானக விலங்கு மாகிக்
கங்குல்பக லாகிமதி யாகிரவி யாகிவெளி
 கண்டபொரு ளெவையு மாகி
நானாகி நீயாகி யவனாகி யவளாகி
 நாதமொடு பூத மாகி
நாடுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
 னன்மைசெய் தாளு தற்கே
வானோரு மடிபணித லுள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே, 2

அந்தமுதன் முன்பினொடு பக்கநடு வாகிநின்
 றவைக ளற்றது வுமாகி
அருவாகி யுருவாகி யருவுருவ மற்றவறி
 வாகார மோன மாகித்
தந்தைதா யாகியரு டந்தகுரு வாகியென்
 றன்னுயிர்க் குயிரு மாகித்

தாயிற் சிறந்தவந் நேயச் சிறப்பாய்ச்
சதானந்த ஞான மாகிச்
சிந்தைசெய வந்ததிற மாகியெனை யாட்கொண்ட
தேசிகன் றானு மாகித்
தெளியுமொளி புரியவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சித்திதந் தாளு தற்கே
வந்திருந் தருளுதயை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித தீனே. 3

பாராகி யெப்பொருளு மாகியப் பார்தனிற்
பஞ்சவன் னங்க ளாகிப்
பற்பல விதங்கொண்ட விந்துநா தத்துட்
பதிந்துமுளை பருவமாகி
வேரோடி யோக பூமிக்குள் வளர்ந்தருள்
விளைந்தொழுகு தருவு மாகி
விண்ணாகி மண்ணாகி யெண்ணாகி வெகுவாகி
விரிவாகி மறைவு மாகி
தூராதி தூரத்தி னுந்தூர மாகியதி
சூழ்ச்சிச் சமீப மாகித்
தோற்றுமொளி புரியவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
றுரிதமுட னாளு தற்கே
வாராரு மருண்மாரி யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

பார்த்ததிக் கெங்குமொரு வெளியாகி யென்பரா
பரப்பிரம வெளியு மாகிப்
பற்றுமன வெளியாகி மனவெளி கடந்தமுப்
பாழான வெளியு மாகிக்
கூர்த்தவறி வத்தனையு மேற்றபடி கொள்ளையே
கொண்டகடு வெளியு மாகிக்
கோடானு கோடிபல வண்டபகி ரண்டமுங்
கொண்டபெரு வெளியு மாகிச்
சார்ந்தநிலை குலையுண்டு போகாது நிலையுண்ட
சிற்சத்தி வெளியு மாகிச்
செறிபுமொளி புரியவடி பேணுமுமை நம்பினேன்
றெளிவுதந் தாளு தற்கே
வார்த்தைதப் பாதநா வுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

நடையுடன் கிடையாகி நண்ணுமிரு வினையாகி
நடைபடிக டாமு மாகி
நடுவே முளைத்தநீ நானெனலு மாகிவரு
நாட்டங்க டாமு மாடித்
தடையாகி வைத்ததடை யற்றவிடை யாகிநற்
றூரணைக டாமு மாகித்

தலைமையொடு நிலைமையும் வலுமைகளு மாகியெச்
　　சங்கதைக டானு மாகி
இடையாகி நடுவாகி நன்மைதீ மையுமாகி
　　யேகமுத லெவையு மாகி
இலகுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
　　னிதமுறைத் தாளு தற்கே
மடமடென வடிநடன முள்ளநீர் பின்றொடர
　　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　　மணியே முசியித் தீனே. 6

மாயைமுத லாகியுயி ராகியற் புதமான
　　மன்னுயிர்க் குயிரு மாகி
வாருமிரு வினையாகி வினைதனக் கீடாகி
　　வாழ்பா மூடம்பு மாகித்
தூயறிவு கலையாகி நிலையாகி நிலையாத
　　தொந்தங்க டாமுமாகித்
துறவாகி மூவாசை யுறவாகி மறைவாகிச்
　　சோதிப்பிர காச மாகி
ஆயுமறை முடிவாகி யடியாகி நடுவாகி
　　ஆச்சரிய கூத்து மாகி
ஆடுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
　　னன்புகூர்ந் தாளுதற்கே
வாயூறு தேனின்மொழி யுள்ளநீர் பின்றொடா
　　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

கண்ணான கண்ணேயெ னன்னமே யென்றழுவர்
கண்டகண் காட்சி யாகிக்
கவலைகுடி கொண்டுதட் டழியார்க ணன்மனக்
கண்ணாட்டி தானு மாகி
மண்ணான வஞ்சநெஞ் சத்தினர்க் கேற்றாது
மறைவுதரு புதைய லாகி
மதபேத மோதிமதி கெட்டவர்க் கெட்டாத
வான் கருணை வெள்ளமாகி
எண்ணாத வெண்ணமெண் ணரெடுத் தெண்ணுபே
ரின்பப் பெருக்கு மாகி
எய்துமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னின்புதந் தாளு தற்கே
வண்ணத் திருக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங்குடி வாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

வேதவே தாந்தமேல் வீடாகி நட்டநடு
வீட்டின் விளக்கு மாகி
வித்தக னிருக்குநவ மணிமாட மாகியொளி
விரிகதிர்ச் சுடரு மாகி
நாதகீ தம்பல முழக்கமிட் டோலமிடு
நாதநா தாந்த மாகி

நற்குணங் குடியா னெனப்பேர னெனக்கருளு
ஞானதிரு நாம மாகி
ஆதிமுத லந்தமுந் தானுகி விரிவா
யகண்டிதா கார மாகி
அவிருமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னறிவுதந் தாளு தற்கே
மானுய பாதமல ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருக்வே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

கங்குல்பக லற்றவரு டங்குமெங் கெங்குநிறை
காரணக் கடவு ளாகிக்
கங்கறப் பொங்குகரு ணைக்கடலு மாகியென்
கரதலா மலக மாகி
சிங்கத்தை யொத்துவினை தன்னைச் செயங்கொண்ட
தேசிகன் றானு மாகித்
தேறுதீ ரக்குணங் குடிவாழ்க்கை பெற்குதவ
திவ்யகுண மேரு வாகி
எங்கே யிருக்கினு மங்குவந் துதவிதரு
மெங்கண்மகு முது மாகி
இயையுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னெளிதில்வந் தாளு தற்கே
மங்கள சவுந்தரிய முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆக பாடல்-44.

அருள்கூர்ந்த காட்சி யாகிய வுண்மையும்
பொருள்கூர்ந்து காண்போன் வேறெனப் பொருந்தா
தொன்று முறைமை யோதுக விவ்விடை
யின்றாக வருள்கவென் றிரங்கி யிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பாரீரோ வென்னையென் னன்னையே யென்முகம்
பார்த்தருள் பழுத்தி டீரோ
பாவிகண் ணெஞ்சவஞ் சஞ்சிந்த வந்துமது
பாதத் திழுத்தி டீரோ
வாரீரோ வன்னெதிரில் வந்தெனக் கொருமுத்தம்
வாய்கொண் டளித்தி டீரோ
மகிழீரோ புகழீரோ கருணைகூர்ந் தெனையாள
வாவென் றழைத்தி டீரோ
சேரீரோ வென்னையுஞ் சேர்ந்தோர்க்கு மமதருட்
டேறற் றெளித்தி டீரோ
சிந்தைநொந் திடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வாரோ மெனச்சொன்ன துள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1

எங்கட் குடிக்கரச ரேயுமது பாதமெற்
றெய்தாத தென்ன குறையோ
என்றெய்வ முன்றெய்வ மென்ற குறை யோவல்ல
திடிசாப மான குறையோ
பங்குகூ றிட்டகுறை யோபாவி வாழ்மனது
பக்தியில் லாத குறையோ
பகலையிரு னென்றகுறை யோவீண் படர்ந்தறப்
படுநீல மான குறையோ
அங்குமிங் குங்கெட் டலைந்தகுறை யோதேடி
யலையா திருந்த குறையோ
அறிவாம லினடயுபடி யேனிமுமை நம்பினே
னணேவுதந் தாளு தற்கே
வங்கமா யன்பாழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

கல்லிலோ மண்ணிலோ விண்ணிலோ வடிமையிரு
கண்ணிலோ கண்ணீ ரிலோ
கரையிலோ கடலிலோ வுடலிலோ வுயிரிலோ
கதியான பூமி தனிலோ
அல்லிலோ பகலிலோ நல்லபத வில்லிலோ
அறிவிலோ வுருமீ திலோ
அறிவிலோ வறியொணு மறையிலோ மறைகண்முத
லாகம புராணத்திலோ

செல்வமிகு துரைராச ரேதேவ ரீர்க்குநிலை
திவ்விய குணங்குடியிலோ
தெரியாம லிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சேர்ந்தணைந் தாளுதற்கே
மல்லிகை மலர்க்கந்த முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

ஓயாதோ வென்கவலை யுள்ளுருகி யானந்த
முள்ளுளே பாய்ந்தி டாதோ
ஒழியாதோ விழிமாயை யழியாதோ பாழாசை
யூழ்வினைக ளோய்ந்தி டாதோ
தீயாதோ வன்கருவி காயாதோ கரணங்க
டவினைக டீர்ந்தி டாதோ
தேறாதோ பாழ்மனது சாராதோ பேரறிவு
திவ்யகுணம் வாய்ந்தி டாதோ
பேயாதோ வருண்மாரி வாயாதோ வான்கருணை
பேரின்ப நேர்ந்தி டாதோ
பெருகநின் றிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பிரியமுட னாளு தற்கே
வாயிற் சிறந்தமொழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

நாடுமோ முத்திவழி கூடுமோ நெற்றிவிழி
நல்லறிவு பந்தா டுமோ
நற்குணங் குடிமீது வீடுதர வென்றனையு
நாதனரு ளுந்தே டுமோ
ஆடுமோ வட்டமா சித்தியும் புத்திபு
டந்தவழி யைச்சா டுமோ
ஆரவா ரத்தையும் போடுமோ சித்தமா
நந்தநட னம்மா டுமோ
மாடகூ டங்களொனு மனைபாட்டி தருமாசை
மாட்டனென விட்டோ டுமோ
மனமுறிந் திடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வந்தணைந் தாளு தற்கே
வாடா மலர்க்குநிக ருள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

ஆசாப சாசவலை யுள்ளகப் படுவனோ
வல்லது வெளிப்ப டுவனோ
அகிலவாழ் வென்றிடு மாற்றில்வீழ்ந் திடுவனோ
வப்புற நடந்தி டுவனோ
காசாசை கொண்டுகதி கெட்டுநின் றிடுவனோ
கதியாசை கொண்டி டுவனோ
கரையற்ற கப்பலென் னக்கலங் கிடுவனோ
கரையேறி நின்றி டுவனோ

ஈசனடி செல்லா திருந்துசென் றிடுவனோ
வீசனடி சென்றி டுவனோ
ஏங்கிமிக விடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன
னேக்கமற வாழு தற்கே
மாசிலா மணிமாலை யுள்ளநீர் பின்ளுடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

புதல்வரெனு முதலைகள் பிடித்துக் கடித்துப்
புசிக்கக் கொடுத்து ழல்வனோ
பொல்லாத காமக் கடற்புலா லென்னுமீமார்
பூவைகைப் பட்டு ழல்வனோ
கதகதென் றெரியும் பணத்தீ மிதித்தெனது
கால்கொப்பு ளித்து ழல்வனோ
கட்டுபட் டாடைகள் ளெனுநமன் கைவலைக்
கட்டுண்டு நின்று ழல்வனோ
சதசதென் றழுகுதுற் கந்தசாக் கடையான
சமுசார மதிலு ழல்வனோ
தத்தளித் திடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சற்றுவந் தாளு தற்கே
மதலைபோற் கொஞ்சுகுண முள்ளநீர் பின்ளுடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

வண்டாய்ப் பறந்தெழுந் திடுவனோ சிற்றின்ப
      வாரியில் விழுந்திடு வனோ
மண்ணான காமக் குரோதமுண் டிடுவனோ
      மயைதனை வென்றிடுவனோ
பெண்டாசை யென்றபேய் கொண்டுசெத் திடுவனோ
      பேரின்ப முற்றிடு வனோ
பிறத் தருத்தியிற் பிரியமுற் றிடுவனோ
      பிரிபங்க ளற்றிடு வனோ
கண்டளந் திடுநாழி யாவனோ குறைவினிறை
      நாழி தானு வனோ
நாளெலா மிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
      னன்மைகூர்ந் தாளு தற்கே
மண்டுபே ரின்பவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
      வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
      மணியே முகியித் தீனே. 8
என்னக மிருக்கா னென்வசப் படுவனோ
      வென்னமோ சப் படுவனோ
இரவுபக லற்றவனு பூதிதனி லுறைவனோ
      விதமகித மதிலு றைவனோ
தன்னைமதி யாதுமதி கேடுகெட் டிடுவனோ
      தன்னையு மதித்தி டுவனோ
தாராள மாகவரு ணையமுண் டிடுவனோ
      தட்டுமருள் கொண்டிடுவனோ

என்னதான் செய்வதினி யென்றுமேங் கிடுவேனோ
வேகாந்த மோங்கி டுவேனோ
இப்படிக்கிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
னிஷ்டம்வைத் தாளு தற்கே
மன்னுதவ முத்திநிலை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

கோலுமன் னாசர்கைக் கோலாவ னேபாவி
குருடர்கைக் கோலா வனே
கூலாயி லாகஇல் லல்லாகு வென்பனே
குடிகெட்ட நிலையுண் பனே
வேலையது வாய்முகம் மதுறசூ லென்பனே
வேலையிது தானென் பனே
வேதவே தாந்தமெய்ஞ் ஞானவீ டடைவனே
வெறுவெளியி னின்றிடு வனே
ஆலா விருக்ஷமென மேலாவ னேவுதி
ரதன்சருகு போலா வனே
ஆனாலு மிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
னுதரித் தாளு தற்கே
மாலார்க்கு வாலாய முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆக பாடல் - 54.

ஒன்றுஞ் சமாதி யோகமிம் முறையா
மென்றருள் பிரானே யிவற்றியல் பெல்லா
மெவற்றுனு மசையா திசையப் படுத்தித்
தவத்தகை யருள்கெனச் சரண்புகுந் திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பாயுமீ ராறுகலை பாயாது பக்குவம்
பண்ணிவைப் பதுச மாதி
பழவினை யிறக்கவுஞ் சுழிமுனை திறக்கவும்
பழகிவரு வதுச மாதி
ஓயாது கருவிகா ணுதியோய்ந் தொழியவிழி
யொளிகொழிப் பதுச மாதி
ஒன்றிரண் டென்றுமன முற்றுமுள றுதலைவிட்
டொன்றுபடு வதுச மாதி
ஈயெறும் பாதிக டமக்குடல் குழைந்துமு
னின்புருகு வதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
வாயுவினு மதிவேக முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1
நாவினுனி தனைமடித் தந்நாள மோட்டிநிலை
நாட்டிவைப் பதுச மாதி
நாவிரண் டெட்டுமெட் டெட்டாகி யழியுமுன்
னுலாக்கு வதுச மாதி

ஒவியம் போலிருந் துள்ளுருகு நல்லமிர்த
மொழுகவுண் பதுச மாதி
உச்சிவெளி சென்றுமொளி கண்டுமிரு விழியையு
முட்குவிப் பதுச மாதி
ஏவலொடு விலகலெனு மிருவினையு மற்றசை
விலாதிருப் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மாவேக மனவேக முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

இதயங் களித்துவரு வதையுங் கொளுத்திவெளி
யேறிவிடு வதுச மாதி
எட்டியெட் டாப்பொருளை யெட்டிப் பிடிக்கவடி
யெட்டிவைப் பதுச மாதி
பதியினதி பதியைவைத் ததிகதுதி யோதிப்
பதம்பணிகு வதுச மாதி
பரிபூர ணந்தனில் வருகார ணந்தனைப்
பார்த்துமகிழ் வதுச மாதி
எதுவந்து நேரினும் மாறினு மிரண்டுமொன்
றென்றிருப் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே

மதயானை போற்றீர முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

வேறற்ற சுத்தபரி பூரணப் பேரின்ப
வீடுபுகு வதுச மாதி
விரிகருணை தந்தகுரு நாதனடி யார்களென
வேடமணி வதுச மாதி
போராடு மையற் குதக்கைக் கடந்தப்
புறத்தினிற் பதுச மாதி
புகன்றமறைப் பொருளைமற வாக்கட னமக்கென்று
புந்திமகிழ் வதுச மாதி
ஈராறு கால்களையு மெட்டுக் கயிற்று
விறுக்கியறி வதுச மாதி
என்றருள் பிரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மார்பணியு முத்தார முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

சாதிபே தத்தையும் மாதர்போ கத்தையுந்
தள்ளிநிற் பதுச மாதி
சந்ததமு மொளிருமருண் ஞானவரு டேசிகன்
றன்னையறி வதுச மாதி

தீதிலருள் கொண்டதே சோமயத் துண்மனஞ்
சேர்ந்திருப் பதுச மாதி
செத்தசவ மதுபோ லிருந்துசெப தபமுஞ்
செயத்தனிப் பதுச மாதி
ஏதுமது வானகுரு நாதனிரு பாதமதி
லிச்சைவைப் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுனை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மாதவர்க ளுக்குதவி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

நிதியாசை யற்றுதுற வதியாசை யுற்றுநன்
னிட்டைபுரி வதுச மாதி
நிலையாது காயமென் றெண்ணமொன் றென்றென்று
நிச்சயிப் பதுச மாதி
வதியுஞ்சவ் வாதுசந் தனமுபொன் றென்றுமனம்
வைத்துநிகழ் வதுச மாதி
வாராது வாராது வருவனவும் வருமென்று
வாட்டமொழி வதுச மாதி
இதமகித மற்றமதி பெற்றிதய முத்திநிலை
யேற்றுநிற் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானே யடியேனு முனைநம்பினேன்
னிதுவேளை யாளு தற்கே

மதுரவின் பப்பெருக் குள்ளநீர் பின்ருேடா
வள்ளலிற சூல்வரு கலே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

எல்லேயு மறந்துபல தொல்லேயு மிறுந்தநோ
ரிடத்திருப் பதுச மாதி
எனதியா னென்பதை யிடப்பொருளோ டேவன்முத
லீடழிப் பதுச மாதி
அல்லுபக லாகவெல் லும்பளவு நல்லறிஞ
ரடிபணிகு வதுச மாதி
ஆகமத் தின்படிச் சாதிக்க முதலெவையு
மற்றிருப் பதுச மாதி
இல்லாளு மைந்தருஞ் சுற்றமுஞ் சுற்றமா
யில்லேயென் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமை நம்பினே
னிதுவேளே யாளு தற்கே
மல்லாடி னும்பொறுமை யுள்ளநீர் பின்ருேடா
வள்ளலிற சூல்வரு கலே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

சலனசஞ் சலமது தொலேத்தருண் பலேப்புடையில்
சார்ந்திருப் பதுச மாதி
சர்வபரி பூரண வகண்டிதா காமமே
சாட்சியென் பதுச மாதி

நிலையம்விட் டலையாது நீவாத தீபமென
நிலையினிற் பதுச மாதி
நெற்றிவிழி ரண்டையு மொத்துநடு கொண்டொளியி
னேரில்வைப் பதுச மாதி
இலகுஞ் சதாகால நிட்டைபல் குன்றுறவி
லெய்திநிற் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மலைபோற் பெரும்பெருமை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணிமெய முகியித் தீனே. 8

ஆரிருந் தென்னவார் போயென்ன வென்றுமன
மற்றிருப் பதுச மாதி
ஆராலு மறியாத சூதான வெளிசென்
றடைந்துபோ வதுச மாதி
வீரசூ ரங்கள்முத லதிகப்பிர சங்கமு
மெலியமெலி வதுச மாதி
வேதவே தாந்தமும் யிட்டுநா தாந்தநடு
வீடுசெல் வதுச மாதி
ஏருறு மயிர்ப்பால மேறுமன மேயேறு
மேறுமென் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே

வாரிபோல் வான்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

ஆழியென வருள்பொங்கு மாசையுற் றழுதழு
தகங்களிப் பதுச மாதி
அதிசுகம் பெருவாரி யமிர்தமுண் டுண்டுதகை
யாறிநிற் பதுச மாதி
பாழிநிலை யற்றுமுப் பாழினிலை பெற்றுப்
பதைப்பொழிப் பதுச மாதி
பல்கோடி யண்டபகி ரண்டமுந் தன்னுளே
பார்த்திருப் பதுச மாதி
ஏழுபுவ னத்தையுஞ் சுற்றியுஞ் சுற்று
திருப்பிப் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானேயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
வாழிமகு மூதினரு ளுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆ பாடல் - 64.

காந்தமு மயமுங் கலந்தெனக் கலந்து
மாய்ந்த வுளத்தை மாயா தாகப்

போந்திடை முளைக்கும் புதுமைக ளெல்லாந்
தேய்ந்தற வருள்கெனச் சிந்தித் திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

குவலயக் கவலைதரு மிடுமடையர் கைகளைக்
 கோத்துத் திரிந்த வம்பன்
கோட்டியுங் கேட்டையுஞ் சேட்டையுங் கூட்டியொரு
 கோட்டையாய்க் கட்டு வம்பன்
தவிராத காயகற் பங்கொள்கி றேனினிச்
 சாவனோ வென்ற வம்பன்
சந்யாச மென்றபொய் வேடந் தரித்தவர்க
 டம்மைநிகர் சொன்ன வம்பன்
செபமாலை கைக்கொண்டு வாய்முணு முணுத்துமுப
 தேசிகா னென்ற வம்பன்
நீதெலாந் தீரவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
 நீரவந் தாளு தற்கே
மவுனமெனு மோனவடி வுள்ளநீர் பின்றொட.ர
 வள்ளலிற ஞல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. 1

நெறியற்ற வம்பனல் லறிவற்ற வம்பனெதிர்
 நிகரற்ற கொடிய வம்பன்
நிறையற்ற வம்பன்வான் முறையற்ற வம்பன்வஞ்
 செனஞ்சனஞ் சாத வம்பன்
குறியற்ற வம்பனொரு சறியற்ற வம்பன்
 குணக்கேட னன வம்பன்

கொடியரிற் சகசண்டி யானவம் பன்கெட்ட
கொலைபாவி யான வம்பன்
உறவற்ற வம்பன்மிகு வெறிபெற்ற வம்பனே
ரூர்க்குமா காத வம்பன்
உமதுபத மறியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னுளமகிழ்ந் தாளு தற்கே
மறுகவலை யுறினுமுற வுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

கல்லாத வம்பனறி வில்லாத வம்பனொரு
காசும் பெறாத வம்பன்
கடுவாயி னுங்கொடிய வம்பன் வெருட்டிக்
கடிக்குநா யான வம்பன்
பொல்லாத வம்பனுற வில்லாத வம்பன்
பொறுமையே கொண்ட வம்பன்
புன்மைகுடி கொண்டகெச போக்கிரிகள் சறுதாறு
போனுமுன் னேறு வம்பன்
மல்லாடு வம்பனதை பல்லாடு வம்பனிடு
மடையர்நடை யுடைய வம்பன்
வம்பெலா மகலவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
மாபுதந் தாளு தற்கே
வல்லாண்மை யில்லாமை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

அதிசப்பிர சங்கமே குடிகொண்ட வம்பன்
பணுவுமில் லாத வம்பன்
அச்சமில் லாதவம் பன்றிட்டு நிட்டூர
வநியாய கார வம்பன்
கெதிகெட் டுருட்டுவம் பன்றிருட் டெருமைக்
கிடாவினு முரட்டு வம்பன்
கெண்டர்க்கு வண்டர்க்கு மிண்டவம்பன் சண்டைக்
கெக்கரிக் கொட்டு வம்பன்
விதிகெட்ட வம்பனிலை பதிவிட் டலைந்ததலை
விரிகோல மான வம்பன்
விடமெலா மொழிபவடி யேனுமை நம்பினேன்
விரைவில்வந் தாளு தற்கே
வதலாள் விடாமலெனை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகமேவ
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

சதியா யிரஞ்செய்த வம்பனல் விதமகித
சகசமறி யாதவம்பன்
றந்தைதாய் தன்மனதை நோவித்த வம்பன்
றாரதாரங் கெட்ட வம்பன்
பதினயி ரந்தாஞ் சொல்லினுஞ் செவியுட்
படாபிடி வாத வம்பன்

பாரவான் முதலான பேருமென் பேரையும்
    பகரப் பயந்த வம்பன்
நிதிதேடு சீவச் சவங்கள் பட்சங்களே
    நேசித்த தோஷி வம்பன்
நொடெலாம் வெருளவடி யேனுமுமை நம்பினே
    னேயம்வைத் தாளு தற்கே
மதிதனிலு மதிகவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. 5

எண்சா ணுடம்புமொரு போதுமழி யாதென்ற
    வெண்ணமொழி யாத வம்பன்
ஏதுவந் தாலுமோ ரணுவிற்கு நிகரென்
    றிடும்பைகள் பேசு வம்பன்
கண்சாடை கண்டுவில காதவம் பன்காசு
    காசுகா சென்ற வம்பன்
கல்லுமொரு போதேனு முருகுமுரு காக்கருங்
    கன்னெஞ்ச னான வம்பன்
பெண்சாதி பெண்சாதி பெண்சாதி யென்றே
    பிதற்றுபேய் கொண்ட வம்பன்
பேயாட் டொழிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    பிரியமுட னாளு தற்கே
வண்சீரு மெண்சீரு முள்ளநீர் பின்றொடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

அஞ்சாத வத்தொழி றனைப்புரியும் வம்பன்மா
வதிகாரி யான வம்பன்
ஆதரிக் காநின்ற பேர்களைத் தானே
யடுத்துக் கெடுத்த வம்பன்
பஞ்சமா பாதகம் முதலான தீதகம்
பயமறச் செய்த வம்பன்
பட்சம்வைத் தோர்தமக் கிச்சைமிக வோதிப்
பணம்பறிக் கின்ற வம்பன்
நஞ்செலா மொன்ருய்த் திரண்டுரு வெடுத்தகெடு
நாசச் சரீர வம்பன்
நாயினுங் கொடியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னுட்டம்வைத் தாளு தற்கே
வஞ்சநம னுக்குநஞ் சுள்ளநீர் தற்கே
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

தையலர்க ளாசையெனு மையலில் விடாய்கொண்டு
தாகித் தலைந்த வம்பன்
சாகா வரம்பெற்ற தேகத்த னென்று
தலைகெட்டு நின்ற வம்பன்
மெய்யாக வையகத் தாரெனக் கீடென்று
வீண்மதம் பேசு வம்பன்

வெறிகொண்ட நாய்போலும் வள்ளுவன் ளென்றியார்
மேலும்விழு கின்ற வம்பன்
செய்யாத செய்கையே செய்தவம் பன்பொய்த்த
சிற்றின்ப முற்ற வம்பன்
தீயும் பயந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வையமுழு துக்குமணே வுள்ளநீர் பின்ருெடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

கேடெலாங் கூடித் திரண்டுருக் கொண்டுகுடி
கேடட லெடுத்த வம்பன்
கேட்டபேர் கண்டபேர் காதுகண் ணேடுவெடிக்
கின்றவடி யுண்ட வம்பன்
நாடெலா மிவனேயு நாடலா மோவென்று
நகையாட லுண்ட வம்பன்
நாடோறு மாடுபோ லோடிபோ டித்தின்று
நாவுருசி கண்ட வம்பன்
மேடுமுட் டத்தருத் திக்குட் பருக்கைமிக
வெட்டியே வீசு வம்பன்
மெத்தவம் புற்றதடி யேனுமுமை நம்பினேன்
மேன்மைதங் தாளு தற்கே
மாடம்ப ஜம்பநடை யுள்ளநீர் பின்ருெடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

தயாதி முதலன்னை சுற்றங்க டம்மையுஞ்
சாரா தடித்த வம்பன்
தானதரு மங்களுக் கினைதரு மங்களை
சாட்டிக் கொடுத்த வம்பன்
பேயாய்ப்பிடித்துவெறி நாயாய்க் கடித்தும்
பிடாரிபோ லலையும் வம்பன்
பீருநா னென்னுமுப தேசங்கள் கூறிவிலை
பேசித் திரிந்த வம்பன்
தூயமகு மூதுநபி பாதமல ரைச்சென்னி
சூட்டறிவின் மோட்டு வம்பன்
துறவெய்த லெய்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சொன்னபடி யாளு தற்கே
மாயோக சித்திநெறி யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆக பாடல்-74.

பொருளிற்கு வேறுப் போந்தநா னென்னு
மருளையு ளத்தை மறைக்கும் பவத்தி
னியங்கா துலவா தெங்குநில் லாது
வயங்கா தகற்றுக வள்ளலென் றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

வேதாந்த சாரமே சாரமென் றறியாது
வீணு டொலைந்த பாவி
மேன்மேலு மெய்ஞ்ஞான வின்பமனு காதபாழ்
மெய்யைமெய் யென்ற பாவி
சோதிப்பிர காசச் சுயஞ்சோதி யணுகத்
தொழுந்துறைக ளற்றபாவி
சுகநிட்டை பாராத விழியெனு முகத்திலிரு
தொள்ளையொ டிருந்த பாவி
கோதிலும தடிபணிகி லாதசிர மென்றகற்
குன்றைச் சுமந்த பாவி
கொடியமா பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
குடியிருந் தாளுதற்கே
மாதவ வபேதநிலை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடி-வாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1

மட்டிகளி னுங்கெட்ட சுட்டிவால் வெட்டிபேய்
மட்டைரட் டித்த பாவி
வஞ்சகம னுக்குவா ரிக்கொடுத் திடவுடலை
வளமாய் வளர்த்த பாவி
சட்டிவைத் தூச்சட்டி வாங்கும் பெருந்தொப்பை
சற்றும்வடி யாத பாவி
சண்டாள ருக்குமா சண்டாள ருக்குமா
சண்டாள னன பாவி

பொட்டையிபி லீசுவைக் குட்பட்ட பாவியொரு
போக்குநீக் கற்றபாவி
போகாத பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பொய்ம்மைதீர்த் தாளு தற்கே
வட்டமதி வெட்குமுக முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங்குடி வாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

நாசச்சரீரத்தை நானு னெனக்குளறு
நாசம் பிடித்த பாவி
நானு விதங்கட்கு மேலான பாவியா
னற்றவமு மற்ற பாவி
கூசாத பாவியாய் பேசாத பாவிமா
கோபம் படைத்த பாவி
கொலைபாவி கொலைபாவி கொலைபாவி கோடானு
கோடிகொலை செய்த பாவி
வேசியர்க ளாசைவினை யகலாத பாவிநீ
வினையுமக லாத பாவி
வீணன பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
மெய்ம்மைதந் தாளு தற்கே
வாசாம கோசாத் குள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

பொட்டையிபி லீசுவைக் குட்பட்ட பாவியொரு
போக்குநீக் கற்றபாவி
போகாத பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பொய்ம்மைதீர்த் தாளு தற்கே
வட்டமதி வெட்குமுக முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங்குடி வாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

நாசச்சரீரத்தை நானு னெனக்குளறு
நாசம் பிடித்த பாவி
நானு விதங்கட்கு மேலான பாவியா
னற்றவமு மற்ற பாவி
கூசாத பாவியாய் பேசாத பாவிமா
கோபம் படைத்த பாவி
கொலைபாவி கொலைபாவி கொலைபாவி கோடானு
கோடிகொலை செய்த பாவி
வேசியர்க ளாசைவினை யகலாத பாவிநீ
வினையுமக லாத பாவி
வீணான பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
மெய்ம்மைதந் தாளு தற்கே
வாசாம கோசாத் குள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

பிரியாத பேரின்ப வனுபூதி யாசைப்
　　பிறப்புமறி யாத பாவி
பிரபஞ்ச வுறவைநெஞ் சம்மஞ்சி னோர்கடம்
　　பின்சென்றி டாத பாவி
அருமையா யறிகுறிக ளத்தனையு மெத்திநல்
　　லறிகுறிக ளற்ற பாவி
அந்தகா ரத்தையே புந்தியிட் கொண்டுவெறு
　　மஞ்ஞானி யான பாவி
நரசென்ம மாகியு நற்குணங் கனவிலு
　　நாடியறி யாத பாவி
நலமற்ற பாவியடி யேனுமுனை நம்பினே
　　னன்புதந் தாளு தற்கே
வருகவலை யேகவழி யுள்ளநீர் பின்றொடா
　　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　　மணியே முகியித் தீனே. 4

தேகாதி யகிலப்பிர பஞ்சமது பொய்யென்று
　　தேர்ந்தறி விலாத பாவி
தீபாவி தீபாவி தீபாவி தீபாவி
　　திவ்வியகுண மற்ற பாவி
மாகவலை குடிகொண்ட பாவிவம் பாகவே
　　வாதாடு கின்ற பாவி
மாயப்பசாசுகொண் டலைபாவி வீணாக
　　வாழ்நா ளழித்த பாவி

ஆகாத பாவியா னாகாத பாவியா
னார்க்குமா காத பாவி
அளவற்ற பாவியடி யேனுமுமை நம்பினே
னுண்டணைத் தாளு தற்கே
வாகுவழி யேக்வொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித தீனே. 5

மெய்யான பொய்யுடலை மெய்யென்று மெய்யான
மெய்யறிவு கெட்டபாவி
மெய்யான மெய்யேறு மறியாத பொய்யான
மெய்யைப் படைத்த பாவி
பொய்யான தையலரை பையோ வணைக்கசுக
போகமோ கித்த பாவி
பொயயான புலையான கொலையான மலையான
பொய்த்தமொழி கற்ற பாவி
வையாத வையாசை யானதீ யானமா
மாயைகுடி கொண்ட பாவி
மாகொடும் பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வந்திருந் தாளு தற்கே
வையவிழி மையவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

பசுபாச வாசவினை யென்றவிறு கொண்டலை
பசாசாடு கின்ற பாவி
பால்பழங் கற்கண்டு சர்க்கரைகண் மொக்கியும்
பட்டமா மான பாவி
விசனமொடு துக்கமே குடிகொண்ட பாவிபொய்
வேடந் தரித்த பாவி
வித்தகன் றிருவடி தனைத்தொழுதொழு தழுது
மெய்யரு ளுறாத பாவி
நிசமாக வசைபேசு வார்கள்வாய் தன்னிலே
நிசமா யிருந்த பாவி
நிலையற்ற பாவியடி யேனுமுமை நம்பினே
னேயம்வைத் தாளு தற்கே
வசியமன வாசிவச முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

இதமகித மென்றவினை யுங்கொண் டலைந்துசிற்
றின்பமேவம் புண்ட பாவி
எண்சா ணுடம்புவெறு நஞ்சான பாவியோ
ரின்பமணை யாத பாவி
பதமற்ற பாவிபக் கீறுதறு தலைமொட்டை
பரதேசி யான பாவி
பாவிப் பிணங்களைப் பாடித் துதித்துப்
பணம்பறிக் கின்ற பாவி

சதிகெடும் பாழாக்கு மதிகொடும் பாவிபொய்ச்
சத்தியஞ் செய்த பாவி
சர்ப்பநிகர் பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சாரிவந் தாளு தற்கே
மதினமுத லும்வாச முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

கைக்குள்வெண் ணெயைவைத்து நெய்க்கழுத பாவிகலை
கற்றுமறி வற்ற பாவி
கற்பகவிருக்ஷத்தி னடியிலே காஞ்சிரங்
காய்தேடி நின்ற பாவி
கொக்குப் பிடிக்கநாய்க் குத்தெரியு மோவென்ற
கொள்கைகுடி கொண்ட பாவி
குருடர்களி யானையைக் கண்டகதை போலசற்
குருவையறி யாத பாவி
சர்க்கரை கரும்புகற் கண்டமு திருக்கக்
கசங்குடிக் கின்ற பாவி
தலைகெட்ட பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றயையைவைத் தாளு தற்கே
மக்கநக ருக்குமண முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

குரைஷிக் குலக்கொழுந் தானமகு மூதுநபி
கொள்கையறி யாத பாவி
கொறடாத் தனைக்கொண்டு மாட்டினு மறிஞர்பின்
கூடநட வாத பாவி
அரிசிவிலை யுலையறியு மோவென்ற கதைபோல
வகலிற் படைத்த பாவி
ஆருக்கு வைத்தகூழாயினுஞ் சரிகாணி
லள்ளியடை கின்ற பாவி
விரிதருந் தொப்பையை விருப்பொடு வளர்க்கமேன்
மேலுமலை கின்ற பாவி
விதியற்ற பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வேளையீ தாளு தற்கே
வரிசைநபி வரிசைமிக வுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முசியித் தீனே. 10

ஆ பாடல் - 84.

இதற்குமுன் சொன்ன விடையூ றிரண்டினாற்
பதைப்பற் றிராத பாவியுள் ளத்தினுக்
கென்செய்வானென் றிடைந்திடைந் தழுவதை
யின்செய்கை யாலொழித் திடுகவென் றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

கனமாயை வினையென்ற சனியன் பிடித்துக்
கலங்கித் தவித்த ழுவனே

காலூன்றி மழைபொழிய வுங்கருணை முகிலினங்
கவியவில்லை யென்ற மூவனே
அணியாய மணியாய மணியாய மென்கொடுமை
யணியாய மென்ற மூவனே
ஆனாலு மென்போது மொருபாவி யகிலமதி
லாருளா ரென்ற மூவனே
இனியாள்வ ரெவரைய னேயைய னேயென்ன
வேங்கித் துடித்த மூவனே
இங்கென்ன செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிஷ்டம்வைத் தாளு தற்கே
மனமாயை யற்றமன முள்ளாநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 1

தந்தைதாய் முதலான பந்தங்க ளென்றனைச்
சதிசெய்த தற்க மூவனே
சாதிவரை தள்ளியே சஞ்சரிக் காமெய்த்
தவக்குறை தனக்க மூவனே
புந்திமகி ழுண்டுண் டுடுத்துசிற் றின்பவனு
போகந் தனக்க மூவனே
புனிதனா னேதயம் பெருவெள்ளி மென்றுதான்
பொங்குமோ வென்ற மூவனே
எந்தவித மாயினு மிணங்கவில்லை யென்மன
மிணங்கவில்லை யென்ற மூவனே

என்செய்வ னேழையடி யேனுமுமை நம்பினே
　　னிதுவேளை யாளு தற்கே
வந்துகுதி கொள்ளுநடை யுள்ளநீர் பின்றொடர
　　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　　மணியே முகியித் தீனே. 2

மாயாத வோயாவி காரத்தினு லெனது
　　மனது நொந் தேய முவனே
வஞ்சப்பிர பஞ்சத்தை நெஞ்சத் திருத்தியே
　　மதிகெட்டு நின்ற முவனே
தீயனிவ னென்றேசு கின்றவர் நகைக்கின்ற
　　தீவினை தனக்க முவனே
சீநாயே வோடென் றடித்துத் துரத்துஞ்
　　சிரிப்பினைப் பட்ட முவனே
நாயினுங் கடைகெட்ட நாயினுங் கடைகெட்ட
　　நாய்போ லலைந்த முவனே
நானென்ன செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
　　னன்மைகூர்ந் தாளு தற்கே
வாயாத மாயைசா வுள்ளநீர் பின்றொடர
　　வள்ளலிற குல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　　மணியே முகியித் தீனே. 3

பாசக் கயிற்றுவலை வீசிப் பிடிக்கின்ற
　　பாவையர்க் கேய முவனே

பத்தியொடு தந்தைதாய் தந்துமோ சஞ்செய்த
 பல்வினை தனக்க ழுவனே
ஆசைப் பெருக்கைப் பெருக்கப் பெருக்கழும்
 பாளருக் கேய ழுவனே
அம்மம்ம வென்சொல்லு கேனகில வாழ்வென்னு
 மக்கினிகள் சுட்ட ழுவனே
பீசேறு பீறற் றுருத்திசத மென்றதைப்
 பேணுதற் கேய ழுவனே
பேயனென் செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினேன்
 பிழைபொறுத் தாளு தற்கே
மாசிலுப தேசநிலை யுள்ளநீர் பின்றொடா
 வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. 4

எமனைப் பழித்தமட வாரல்கு லென்றபா
 ழிடிகிணறு வீழ்ந்த ழுவனே
இருகொங்கை யென்றதேள் கொட்டிமண் டைக்கேறி
 யெரியுதே யென் றழுவனே
நிமையா விழிக்கணை தொடுத்துத் துளைக்கவென்
 னெஞ்சந் துடித்த ழுவனே
நெகிழுங் குழன்மயிர்க் கண்ணியற் சிக்கியதை
 நீக்கமுடி யாத ழுவனே
தமியனுனென்செய்வ னென்செய்வ னென்றபிரா
 லாபித்து நின்ற ழுவனே

தந்தையே சொந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
மமதையில் லாச்சுகுண முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

ஆநந்த மானபர மானந்த மாகா
தவத்தையை நினைந்த ழுவனே
அகிலமுத லானபா ழாசைமா ளாதவநி
யாயந் தனக்க ழுவனே
ஈனப்பெருங்காய மென்னதென் பதிலரு
வேக்கந் தனக்க ழுவனே
எனதாவி யுட்பொருளை வந்துகைக் கொள்வதினி
யென்றெண்ணி நின்ற ழுவனே
கானலை நிகர்த்தமெய் மெய்யென்ற பொய்தனைக்
கருதுவெறி கொண் டழுவனே
கன்மியென் செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினேன்
கரையேற்றி யாளு தற்கே
வானுதி பூதமதி லுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

கட்டிப் பிடிக்கினுங் கைக்கடங் காமனங்
கனிவதிலை யென்ற ழுவனே

கருவிகர ணம்பாய்கு வதுகண்டு கண்கலக்
கங்கொண்டு நின்ற ழுவனோ
வெட்டவெளி தன்னிலே விட்டகங் காரமெனை
மேலிட்ட தற்க ழுவனோ
மெய்யாகி நானென்னு நானா னெனக்குளாறும்
வெட்கந் தனக்க ழுவனோ
எட்டிரண் டறியாத மூடனா யிருவினைக்
கீடாகி நின்ற ழுவனோ
என்னதான் செய்வனடி பேனுமுமை நம்பினே
னிஷ்டமவைத் தாளு தற்கே
மட்டுனா நிஷ்டைநடு வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

நீராழ மாகவென் னெஞ்சுருகி நன்னிலையி
னிற்கவில்லை யென்றழுவனோ
நிஷ்டைக்கு மெட்டாத பேரொளி தியானித்தி
னேர்படவி லென்ற ழுவனோ
காராவ நந்தங்கள் போலருள்க விந்திடக்
காண்கி லென்ற ழுவனோ
கடவுளைத் தேடியிரு கண்ணீர் ததும்பிக்
கரஞ்சென்னி வைத்த ழுவனோ
மாரிபோற் பேரின்ப மழைபொழிப வில்லையென்று
வாய்விட் டிறைந்த ழுவனோ

மனதைக் திடைந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வாழ்வுதந் தாளு தற்கே
வாராதி ராதவர முள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

கட்டழகி தன்னையென் கண்ணிலுங் காண்கிலேன்
காண்கிலே னென்ற ழுவனே
கண்மாரி விண்மாரி போற்பொழிய வழுவனே
கைதலையில் வைத்த ழுவனே
கொட்டாவி விட்டுவிட் டேங்கியேங் கிக்கொண்டு
குந்தியுட் காந்த ழுவனே
குட்டிச் சுவர்களிற் போயிருந் தையையோ
கோவென் றிறைந்த ழுவனே
எட்டாத கொம்பினி லிருக்கின்ற தேனே
யிறங்கிடா யென்று ழுவனே
ஏதென்று சொல்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிச்சையுட னாளு தற்கே
வட்டமிடு முகில்கவிகை யுள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9
என்னசெய் யப்போ கிறேனென்று பாவிதா
னிரவுபக லாய ழுவனே

ஏமசா மம்மென்றி லாதுதேம் பித்தேம்பி
யெரியமூச் செறிந்த ழுவனே
கன்னலமு தேசீனி கற்கண்டு சர்க்கரைக்
கட்டியே யென்ற ழுவனே
கண்ணாட்டி யான வென் கண்மணியை யென்றுதான்
காண்பனோ வென் றழுவனே
நன்னேய ராயமகு மூதுபத நம்பியு
நாளுமிக நொந்த ழுவனே
நைந்தழுது நொந்தவடி யேனுமுமை நம்பினே
னண்புகொண் டாளு தற்கே
மன்னுமதி தனினுமொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆக பாடல்-74.

இறந்தொழி தற்கே யியங்கிய துண்மையின்
மறைந்தொழி யாது மாறாயிருப்ப
தென்றுவ தொன்றோ வென்றறோன்றும
னின்றிடற் கருள்கென நின்றழு திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஞானகுரு நாதனற் பதநிதந் தொழுதழுது
நாடுவது மெக்கா லமோ
நான்மறை தனக்குமெட் டாதநா லாம்படியி
னேனற லெக்கா லமோ

வனே டிருந்தவுற வற்றுமுற வுற்றுவீ
டுட்புகுவ தெக்கா லமோ
ஒப்புவமை செப்பரிய கர்ப்பூர தீபமென
வொன்ருவ தெக்கா லமோ
தானே யெனைப்பெற்ற மானே வருந்தியரு
டருவதினி யெக்கா லமோ
சாலப் பிறந்தவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வானமெல் லாமகிமை யுள்ளநீர் பின்ருேடா
வள்ளலிற ரூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணிமைய முகியித் தீனே. 1

வேடிக்கை யும்பகட்டும்பிலுக் குஞ்சொகுசும்
விட்டொழிவ தெக்கா லமோ
வீணிரக் கங்களு மூணுறக் கங்களும்
வேருறுவ தெக்கா லமோ
தாடிமீ சைகணரைத் துங்தவ மிலாருறவு
சையென்ப தெக்கா லமோ
சண்டைநின் றிடுவதும் மண்டைபிண் டுடைவதும்
சள்ளென்ப தெக்கா லமோ
சாடாது சமநிலையி னின்றுசம ரசமீது
சாடீர்வ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே

வாடிக்கை யாய்க்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

சொல்லரிய சுகவாரி யமிழ்துண் டொடுங்கித்
துடிப்பொழிவ தெக்கா லமோ
சுந்தரச் சோதிமணி மாலையணி மார்பனைத்
தொழுவதினி யெக்கா லமோ
நல்லநட னம்புரிந் தாடுகரு ணாகர
ணடம்புரிவ தெக்கா லமோ
நாடிவனு வாகப் பிடித்திழுத் தென்றனையு
நடியென்ப தெக்கா லமோ
கல்விக் குணங்கெட்ட புல்லர்களை விட்டுத்
தனிப்பதினி யெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வல்லிருளை வெல்லுமொளி யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

நயமேயுரைந்தறிவின் மயமே நிறைந்தபொரு
ஞானணைவ தெக்கா லமோ
நல்லறிஞர் பின்சாடி யில்லுறவு பிஞ்சோட
நாள்வருவ தெக்கா லமோ

பயமே குறைந்தவிரு தயமே செறிந்தவினை
பாழாவ தெக்கா லமோ
பாடைதனி லேறுமு னொளித்தோடி யோடியுட்
பதிபுகுவ தெக்கா லமோ
தயவுதந் தெனையாண்ட தேவரீர் பாதமலர்
தனையணைவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
மயிலாடல் போனடன முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

ஈனந் தரும்புகழ்க் கூடான தேகவுற
வேகுவது மெக்கா லமோ
இன்றுளோர் நாளைக் கிருப்பதும் பொய்யென்ப
தெய்துவது மெக்கா லமோ
யானைகொட்டகமேறு முடலும்லொட லொட்டையென்
றறிவதினி யெக்கா லமோ
ஆநந்த மானபொரு ளாநந்த மாயடிமை
யாவதினி யெக்கா லமோ
தானனே தானனே தானனே யென்றுநான்
றானவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே

வானினுங் கருணைவா னுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வரு கவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 5

கடன்மடை திறந்தென வருண்மடை திறந்தடிமை
கண்குளிர்வ தெக்கா லமோ
கங்கற்ற பேரின்ப வெள்ளத்தின் மூழ்கியென்
கலிதீர்வ தெக்கா லமோ
உடல்குழைய நெக்குருகி விழிநீரு மாறாக
ஆறுவது மெக்கா லமோ
உள்ளுளே பற்றியெறி யுந்தீயமர்ந் துளமு
முட்குளிர்வ தெக்கா லமோ
சடைவனோ மிடைகொண்டு மிடைவனோ தேவரீர்
தாம்வருவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வடிவேது மற்றவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 6

ஈனமின் ஞானோ தயத்தையென் கண்கண்
டிருப்பதினி யெக்கா லமோ
ஏறாத மேட்டுக்கு முத்துலையி னீரிறைத்
திளையாத தெக்கா லமோ

கோனான குருநாத னும்மடிமை நெஞ்சினிற்
குடிகொள்வ தெக்கா லமோ
குறைவற்ற தேசோ மயச்செல்வம் வந்துகுதி
கொள்வது மெக்கா லமோ
தானே மகிழ்ச்சிபெற் றேனேயென் றன்னைநீர்
தழுவுவது மெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வானோர் வணங்குநெறி யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

இலைசருகு கந்தமூ லங்களா லென்கும்பி
யெரியொழிவ தெக்கா லமோ
என்பெலா நெக்குருகி நிற்குநிலை சொக்கிநின்
றின்புறுவ தெக்கா லமோ
உலையிட்ட மெழுகெனப் பாழான கன்னெஞ்ச
முருகுவது மெக்கா லமோ
ஓடியலை சிந்தைபு மாடிய கறங்குபோ
லுழலாத தெக்கா லமோ
சலியாது கான்மலை கடன்மீ துறைந்தருட்
டனையணைவ தெக்கா லமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே

வலியமலை தன்னைநிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 8

ஏதமில் லாதகுரு வடிசென்னி மீதெடுத்
தேந்துவது மெக்கா லமோ
ஏழைபடி யேனறிவி லாமலுள றுந்தமிழ்க்
கிரங்குவது மெக்கா லமோ
தீதுமத பேதங்க ளற்றுமே யெங்குமிது
செல்வதுவு மெக்கா லமோ
சிறியார் மணற்சோற்றை நிகரிதென் றறிஞர்பிழை
செப்பாத தெக்கா லமோ
சாதிவரை யற்றகுரு நாதனே முத்திநிலை
தருவதினி யெக்கா லமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தானு தற்கே
வாதசம யக்கடப் புள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 9

மக்காநக ரானும்மு கம்மதி றசூல்பாதம்
வருவதினி யெக்கா லமோ
வந்தெனது சிந்தைகுடி கொண்டுமெகி ழுண்டடிமை
வாழ்வதுவு மெக்கா லமோ

எக்கால மெக்கால மெக்கால மெக்கால
மென்றழுவ தெக்கா லமோ.
எக்கால மெந்தையே தேவரீர் கூடவந்
தெனையாள்வ தெக்கா லமோ
தக்கநிலை மீதிலே சொக்கிமன நிற்குவிறு
சாதருள்வ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வக்கீல்கள் பலகோடி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆ பாடல் - 104.

அளவிடற் கரிய வரியன காட்சி
யுளபல சமுகத்தி னேதுநின் மகிமையைப்
பலகோடி சீடர் பலரி லொருகோடி
நிலனுறு மடியனு நேர்பெற வருள்கென
முன்னிலைக் குருவா முகியித்தீன்
தன்னிலை நோக்கித் தாழ்ந்துவந் திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

எகறப் பில்ஆல மீனருட் காளான
வேழைபங் காளர் கோடி
எங்கள்மகு பூபின்க ளொருகோடி ஆரிபி
னென்பரெண் ணரிய கோடி

சேருவொலி மார்க்கண்முறை முறையாக விருசாது
தேடிவரு வார்கள் கோடி
திவ்யகுண நிலயளவு மாக்களெதிர் கொண்டுதீன்
தீனென்று வருவார் கோடி
தேகமழி யாதநற் பாகம் படைத்தமா
சித்தர்க ளநந்த கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே
மாகோடி சீடர்கண முள்ளரீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 13

அருள்பொழியு ஞானவா நந்தநட னம்புரிந்
தாடிவரு வார்கள் கோடி
அட்டாங்க யோகநிட் டானுபூ தியர்களே
யளவற்ற கோடி கோடி
நார்தொழூந் தவராஜ சிங்கங்கள் கோடியெந்
நாளுமுள் ளோர்கள் கோடி
நாசச் சரீரத்தை நேசித்த பாசத்தை
நாசமாக் கினவர் கோடி
சிரம்விரித் தவர்கோடி கரம்விரித் தவர்கோடி
சினமறுத் தவர்கள் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே

மருவுற்ற மணிமகுட முள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 2

கதியாசை கொண்டதிக துதிபேசி நின்றெதிர்
கைகூப்பி நிற்பர் கோடி
கனிவாய் திறந்தருள் பொழிந்தி டீரோவென்று
கண்மாரி பொழிவர் கோடி
பதியாசை முற்றியிப் பாழாசை யற்றுமுப்
பாழேத்தி னர்கள் கோடி
பத்திவை ராக்யமொடு முத்திவழி சென்றநிச
பத்தர்கோ டானு கோடி
சிதைவற்ற சிந்தையர்க ளோவனந் தங்கோடி
சின்மயா நந்தர் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே
மதிகோடி போற்பிரபை யுள்ளநீர் பின்றேடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 3

நடனமிடு வாசிதனி லேறிவரு வார்கோடி
நாடாளு மன்னர் கோடி
நாதாந்த மூர்த்தியர்கள் கோடிநன் மவுனகுரு
நாதாக்கள் கோடி கோடி

திடஞான வைராக்ய வான்கள்பல கோடிநற்
றிவ்யகுண வான்கள் கோடி
சிந்தையற நீக்குதிற மிக்கவொரு மிக்குநிலை
சென்றநிலை யோர்கள் கோடி
செடிகாடு தனிலுறைந் திலைசருகு பக்ஷணஞ்
செய்தலைந் தோர்கள் கோடி
தேவரீர் சீடாடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றீட்சைதந் தாளு தற்கே
மடலவிழ் மலர்ப்பாத முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 4

நாசமா மோசதுன் பங்கடரு சம்பத்தை
நழுவவிட் டவர்கள் கோடி
நாரியென் னுந்தூண் டி லின்மச்ச மாகாத
நடனவுல் லாசர் கோடி.
ஆசைக் கடன்மீதி லோடியக் கரைகாணு
மக்கரைக் காரர் கோடி
அவ்வருகு மிவ்வருகு மெவ்வருகு முந்திவந்
தாடிவரு வார்கள் கோடி
தேசோ மயாநந்த ஜெபவீர வாண்பிள்ளை
சிங்கங்கள் கோடி கோடி
தேவரீர் சீடாடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றீட்சைதந் தாளு தற்கே

வாசமெவை யினும்வாச முள்ளநீர் பின்றோடா
    வள்ளலிற சூல்வரு கவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. 5

பொன்னாசை பெண்ணாசை மண்ணாசை மண்ணான
    பூரணா நந்தர் கோடி
புவிராஜர் கோடிமெய்த் தவராஜர் கோடிநற்
    புனிதகவி ராஜர் கோடி
மென்னிமுட் டக்கண்ட மட்டுமருள் வாரியில்
    வீழ்ந்துமூழ் குவார்கள் கோடி
வேதவே தாந்திகளு மொருகோடி மெய்ஞ்ஞான
    வீடடைந் தோர்கள் கோடி
சின்னவெளி யொத்தவே ழைகளநந் தங்கோடி
    சின்னவெளி லேழை கோடி
தேவரீர் சீடாடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    தீட்சைதந் தாளு தற்கே
வன்னமணி மலர்மாலை யுள்ளநீர் பின்றோடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. 6

அண்டகோ டிகளுமோ ரணுவைத் துளைத்ததி
    லடக்கவல் லவர்கள் கோடி
அறமியற் றுநர்கோடி சாமுயற் றுநர்கோடி
    யாளான பேர்கள் கோடி

தொண்டர்சில கோடிபுய ரண்டர்பல கோடிநற்
றுறவோ ரநந்த கோடி
சோதிகண் டுச்சிவெளி சென்றபா னப்பெரிய
தொண்டிகண் டோர்கள் கோடி
செண்டென்ன வகிலமே ழையுமெடுத் தாட்டிச்
சிரித்துவரு வார்கள் கோடி
தேவரீர் சீடரடி|யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே
வண்டுலவு மலர்மாலை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 7

சாசுவத வாநந்த ஞானபத யோகநிலை
சார்ந்தநிறை யோர்கள் கோடி
சர்வபரி பூரணப் பெரியபொரு ளைத்தொழுஞ்
சகசநிட் டையர்கள் கோடி
நாசிநுனி மீதுநட னம்புரிதல் கண்டுபுன்
னகைகொண்டு வருவர் கோடி
நாதமுங் கீதமும் வேதமும் மோதிநன்
நடனமிடு வார்கள் கோடி
தேசுறும் பரவெளியை மனவெளியி னுட்கொண்ட
தேசிக ரநந்த கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே

வாசக நிறைந்தநிறை யுள்ளநீர் பின்றொடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. 8

அவனன்றி யோரணுவு மசையாத தென்றறிந்
    தசைவற் றிருப்பர் கோடி
அகிலாண்ட கோடிக ளனைத்துங் கணத்தில் விளை
    யாடிவரு வார்கள் கோடி
நவநாத சித்தியும் முத்தியும் மெத்திசையு
    நற்றவஞ் செய்வர் கோடி
நாதனே யுமதுபா தாரவிந் தங்களை
    நாடினே னென்பர் கோடி
சிவஞான வருணேசர் கோடானு கோடியம
    தேசிக ளநந்த கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    தீட்சைதந் தாளு தற்கே
மவுனகம னக்குளிகை யுள்ளநீர் பின்றொடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. 9

முகில்கவியு நயினார்மு கம்மதி றசூலென்ற
    முத்தொளியி தென்பர் கோடி
மோனகுரு வானசுல்த் தானப்துல் காதிறு
    முகியித்தீ னென்பர் கோடி

மருஹூபு சுபுகானி யென்றபேர் வாழிமேல்
வாழியென் பார்கள் கோடி
வாக்காலும் வாசகத் தாலு முமை வாழ்த்துவார்
வாழியென் பார்கள் கோடி
ஜெகஜோதி யானசிற் பரன்வாழி ஜெயஜெயா
ஜெயஜெயா வென்பர் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளு தற்கே
வருதாதை யாளும்வாழ் வுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. 10

ஆக பாடல் - 114.

முகியித்தீனாண்டவர்பேரிற் பாடிய கொச்சகம்.

அழுக்கைத் துடைத்தனைத் தணைத்துமடி மீதுவைத்தும்
புழுக்கைக் குணமெனக்குப் போவதில்லை யாகையினால்
தழைக்குங் குணக்குடிக்கென் றந்தையே வந்திடுவேன்
பழிக்காம லேழை முகம் பாருமுகி யித்தீனே. 1

யட்டதுவுங் கெட்டதுவும் பாய்முடைந்து விற்றதுவும்
வெட்டவெளியாய் விடிந்தது மின்னம் பாருமையா
கொட்டமெல் லாம்விட்டுக் குணங்குடிகொள் ளாவீனார்
இட்டமென்னை விட்டொழிவ தில்லைமுகி யித்தீனே. 2

நாட்டுறவஞ் சாறிழிந்து நம்பிகொலை செய்துமென்னை
ஒட்டாண்டி யாக்கியும்விட் டொழிவதில்லை பாருமையா
கூட்டாவென் கூடக் குணங்குடிக்கு வாரவரை
ஒட்டாமல் வீணரைவிட் டோட்டுமுகி யித்தீனே. 3

மேலாங் குணங்குடியின் மெய்ஞ்ஞான வீடுசென்று
நாலாம் படிமேயறி நானொளித்தி ருப்பனையா
வாலாய மாகவங்கே மவுன பலாணைமேல்
மாலா யெனையணைய வாருமுகி யித்தீனே. 4

ஆகூ பாடல்-118.

அகத்தீசன் சதகம்.

குருவணக்கம்.

அவற்றுண் முறைவழி யருந்தவம் யோகம்
எவற்றினு முந்திய தியல்புடை யாசான்
நன்னயக் கருணை நனிகூ ரன்பால்
இன்னய மந்திர மியைதலா தலினால்
திருவருள் பெறுவான் சிந்தித்து மெய்மைக்
குருவருள் வேண்டிக் குறையிரந் துயர்த்தது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குணங்குடி யார்நற் குணங்குடி யோங்கக்
கொடுகொடேன் றடிக்கடி குணங்குங்
குணங்குடி யார்துற குணங்குடி போகக்
குணமெலாந் திரண்டருள் பரப்பிக்

குணங்குடி யேறிக் குறைவற நிறைந்து
குணங்கட லானமெய்ஞ் ஞானக்
குணங்குடி வாழுமகத் தீசனுமென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

முதலாவது,

குருவருணிலை.

மனத்தைத்தழுவித் தற்காத்துச் சீராடச் செல்வப்பால் கொடுத்துப் படுக்கவைக்க வரவேண்டும்.

தாயனைய வின்பந் தனைத்தந்து தந்துகை
தழுவிநின் றருள் புரியவுந்
தந்தைதா யுந்தானு மாகவு மிருந்தெனைத்
தற்காத்து னருள்பு ரியவுஞ்
சேயென் றிரங்கியணை காலியின் கன்றெனச்
சீராட வருள்பு ரியவுஞ்
செங்கீரை யாடுசிறு மதலைபோற் கொஞ்சிநான்
செல்வமிட வருள்பு ரியவும்
பாயுமடை கால்கண்டு கரைபிரள வருமதிப்
பால்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
பக்குவத் தோடுமவு னத்தொட்டி லுக்குட்
படுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
யாயுவைக் கட்டவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. 1

மனமிடையாம லொண்ணுமற் பதைத்திடாது
மனமுவந்து வருஷிக்க வரவேண்டும்.

எந்தலையி லிட்டவிதி யென்னமோ வென்னநா
னிடையாம லருள்பு ரியவும்
என்செய்தே னென்றடிமை யெண்ணுத வெண்ணங்க
ளெண்ணும லருள்பு ரியவும்
பந்தமதி விட்டமெழு கென்ன நெஞ்சுருகிப்
பதைத்திடா தருள்பு ரியவும்
பாவியா காதெனைக் கருணைநய னங்கொண்டு
பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
மந்திரங் கொண்டுமாங் காய்விழா தாதலான்
மனமுவந் தருள்பு ரியவும்
மாரியினு நின்கருணை மாரியனு மாருது
வருஷிக்க வருள்பு ரியவும்
வந்துபணி வார்க்குதவு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. 2

மனந்தானுகச் சகாவென்ற நாடோறும் நகைத்திடாது
தொழும்புகொண்ட துரையே வரவேண்டும்;

தாயாயு மென்றந்தை தானுயு நின்றுநீ
தானுக வருள்பு ரியவும்

தாபந்த மெல்லாமறிந்தநீ நிஷ்டைச்
சகாவென்ற வருள்பு ரியவும்
நாயடிய னுய்யும் பொருட்டாக ரட்சித்து
நாடோறும் மருள்பு ரியவும்
நச்சுநச் சென்றெனை யாற்றாரு னென்றெனை
நகைத்திடா தருள்பு ரியவும்
தூயனே மாயனே நேயனே தாயனே
தொழும்புகொண் டருள்பு ரியவுந்
தோலா வழக்கனிவ னென்றுசொல் லாமலென்
றுரையேயு னருள்பு ரியவும்
வாய்மொழி மறக்குமுன் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசி கநா தனே. 3

மனமிடையா தின்ப முறைந்திட ஓய்ந்திடாது
குன்றுகுகை யருளவர வேண்டும்.

என்றடிமை யாளாவ தென்றெணி யெணிக்கருத்
திடையாம லருள் புரியவும்
இரவுபக லாயிடை யறுதுருகி நாடிநல்
லின்பமுற வருள்பு ரியவும்
உன்றிருப் பொன்னடியு மென்றன் சிரத்தே
யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஓடாம லோடியா னுலகைவலம் வந்துகா
லோய்ந்திடா தருள்பு ரியவும்

குன்றங்க ளேடாறுமலை யாதுகுகை யுள்ளகற்
குன்றொன்றை யருள்பு ரியவும்
குருமூர்த்த மாயிருந் துபதேச மோதியக்
குகையுள்வைத் தருள்பு ரியவும்
மன்றுணின் றுடுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மௌனதே சிகநா தனே. 4

மனத்தில் மார்க்கவகை வாழ்வித்துச் சுடர்சூக்ஷ்ம மளி
த்து அகமுவந் தாதரித்தருள வரவேண்டும்.

வகையொன்று மறிகிலே னிறைவனே சன்மார்க்க
வகையொன்ற வருள்பு ரியவும்
வாழிமேல் வாழியென வாக்குக் கொடுத்தெனையும்
வாழ்வித்து னருள்பு ரியவும்
சுகசுகா தீசச் சுயஞ்சோதி யாயெழுஞ்
சுடரிடற் கருள்பு ரியவும்
சும்மா விருக்கவுஞ் சொல்லாத சூட்சாதி
சூட்சமெற் கருள்பு ரியவும்
அகமகிழ்ந் திடவும்வஞ் சகமகன் றிடவுநின்
னகமுவந் தருள் புரியவும்
அஞ்சாத டாவென்று நெஞ்சோ டணைத்தணைத்
தாதரித் தருள்பு ரியவும்
மகிழாமகிழ்ச்சியொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5
மனத்தினியற்கை யெந்நாளும்வாய்த்திட மாளுமற்
போதுமெனப் பொங்கவர வேண்டும்-
ஈசனே யன்பர்க்கு நேசனே நின்கருணை
யியற்கையோ டருள்பு ரியவும்
எம்பிரா னேயெமக் கிறைவனே நின்கருணை
யெந்நாளு மருள்பு ரியவும்
வாசனே ஞானோப தேசனே நின்கருணை
வாய்த்திடற் கருள்பு ரியவும்
வாகனே யோகனே யேகனே நின்கருணை
மாளும ளருள்பு ரியவும்
போஜனே போஜமக ராஜனே நின்கருணை
போதுமென வருள்பு ரியவும்
பூரணா னந்தமே சொந்தமாய் நின்கருணை
பொங்கநின் றருள்பு ரியவும்
மாசங்க டோறுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6
மனமுமுனின்று முத்தமிட வுபதேசச் சின்மயம்
அடிமைகொண்டாடி நின்றருள வரவேண்டும்.
முத்துநவ ரத்நமே முழுவயிர மலையேயென்
முன்னின்று னருள்பு ரியவும்

மூச்சுடர் பரப்புசெம் பொற்கமல வடியைநான்
முத்தமிட வருள்பு ரியவும்
சித்தனே சித்தர்தொழு முத்தனே செவியிலுப
தேசமெற் கருள்பு ரியவுஞ்
தெக்ஷிண மூர்த்தமே பக்ஷம்வைத் திக்கணஞ்
சின்மயம் மருள்பு ரியவும்
அத்தனே யப்பனே யையனே யுய்யவெனை
யடிமைகொண் டருள்பு ரியவும்
ஆனந்த மானபர மானந்த திருநடன
மாடிநின் றருள்பு ரியவும்
வைத்தகரு ணைக்குரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனத்தை யிரட்சித்துத் தினந்தினங் கடாக்ஷித்துக்
கதிதந்து தூக்கித் தொழுதிட வரவேண்டும்.

திக்கற்ற பாவியைப் பக்கத்தில் வைத்திரட்
சித்துநல் லருள்பு ரியவுந்
திருவுள மிரங்கிநின் றிருவடி யளித்துத்
தினந்தினம் மருள்பு ரியவுங்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக் கனிக்குநிக ராகக்
கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவுங்
கன்மந் தொலைத்தே கடைத்தேற்றி வைத்துநற்
கதிதந்து னருள்பு ரியவுங்

துக்கக் கடற்கடந் தக்கரைப் படவெனைத்
　　தூக்கிவிட் டருள்பு ரியவுந்
துன்பங்க ளெல்லாந் தொலைத்தடிமை யுன்பதந்
　　தொழுதிடற் கருள்பு ரியவும்
வைக்குமணம் வைத்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
　　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　　மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனங்கைகாட்டித் தகுந்த சதாநந்த அறி
வொன்று அறிந்திட வரவேண்டும்.

காகமாய் நின்றுகத றிக்கதறி யழுமெனைக்
　　கையணைத் தருள்பு ரியவுங்
கன்மிபடு கண்கலக் கந்தீர வுங்கருணை
　　காட்டிநின் றருள்பு ரியவுந்
தாய்கைக் குழந்தையென நீகைக்குள் வைத்துத்
　　தகுந்தநல் லருள்பு ரியவுந்
சத்தமுகி லெனவின்ப மாமழை சொரிந்திடு
　　சதாநந்த வருள் புரிவும்
ஆகம புராணங்க ளாறுமறி தற்கரிய
　　வறிவொன் றி னருள்பு ரியவும்
அளகேச னேதுளவ மணிமார்ப னேயுனை
　　யறிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வாகனே யேகனே தவராஜ சிங்கமே
　　வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனக்கலிதீர்த்துக் கவிகையிட வாட்கொண்டறிந்து
முறையாக மூர்த்திகரமருள வரவேண்டும்.

கன்னலின் னமுதெனவு மின்பங்கொ டுத்தெனது
கலிதீர்த்து னருள்பு ரியவுங்
காலூன்றி மழைபொழியு முகிலின மெனக்கருணை
கவிகையிட வருள்பு ரியவும்
அன்னையே யுன்னையே நம்பினே ஞகரித்
தாட்கொண்டு னருள்பு ரியவும்
ஆருமெனே யாதரிப் பாரில்லைப் பாரினி
லதுவறிந் தருள்பு ரியவும்
முன்ஞக சொன்னதனே மன்னவர்கண் மன்னனே
முறையாக வருள்பு ரியவும்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனே
மூர்த்திகர மருள்பு ரியவும்
வன்னிநிற மென்மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 10

ஆடல் பாடல் - 128.

இரண்டாவது,

தவ நிலை.

இதனு லெழுந்த வெவ்வகை வணக்கமும்
அதனு லாகிய வங்கமெத் திரமுமே
அமைதரு தவநிலை யணிபெற வருள்கெனச்
சமைதர விரந்து தாழ்ந்துநின் றுயர்த்தது.
மனம்போதித்துப் போதுமெனக்கறந்து கைகொ
டுத்துப் பந்தாடப் பரப்பிவரவேண்டும்.

பொல்லாத காயமல் லாடாது நல்லறிவு
போதித்து னருள்பு ரியவும்
பொங்குமருண் மெய்ஞ்ஞான வனுபோக நிலையெலாம்
போதுமென வருள்பு ரியவும்
கல்லாவி னின்பால் பசிக்குப் புசிக்கக்
கறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
கற்பவரை தேடியலை யாதபடி கற்பமுறை
கைக்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
பல்லா யிரங்கோடி யண்டமுங் கைக்குளே
பந்தாட வருள்பு ரியவும்
பட்டப் பகற்போல வெட்டவெளி யாலொளி
பரம்பிநின் றருள்பு ரியவும்
வல்லபஞ் சொல்லரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனமுப் பாழின் முச்சுடர்சேவிக்கத் திறப்படத்
தத்துவஞ் சலியாமலருள வரவேண்டும்.

மூத்தர்பணி செய்யவுஞ் சற்றேனு முய்யவு
முப்பாழி னருள்பு ரியவும்
மூர்ச்சைப் பிடிக்கவும் காய்ச்சற்ற பொன்னுன
முச்சுடரி னருள்பு ரியவும்
சித்துச் சடங்களைத் தெரிசித்து நிற்கவுஞ்
சேவிக்க வருள்பு ரியவும்
திருவரு ளிரங்கவுங் குருவடி வணங்கித்
திறப்படற் கருள்பு ரியவுந்
தத்துவக் களைகளைப் பற்றறக் களையுமோர்
தத்துவம் மருள்பு ரியவுஞ்
சலியாம லுன்னடிமை கேட்டதெல் லாமனஞ்
சலியாம லருள்பு ரியவும்
மத்தமத முற்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனச்சித்திதந்து சித்தம்வைத்துப் பறந்தோடப்பண்ணி
கடனமிட தழுவிடாதருள் வரவேண்டும்.

தேவரீர் திருவடிக் காளாக வட்டமா
சித்திதந் தருள்பு ரியவுஞ்

சித்தர்கள மெல்லா மெனக்கரு ளிரங்கவுஞ்
சித்தம்வைத் தருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்செய்த பாவங்க ளெல்லாம்
பறந்தோட வருள்பு ரியவும்
பக்குவ மறிந்தெனைப் பக்குவ விசேடனாய்ப்
பண்ணிவைத் தருள்பு ரியவும்
நாவிட் டுரைக்கொணாச் சோதிமய னத்தூடு
நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நம்பினே னைபனை நட்டாற்றி லென்கைகள்
நழுவிடா தருள்பு ரியவும்
மாவேக மாகமெய்த தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருமை
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே.
மவுனதே சிகநா தனே. 3

இயல்பிருந்து மெலிந்து மெய்ஞ்ஞானஞ் சிற்சுகம்
சாகாது செத்திட வரவேண்டும்.

இயல்புகெட் டோனாகி போனா னலைந்திடா
தியல்பொன்ற வருள்பு ரியவும்
இலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணியே காந்தமோ
டிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வெயிலூ டுறைந்தெனது தேகமென் பென்பாய்
மெலிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மெய்த்தவசு மூட்டவும் பொய்த்தவசை யோட்டவு
மெய்ஞ்ஞான வருள்பு ரியவும்

செயலினை மறுக்கவு முயலினை யறுக்கவுஞ்
சிற்சுகம் மருள்பு ரியவும்
செத்தசவ மென்னக் கிடக்கவுஞ் சாகாது
செத்திடற் கருள்பு ரியவும்
மயில்வெட்கு நடனமொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனாந்த சிகநாதனே. 4

மனத்தைக் குவித்துக் கொடுங்கைதந் தருகணைத்து அவல
மாகாமற்பார்த்துப் பாதமருள வரவேண்டும்.

கொலைசெயம னுக்குட் படாதெனைக் கைக்குட்
குவித்துவைத் தருள்பு ரியவும்
கோதைய ரிடுக்குங் கொடுங்கைதரு முன்னின்
கொடுங்கைதந் தருள்பு ரியவும்
அலைவாய்த் துரும்பென வலைந்தலகை யாகாம
லருகணைத் தருள்பு ரியவும்
அடியே னுனைத்தேடி யாசைகொண் டதுமவல
மாகாம லருள்பு ரியவும்
பலகா லிரந்தவென் பாலுமன் பான்முகம்
பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
பன்மலர்க டூவியர்ச் சனைசெய்து தொழவுநின்
பாதமல ரருள்பு ரியவும்
மலைபோ லெழுந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனந்த சிகநாதனே. 5

மனத்தொழுப்பு துலங்கிடக் கசப்பாகக் கழன்றிட
வெல்லா மெண்ணுமல் வரவேண்டும்.

துச்சனே னுயினும் பட்சம்வைத் தென்றனைத்
தொழும்பு கொண் டருள்பு ரியவுந்
துரியமா நின்றதுரி யாதீத செஞ்சுடர்
துலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
கைச்சரச மானசிற் றின்பவனு போகங்
கசப்பாக வருள்பு ரியவும்
களகளென் றூனந்த பாஷ்பமிரு கண்ணிற்
கழன் றிடற் கருள்பு ரியவும
எச்சித்த னம்பண்ண வேண்டாமெ னையனே
யெல்லாநீ மருள்பு ரியவும்
என்னகுறை வந்துபோ மென்றெண்ணு நீரொன்று
மெண்ணும லருள்பு ரியவும்
மைச்சுனிச் சரசமொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனம்புகழ்ந்திடப் பொருடந்து நிராகரித்து நெஞ்சுற
வெதார்த்தமிருந்திட வரவேண்டும்.

புகழுவார் புகழும் புகழ்க்குரிய நின்னைப்
புகந்திடற் கருள்பு ரியவும்
புத்திக்கு மெட்டாது புத்திக்கு ளூற்றவான்
பொருடந்து னருள்பு ரியவும்

நிகழ்பந்து தன்னையும் நிர்த்தூளி யாகிட
நிராகரித் தருள்பு ரியவும்
நிருமல சிதாகாச நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருளென்
னெஞ்சுறவு னருள்பு ரியவும்
இகபர மிரண்டென்று வகையுண்ட தீதெனு
மெதார்த்தமதை யருள்பு ரியவும்
என்னுள் ளிருக்குமெங் கோமானென் னுள்ளே
யிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மகிழ்வோ டெழுந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனத்தைக் கரையேற்றிக் கைக்கொண்டு சமுகநாதன்
மயம் போனின்ற பூரணவரவேண்டும்.

கங்கற்ற வாழாழி வங்கத்தை யொத்தெனைக்
கரையேற்றி யருள் புரியவுங்
கையைக் கொடுக்கவுங் கையைப் பிடிக்கவுங்
கைக்கொண்டு னருள்பு ரியவுஞ்
சங்கைதரு சங்கத்தை நீக்கவுஞ் சங்கைதரு
சமுகம்வைத் தருள்பு ரியவுந்
தட்டாத நிஷ்டைமீ திஷ்டமொ டிருத்தவுந்
தன்மயம் மருள்பு ரியவும்
பொங்குஞ் செழுஞ்சுடர் பொருந்துகர்ப் பூரமது
போனின்ற தருள்பு ரியவும்

பொன்னடியும் வாழியுன் புண்ணியமும் வாழிபரி
பூரண வருள்பு ரியவும்
மங்களந் தங்குமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனந்தனைக்கொண்டு தாற்பரியம் பாய்ந்து பருவமொன்று
தொலைந்து தொடக்கற வரவேண்டும்.

தஞ்சமே தஞ்சமென் றடையுமென் னஞ்சலி
தனைக்கொண்டு னருள்பு ரியவுந்
தற்பரஞ் சிற்பரத் துட்பரவி நிற்பவோர்
தாற்பரிய மருள்பு ரியவும்
பஞ்சவர் னப்பரஞ் சோதிகிள ரிப்பத்தி
பாய்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பன்மயத் துட்பரவு தன்மயத் துட்பரவு
பருவமொன் றருள்பு ரியவுந்
துஞ்சமொழி கொஞ்சவும் நெஞ்சமும் வஞ்சர்
தொலைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
துக்கவலை வீசுமுலை மின்னார்க ளாசைத்
தொடக்கறற் கருள்பு ரியவும்
வஞ்சியரு மொஞ்சவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனதுக்குச் செல்வந்திறந்து முகுர்த்தமுடிசூட்டி
ஜெயந்தந்து ஜெயமாக வரவேண்டும்.

தேனைப் பழித்தபே ரின்பந் தரும்பெருஞ்
செல்வமொன் றருள்பு ரியவும்
சின்மயச் சிந்தா மணிப்பொக்கி ஷத்தைத்
திறந்தளித் தருள்பு ரியவும்
மோனசிங் காசன திபனாக வைத்திட
முகுர்த்தமிட் டருள்பு ரியவும்
முச்சுடர் பரப்பியொளி பத்திபா யும்மகுட
முடிசூட்டி யருள்பு ரியவுஞ்
சேனாச முத்திரத் தொடுநின்று வாழ்த்திச்
செயந்தந்து னருள்பு ரியவும்
ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா வென்றடிமை
ஜெயமாக வருள்பு ரியவும்
வானனைய கருணைகொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மஹனமீத சிகநா தனே.

ஆக பாடல் - 138.

மூன்றாவது,

துறவிநிலை.

நினைப்பும் விளிப்பு நீத்தலுந் தனிப்பும்
அனைத்தினு மமைத்திட் டாய்ந்தாய்ந்து நோக்கி-

விரத மவுனம் விருப்பொடு வெறுப்பெனும்
இரத மமையா தெழுந்துவெட் டகமும்
பற்றிய தவநிலை பதித்த பெருநிலை
சுற்றிய மேன்மைத் துறவா கையினல்
அத்துற வியல்பினை யாண்டகை யருள்கென
வெத்திறத் தினுங்குறை யிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனங்களை தீரக்கண் டாண்டகல வொதுக்கியுறைந்திட
வரவேண்டும்.

காமக் குரோதமோ கக்கிளை களைந்துநான்
களைதீர வருள்பு ரியவுங்
கரையாத நெஞ்சக் களிம்பெலாந் துரிசறக்
கண்டுநல் லருள்பு ரியவும்
ஆமைமீன் பறவைபோ லடியேனை யாதரித்
தாண்டனைத் தருள்பு ரியவும்
ஆசைப் பசாசமெனை யணுகா தடித்தடித்
தகலவிட் டருள்பு ரியவும்
ஓமங்கண் முதலான நியமங்க ளெல்லா
மொதுக்குவித் தருள்பு ரியவும்
ஊருக்கு ளூர்திரிந் தலையாம லுமதரு
ளுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மாமேரு வொத்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனந்தீய்ந்து சேர்ந்து பக்குவம் பத்தியக்காடுறை
கனன்மூட்ட வரவேண்டும்.

தேய்ந்திடவு மீராறு கலைகளும் மனமாபை
தீய்ந்திடவு மருள்பு ரியவுந்
தீராத வல்வினைக டீர்ந்துதிரு வடியினிற்
சேர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பாய்ந்தேற வும்வாசி நன்றேற வும்பெரும்
பக்குவ மருள்பு ரியவும்
பத்தியுஞ் சித்தியும் முத்தியின் முற்றுமோர்
பத்தியும் மருள்பு ரியவும்
காய்ந்தசரு கிலைபுனற் காய்கனிக ளுண்டுண்டு
காடுறைய வருள்பு ரியவும்
கட்டையைச் சுட்டுக் கருக்குமெய்ஞ் ஞானமாங்
கனன்மூட்டி யருள்பு ரியவும்
மாய்ந்துமா யாதமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனத்தின் பேர்பிடுங்கி நலம்பெற நாளுமஞ்ஞானத்தீ
நீறச் சித்தித்திட வரவேண்டும்.

பேயைப் பழித்தபெண் பேய்கொண்டிடார் கொண்ட
பேயொன்று மருள் புரியவும்
பிள்ளைக ளெனுங்கூளி பலகூளி யென்னைப்
பிடுங்கிடா தருள்பு ரியவும்

நாயைப் பழித்தபேய் நாயினுங் கடையே
 னலம்பெறற் கருள்பு ரியவும்
நல்லரு ளிரங்குமுன் பாதார விந்தமென்
 நாளுமெற் கருள்பு ரியவும்
தீயைப் பழித்தசெந் தீயவஞ் ஞானமாந்
 தீநிற வருள்பு ரியவும்
சித்தம்வைத் தத்தனை சித்திதரு முத்திசித்
 தித்திடற் கருள்பு ரியவும்
மாயைப் பழிப்பற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநாதனே. 3

மனம் நிலையாநிறுத்திப் பாழாகப்பருவம்
அறைந்தானந்தமருள வரவேண்டும்.

நிசமான தெய்வமுனை யன்றியுண் டென்றடிமை
 நிலையாம லருள் புரியவும்
நீர்க்குமிழி யொத்தகா யத்தைநிலை யத்தினு
 நிறுத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
பசுபாச பாசமும் பாவையர்க ணேசமும்
 பாழாக வருள்பு ரியவும்
பத்திமார்க் கந்தரும் முத்திமோ கந்தரும்
 பருவமொன் றருள்பு ரியவும்
அசரசர பேதமா யாடுவது மீதென்
 றறைந்தறைந் தருள்பு ரியவும்

அஞ்ஞான மூடத் துறக்கவு மெய்ஞ்ஞான
வாநந்த மருள்பு ரியவும்
வசமான தேகனே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனமெய்தி யெண்ணம் மண்ணுகமடியாமல் தள்
ளென்று தள்ளாது வரவேண்டும்.

எங்களா லொன்றுமிலை யெதுவுமுன் றருமமென்
றெய்திடற் கருள்பு ரியவும்
எண்சா ணுடம்பினுஞ் சிரசு பிரதானமென்
றெண்ணமொன் றருள்பு ரியவும்
மங்கையர்கள் கொங்கையெனு மண்கட்டி மீதிஷ்ட
மண்ணுக வருள்பு ரியவும்
மாறாத புண்ணுன வல்குலாம் படுகுழியில்
மடியாம லருள்பு ரியவும்
தங்கத்தை யுஞ்சங்க லென்றெண்ணி யேதள்ளு
தள்ளெனற் கருள்பு ரியவுந்
தந்தையே யுன்றனுக் கென்றனை யளிக்கிறேன்
றள்ளாம லருள்பு ரியவும்
வங்கமென வோடிமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனத்தின் வல்லபம் வஞ்சமறவுட் குளிர வூடாடிப்
போகாமற் போகவர வேண்டும்.

வலைவீசு முலையரைக் கொலைஞரென் றெண்ணுமோர்
வல்லபம் மருள்பு ரியவும்
வஞ்சியெனு மென்சா ணுடம்புவெறு நஞ்சென்று
வஞ்சமற வருள்பு ரியவும்
உலையிட்ட மெழுகெனப் பின்னமா யுருகுமன
முட்குளிர வருள்பு ரியவும்
ஓடாம லுந்தேடி வாடாம லும்மெனது
ளூடாடி யருள்பு ரியவும்
புலருமில வைக்காத்த கிளியெனவு முன்னடிமை
போகாம லருள்பு ரியவும்
பூரண னந்தமய மானபே ரின்பவனு
போகமொன் றருள்பு ரியவும்
மலசலா திகளற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனஞ்சலியா து தள்ளா துட்குளிர்ந் தொட்டா து
நேயம்வைத்து நில்லா து வரவேண்டும்.

சக்களத் திப்போர் கொடுக்கிறு னென்றுநீர்
சலியாம லருள்பு ரியவும்
சண்டிபோற் றிரண்டுமிண் டாடுறு னென்றெனைத்
தள்ளாம லருள்பு ரியவும்

ஒக்கநின் றென்னையுய் யக்கொண்டு மையமற
வுட்குளிர்ந் தருள்பு ரியவும்
ஒட்டாத மாயையை யொட்டினுட் சிட்டெனவு
மொட்டாது னருள்பு ரியவும்
நிற்குநிலை காணுது நிற்குநிலை நிற்கநின்
நேயம்வைத் தருள்பு ரியவும்
நீச்சனிவ னென்றுபோ திப்பார்கள் போதனையி
னில்லாது னருள்பு ரியவும்
மக்கப் புதைக்குமுன றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாதுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனம்போகாது போகவென்றெண்ண வெளிநிற்கைபிடித்து
காப்பாற்றியருள வரவேண்டும்.

பொங்குதே டித்தேடி மேவாத பேரெனப்
போகாது னருள்பு ரியவும்
பொருடேடி யோடியோ டிப்போகு வோரெனப்
போகவிட் டருள்பு ரியவும்
எந்தைமுதல் யாவரும் வந்துகலை யுஞ்சந்தை
யென்றெண்ண வருள்பு ரியவும்
எவராலு மெய்தரிய துறவோடு மற்றுளவு
மெளிதிலெற் கருள்பு ரியவுங்
கந்தையைச் சுற்றவுங் கானகஞ் சுற்றவுங்
கைப்பிடித் தருள்பு ரியவும்

கந்தமூ லந்தனைத் தந்துகந் தென்றனைக்
காப்பாற்றி யருள்பு ரியவும்
மந்தைவழி யாயினுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனப்போதும்புூசி வியாபியாது வீழ்ந்து
புூவெடுத்தீமீடற வரவேண்டும்.

பொன்னைப் பழித்தபொதி கைச்சார்பு மீதிற்
பொதும்போன்ற வருள்பு ரியவும்
புூவைப் பழித்தநின் பொன்னடியு முன்னடிமை
புூசிக்க வருள்பு ரியவும்
மின்னைப் பழித்தமன முஞ்சஞ் சலத்தோடு
வியாபியா தருள்பு ரியவும்
வேலைப் பழித்தவிழி யார்மயக் களறுதனில்
வீழ்ந்திடா தருள்பு ரியவும்
என்னைப் பழித்தநா னென்பதனை யென்னைவிட்
டெடுத்தெறிய வருள்பு ரியவும்
எவையும் பழித்ததுற வெய்திவெளி யேறிநா
னீடேற வருள்பு ரியவும்
மன்னைப் பழித்தமெய்த் தவாரஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணக் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனத்தைப்பார்த்துப் பதமளித்துக் கலிதீர்த்துக் கடாக்ஷித்
துப்பொருடந்து பொன்னடியருள வரவேண்டும்.

பையலோ நெஞ்சம் பதைத் துருகி நிற்பதும்
பார்த்தேனு மருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்படுந் துயரைத் தொலைத்துநற்
பதமளித் தருள்பு ரியவும்
கையில்வெண் ணெயைவைத்து நெய்க்கழ வண்ணமென்
கலிதீர்ந்து னருள்பு ரியவும்
கன்மங்க டூரவுஞ் சென்மசா பல்லியங்
கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவும்
பொய்யுலக வாழ்வுபிற ருக்கிடவு மெற்குமெய்ப்
பொருடந்து னருள்பு ரியவும்
பொன்னுலகு மண்ணுலகு நின்றிலகு முன்றிருப்
பொன்னடியை யருள்பு ரியவும்
மையலொ டெழுந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனமேத சிகநா தனே. 10

ஆக பாடல் - 148.

நான்காவது,

நியம நிலை.

பொய்கொலை களவு காமம் பொருளாசை
யிவ்வகை யெவையு மடக்க நியமமும்

பெற்றதற் குவத்தல் பெருந்தவந் தூய்மை
மற்றறி வுணர்தல் வழியட னியமமும்
நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த னடத்தலென்
றுற்றவுந் நான்கா முயரா தனமும்
அவ்விரு வகைக்கு மாதியு மந்தமும்
செவ்விய லாவிவை சிறந்திருந் தமையால்
பிரியாது நியம நிலைபெறற் கருள்கென
விரியா திரந்து வேண்டி யுயர்த்தது.

மனத்தைப்பார்த்து பலனில்லையாம னில்லாமல்
அணைத்தன்புகூர்ந்தருளவேண்டும்.

பஞ்சரித் துப்பஞ் சரித்தியான் கொஞ்சியது
பார்த்தேனு மருள்பு ரியவும்
பஞ்சைபோ னின்றழும் பாவிக் கிரங்கிப்
பலன்றரவு னருள்பு ரியவும்
நின்சார்பை யன்றிவே றுண்டென்று மென்றென்று
நில்லாம லருள்பு ரியவும்
நெஞ்சம் பதைத்துப் பதைத்தடிமை திக்கற்று
நில்லாம லருள்பு ரியவும்
அஞ்சாம லென்றனக் காதரவு சொல்லவு
மணைத்தாண்டு னருள்பு ரியவும்
அருகினி லிருத்தவுந் திருவருள் பொருத்தவு
மன்புகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
வஞ்சகரு மஞ்சவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
பவுனதே சிகநா தனே. 1

மனத்தைக்கடாக்ஷித்துக் கரங்கொடுத்தணைத் தடுக்கவைத்
துக் குறைதீர்த்துக் குணமேற்ற வரவேண்டும்.

காணுக்கெரித்தநில வாகாத வண்ணங்
கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவும்
கல்லுக் கிரங்குமழை யாகாத வண்ணங்
கரங்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
ஆனைவாய்க் குட்கரும் பாகாத வண்ணமுங்
மணைத்தாண்டு னருள்பு ரியவும்
ஆழித் துரும்பெனவு மாகாத வண்ணமு
மடுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
கோனைப் பழித்தகுடி யாகாத வண்ணமென்
குறைதீர்த்து னருள்பு ரியவுங்
குருவற்ற சீடனென வாகாத வண்ணநற்
குணமேற்றி யருள்பு ரியவும்
மானம்வைத் துதவுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

பனங்கதறுதற்குங் கலுழுதற்கு மாறுது மாதவமே
நெஞ்சிடையாம லேற்க வரவேண்டும்.

கண்ணே கருத்தேயெ னின்பமே யென்றடிமை
கதறுதற் கருள்பு ரியவுங்
கண்ணீரு மாறுத புண்ணீரு மாகவுங்
கலுழுதற் கருள்பு ரியவும்

மண்ணான மூவாசை மண்ணாகவுங் கருணை
மாறாது னருள்பு ரியவும்
மலநுழைவு புக்கவும் மனவாசி சொக்கவும்
மாதவம் மருள்பு ரியவும்
எண்ணாத வெண்ணமெல் லாமெண்ணி யெண்ணிநெஞ்
சிடையாம லருள்பு ரியவும்
என்னுணை யென்னாலு மொன்றுமிலை யாவுநீ
ரேயேற்க வருள்பு ரியவும்
மண்ணுள்ள சித்தரொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனமுய்ய நிஷ்டைமோக்க முதிர்ந்துகத்துங்
கருணைகூர வரவேண்டும்.

நித்தனே நித்தபரி சுத்தனே சிற்றடிய
னேனுய்ய வருள்பு ரியவும்
திருவிகற் பங்கொண்ட நின்மலா நந்தசுக
நிஷ்டைவைத் தருள்பு ரியவும்
முத்தனே நற்றவஞ் சித்திக்க வும்முத்தி
மோக்கமொன் றருள்பு ரியவும்
மூலப் பிராணனென வாலைப்பிராயம்
முதிர்ந்திடமு னருள்பு ரியவும்
கத்தனே கத்தனே யென்றிடைய றாமலே
கத்துமெற் கருள்பு ரியவும்

கத்தாத டாவென்று பொற்ரு னளித்துநற்
கருணைகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
வைத்தமோ கத்துடன் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனங்கொள்ளாமற் கொள்ளிவைத் திதயமலர்ந்து சதாநந்
தக் காட்சிக்கண்ணை யருளவேண்டும்.

கொண்டார்களைக் கொலும் பெண்டாசை யென்றடிமை
கொள்ளாம லருள்பு ரியவுங்
கொள்ளிவைத் துடலைக் கொளுத்துமுன் முச்சுடர்க்
கொள்ளிவைத் தருள்பு ரியவுந்
தண்டா மரைக்கமல மென்மட லவிழ்ந்தெனவி
தயமலர்ந் தருள்பு ரியவுந்
தளதளென் றளவில்லை பொளிகொப் புளித்திடு
சதாநந்த மருள்பு ரியவுங்
கண்டாலு மென்சவிக ளெல்லா மகன்றுபோங்
காட்சிதந் தருள்பு ரியவுங்
கண்கொண்டு காணவுங் கண்கண்ட தெய்வமே
கண்ணையு னருள்பு ரியவும்
வண்டாய்ப் பறந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வாவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனத்தின் சமர்த்துச்சார்ந்திட வழிவிட்டு மண்ணு
குருவே குறைதீர வரவேண்டும்.
சகச்சூதை மாற்றிற் சுகச்சோதி யேற்றுஞ்
சமர்த்தொன்றை யருள்பு ரியவும்
சாட்சாதி ரீசுர சொரூபமே யானுனைச்
சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வகையற்ற சமையக் குதர்க்கங்க டத்திநல்
வழிவிட்டு னருள்பு ரியவும்
மண்ணாசை யேகவும் பெண்ணாசை வேகவும்
மண்ணுமு னருள்புரி யவும்
குகைசேர வும்மாயை நகைதீர வும்மெங்கள்
குருவேயு னருள்பு ரியவும்
கொண்டாட்ட மாகவுங் கொத்தடிமை யாக்கியென்
குறைதீர்த்து னருள்பு ரியவும்
மகத்துவாய் நின்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத் தீசனே 6
மவுனதே சிகநா தனே.
மனங்கருதாது கைச்சரச னையாது நம்பிக்கிருபை
கேட்குமுன் வரவேண்டும்.
கஞ்சாவின் வர்க்கமுங் கஞ்சனிம யக்கமுங்
கருதாது னருள்பு ரியவும்
கைச்சரச மெல்லாஞ் சுகந்தாச மாகவும்
கைச்சரச மருள்பு ரியவும்

நஞ்சான மூவாசை நஞ்சாக வுந்தேக
நையாது னருள்பு ரியவும்
நாடவும் பாடவுந் தேடவும் மடிமையுனை
நம்பவும் மருள்பு ரியவும்
கெஞ்சாது கெஞ்சுமெற் குன்சார்வு தந்துநற்
கிருபைகூர்ந் தருள்பு ரியவுங்
கேட்டதுகொ டுக்கநான் கேட்டதுகொ டுக்கநான்
கேட்குமுன் னருள்பு ரியவும்
வஞ்சமில் பரமார்த்த தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனநின்று நீந்தாது நாட்டநாடாமற் கட்டவிழக்
காடுறைய வரவேண்டும்.

நிட்ரே மின்னர்கள் வெட்டையி லழுந்தாது
நின்றிடற் கருள்பு ரியவும்
நீச்சுநிலை யற்றமோ னிக்கேணி யாழ்ந்தடிமை
நீந்தாது னருள்பு ரியவும்
நட்டுங் கருந்தேளை யொத்தமுலை யென்றன்மேல்
நாட்டாம லருள்பு ரியவும்
நாறுநா ரியர்கள்புண் ணுற்றமோற் கனவினு
நாடாம லருள்பு ரியவுங்
கடடையிற் போமுனே கட்டுபா சக்கயிறு
கட்டவிழ வருள்பு ரியவுங்

காலமுஞ் சென்றுசுடு காடுறையு முன்மனங்
காடுறைய வருள்பு ரியவும்
மட்டமே விட்டமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனத்திற் குலவாக் கொள்ளைவக்கரை ஆளாகச்
சிறப்புச்சீராட வரவேண்டும்.

கூசிக் குலாவுமட வார்களைக் கொஞ்சிக்
குலாவாது னருள்பு ரியவும்
குஞ்சுங் குழந்தையுங் கஞ்சிக்கெனக்கோட்டி
கொள்ளாது னருள்பு ரியவும்
ஆசைப் பெருங்கங்கை நீந்தியக் கரைகாணு
மக்கரைக் கருள்பு ரியவும்
ஆளாக வொட்டாத பாழாசை பாழாகி
யாளாக வருள்பு ரியவுங்
தேசிகா நின்றிருச் சமுகதரி சனமாய்ச்
சிறப்புட னருள்பு ரியவும்
செல்வம் பொழிந்தடிமை யுல்லாச மாய்நின்று
சீராட வருள்பு ரியவும்
வாசங் கொழிக்கமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனகேகி யெட்டுதற்கு மனமுவந்து மருவி
ஓராதுரைசெய வரவேண்டும்.

இனவாச மெல்லா மறந்துவன வாசத்தி
லேகிவிட வருள்பு ரியவும்
எட்டாத பேரின்ப வனுபூதி வலியவந்
தெட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
மனமாயை சோரவும் வனவாசி யேறவும்
மனமுவந் தருள்பு ரியவும்
மாங்காயில் வண்டுபோ னீங்காத வண்ணமுண்
மருவிநின் றருள்பு ரியவும்
உனையன்றி யெனையடிமை கொள்வருண் டென்றடிமை
யோராம லருள்பு ரியவும்
ஓயா தாற்றியுங் கேட்கவிலை யோவதுவு
முரைசெய்து னருள்பு ரியவும்
வனிதையர் முயக்கற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனமீதே சிகநா தனே. 10

ஆ பாடல் - 158.

ஐந்தாவது,

வளி நிலை.

இம்முறை யகலா தியைந்து தொடர்ந்து
செம்முறை புனையும் யோகஞ் சிறப்ப

உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந்
தந்த மிபக்கந் தடுப்படு வளிநிலை
என்னும் பான்மையி னிரேசக பூரகத்
தன்ன வாயுவைக் கும்பித் தடக்கும்
படித்திற னருள்கெனப் பணிந்து பணிந்து
முடித்தலை பாரவி முன்னிரந் துயர்த்தது.

மனம்விவரித்து வெட்டிவிட் டெண்காலினால் இருடீரப்
பண்புதந்து பறந்தாட வரவேண்டும்.

வெட்டவெளி பாய்ந்ததும் விட்டுவெளி பாய்ந்ததும்
விவரித்து னருள்பு ரியவும்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யெட்டியென் கிட்டவா
வெட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
எட்டொன்று மெட்டவும் மீராறு கட்டவு
மெண்காலி னருள்பு ரியவும்
இரவிமதி யேகவும் மிரவுபக லாகவும்
மிருடீர வருள்பு ரியவும்
பட்டமது காற்றூற் பறந்தாடு சூத்திரப்
பண்புதந் தருள்பு ரியவும்
பாராதி யண்டப் பரப்பெலாம் யானும்
பறந்தாட வருள்பு ரியவும்
வட்டந் துதிக்குமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனம்பசுவைப் படுக்கவைத்துப் பண்பாகக் கட்டுதற்குக்
கருணைவைத்து மேன்மேலும் வெருளாமல்
வரவேண்டும்.

பாற்பசு தனைப்பக்கு வத்துடன் பதியிற்
படுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
பால்கறந் துண்டுபசி தாகமற யோகநெறி
பண்பாக வருள்பு ரியவும்
காற்பசு தனைக்கா லிரண்டும் முடங்கவெளி
கட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
கன்றினுக் குத்தாய் கனிந்திரங் குதலெனக்
கருணைவைத் தருள்பு ரியவும்
மேற்படியி லேற்றியனை மேலாம் பதந்தந்து
மேன்மேலு மருள்பு ரியவும்
வேதவேதாந்தவெறு வெளிகாட்டி விட்டடிமை
வெருளாம லருள்பு ரியவும்
மாற்படிக் குதவுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே.
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனமெட்டொன்றை யேறுமல் வட்டமுறை வைத்
தாட்டி யடக்கிவரவேண்டும்.

எட்டெட்டு மெட்டினுட் கட்டவு மெட்டாத
வெட்டொன்றை யருள்பு ரியவும்
ஈராறு கலையுமிரு நான்குவலை மாட்டிவெளி
யேறும லருள்பு ரியவும்

மட்டடங் காதபரி யட்டமூம் மேற்சோம
வட்டமுற வருள்பு ரியவும்
மதியமிர்த மும்பொங்கி வழியமூ லக்கனலை
வைத்தெடுத் தருள்பு ரியவும்
அட்டமா சித்திநற் சட்டமா யிட்டமா
யாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அழிவின்றி விளைகின்ற வெளிகொண்டு வெளிசென்
றடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
வட்டமதி போலமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநா தனே. 3

மனமனை யுறைந்திடற்குச்சரித்து மாட்டிவைத்தடைத்துச்
சார்ந்திடற்குச் சற்றேனும் வரவேண்டும்.

உந்தியின் கீழ்நின்று தித்தசுழி முனைமனை
யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஒருநான்கு மாகவு மிருநான்கு மேகவு
முச்சரித் தருள்பு ரியவும்
மந்திரத் தைக்கந் தரத்தூடு வக்கென்று
மாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
வாயிலோ ரொன்பதும் வன்னிநடு வணையொன்று
வைத்தடைத் தருள்பு ரியவும்
சந்திர சூரிய ரிரண்டுமொன் றேடொன்று
சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்

சத்தாகி யென்னுளச் சித்தாகி நின்றநீ
சற்றேனு மருள்பு ரியவும்
வந்தவழி யொளிரமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனமுன்னேற மூட்டிவிளையாட வீடுபுக வேற்றி
யேகாம லருள வரவேண்டும்.

மூலவறை யுண்ணின்ற தேகிமேற் கொண்டுநான்
முன்னேற வருள்பு ரியவும்
முன்னேறு குதிரைதனை மோனகுற டாக்கொண்டு
மூட்டிவிட வருள்பு ரியவும்
மேலூரு வீதியில் வையாளி போட்டங்கு
விளையாட வருள்பு ரியவும்
மேலுமுச் சந்திமேற் சந்தினுல் வந்துமேல்
வீடுபுக வருள்பு ரியவும்
ஏலேலோ வென்றுகா லிரண்டையு மிழுத்துயர
வேற்றுவித் தருள்பு ரியவும்
என்னையே மூட்டவு மெம்பிரா னென்னைவிட்
டேகாம லருள்பு ரியவும்
மாலியு மேலான தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனமிடையாம லென்னை யேற்குமாளாக அயர்ந்து
நடனமிட நயனமிட வரவேண்டும்.

இடையிங் கலைகள்கூடி யங்குசுழி மடையிணின்
றிடையாம லருள்பு ரியவும்
எனனையறி யாமலு மொளித்தென்னு ளிருந்தாடு
மென்னைபெய் அருள்பு ரியவும்
அடைகாயொ டிலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணியா
ளுளாக வருள்பு ரியவும்
அஷ்டாங்க யோகநித் திரைகொண்டு சும்மா
வாயர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
நடனமிடு பரியுமண் ணளவெளி சென்றுதிரு
நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நயனநடு வணையினடு வணையஞ் சுயஞ்சோதி
நயனமிட வருள்பு ரியவும்
வடுவற்ற சடையுற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனத்திற்குக் கொடுத்துக் கொளுத்தாமலூட்டி உட்புகத்
தயைபுரிந்து சார்பொன்ற வரவேண்டும்.

கொள்ளாது வெள்ளம்வரு முன்னணை கோலிக்
கொடுத்துநல் லருள்பு ரியவும்
கும்பித்தி ரேசித்த லொடுகொல்ல னுலையிற்
கொளுத்தாம லருள்பு ரியவும்

உள்ளே முளைத்தெழுந் துயர்பனையி லூறுகள்
ளூட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
ஓடுமோ கடகமு மோங்கார சாரமு
முட்புகற் கருள்பு ரியவும்
தள்ளாத படியடிமை கொள்ளவுந் தாயெனத்
தயைபுரிந் தருள்பு ரியவும்
தானென்று நின்றுதற் காத்திரட் சித்துனது
சார்பொன்ற வருள்பு ரியவும்
வள்ளலாய் நின்றுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7
மனமுளவுகாட்டிக் கட்டியொட்டி லொத்தூதத்
தேயாமற் றிரப்பட வரவேண்டும்.
காயாபு ரிக்கோட்டை கைக்கொள்ளு தற்குளவு
காட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
காலோய்ந் தயர்ந்துவிடு முன்கா லிரண்டினைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
ஓயாது கும்பித் திரேசித்த லூட்டங்கு
மொட்டொன்றை யருள்பு ரியவும்
ஒத்தூதி ரண்டுமென் றேயொன்று மாகியே
மொத்தூத வருள்பு ரியவும்
தேயாத விரவிமதி யுந்தேய வுஞ்சுழிமுனை
தேயாம லருள்பு ரியவுந்

தேவரீர் திருவடிக் காளாகி யடியேன்
பிறப்படற் கருள்பு ரியவும்
மாயா மயக்கற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனத்தைக் காட்டிக் காப்பாற்றிப் பிரமமற் பெலப்பாடு
நெருங்கநேரிட வரவேண்டும்.

காற்றைப் பிடிக்கவுங் கரகத் தடைக்கவுங்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
கரகந் தனைக்காற் றுருட்டியுடை யாமலுங்
காப்பாற்றி யருள்பு ரியவும்
பிற்றலோ ரொன்பதும் மூடவுங் காற்றதிற்
பிரும லருள்பு ரியவும்
பின்னுமுன் னும்பிறழ வொட்டாது கட்டும்
பெலப்பாடு னருள்பு ரியவும்
நேத்திர மிரண்டுமுன் றேற்றாவு கொண்டிட
நெருக்குண்டு னருள்பு ரியவும்
நெற்றிநே ரிட்டவெளி பற்றிபா யவுநிஷ்டை
நேரிடற் கருள்பு ரியவும்
வாத்தியா ராகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனந் துள்ளச்சுற்றக்கட்டிக் காத்துக்கூட்டிக்
கொடிபோட வரவேண்டும்.

துள்ளுமன வாசிமேற் கொள்ளவும் வையாளி
துள்ள வின் னருள்பு ரியவும்
தூரநட வாதுமேன் முச்சந்தி வீதியைச்
சுற்றவிட் டருள்பு ரியவுங்
கள்ளரறி யாதுமுள ளறையிலென் குதிரையைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
கட்டாம லுங்கதவு சாத்தவும் வாயிலிற்
காத்திருந் தருள்பு ரியவுங்
கொள்ளையிட வோலைவந் தாலும்வெருட்டியே
கூட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
கோட்டை யுங்கைவசங் கொண்டுன்றன்
கொடிப்போட வருள்பு ரியவும்
வள்ளலென வோடிமெய் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 10

ஆக பாடல் - 168.

ஆறுவது,

தொகைநிலை.

அடங்கா தடக்கி யமைதற் காகினு
மடங்கா தியங்கு மறிபொறி யதனாற்
பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை
ஒருவழிப் படுத றொகைநிலைப் புறனென
ஓதியமுறைபோ லொன்றினே டொன்று
வாதியன் றடாது மடங்கி யொருங்குற
நன்னிலை புணர்ந்து நாயக வென்றெழு
திந்நிலை யருள்கவென் றிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனமிணக்கியேற்றி யடங்கியடைந்து
சார்ந்தொன்றாக வரவேண்டும்.

எந்நாளு மந்திரமு முன்னாத தந்திர
மிணக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
எட்டாங் குலத்துக்கு மெட்டாத சுந்தரத்
தேற்றிவிட் டருள்பு ரியவும்
அந்நாள் மீதுகண் ணாக்குமூக் குச்செவி
யடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஆநந்த வொளிகண்டு நான்வந்த வெளிசென்
றடைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தன்னிலை தானா யயர்ந்தடிமை தன்மயஞ்
சார்ந்திட அருள்பு ரியவும்

சர்வபரி பூரண சதாநந்த மோனப்பிர
 சாதமொன் றருள்பு ரியவும்
மன்னுமுனி வர்க்குதவு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. I

மனமுழங்க மூட்டி மேலேற்றி மேலுமெற்குச்
சந்தானஞ் சார்ந்திட வரவேண்டும்.

மூலப்பிராணனைச் சண்டமா ருதமென
 முழங்கவிட் டருள்பு ரியவும்
மும்மண்ட லங்களும் முட்டும் படிக்கங்கு
 மூட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
மேலாம் பதங்காட்டு மெய்ஞ்ஞான நூலேணி
 மேலேற்றி யருள்பு ரியவும்
மேலுமே லானநா லாம்படி கடத்திமேன்
 மேலுமெய் அருள்பு ரியவும்
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
 சந்தான மருள்பு ரியவுஞ்
சாசுவத சாம்ப்ரதா யத்தொடு சதாநிட்டை
 சார்ந்திட அருள்பு ரியவும்
மாலையணி மார்பனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனத்தைத் திறந்து திறவாமல் கட்டிக்கலீமென்ன
ஆட்டி யாளாக்கியருள வரவேண்டும்.

திண்டுமுண் டானவா ரூதார வீடுந்
திறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
திருகுமுரு காநின்ற வாயிலோ ரொன்பதுந்
திறவாம லருள்பு ரியவும்
கண்டசர மாலையங் கென்றுகண் டந்தனிற்
கட்டிவைத் தருள் புரியவும்
காலினின் றுதமணி யோசை கலீர்க்கலீ
ரென்னவே யருள்பு ரியவும்
அண்டர்களு நின்றுதுதி கொண்டிடவு மெனைநடன
மாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அஷ்டாங்க யோகநன் னிஷ்டையினும் வைத்துமக்
களாக்கி யருள்பு ரியவும்
மண்டல மெலாந்தொழுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனந் தம்பிக்கத் தம்பனம் பஞ்சாகப் பாழ்தந்து
கருணைக் கதிபளிக்க வரவேண்டும்.

தசநாத மாமுன்ன பானவா யுவினையுட்
டம்பிக்க வருள்பு ரியவும்
தாரணியி லங்கென்று முச்சரித் திடுசலத்
தம்பனம் மருள்பு ரியவும்

பசுபாச நேசப் பெரும்பாவ மனவிட்ட
பஞ்சாக வருள்பு ரியவும்
பாழான மூன்றுசை பாழாக வும்மூன்று
பாழ்தந்துன் னருள்பு ரியவும்
சகமான சிற்றின்ப விடமுண்டு சாகாது
கருணைகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
கருணைநிதி யேசரண மடையுமடி யேற்குநற்
கதியளித் தருள்பு ரியவும்
வசியவச னித்தலொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

பனத்தகமானுகச் சுத்திசெயச் சொக்கிவிடமாதிட
வற்றுறுதருள வரவேண்டும்.

அத்தியி லுதித்தெழு மகத்தீ யெரித்தே
யகந்தீய வருள்பு ரியவும்
அத்தீயை நத்தியு மிருந்தே யறந்தங்கி
யானுக வருள்பு ரியவுஞ்
சுத்தபரி சுத்தபது வாகதச நாதமுஞ்
சுத்திசெய் தருள்பு ரியவுஞ்
சாடசந் தன்னையுஞ் சோமவட் டந்தனிற்
சொக்கிவிட வருள்பு ரியவும்
மத்தியி லிருந்தமதி யமுதூற்றி நரைதிரையு
மாறிடற் கருள்பு ரியவும்

வாரிலை நிகர்த்தவருள் வாரிகரை தத்தவும்
வற்றுரு தருள்பு ரியவும்
வத்துவய மாய்நின்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனம் வரம் வசியமடர்ந்தடங்கிச் சோர்ந்து
சுருண்டிட வரவேண்டும்.

வாதனை யிறக்கவுஞ் சாதனை நிற்கவும்
வரமளித் தருள்பு ரியவும்
வாசிதனி லேற்றவும் பாசவினை மாற்றவும்
வசியமெனக் கருள்பு ரியவும்
ஆதார மாறினுஞ் சோதரம் வாரா
தடர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
அங்கென்று கும்பித்து வங்கென்றி ரேசித்
தடங்கென்று னருள்பு ரியவும்
சூதான மானவெறு வெட்டவெளி சென்றங்கு
சோர்ந்திடக் கருள்பு ரியவுஞ்
சோதிமணி மண்டபுக் கமலா சனத்திற்
சுருண்டிடற் கருள்பு ரியவும்
மாதவர்க் கரசனே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனங்குதித்துக் கூத்தாடக் கிட்டுதற்குக் கிருபை
புகுந் தெப்போது மருளவரவேண்டும்.

குதிகொள்ளு மச்சுமட் டத்தைப் பிடித்துக்
குதித்தேற வருள்பு ரியவும்
கோபுரத் தடியினிற் கொஞ்சிநட னங்கொண்டு
கூத்தாட வருள்பு ரியவும்
கெதிகொண்டு பாய்ந்துபடி யாறுங் கடந்துளும்
கிட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
கெற்பகிரு கத்தினிற் குதிரையைக் கட்டவுங்
கிருபைதந் தருள்பு ரியவும்
பொதிகைமா மலையது பொதும்பிலடி யேனும்
புகுந்திடற் கருள்பு ரியவும்
போதுமென வாழ்வதுஞ் சித்திமென் பாக்யமெப்
போதுமெற் கருள்பு ரியவும்
மதியென வெழுந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனத்தின் றூரணை தம்பிக்கக் கசிந்துகருக்கி
பதவிபால் தரவா வேண்டும்.

தசநாடி யும்மூல நாடியு ளொடுங்குநற்
றூரணைக ளருள்பு ரியவுந்
தாதுமுந் நான்குமிகு நான்காக வொருநான்கு
தம்பிக்க வருள்பு ரியவுந்

கசியாது சோமவட் டத்துறையு மமிர்தங்
கசிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
கனலினுற் றத்துவக் குப்பையைச் சுட்டுக்
கருக்கிவிட வருள்பு ரியவும்
பசிதாக மற்றவமு தூற்றவுஞ் சாயுச்சிய
பதவியென் றருள்பு ரியவும்
பசுவினைப் பதியினிற் கட்டவுங் கற்பசுப்
பால்தரற் கருள்பு ரியவும்
வசவிர்த்தி யாகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரமேவண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8
மனம் வெல்லுதல் விலாசஞ்சு மாறுபடச் சூக்ஷங்
கொள்ளாது குலேந்திட வரவேண்டும்.

வெல்லரிய மாயைதனை வெல்லென்று சொல்லவும்
வெல்லுதற் கருள்பு ரியவும்
விரிமறைகண் முரசறையு மறிவுக் ககண்டித
விலாசமொன் றருள்பு ரியவும்
சொல்லரிய வாசாம கோசர சுபாவஞ்
சுமாறுபட வருள்பு ரியவுஞ்
சும்மாவி ராமலுஞ் சும்மாவி ராநின்ற
சூட்சமெற் கருள்பு ரியவும்
சொல்லரிய பேய்க்குரங் காமனம் பாய்ந்துகுதி
கொள்ளாது னருள்பு ரியவும்

கொலைகேட ரானவைம் புலவேடர் கூட்டங்
குலைந்திடவு னருள்பு ரியவும்
வல்வினை டுலைக்கவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனமதுகொள்ள வாநந்தங் கடைத்தேறக் கட்டி
நான்புக நயந்து வரவேண்டும்.

அஷ்டாங்க யோகமே கிட்டநீ ரிஷ்டம்வைத்
ததுகொள்ள வருள்பு ரியவும்
ஆதிநடு முடிவில் லகண்டிதா காரவறி
வாநந்த வருள்பு ரியவுங்
கட்டையிற் போமுனே நிட்டைசா தித்துக்
கடைத்தேற வருள்பு ரியவுங்
காலைப்பிடித்துழ லப்பிரா ணன்றனைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
நட்டநடு வீதிமீ தோடியங் தானத்து
ணுன்புகற் கருள்பு ரியவும்
நாதநா தாந்தவே தாந்தசா ரத்தையு
நயந்துதர தருள்பு ரியவும்
மட்டறிவ தற்கரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 10

ஆக பாடல் - 178.

ஏழாவது,

பொறைநிலை.

தொகுத்துப் பலபுறந் துருவிச் செல்லா
தகத்தே நாட்டி யவ்வரு நிலையொடு
மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறையால்
நினைத்த நினைவை நிலைவாக் கொண்டு
பொறுக்கு நிலையினைப் பொருந்த வருள்கவென்
றிருக்குங் கருத்தோ டிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனங்கனலைமூட்டிவைத்து முன்னேற்றிச் சீர்பாததீக்ஷை
வைத்துச் சரணமிடச் சரணமிட வரவேண்டுமே.

முன்னையே மூட்டுமூட் டென்றுமூ லக்கனலை
மூட்டிவைத் தருள்பு ரியவும
முன்னவைத்த காலையும் பின்வாங்கி டாமலெனை
முன்னேற்றி யருள்பு ரியவுஞ்
சென்னிமீ தேந்தியான் றெண்டனிட் டுய்யவுஞ்
சீர்பாத மருள்பு ரியவும்
தெட்சிணு மூர்த்தமாய் நின்றுதரி சனைதந்து
தீக்ஷைவைத் தருள்பு ரியவுஞ்
சந்நிதா னத்திற் சரண்சரண மென்றுநான்
சரணமிட வருள்பு ரியவுஞ்
சட்டமுனி முதலான நாதாக்க ளடியினுஞ்
சரணமிட வருள்பு ரியவும்
வன்னிநடு வணையான தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனந்தனை சமர்ப்பொருந்தக் குதித்தேறக் கொடிபோட
வாடம்பர மாட்ட வரவேண்டும்.

சாட்டியில் லாதுபம் பரமாட்ட வல்லமை
தனைத்தந்து னதருள்பு ரியவுஞ்
சரவாள் பிடித்தச்சு மட்டவே விட்டுச்
சமர்ப்பொருந் தருள்பு ரியவும்
கோட்டைவா யிற்படி கடந்தலங் கத்திற்
குதித்தேற வருள்பு ரியவும்
கொடிமரங் கைக்கொண்டு ஜயமாகி யென்னைக்
கொடிப்போட வருள்பு ரியவும்
ஆட்டுமோர் சக்கரமு மோயாம லாடவா
டம்பரம் மருள்பு ரியவும்
அகிலாண்ட கோடிக ளனைத்தையு நினைத்தபடி
யாட்டென்று னருள்பு ரியவும்
மாட்டோ மெனுமலே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனத்திற்குச் சாயுச்யஞ்சாதித்துக் கைக்களித்துக்காட்டிப்
போதித்துப் பொருத வரவேண்டும்.

சாதனையி லேற்றவும் வாதனைபை மாற்றுமோர்
சாயுச்ய மருள்பு ரியவும்

சட்டக் குழும்பமெல் லாம்விட்டு நன்னிஷ்டை
சாதித்து அருள்பு ரியவும்
காதிலுப தேசங்க ளோதவும் மாதவங்
கைத்தளித் தருள்பு ரியவும்
கரதலா மலகமென வென்னுக்கு ளென்னையுங்
காட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
போதனைக் கெட்டாத போதனைக் கைக்கொண்டு
போதித்து னருள்பு ரியவும்
புத்திக்கு மெட்டாத மத்திபத்தீபம்
பொருத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
மாதாபி தாவனைய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்றனருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே 3
மனச்சூதுசுரண்டு போதனை போகங் காதல்
கட்டவிழ வரவேண்டும்
சூதொன்று மில்லாது சும்மாவிராநின்ற
சூதொன்றை யருள்பு ரியவுஞ்
சோம்புதலு மற்றுமாச் சோம்பேரி போலுஞ்
சுருண்டிடற் கருள்பு ரியவும்
மோதனைக் தோதற்ற வற்றுமோர் மெய்ஞ்ஞான
போதனை யருள்பு ரியவும்
போகங்க ளற்றபறி பூரணா நந்தசுக
போகமெமக் கருள்பு ரிபவும்

காதலற வுந்திரு வடித்தூவின் மீதடிமை
 மாதலுற வருள்பு ரியுங்
கால்களைக் கட்டவுங் கட்டுமா தாரவன்
 கட்டவிழ்த் தருள்பு ரியவும்
வாதனை யொழிந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடி-வாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனஞ் சுத்திசெயத் துலங்க நின்றிலங்க விறைஞ்ச வீட்டில்
விட்டு விளக்குவைக்க வரவேண்டும்.

சோற்று லெடுத்தசுவ ரானகா யத்தையுஞ்
 சுத்திசெய வருள்புரியவுஞ்
சூக்குமங் காரண மகாகார ணத்தோடு
 துலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஏற்றபடி யான்மவடி வென்முகத் தெதிர்நின்
 றிலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
இறைவனே யடிமையுனை யேத்தியேத்தித் தொழு
 திறைஞ்சிடற் கருள்பு ரியவும்
வேற்றொருவர் காணுத வேதாந்த வீட்டிலெனை
 விட்டடுத் தருள்பு ரியவும்
விழிமாயை யுருடீர வொளிருமுச் சுடர்மணி
 விளக்கொன்றை யருள்பு ரியவும்
மாற்றுது போற்றுமென் றவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநா தனே. 5

மனத்தைப் பிடித்து பிராணே னியங்காமற் சித்திக்க
விழுத் திடையறுது வரவேண்டும்.

பேற்றற் றுருத்திபிற் காற்றெலாஞ் சேர்த்துப்
பிடித்தடைத் தருள்பு ரியவும்
பேற்றலாற் காற்றும் புறத்துப் படாதெம்
பிரானேயு னருள்பு ரியவுஞ்
சேற்றினிடை நாட்டுமொரு கம்பமென வென்னிலே
தியங்காம லருள்பு ரியவுஞ்
செத்தாற் பிழைப்பனோ தருணமிது சீக்கிரஞ்
சித்திக்க வருள்பு ரியவும்
ஏற்றபடி தன்னரசு நாடாக வொட்டா
திழுத்துவைத் தருள்பு ரியவும்
என்றுமா தவமெய்து மென்றிடையு மேழையேற்
கிடையறு தருள்பு ரியவும்
மாற்றுமொழி சாற்றுது தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநா தனே. 6

மனத்தைக் கனவென விணக்கிப் பிரித்துப் பேரின்பஞ்
சிந்தாது தேவனேயருள்புரிய வரவேண்டும்.

இந்த்ரசா லப்புலைச் சேரிவா தனைகளை
வெனமுடித் தருள்பு ரியவும்

இல்லந் துறக்கவுஞ் சொல்லறிய நல்லறி
விணக்கி வைத் தருள்பு ரியவும்
பெந்தமது பந்தமது கண்டவிரு ளென்னப்
பிரிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பேராசை கொள்ளவும் பாராசை விள்ளுமொரு
பேரின்ப மருள்பு ரியவும்
சிந்தாத பேருட் செல்வமே யென்சிந்தை
சிந்ாது னருள்பு ரியவும்
தேவனே தேவாதி தேவனே பரவாசு
தேவனே யருள்பு ரியவும்
மந்தார வேயிளையிற் றவராஜசிங்கமே
வாவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனங்கடாக்ஷித்துக் கரைந்திடப் பதித்துப் பக்குவ
மேகாந்தமேறிட வரவேண்டும்.

கதைபேசி யதிலென்ன காரியம் மேதுங்
கடாக்ஷித்து னருள்புரியவும்
கல்விகல் லாங்கருங் கல்லாமென் னெஞ்சங்
கரைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பதியா மனத்தைப் பதைப்பறப் பதியிற்
பதித்துவைத் தருள்பு ரியவும்
பற்றறத் துணிவுகரு முத்தரைப் பணியுநற்
பக்குவம் மருள்பு ரியும்

இதயந் திறக்கவும் மெதையுந் துறக்குமோ
 ரேகாந்த மருள்பு ரியவும்
இல்லாசை யில்லாது வல்லாண்மை கொண்டுவெளி
 யேறிடற் கருள்பு ரியவும்
மதிளுங் கடந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே.
 மனமண்ணலே வாநந்தஞ் சோதிசுடரிருந்திட.
 எந்நாளு மருள வரவேண்டும்.
அகமுதற் சகமயக் ககலவுங் மகமேவு
 மண்ணலே யருள்பு ரியவும்
அல்லவிழ வெல்லவுந் தொல்லையற வெல்லயி
 லாநந்த மருள்பு ரியவுஞ்
சுகமீற வும்மனத் தகைமாற வுஞ்சுயஞ்
 சோதியெற் கருள்பு ரியவுஞ்
சுருதிமுடி யாய்நின்ற கருதிமடி யாருளஞ்
 சுடரொன்றை யருள்பு ரியவும்
இகமொடு பரத்தினு மகமொடு புறத்தினு
 மிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஏகமற வும்முமது பாதார விந்தமெற்
 கெந்நாளு மருள்பு ரியவும்
மகிமைசொல் லற்கரிய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனத்திற் கடாக்ஷங் கதிநிறைந்திட நிறுத்தி முதிர்ந்து
முறைபாக வரமேவண்டும்

கத்தனே யத்துவித வஸ்துவெற் கேத்துங்
கடாக்ஷம்வைத் தருள்பு ரியவும்
கருதரிய சிற்பரத் துட்பரவு மெய்ப்பொருட்
கதியளித் தருள்பு ரியவும்
நித்தியா நந்தமோ னந்தனேயென் சிந்தையு
ணிறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
நேத்திரத் தூடுமே ஞற்றுமலற் பத்தையு
நிறுத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தெழுஞ் சோதியு
முதிர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
முப்பாழ் சடத்திவைத் தப்பால் நடத்துமுறை
முறையாக வருள்பு ரியவும்,
மத்தியி லுதித்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரமேவண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே, 10

ஆக பாடல்-188.

எட்டாவது,

காட்சி நிலை.

வளிவசப் பட்டும் பொறிவசப் பட்டும்
தெளிவசத் திருந்த சிந்தையை யணைத்தும்
ஒருவழி யோங்கு முயர்மன வழியே
திருவொளி கனிந்து திவலையிற் றிகழ்ந்து
வெளியி லிரவும் விளங்கிய பகலும்
ஒளியா யிருந்த வுவமை யென்னத்
தோற்றுந் தோற்றுந் தோற்றவருள் கெனப்
போற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்திரந் துயர்த்தது:
மனபலனைத் தர்ச்சிக்கப் பணிந்து வசம்பண்ணிச் சென்
றூடச் சீறிய வெற்கருள வரவேண்டும்.
ஆத்தாளை யென்னை யீன்ற வாலையா நந்தியை
யணைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
அம்பிகை மனோன்மணிக் குண்டலித் தாய்பதமு
மர்ச்சிக்க வருள்பு ரியவும்
பார்த்தாளை யாவையுங் காத்தாளை யென்றும்
பணிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பரையாளை மாநல்ல சிறையாளை யென்வசம்
பண்ணிவைத் தருள்பு ரியவும்
சேர்த்தாளை வான்கருணை பூத்தாளை யொத்தபடிச்
சென்றூட வருள்பு ரியவுஞ்

சிறியாளை மெத்தவும் பெரியாளை யறியவுஞ்
சிறியவெற் கருள்பு ரியவும்
மாற்றுள னுப்பாது தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனம்பதம்பணிந்து சேவிக்கச் சிறப்பிடுசரண்புகத்
தடையற வரவேண்டும்

பத்துவய துடையசிறு பெண்ணன வென்றாய்
பதந்தொழற் கருள்பு ரியவும்
பாலான வாமல்லைத் துப்பூசைபண்ணிப்
பணிந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சித்தந் தெளிந்துபர தெய்வசந் நிதிசென்று
சேவிக்க வருள்பு ரியவுஞ்
சின்மய சிதாகாச தேவதைக் கென்றும்
சிறப்பிடற் கருள்புரி யவுஞ்
சத்தியத்தொடுபரா சத்திசமு கத்திற்
சரண்புகற் கருள்பு ரியவுஞ்
சங்கநிதி பத்மநிதி போலுதவி யாய்நின்று
தடையறற் கருள்பு ரியவும்
மற்றெவ ரிருந்துமென் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகாநாதனே 2

மனம் முயற்சி மோகங்கடத்திக் காட்டிச் சூக்ஷம்
வகை தொகையாக வரவேண்டும்.

மூலமுத லாறுவரை தாண்டிமேற் ருண்டவு
முயற்சிதந் தருள்புரியவும்
மூலவர்க் கங்களென வாலையைப் பூசிக்க
மோகமெற் கருள்புரியவுங்
காலைப் பிடித்திழுத் துக்கந் தரத்தைக்
கடத்திவைத் தருள்புரியவுங்
காலனுக்குங் காலனுகவுங் கற்பமுறைற்
காட்டிநல் லருள்பு ரியவுங்
தூலத்தைவிட்டுவிட வொட்டாது சூக்ஷாதி
சூக்ஷமோன் றருள்பு ரியவுஞ்
சுழியின்ன தென்று சோடச மின்ன தென்றுவகை
தொகையாக வருள்பு ரியவும்
வாலாய மாகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனத்தைக்காட்டிக் கண்ணே தயைபுரிந்து பிரசாதமொன்
றுபார்த்துப் பரிகரித்தருள வரவேண்டும்.

கலையாம லீராறு கலையினிலே குலையுமுன்
கட்டிடற் கருள்பு ரியவுங்
காலைப் பிடிக்கிறே னம்மைகுண் டலியையென்
கண்ணேயெற் கருள்பு ரியவுஞ்

சலனமற வுங்கருணை நிதிய தயாளமே
தயைபுரிந் தருள்பு ரியவும்
சரணார விந்தமுன் பாதார விந்தப்ர
சாதமொன் றருள்பு ரியவும்
பலகா ரிந்ததும் பலனுக வென்முகம்
பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்படுங் கண்கலக் கங்களைப்
பரிகரத் தருள்பு ரியவும்
மலமத்த ணையுமற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனமுத்த முத்திரைத் தண்ணீரைத் தள்ளாமற்
றெளித்து சேவிக்க வரவேண்டும்

மோகந் தவிர்க்கமுலை யாரையணை யாமலுமை
முத்தமிட வருள்பு ரியவும்
மொழியைத் தவிர்க்கவாய் மூடலுட னேமோன
முத்திரையை யருள்பு ரியவுந்
தாகித்த வென்றனுக் கண்ணேயூட் டாதுநற்
றண்ணீரை யருள்பு ரியவுந்
தாராத வருளெலாந் தந்தடிமை கொள்ளவுந்
தள்ளாம லருள்பு ரியவும்
தேகத்தை விட்டுவிடு முன் மனந்தேறித்
தெளிந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்

செம்பொனிற மானசிறு வாலேயிரு காலேயுஞ்
சேவிக்க வருள்பு ரியவும்
மாகத்த ஞனமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநாதனே. 5

மனத்தின் பேரின்பம் பெண்ணைசையாசை ஆதரிப்பு
நாசமாய் நாஞகவரவேண்டும்

பேசாது மவுனத் திருக்கவும் பேசாத
பேரின்ப மருள்பு ரியவும்
பெண்ணைசை மண்ணைசு வும்வாலே யம்பிகைப்
பெண்ணைசை யருள்பு ரியவும்
ஆசாபசாசைத் துறத்தவுன் றிருவடியில்
ஆசைதந் தருள்பு ரியவும்
ஆதாவுமற்று தரிப்பாரு மற்றவெனே
யாதரித் தருள்பு ரியவும்
நாசச்சரீரமு நாசமா முன்புவன
நாசமெற் கருள்பு ரியவும்
நானென்ப தற்றுநா ஞனென்ப துற்றுநா
ஞஞக வருள்பு ரியவும்
வாசாம கோசரத் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனத்தை யாசைபயங் தடாரித்துத் தாடந்துபாகம்
வைத்துப் பழக்கவரவேண்டும்.

ஆசரித் தம்பிகை தனைப்பூசை செய்துய்யு
மாசையோன் றருள்பு ரியவும்
அறமியற் றவுபனத் திறமியற் றவுமெனக்
கபயநின் றருள்பு ரியவும்
தாய்செத்த பிள்ளையென வேசற் றிராமற்
றடாரித்து னருள்பு ரியவும்
தடையினிற் றடைபடா நின்றொளிரு மெய்த்திருத்
தாடந்து னருள்பு ரியவும்
பாசத்தை வீசுமெம னுக்குட் படாதுநின்
பாகம்வைத் தருள்பு ரியவும்
பஞ்சாட் சரத்தையுந் துஞ்சாச் சரத்தொடு
பழக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
வாசற் கடந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநாதனே. 7

மனங்களித்துக் கனுவென்று நானுண நற்றவந்
தூணுகத் துறையருள வரவேண்டும்.

காணுத காட்சியைக் கண்டடிமை யுள்ளங்
களித்திடற் கருள்பு ரியவுங்
கண்கொண்டு காணப் படாநின்ற வெவையுங்
கனுவென்று னருள்பு ரியவும்

நாணுமட மாதரைக் கண்ணினிற் சாணுமுன்
நாணுண வருள்பு ரியவும்
நாவுருசி தேடுதற் காவிகெட் டலையாது
நற்றவம தருள்பு ரியவுந்
தூணைத் துரும்பாக்க வுந்துரும் பைப்பெருந்
தூணாக்க வருள்பு ரியவுந்
துரியமய மாய்நின்ற பெரியபொரு ளைத்தொழுந்
துறையொன்றை யருள்பு ரியவும்
வாணாள் விடாதமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்றனருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனத்தையடிமை கொண் டனுபூதி முழுத்திடமேடித்
தாண்டித் தந்தருள வரவேண்டும்.

ஆண்டினை டாண்டனந் தங்கோடி வைத்தெனையு
மடிமைகொண் டருள்பு ரியவும்
அதிசோதி பாவிக் கிடந்தொளி பரப்புமுன்
னனுபூதி யருள்பு ரியவும்
மூண்டெரியு மங்கியிற் கருவிகா ணங்களை
முழுத்திடற் கருள்பு ரியவும்
மூக்குமுனை வாயிலண் ணாக்கினுனி யாலடைய
மூடிவைத் தருள்பு ரியவும்
தாண்டுமீ ராறுகலை தாண்டாம லுஞ்சுழினை
தாண்டிடற் கருள்பு ரியவுந்

தாண்டாம னின்றமதி மண்டலங் கொண்டவமு
தந்தந்து னருள்பு ரியவும்
மாண்டைவயு மாண்டமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனத்திற்குச் சுகந்துணைதழுவித்தரித்திட ஆட்கொண்டு
ஆளாக்கியருள வரவேண்டும்

சுந்தரச் சோதிமணி மார்போ டணைத்துச்
சுகந்தந்து னருள்பு ரியவுஞ்
சொந்தவடி யேன்சிந்தை நொந்திடா வண்ணமே
துணையுநின் றருள்பு ரியவுஞ்
சந்திரோ தயமெனச் சிந்துமொளி தந்துகை
தழுவிநின் றருள்பு ரியவுந்
தளதளென் றவிர்தரு ஜகத்சோதி பாவித்
தரித்திடற் கருள்பு ரியவும்
அந்தரத் துலவுகம னக்குளிகை யொன்றளித்
தாட்கொண்டு னருள்பு ரியவும்
அம்பிகை பதம்பணியு மாளாக வும்மெனையு
மாளாக்கி யருள்பு ரியவும்
வந்தனங் கைகொளுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 10

ஆ. பாடல்-198

ஒன்பதாவது,

தியானநிலை.

தோற்றிய காட்சியிற் சுயத்தினைப்பற்றி
யேற்றி யேற்றி யிடம்வல முன்பின்
இபங்கா தோங்கி யெழுமனந் தன்னினை
வுபங்காத் தொன்றி யுண்மையிற் றிகழ
நிறுத்தி வன்மன நிலைதிரி யாமற்
குறித்த பொரு ளொடு கொளுத்த றியானம்
என்னும் பாங்கி னிம்முறை யருள்கவென்
றுன்னி யுன்னி யுவந்திரந் துயர்த்தது.

மனமோகமதை நாளுநாட்டிவைத் தவிழாமலவிழ்ந்துந்
தேனொழுகச் சிறப்பிட வாவேண்டும்.

நவகண்ட யோகமே நான்கொண்ட மோகமதை
நாளுமெமற் கருள்பு ரியவும்
நாவதனை யோட்டிவிட் டந்நாள மாட்டிநிலை
நாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அவிழுமொன் பதுவாயி லுங்கட்ட வுங்கட்டு
மவிழாம லருள்பு ரியவும்
அவயவா திகளுநவ கண்டமா யவிழத்
தவிழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
இவலையொன் றுபினும் புன்னுனியின் மணியெனத்
தேனொழுக வருள்பு ரியவுஞ்

சிற்றாற லூட்டவுஞ் சித்தாந்த முத்திச்
சிறப்பிட்டு னருள்பு ரியவும்
மவுனமணி யானமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனம்பெரும்பாதை யென்றில் நிர்த்தூளி பண்ணிக்கடந்து
கையூன்றி யொன்றுக்கு ளொன்றாக வரவேண்டும்.
பாவமுந் தாண்டியப் பானடக் கப்பெரும்
பாதையொன் றருள்பு ரியவும்
பாருக்க ளோவனந் தங்களதை நிர்த்தூளி
பண்ணிவிட் டருள்பு ரியவும்
காலா லடங்குசமர் செய்துதல மாறுங்
கடந்திடற் கருள்பு ரியவும்
கண்டத்தை வென்றுகா யாபுரிக் கோட்டையென்
கைப்படற் கருள்பு ரியவும்
ஓலமிட் டோங்கார வுன்னதக் கம்பமங்
கூன்றிடற் கருள்பு ரியவும்
ஓசைமணி மண்டபஞ் சென்றுநின் றென்றுக்கு
ளொன்றாக வருள்பு ரியவும்
வாலிபங் முதிருமுன் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனமுட்புக வொடுங்கிடத் தூங்கிடச் சோபிக்கத்
தகைதீர்ந்திடவேற்றிட வரவேண்டும்.

ஓங்கார மதுகொண் டெழும்பிரண வப்பதியி
னுட்புகற் கருள்பு ரியவும்
உள்ளறையி னுள்ளவொரு மூலையிற் சென்றங்
கொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
தூங்காது தூங்கிசிவ யோகநித் திரைவந்து
தூங்கிடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சுடருண்ட கர்ப்பூர வுண்டைபோ னின்றுடல்
சோபிக்க வருள்பு ரியவுந்
தேங்காத் திருக்கருணை வெள்ளம் படிந்துதகை
தீர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தேறாத சிந்தையுந் தேறவு மெனைக்கடைத்
தேற்றிவிட் டருள்பு ரியவும்
வங்காவி னோசையொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனமங்கங்கென் றுள்ளடங்கிப் பக்குவம்பண்ணி அமிர்த
பானந் திருத்தித் தீரமருள வரவேண்டும்.

ஆயபன் னிருகலையு மாயாது தங்கவும்
மங்கங்கென் றருள்பு ரியவும்
அங்குசிங் கென்றுமைம் பத்தோ ரெழுத்துள்
ளடங்கென்று னருள்பு ரியவும்

பாயவும் வாசிகலை தேயவும் பக்குவம்
பண்ணிவிட் டருள்பு ரியவும்
பாலூறு வுஞ்சுழினை மேலேற வும்மமிர்த
பானமெற் கருள்பு ரியவும்
தீயைப் பொருத்தியென் னேயத் திருத்தித்
திருத்திவைத் தருள்பு ரியவுந்
தேறத் தெளிக்கவுஞ் சேரப் பழிக்கவுந்
தீரமொன் றருள்பு ரியவும்
மாயையைக் காயவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனம்வழிமருவச் சமர்செய்யத் தம்பனம் அடைத்துச்
சரணடைய வரவேண்டும்.

வங்குவங் கென்றுரீங் காரமுட னேகமேல்
வழிவிட்டு னருள்பு ரியவும்
வாசிதனி லேற்றியெனை மாசற்ற பரவெளியின்
மருவவைத் தருள்பு ரியவுஞ்
சங்குசிங் கென்றங்கு சண்டமா ருதமெனச்
சமர்செய்ய வருள்பு ரியவுந்
தம்பனங் கும்பித்தி ரேசிக்க வாயுவுட்
டம்பனம் மருள்பு ரியவும்
அங்கடங் குண்டவமிர் தங்கடைந் தென்கட
மடைத்துவைத் தருள்பு ரியவும்

அம்மைகுண் டலிபாத மாசரித் துச்சா
ணடைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மங்காத தங்கமே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனத்தீரஞ் சின்மயமெய்தாம லென்னுள் சுடர்சொக்
தத்தோடருள வரவேண்டும்.

செத்தாலும் வைத்தடிபின் வாங்காது முன்னேறு
தீரமொன் றருள்பு ரியவும்
சிற்பர வெளிக்கூடு சொல்லவும் செல்லரிய
சின்மயம் மருள்பு ரியவும்
எத்தாத முத்திநெறி யேற்கவு மற்றவையு
மெய்தாம லருள்பு ரியவும்
ஏகவுரு வாகிநின் றெங்குநிறை கின்றபொரு
ளென்னுளுற வருள்பு ரியவும்
சுத்தமய படிகச் சுயஞ்சோதி பாவிமுச்
சுடர்கொழித் தருள்பு ரியவும்
சொக்குமதி மோகமுக வாரியமு தூட்டவுஞ்
சொந்தத்தொ டருள்பு ரியவும்
வற்றாத செல்வமே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 6

மனத்தினிஷ்டம் வைத்தென்னை யெற்காராய்ந்து அறிவ
தற்குச் சித்தம்வைத்து செய்யுநல்லருள்
புரியவர வேண்டும்.

இதமாக வேயடிமை பதமாம் பொருட்டாக
விஷ்டம்வைத் தருள்பு ரியவும்
எல்லாம தாயேது மில்லாது மாய்கின்ற
வென்னையெற் கருள்பு ரியவும்
அதுவேய தனவே ாருமறைப் பொருளையா
ராய்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
அறிவதற் கறியவறி வாகாரமானவுனை
யறிவதற் கருளபு ரியவும்
சிந்தையுமித யத்தையுஞ் சிதைபா திருத்தவுஞ்
சித்தம்வைத் தருள்பு ரியவும்
சேவடி கொடுத்திந்த நாயடிய னுக்குதவி
செய்யுநல் லருள்பு ரியவும்
மதமற்ற மதமுற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனத்தைத்தூக்கித் துணிந்திருந்திருக்கும்
நிலையம்நெக்குருக வரவேண்டும்.

தொலையாப் பவக்கட றொலைத்துமக் கரையிலே
தூக்கிவிட் டருள்பு ரியவுந்
தொல்லைதரு தொல்லுலகை வெல்லவுந் துறவிற்
றுணிந்திடற் கருள்பு ரியவும்

இலையும் புலர்ந்தசரு குங்கும்பி யெரிவற்
திருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
இருகலையி னூடுருவி முக்கலைக் கப்பா
லிருக்குமின் னருள்பு ரியவும்
நிலையற்ற விதயத்தை நிலையத் திருத்துநன்
னிலையமொன் றருள்பு ரியவும்
நிற்குநிலை சொக்கியா னிற்காது நிற்கவும்
நெக்குருக வருள்பு ரியவும்
மலைவெலாந் தீர்க்கவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனக்கருத்துக் கற்பித்தொழிந் தொதுங்கி நடந்து
நானெனவரவேண்டும்.

கானக விலங்கினின மாகும் வைராக்கியக்
கருததொன் றுனருள்பு ரியவும்
காடுவீ டாகவும் வீடுகா டாகவும்
கற்பித்து னருள்பு ரியவும்
ஊனிறைந் தோருரு வெடுத்தகா யத்துற
வொழிந்துடவு னருள்பு ரியவும்
உண்டுடுத் துப்பூணு முலகநடை யெனைவிட்
டொதுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஞானோத யங்கண்டு மானுபி மானம்
நடந்திடவு னருள்பு ரியவும்

நானென்ற கற்றுநா னுறுகும் வண்ணமே
      நானென்ற தருள்பு ரியவும்
வானுச்சி யுலவுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
      வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
      மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனத்தி னடனஞ்சந்நதியிற் சென்று திறந்து
வசம்வளர்ந்தேற வரவேண்டும்.

நாசிநடு வணைநட்ட நடுவினின் றுல்லாச
      நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நாதநா தாந்தம் முழங்குமோர் தெய்வசந்
      நதியில்விட் டருள்பு ரியவும்
தேசுதரு மோசைமணி மாமண்ட பத்தினுட்
      சென்றிடற் கருள்பு ரியவும்
திரையைக் கடந்தங் கடங்கவுள் ளறையைத்
      திறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
வாசங்கொழித்தகம லாசனத் தைபுமென்
      வசங்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
வற்றாத செல்வங்க ளோத்தேச காலமும்
      வளர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
மாசேது மற்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
      வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
      மவுனதே சிகநா தனே. 10

ஆக பாடல் - 208.

பத்தாவது,

சமாதிநிலை.

என்றிய ததனை யொன்றற் றுறுகுணம்
இன்றித் தானுந் தன்பெய ரின்றிச்
சேர்ந்துஞ் சேரா திருந்தவுண் மையோ
டார்ந்து மதுவு மாகா தாக
அங்ஙனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு
தான்பிற னுகத் தகையது சமாதி
ஆகு மென்றே வந்நிலை யருள்கவென்
றேக மாகி யிரந்திரத் துயர்த்தது.

மனங் கூடுகொள்ளாம லடங்கியஞ்சி ஒடுங்கி
யொழிதற்கு வரவேண்டும்.

கூடுவிட் டுக்கூடு பாயுங் கருக்குருவி
கூடுறைய வருள்பு ரியவும்
கொல்லனுலை மேனின்று கூத்தாடு குறளிகுதி
கொள்ளாம லருள்பு ரியவும்
ஆடுநற் குண்டலிப் பாப்புபெய்ப் புற்றினு
ளடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
அஞ்சாத வஞ்சுபுல வேடர்களு மடியனேற்
கஞ்சிடற் கருள்பு ரியவும்
ஓடியுழல் சிந்தையுங் கணமேனு மூசென்
றொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்

ஒவியம் போலவே சும்மா விருக்கமற்
றொழிதற்கு னருள்பு ரியவும்
வாடுத லறிந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 1

மனந்திகழ்ந்து தீயிற்சரிப்படச் சமஸ்தமும்
ஆட்கொண்டடக்க வரவேண்டும்.

தீபம் பொருந்துகர்ப் பூரமென வுடலந்
திகழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தீயிலிட் டென்னைக் கருக்குமுன் பென்னகந்
தீயிலிட் டருள்பு ரியவும்
சாபங்கடூரச் சமாதிநிறை வேறிச்
சரிப்படற் கருள்பு ரியவும்
தடையுறு துதவுகற் பகமா யிருந்தே
சமஸ்தமும் மருள்பு ரியவும்
ஆபத்தை யும்மடிமை பாபத்தை யுந்தொலைத்
தாட்கொண்டு னருள்பு ரியவும்
ஆங்கார மெல்லா மடக்கியுன் கைக்குள்
ளடக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
மாபதவி சேர்த்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 2

மனத்தின் றத்துவந் தான்சாக நான்சாக நாள்வருமுன்
சித்தி சீக்கிரமருள வரவேண்டும்.

தான்செத் திருந்துலக முழுதுமர சாளுமோர்
தத்துவம் மருள்பு ரியவுந்
தான்சாக வும்மருந் துண்பாரி யாரியான்
றன்சாக வருள்பு ரியவும்
நான்சாமு னன்சாக நாடினே னன்சாமு
னன்சாக வருள்பு ரியவும்
நாள்வருமு னலசாக நாள்வந்து நான்காக
நாள்வருமு னருள்பு ரியவுந்
தீஞ்சுதிரு பிடிசாம்ப லாகவுந் தானன
சித்திபெற் கருள்பு ரியவுந்
தேகநிலை யல்லவே திருவரு ளிரங்கிமாச்
சீக்கிரம் மருள்பு ரியவும்
வாஞ்சாலை யானமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 3

மனங்கரைதத்தக்கவிழ்ந்து விளையாடவீடுபுக
எண்ணமின்புற வரவேண்டும்.

கண்ணாறு விண்ணா றெனப்பொங்க வுங்கங்கு
கரைதத்த வருள்பு ரியவுங்
கருணா சமுத்திரம் பாவிவந் தென்னைக்
கவிழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்

விண்ணுடர் போற்றிசெய் யண்ணுவு மென்கூட
 விளையாட வருள்பு ரியவும்
வேதவே தாந்தமெல் லாம்விட்டு நட்டநடு
 வீடுபுக வருள்பு ரியவும்
எண்ணரிய ஞானவா நந்தமோ னந்தரு
 மெணந்தரற் கருள்பு ரியவும்
ஏகதத் துவசுரு பத்தைமோ கித்தடிமை
 யின்புறற் கருள்பு ரியவும்
மண்ணொளிர விண்ணுலவு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. 4

மனமெண்ண மிரங்கித் தீக்ஷைசெய்வித் தொடுங்கி
 யுறைந்திட வரவேண்டும்.

இன்றுளோர் நாளையு மிருப்பரென் றெண்ணுத
 வெண்ணமொன் றருள்பு ரியவும்
இந்தவடி யானுனது சொந்தவடி யானென
 விரங்கிநல் லருள்பு ரியவும்
தென்றிசைக் கைலாச மாம்பொதிகை வாசனே
 தீக்ஷிதந் தருள்பு ரியவும்
தேசிக சிகாமணிய னேயடிமை பண்படச்
 செய்வித்து னருள்பு ரியவும்
ஒன்றுக்கு ளொன்றுன வொன்றுக்கு ளொன்று
 யொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்

உள்ளுக்கு ளுள்ளுருகி யுள்ளுக்கு ளுள்ளே
    யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மன்றிலெவ ருந்தொழுந் தவராஜ சிங்கமே
    வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
    மவுனதே சிகநா தனே. 5

மனமுனையே தொழ வுண்ணின்று மறந்திடாது
நானாக நானறிய வரவேண்டும்.

ஊனான காயமுயிர் போமுனடி யேனுமுனை
    யேதொழற் கருள்பு ரியவும்
உயிரினுக் குயிரா யுறைந்தநீ யென்றுமெற்
    குண்ணின்று னருள்பு ரியவும்
வானாதி பூதலய மானபெரு மானெனை
    மறந்திடா தருள்பு ரியவும்
வாக்குமன மணுகாத பூரணந் தானாக
    வாய்த்திடற் கருள்பு ரியவும்
நானாக நின்றநா னானாக நின்றுநா
    னானாக வருள்பு ரியவும்
நான்மறையு மறியாத நான்மறையி னுட்பொருளை
    நானறிய வருள்பு ரியவும்
மானென விரைந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
    வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
    மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனமடர்ந்து பகர்ந்தீதென் றிருந்திட
மதமண்ணாக வரவேண்டும்.

அதிமோக மாகிமெய்ஞ் ஞானவா னந்தத்
தடர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
அங்கிங்கெ னுமலெங் கெங்குமநு வானதெது
வதுபகர்ந் தருள்பு ரியவும்
இதயங்க ணின்றுமித யங்களறி தற்கரிய
தீதென்று னருள்பு ரியவும்
ஏகமா கியபரா பரமுமென் பரமா
யிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மதமத்த னையுமற்ற மதமுற்றி யானுமும்
மதமாக வருள்பு ரியவும்
மனமயக் கந்தரும் மென்மயக் கம்வெறும்
மண்ணாக வருள்பு ரியவும்
மமுகத்தி தழகனே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 7

மனமைய மணைகால் பாதுகாத்துப் பாரிசப்
பம்பரமாட வரவேண்டும்.

அடியனே னுய்யவு மாதரவு செய்யவு
மையமற் றருள்பு ரியவும்
அன்புமழை சொரிபவா ருய்ப்பெருகி வந்துமற்
றணைதத்த வருள்பு ரியவும்

கடலின்மடை போலுமென் கண்மடை திறக்கவுங்
கால்பாய வருள்பு ரியவுங்
கதியான பூமிமயி ரேற்றியதை யும்பாது
காத்துநின் றருள்பு ரியவும்
படுபாடு பங்குபற் றுமலும் முழுதுமென்
பாரிசத் தருள்பு ரியவும்
பாசமற் றிடவுநன் னேசமுற் றடிமைபம்
பரமாட வருள்பு ரியவும்
மடமடென நடனமிடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 8

மனமன்பறிவு வீறுவிடுபதம் பரமடைய வரவேண்டும்.

அகடமுறு சாமர்த்திய மெல்லா மறந்தடிமை
யன்படைய வருள்பு ரியவும்
அதிகப்ர சங்கங்க ளெல்லா மறந்தடிமை
யறிவடைய வருள்பு ரியவும்
வெகுளிவிளை யாட்டுமுத லெல்லா மறந்தடிமை
வீறடைந் தருள்பு ரியவும்
வேடிக்கை யொடுபகட் டெல்லா மறந்தடிமை
வீடடைய வருள்பு ரியவும்
பகடிபரி யாசங்க ளெல்லா மறந்தடிமை
பதமடைய வருள்பு ரியவும்
பாடிப் படித்தகதை யெல்லா மறந்தடிமை
பரமடைய வருள்பு ரியவும்

மகுடந் தரித்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 9

மனம்போகமற்புணருதற்குச் செழுஞ்சாரல்
தினந்தந்துநான்சாரநாளுகவரவேண்டும்.

பூஞ்சோலை வாழுமோ னனெனவும் வீணினன்
போகாம லருள்பு ரியவும்
பொற்று மரைக்குளத் தவளையா காதுனைப்
புணருதற் கருள்பு ரியவுந்
தேஞ்சாறு பாஞ்சாறு பாயுநின் பொதிகைச்
செழுஞ்சார லருள்பு ரியவுந்
திவ்யமா மதுரந் திரண்டமதி யமிர்தந்
தினந்தந்து னருள்பு ரியவும்
நான்சாமு னுன்செத்து நாடோறு முன்சமுக
நான்சார வருள்பு ரியவும்
நாதமும் வேதமும் நாதநா தாந்தமு
நாளுக வருள்பு ரியவும்
வாஞ்சித்த லோடுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. 10

நேரிசை யாசிரியப்பா.

இவ்வகை யெல்லா மியைந்தும் பயன்கொளும்
அவ்வகை யெவர்க்கே யாயினும் விதியருள்

அருளுவ தாயி னவரே யுலகெலாந்
தெருளு மூர்த்தித் திருப்பொரு ளென்ப
நல்வழி தேடு நரர்காள்
சொல்வழி யிஃதே துணிந்திகொ டீரே.

இச்சதகப்
பெயரின் கருத்துப்
பொருளும், கொள்ளுந்
தன்மையும், இச்சதகஞ் சொல்லிய
காரணமும், காரியப்படுதலும், இச்சதகத்திற்
போந்த அதிகாரமும், இவ்வதிகாரத்துட் பொருளும்,
இவற்றி னியல்பும் ஒழுங்கும், இவற்றிற்குப்
பழஞ்சூத்திரக் கோட்பாடும், விளக்கிக்
காட்டி, அதிகாரந்தோறும் ப்ன்மை
யா யொழுகி ஈற்றினொருமை
யாய் முற்றும்பெற்ற இவ்
வகத்தீசர் சதகத்தின்
அதிகாரத் துறை
னமைத்த.
நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

அருந்தவ முனிவ ரனைவரி னுயர்ந்த
பெருந்தவ முனிவர் பெயரே யாயினும்
அமைவன வமைக்க லாகுமே லாமே
கமைவரு தாபதர் கருத்தஃ தன்றால்

அகமும் புறமு மாயெப் பொருட்கும்
வகைபெற விளங்கு மதியா வுண்மையைக்
காரணத் தானுங் காரியத் தானும்
ஆரணத் தானு மருந்தெளி வானுந்
தொகுக்கவு மிவற்றூர் றெருகுத்தகை மறுத்து
வகுக்கவு மாகா வண்மைபூண் டமையால்
அகத்தீ சனுக்கினம் புறத்தீச னென்று
தகத்தீச னென்றே யாளவேண் டியதால்
அவ்வகத் தீசனை யானந்தம் பூத்த
இவ்வகத் தீச னின்பமோடிறைஞ்சித்
தன்பெயர் மாறிக் காரணந் தந்து
பின்பெயர் மாறி யறிவெனப் பிறழ்ந்து
மாயை யுடையான் மனமெனத் தோன்றுஞ்
சாயை யுடைய தாடாண்மை வீரனை
அடக்கி யொடுக்கி யணிகா ரணப்பெயர்
மடக்கி மடக்கி வாரக தாக்கித்
தானே தானுந் தன்மையின் விளங்கற்
கானு முறைசெய்வா னகத்தி னமைத்துத்
தவமும் யோகமுந் தகையென வியல்பின்
அவயவ மெல்லா மருளினோ டளித்து
விளக்கியாட் கொள்கென வேண்டி வேண்டித்
துளக்கி யிரந்துயர் தீரக்கேட்டது

அகத்தீசர்சதக முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல்-218.

மகுமூதுநபியாண்டவரைச்

சுகானுபவமுறத் துதித்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

வெட்ட வெட்டத்தளிர்கள் விட்டுப் படர்ந்தருடம்
வீசுபா சாடவி யெனும்
வினையென்ற பெருமர வனக்கான கக்காடு
வெட்டிநிர்த் தூளி பண்ணி
வெகுளிக ளெனும்பல பரட்டுமுட் காடெலாம்
வேரோ டறப்பி டுங்கி
விரிகருணை வீரகண் டாமணி யணிந்துணி
வீரவா யுதம ணிந்து
வெற்றிகொண் டெழுமகங் காரவேங் கைப்புலியை
வேட்டையா டித்து ணித்து
வெட்கமொடு துக்கமும் வெருட்சியு மருட்சியும்
வெருண்டோட வருவி காரம்
வெஞ்சின மெனுங்கொடிய துஷ்டமிரு கங்களும்
வெட்டிவா ளொடுத்தெ டுத்து
வீறுவிட் டலரியொன் றேடொன்று சேராமல்
வெருவியே கிடவ டித்து
வெல்லரிய மாமாயை யெனுமலைப் பாம்பினை
விவேகமெனு மண்டா வினுல்
வெட்டிப் பிளந்தபின் மின்னுகர ணத்தொடு
விரிந்தோடு கருவி வேரை

மீறிய விசாரமெனு மண்வெட்டி கொடுவெட்டி
மேட்டிமைக ளென்னு மரமும்
வெட்டுண்ட மாறோடு முட்களுஞ் சேர்த்ததின்
மெய்த்தவக் கனலை மூட்டி
விண்டலமு மண்டலமு மொன்றாகி நின்றபெரு
வெளிவாயு வதனை யூதி
மெய்யான வடவனலெனச்சுடர் பரந்தபுன்
விழிமாயை யெனுமி ருளெலாம்
விரிகதிர் வரக்கண்ட பனியின்றாக மென்னவழி
விட்டுவெளி வாங்கி யேங்க
வெட்டியைக் கட்டிவழி வெட்டிப் பரிக்கின்ற
வினையறக் காடு வெட்டி
சுட்டபி னகந்தைகுண மென்றகற் பாறையைச்
சுழியெனு முளியி னாலே
சொச்சமற வெட்டிப் பிடுங்கியிடை பிங்கலைச்
சூட்டியென் னுஞ்ச கட்டிற்
றூக்கிவைத் தேற்றியே தொந்தங்க ளென்னுமொரு
தோல்வடக் கயிறு கட்டித்
துட்டத் துடுக்கெனுங் காமாட்டி யாட்களுந்
தோல்வடந் தொட்டி ழுக்கத்
தூயமெய்ஞ் ஞானவை ராக்கியக் கசையினாற்
றொண்டுசெய் யென்ற டித்து
தூராதமிடி யெனுந் தொல்லைப் பெருங்கேணி
தூர்க்கவத னுளி ரப்பிச்

சொற்பிரண வச்சொரூப நிச்சயக் கருமுகில்
சூழ்ந்துதங் காலூன் றியே
சுற்றிக் கவிந்துக்கொண் டானந்த மழைமாரி
சோராம லேபொ ழிந்து
சொல்லரிய நெஞ்சக மெனும்பூமி சுத்தவெளி
யாகவச் சுத்தி ருத்தித்
துய்யசதுர் வேதத்தை நால்வரப் பாக்கியே
துறவெனுங் கிடைம றித்துச்
சுருதிமுடி வென்னுமெய் யறிவுழவு தற்கான
சூத்திரமெ னுங்க லப்பை
துன்பவின் பங்களென் பதிரண்டு மாடாய்ச்
சுருக்கிவார் பூட்டி யிறமாய்த்
துள்ளிக் குதித்தெடுத் தேறியே போகின்ற
துடியடக் கின்ற தடமாய்த்
தூலமொடு சூக்குமத் தாசையு நிராசையாய்த்
தொந்தநீர்த் தொந்த மாகிச்
சோதிமய மாயென்ற வித்தகப் பண்ணையா
டொட்டிதய மேழி யதனைச்
சொன்னபடி வந்திடக் கௌரிகுண் டலியெனுஞ்
சுழிமுனைத் தாரெடுத்துப்
பட்டும் படாதுவைத் திடைதரிசி லாதுழுது
பல்வருண பேத மென்னும்
பாவிகச் சாதிவரை கின்றகளி யளறது
பழுக்கவழு கக்க லக்கிப்

பழக்கமெனு மடைதலுங் கட்டியு மிதித்தபின்
பழகரிய சமர சமெனும்
படிகொண்ட மூலமுத லாதார மாறும்
பரப்பிப் பரம்ப டித்துப்
பகருமிலை கலைநோக்கு வருசுழியி லமைகின்ற
பலனெனுங் கைகு லுக்கிப்
பாரமலை யோடனு வகண்டமொடு கண்டம்
பரிக்ஷிக்கோ ணுதவிதைப்
பட்டுமிக் தாதுபிங் தாமலே பாவியே
பருவமது செய்த பின்பு
பாசட ரெடுப்பனொன் றெடுப்புநீ ரதனையும்
பார்த்துக் கழித்து விட்டுப்
பத்திவை ராக்கியக் கடன்மடை திறந்துகால்
பாய்ச்சியது பயிரா கவே
பரிபாக பக்குவக் காலமது பிசகாது
பார்த்துப் பதங் தன்னிலே
பற்றிப் படர்ந்ததொண் ணூற்றாறு தத்துவம்
பலகளை யறப்பி டுங்கிப்
பரிபூர்ண மாகவே நாளுக்கு நாட்கதிர்ப்
பாலகோ ளறப்ப றித்து
பாளையென் னும்பருவ முற்றியே முத்திப்
பலன்பெற்ற சமுசாரிநீ
படைகொண்ட மும்மண்ட லத்தினு முன்மகிமை
பற்றிப் படர்ந்த குருவே

பாதபங் கயமதுக் களாடிமை யாகாது
பாவத் தழுந்து வேனோ
பாசவலை வீசியே மோசமது செய்கின்ற
பாவையர்க் காளா வனோ
கொட்டிய கருந்தே ணிகர்த்தவிழி மின்னார்
குவித்தவிரு பொற்கொங் கையுங்
கோசமொடு மும்மத மிரைக்கின்ற கர்விதக்
குஞ்சரக் கொம்பு தானோ
கொஞ்சுகிளி மொழியார்க ளுவுநல் லரவினது
கொடியநஞ் சுப்பை யாதோ
கூரிருட் கூந்தலென் சொல்லுகேன் கோடையிடி
குடிகொண்ட கருமே கமோ
கோதையிள மின்னார்கள் யோனிப் பெருங்கேணி
குறையாத யானை மடுவோ
கூறுமுகி லேழும் படர்ந்துவரு டிக்கினும்
குறையறுக் கெடுபள் ளமோ
கொத்துக் கடங்காத மதகரி தனக்குமது
கொப்பமோ படுபள் ளமோ
குருவைத் தொழாமனுக் குப்பைக ளொதுங்குமோர்
குப்பைக் கிடங்கு தானோ
கொலைசெயம னிருக் கின்றபடு களமோ
கொடுஞ்சிங்க மிடிபொ தும்போ
குழுகுமென வதிரசத் தேனொழுகு கனியெனக்
கொண்டுநெஞ் சினைவாட் டுதே

கோளடப் பொன்னிலத் தாசைதரு கின்றதே
கோதையர்கள் காத லாலே
கூளமத ரிப்பதே யல்லா திருந்துநான்
குளிர்காய நேர மிலையே
கூர்குணம் சத்துநிற் கின்றபர வெளியெலாங்
குடிகொண் டிருந்த குருவே
கொடியகெடு மாயையைக் கூடா திருக்கின்ற
குறியருள்வ தென்று புகலாய்
கோடானு கோடிமறை யாதுமறி யாக்குணங்
குடிகொண்ட கருணை வடிவே
கூலாயி லாகஇல் லால்லாகு வென்பதற்
குடியமகு மூது நபியே.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - 219.

தவமேபெற வேண்டுமெனல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓடியலைத்துமிவ் வையகமுற்று முழன்றுழன்றுந்
தேடியெடுத்த திரவியம்யாவையுஞ் செத்தபின்பு
நாடியெடுப்பது முண்டோமறந்து நடக்குநெஞ்சே
வாடியிறந்தறஞ் செய்வாய்குணங்குடி வாய்த்திடுமே. 1

பெண்ணாசையென்கின்ற பேய்பிடித்தாடியபேதைநெஞ்சே
கண்ணாலதில்வருங் கன்மங்கள் யாவையுங் கண்டிலையோ
எண்ணாதபாவங்க ளெண்ணமற்செய்யுமிப் பேருடம்பு
மண்ணாகநற்றவஞ் செய்வாய்குணங்குடி வாய்த்திடுமே. 2
ஆடும்படுபொரு ளாட்சியென் றங்கிங்கு மாயலைந்து
பாடும்படுவதுன் பாரமதோசொல்லு பாழ்மனமே
கூடும்படுபயன் றேடுமப்பாலுள்ள கூட்டம்விட்டு
வாடும்படும்பெறு முண்மைக்குணங்குடி வாய்த்திடுமே. 3
ஆதிமுகம்ம தருளாமுகம்ம தருள்விரிந்த
சோதிமுகம்மது தோற்றமுகம்மது தூயவுளத்
தோதிமுகம்மதென் றுண்மைகண்டாலிவ் வுலகினுக்கு
வாதிமுகம்மதி னோடுகுணங்குடி வாய்த்திடுமே: 4
எல்லாப்படைப்பும் படைத்துமிரணங்க ளீபவனே
அல்லாவொருவ னவனன்றிவேறில யாகையினாற்
சொல்லாமற்சொல்லுஞ் சுருதிமுடிவினிற் சொல்லிறந்த
வல்லான்குணங்குடி வாழ்ந்திருப்போமினி வாருமினே. 5
அய்யோவுலகி லழியாவரம்பெற்றி யாரிருந்தார்
அய்யோவுனக்கந்த வாதாரவென்னதி லாசையென்னே
பொய்யானவாழ்வும் புலையாட்டுநம்பும் புதாரலர்க்கும்
ஓய்யாரமுள்ள குணங்குடியாதற்கு முறவில்லையே. 6
உற்றாரிருந்தென்னைப் பெற்றாரிருந்தென் னுனக்குதவி [சு
சற்றாயினுமில்லை சொன்னேன் சொன்னே னிதுசத்தியமாய்
செற்றாலும்வைத்தடி வாங்காமனிற்கிற் செயம்பெறலாங்
கற்றாற்குணங்குடி கொண்டிடுவாய்மனக் கண்மணியே. 7

எண்சாணுயரத் திருக்கும்பனையி னிறக்கியுண்ணும்
பஞ்சாக்கரமெனும் பாரியவாளினைப் பாய்ந்தெடுத்துத்
தஞ்சாவூராளு மகராஜன்பாதந் தனைப்பணிந்தால்
கெஞ்சாக்குணங்குடி கொள்வாயிதுபுத்தி கேணெஞ்சமே. 8
படிக்கும்படிக்கு நடக்கின்றையோவிப் பழஞ்செருப்பா
லடிக்கட்டுமோவுனக் கொத்தாசையாரறை பாவிநெஞ்சே
முடக்கிப்படுத்துக்கொண் முச்சந்திக்குப்பையின்மேடுகளி
லடக்கிக்குணங்குடி கொள்வாயதுபர மானந்தமே. 9
ஆருக்குவந்த விருந்தென் றிராம லருமையுள்ள
பேருக்குவந்த தெனவேநினைந்து பிரியமுற்றா
ரூருக்கமைந்தம்தோ ரன்னங்களுண்டுண் டொன்றும்முறையாப்
பாருக்குணல்ல குணங்குடிபோய்ப்பள்ளி கொண்டிடுமே. 10
மூலமுகம்மது முப்பாழ்முகம்மது மோனமுள்ள
பாலமுகம்மது பக்தியுள்ளோர்களும் பாய்ந்தெடுக்கும்
வேலுமுகம்மது வேதாந்தமூல விளக்குடைய
தோலுமுகம்மது குன்றுக்குணங்குடி கொண்டவர்க்கே. 11
நாளைக்கிருந்திட லாமெனவெண்ணி நடுநெஞ்சமே
நாளைக்கிருப்பதை நம்புவதோவில்லை நானிலத்தில்
நாளைக்கும்பின்னைக்கும் நாமிருப்போமென் னுநாட்டமற்றெவ்
வேளைக்குநல்ல குணங்குடிவாழ்ந்திரு வேளையிதே. 12
நாட்டமென்றேயிரு வுன்னிருபாதத்தி னன்னிலையின்
ஓட்டமென்றேயிரு வொன்றுனவக்கர மோதியதின்
ஆட்டமென்றேயிரு தோற்றமெனவையு மவிபுண்டைய
நீட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேகுணங்குடி நிச்சயமே. 13

நாடுநகருண்டு நல்லோர்களுமுண்டு நாதனுமுண், டே டுமெனக்குண்டென் றெண்ணியுன்கையி லுடல்பசித்தாற், போடென்றுகொண்ட கவளத்தைவாங்கிப் புசித்துக்கொண் டு, பாடுங்குணங்குடிவாழ்த்திடவேபர மானந்தமே. 14

தவமேபெறவேண்டுமெனல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல்-233.

குறையிறங்கி யுறைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா:

கள்ளினங்க ளுண்ணுங் கழுதைகா ளென்சொலினும்
எள்ளளவு முன்னிதயத் தெய்திலையே—உள்ளம்
இணங்கா மடமாந்த ரெக்கேடு தான்கெடினுங்
குணங்குடியார்க் குண்டோ குறை. 1

உற்றாரூரா மூரான்முறையார் திட்டாமற்
பெற்றார் பிறந்தார் பிதற்றாமல்—எத்தாலும்
அங்கிங்கெ னுதபடி யாரும் பெருவெளியிற்
றங்கல் குணங்குடியே தான். 2

நாசிநுனியி னயத் திடைவெளியிற்ற
றேசிகனாடுந் திருநடனம்—வாசிகொடுத்
தோராயெழுவா யுணர்வா யருனெஞ்சே
பாராய் குணங்குடியின் பால். 3

பாவிடுக்குந் தோற்பையைப் பற்றியுளம் பாவையரின்
காவிடுக்குக் காகக் கரைவனோ—மேலெடுக்கும்

உன்னருளை யுங்காட்டி யோங்குங் குணங்குடியின்
றன்னருளை யுவகாட்டித் தா. 4
நஞ்சுண்ணு மாப்போலு நாத னருள்பெறவென்
னெஞ்சேநீ புண்ணாய் நினைப்பதேன்—அஞ்சாதே
என்றுமுத்த னம்முள்ளே யேகா திருப்பதால்
ஒன்றுங் குணங்குடியு னுள். 5
நீண்டாண் பனைபோலு நெற்பதரைப் போலுமே
என்றுனெனைப்படைத்தா யென்கோவே—தீண்டாத
கல்லா மிடாவனைநின் கைத்தடியான் மோதினால்
அல்லாற் குணங்குடியா கா 6
மெத்தத் துணிபோர்க்க மெத்தமெத் தக்குளிருஞ்
சற்று துணி போர்த்துவரச் சற்றுகுளிர்—இற்ற துணி
இல்லைக் குளிருமில்லை யில்லையிது தானுளமே
செல்லக் குணங்குடியார் சீர். 7

ஆூ பாடல்-240

நாகூர் மீருன்சாகிபு அவர்கள்மீது பாடிய

ஆசிரிய விருத்தம்

திக்குத் திகந்தமுங் கொண்டாடி யேவந்து
தீன்கூறி நிற்பர் கோடி
சிங்காச ஞகிபர்க ணதமேந்தி யேவந்து
ஜெய ஜெயா வென்பர் கோடி
அக்கனருள் பெற்றபெரி யோர்களொலி மார்களணி
யணியாக நிற்பர் கோடி

அஞ்ஞான வேரறுத் திட்டமெய்ஞ் ஞானிக
ளணைந்தருகு நிர்பர் கோடி
மக்கநக ராளும் முகம்மதி றசூல்தந்த
மன்னரே யென்பர் கோடி.
வசனித்து நிற்கவே கொலுவீற் றிருக்குமுன்
மகிமைசொல வாயு முண்டோ
தக்கபெரி யோனருட் டங்கியே நிற்கின்ற
தவராஜ செம்மே ருவே
தயையைவைத்தென்னையாள்சற்குணங் குடிகொண்ட
சாகுல்க மீத ரசரே. 1

முற்றிற்று.

கலிவிருத்தம்

வஞ்ச வேல்கொடு மார்பி லெறியினும்
விஞ்ச வேதழல் மூட்டி யெரிக்கினு
நஞ்சி னாழ னுக நலியினும்
அஞ்சிடாதவ ரானந்த மாவரே

முற்றிற்று

ஆக பாடல்-242

ஆனந்தக்களிப்பு

இரக்கத்துணிந்துகொண் டேனே-எனக்
கிருக்குங்குறைமுழுதுப்நிகழ்த்திக்கொண் டேனே (இர)

1. கொடிகட்டிக் கொண்டெழு கோடி-தனங்
குவித்தந்த மகிழ்ச்சியாற் கூத்துக ளாடி
கெடுபுத்தி யுடையோரைக் கூடி-யானுங்
கெட்டலையாமலே கெதிபெற நாடி (இர)
2. சொற்கடங் காச்சுக ஞானம்-தன்னிற்
சும்மாவிருக்குஞ் சுகமதே மோனம்
எட்கிடை யாயினும் பானந்-தன்னை
எடுத்துண் டிருப்பதற் கிச்சித்தே யானும் (இர)
3. வஞ்சியை ராசையைத் தட்டி-விட்டு
வழிபெற்றுக் களிப்புற்று வாசியைப் பூட்டி
துஞ்சாக வறிவினைச் சூட்டி-அற்பத்
தொல்லுலகாசை துணித்துவிட் டோட்டி (இர)
4. அஞ்சுதா ணுட்டிய மாடி-அது
அஞ்சோடு நாலோட்டை யடையாம லோடி
பிஞ்சழிந் திடுமென்று நாடி-யானும்
பேரின்பவீட்டினைப் பிரியமாய்த் தேடி (இர)
5. நற்பூச்சந் தனவத்தர் பூசி-மிக
நற்றாக வைத்தாலும் நாற்றமே வீசி
எப்போதுங் கொடுமைசெய் தோசி-என்றே
இவ்வுடல் வாழ்வுக ளியாவையும் வீசி (இர)
6. மாளிகை மேல்வீடு கட்டி-பனை
வாழ்வைநிலையென்று வாழ்கின்ற மட்டி
நாளையெமன் வந்த தட்டிக்-கொண்டு
நடப்பானென்றறியானையடுப்பதைவெ ருட்டி (இர)

7. பட்டும்பணிகளும் பூண்டு-கொண்டு
பாழான வாழ்வினைப் பலனென மாண்டு
கெட்டவர்களைக்கண்டு மீண்டு-கதி
கிடைக்கும்படிக்கு நடப்பதற் கீண்டு(இ)

8. காமக்குரோதங்க ளற்று-சூழுங்
கருவி கரணஞ் சகலமு மற்று
நேமநிஷ்டைகளையு மற்று-நின்ற
நிலையுமறந்து குருவடி பெற்று(இ)

9. எத்தனை யெத்தனை காலம்-இந்த
என்புதசையாலெடுக்கின்ற ஜாலம்
மெத்தன வாழுமிஞ் ஞாலம்-அதை
மேவாது மேவாதெடுத்திந்தக் கோலம்(இ)

10. எந்நிலை தன்னை யறிந்தே-என்னுள்
இருந்தாடுஞ் சூத்திரம் பொருந்தாடவறிந்தே
அன்னிய நிலைகளைத் துறந்தே-குரு
அருளினாலநுதின மருளெலா மறிந்தே(இ)

11. ஆழித் துரும்பென வங்கும-இங்கும்
அலைந்து திரிவதி லஞ்ஞானந் தங்கும்
பாழிற் கெடாதருள் பொங்கும்-படி
பார்த்துத் துணிந்து பரதேச மெங்கும்(இ)

12. காடுங்க ரையுஞ்சு ழன்று-ஒரு
காட்சியுங் காணுமெனவேயு ழன்று
தேடும் பர்வதத்திற் சென்று-திக்குத்
திசையொன்றுந்தெரியாமற்றெளிதற்கு நின்று(இ)

13. ஆடிய கூத்தினைப் போற்றி-அருள்
ஆனந்தஞ் சேர்க்கு மருளினாற் றேற்றி
ஓடிய காற்றினை யேற்றி-அதில்
உருகியொழுகும மிர்தத்தைத் தேற்றி(இர)

14. நாவிரண் டரைமுழ மான-பிண
நாற்றச்சடிலத்து ணென்று ஞானக்
கோலம் விளக்கிய மோன-அருள்
குருவடி திருவடி யுருவத்தை மான(இர)

15. ஏறியு மகத்தைத்த டுத்தே-அதில்
இச்சித்துப் பக்ஷிகவைத்த டுத்தே
அறிவைக்கொண்டறிவைத்தொ டுத்தே-அருள்
ஆனந்தஞ்சேர்க்கின்ற வருளினை யெடுத்தே(இர)

16. பாரினிற் பலவிதங் காட்டி-நல்ல
படிகத்தின் குணமெனப் பரவெளி சூட்டி
ஆரிய னருளினைக் கூட்டி-குரு
அருள்செய்த வுடனேயென் வினைகளையோட்டி(இர)

17. மண்டப வுள்ளறை விண்டு-வரும்
மாமண மூறிய தேமது வுண்டு
உண்டுகளிப்போரைக் கண்டு-யானும்
உள்ளத்திருக்கினைத் தள்ளிக்கைக் கொண்டு(இர)

18. மாதவந் தன்னைப்பு ரிந்து-ரச
வாதங்கள் செய்கிறே னென்றுதி ரிந்து
சூதாடு வாதைப்பு ரிந்து-கெட்ட
சூதரைச் சத்தியமாகப்பி ரிந்து(இர)

19. பொறியபுல னடங்கிய காலே-பசி
பூரணப்பொருள் வந்து வாய்க்கும்ப் பாலே
அறிஞரு மறியாது போலே-காணும்
ஆனந்த வெள்ளத்தி னுடின தாலே(இர)

20. நினைவுங் கனவு மறந்து-நின்ற
நிலையு மறந்தெழு கலையு மறந்து
இனமு மனமும் மறந்து-பின்னர்
இதனிடைதோற்றிய விதங்களு மறந்து இர)

21. கற்பட்டுப் பாய்கின்ற தோயம்-போலக்
காட்டி மறைக்கும் பிரபஞ்ச மாயம்
அற்பர்க்குத் தெரியாது பாயம்-என்று
ஆலோ சனைசெய் தறியுமுன் காயம்(இர)

22. எனையானென் றறியாத பாடு-என்னை
இக்கோல மாக்கிய தேயதன் கேடு
தனையானு மெதிர்க்கையி னோடு-கொண்டு
சாபத்துட னடர்ந்து கோபித்தி னேடு(இர)

23. விண்ணுக்குள் வெளியிருண் மாற்றி-அதில்
வேதாந்த மூலவிளக்கினை யேற்றிக்
கண்ணுக்குண் மணியாகத் தோற்றி-வருங்
காரணமான கடவுளைப் போற்றி(இர)

24. எல்லாரு மானிடர் தாமோ-இந்த
இழிவான பிரமைக ளெல்லார்க்கும் போமோ
கல்லெல்லா மாணிக்க மாமோ-என்று
கற்பித்த காரண குருவடி போற்றி(இர)

25. நாதமுங் கீதமுங் கேட்கும்-அந்த
நாயகன் சந்நிதி தன்னிடை சேர்க்கும்
மாதவ நன்னிலை யாக்கும்-நல்ல
மாசறு தேசிகன் பொற்பாதம் போற்றி(இ)

26. கட்டும் படுங்கன்மக் குட்டை-வருங்
காலத்தச் சன்கையால் வெட்டிடுங் கட்டை
துட்டத் தொழில் படைத்த மட்டை-இந்தத்
தூலமென் றெண்ணிக் குருவருள் போற்றி(இ)

27. போக்கு வரவற்ற போதம்-பஞ்ச
பூதாதி யாலடங் காதொழு நாதம்
வாக்கி லமையாத வேதம்-தன்னை
வடித்துப் புகட்டு மகத்துவைப் போற்றி(இ)

28. நரம்பு தசைதோ லெலும்பு-கொண்டு
நாட்டும வினைகளுக் காட்டுந் துரும்பு
நிரம்புந் துயர்கொ ளுடம்பு-என்று
நில்லாதென் றெண்ணியில்லல்லாவைப்போற்றி (இ)

29. ஆழித் திரளெனப் பொங்கும்-அருள்
ஆனந்தஞ் சேர்க்கு மறிவிற் கடங்கும்
நாளுக்கு நாளங்கு மிங்குஞ்-சற்றும்
நாதாந்த வேதாந்தநாதனைப் போற்றி(இ)

30. இன்றைக் கிருப்பதும் பொய்யே-இனி
இன்றைக் கிருப்பது மெய்யன்ப ரையே
என்றுமிருப்பது மெய்யே-என
எண்ணியெண்ணியரு ளுண்மையைப் போற்றி(இ)

31. பார்க்கப் பலவித மாயும்-ஆகப்
பல்லாயி ரங்கோடி யண்டம தாயும்
காக்கு நிலைக்குயி ராயும்-நின்ற
காரண பூரண நாதனைப் போற்றி(இர)

32. கரும்புசர்க் கரைகற்கண் டாலே-பாகங்
காச்சி யெடுத்துத் திரட்டிய பாலே
அரும்பாவிக் கருத்துங்கை யாலே-அணைத்
தாட்கொளு நாயகன் றுள்சுளைப் போற்றி(இர)

33. கற்பங்க ளுண் கிறே மென்றே-வெறி
கஞ்சாவுங் கள்ளு மபினியுந் தின்றே
துப்புக்கெட்டலையாம ணின்றே-அருள்
தூயமெய்ஞ்ஞானச் சுடரினைப் போற்றி(இர)

34. கருவி வழிதனி லோடி-யானுங்
காணுகளோய்ந்தும் விடாமலே தேடி
அருவிக் கயர்ந்துளம் வாடி-அலை
யாம லெனக்கருள் வாமனைப் போற்றி இர)

35. நாசி நுனியிடை நின்று-நல்ல
நடனம்பு ரிவதைக் கவீர்கவீ ரென்று
வாசியி லேறிக்கொண் டின்று-காண
வைத்த குருபர னற்றுளைப் போற்றி(இர)

36. தேடிய பொருள்விதைப் போரும்-தேசா
தேசங்கள் ராஜாங்கமாண்டிருப் போரும்
ஈடெனக் கில்லையென் போரும்-செத்
திறப்போரென்றேமனந்திறப்படப் போற்றி (இர)

37. ஆனை குதிரைக ளொட்டை-ரதம்
ஆசையோடேறுமுடலொட லொட்டை
ஞானமிலாகண் பொட்டை-என்ற
நாதன் குருவறிவித்ததைப் போற்றி (இர)

38. அரச னரண்மனைக் கோட்டை-சூழ
அன்பர் நடனம் புரிகின்ற பாட்டை
இரவும் பகன்மனச் சோட்டை-வைத்த
இன்பக் குணங்குடி யானருள் போற்றி (இர)

ஆ பாடல்-280.

நிராமயக்கண்ணி.

ஆதி முதலே யகண்டபரி பூரணமென்
றோதுங் குடிகொண் டோனே நிராமயமே. 1

தேசிக ஞனென்றே திருநடன மாடுகின்ற
வாசாம கோசரமே வாழி நிராமயமே. 2

சுத்தத் திருவடியிற் சொக்கி யருள்பெருமுன்
செத்திறந்து போனுலென் செய்வே னிராமயமே. 3

கண்ணே மணியேயென் சண்ணிறைந்த காரணமே
விண்ணே மெய்ஞ் ஞானவெளியே நிராமயமே. 4

எந்த விதமென் னிதயந் தெளிவதற்கே
பந்த வினையகலப் பாராய் நிராமயமே. 5

இறந்தான் முதலகத்தி லென்னதியா னென்பதெல்லாந்
துறந்தானே யங்கிலையே சொல்வாய் நிராமயமே. 6

வற்றாச் சமுத்திரமே வள்ளலே வான்பொருளே
சித்த ருளத்திற் றெளிவே நிராமயமே. 7

உம்பர்க்கு மெட்டாதென் றெண்ணிமறை யோலமிட்ட
செம்பொற் கிரியே செயமே நிராயமே. 8

பேய்ச்சுக் கடங்காத பேரின்பத் தேனமிர்தங்
காய்ச்சி வடித்த கடலே நிராமயமே. 9

அந்தரத்தி னுள்ளேநின் றாடுதிருக் கூத்தனை
சிந்தை யறிகிலனென் செய்வே னிராமயமே. 10

மோன மவுணமணி மூடிவைத்த பெட்டகமே
தேனமுத வின்பத் தெளிவே நிராமயமே. 11

மண்பட்ட நெஞ்ச மயக்கமெலாந் தீரவருள்
பண்பட்டார்க் கல்லா பயன்கா ணிராமயமே. 12

மனவாக் கணுகா மறைந்தவான் செஞ்சுடரே
இணையாதி யற்ற விறையே நிராமயமே. 13

பார்க்குமிட மெல்லாம் பரிபூ ரணமாக
ஏற்கையுட னின்ற வியல்பே நிராமயமே. 14

விண்ணுமுதன் மண்ணாய் விளங்கிநின்ற மெய்ச்சுடரே
கண்ணேயென் னின்பக் கடலே நிராமயமே. 15

துன்புறுமென் னெஞ்சத் துயரமெலாந் தீர்க்கவெனக்
கன்புருவாய் நின்ற வருளே நிராமயமே. 16

அங்கிங் கெனவொண்ணு வகண்டபரி பூரணமாய்
எங்கு நிறைந்த விறையே நிராமயமே. 17

நாட்டு மிருவினையு நாட்டாருன தருளின்
றேட்டாள ரென்ற திறமே நிராமயமே. 18

படர்ந்த மனங்குடியாம் பக்குவர்பா சாடவியைத்
தொடர்ந்து தொடர்ந்துவெட்டத் துணிவார் நிராமயமே. 19

உத்தமர்கட் காகா வுலுத்தப் புலையனெனும்
பித்தர் நெறியுளரோ பேசாய் நிராமயமே. 20

பாவபுண்ணி யத்தைப் பறக்கவிட்ட பத்தர்தமக்
கேவல் விலகலை யென்றாய் நிராமயமே. 21

முத்திதரும் வேத மொழிந்த வழிநடக்கப்
பெற்ற குருவென் பிணைகா ணிராமயமே. 22

ஊத்தைப் பிணமா முடலை யிடிசுவரை
எற்ற படிவிடுத லீன நிராமயமே. 23

வஞ்ச மழிந்து வருபாசம் விட்டொழிந்து
நெஞ்சந் தெளியநெறி நிற்பார் நிராமயமே. 24

தொந்தங் கடிந்தே சுபமனையி னல்லாலென்
புந்தி மயக்கம்விட்டுப் போமோ நிராமயமே. 25

வாராக் கருணைமழை வந்துபொழிந் தாலொழியத்
தீரா மனமயக்கந் தீரே னிராமயமே. 26

பாயும் பசுபாச மடிய மடியவரு
டாயனைய வின்பந் தருவாய் நிராமயமே. 27

அய்யனே யென்னை யணைத்தாட்கொண் டாளவந்த
மெய்யனே நாத வெளியே நிராமயமே. 28

கூரு மவத்தைக் குணங்குடிபோ மன்பருக்கு
யாரை நிகரிடுவ தையா நிராமயமே. 29

பித்தம் பிடித்தலையும் பேய்க்குரங்கு போற்கரணம்
புத்தி தனையலைக்கப் போமோ நிராமயமே. 30

தஞ்சமெனு ஞானத் தடாகம் முழுகுநர்க்கு
விஞ்சிய நாத விளக்கே நிராமயமே. 31

ஆரிருந்தென் னூர்போயென் னுவிக்குறுந் துணையாம்
பேறுபெறச் செய்தாற் பிழைப்பே னிராமயமே. 32

போகாக் கவலைப் புழுக்கமெல்லாந் தீருதற்கு
வாகா யருள்புரிய வாராய் நிராமயமே. 33

காமக் கடல்கடக்கக் கர்த்தவியக் கப்பல் வைத்தால்
நேமநிட்டைக் கம்பம் நிலைகா ணிராமயமே. 34

நின்னைச் சரண்புகுந்தா நிர்மூட மாகவெனை
யென்னத்துக் காட்கொண்ட தியம்பாய் நிராமயமே. 35

சிந்தை யறிவைச் சிதையவிட்டுன் னருள்பெறவே
வந்தேற்குன் திருக்கருணை வைப்பாய் நிராமயமே. 36

தேனமுதே பாகு திரண்ட பெருங்கடலே
வானவர்க்கு மெட்டா மணியே நிராமயமே. 37

இந்த விதய மிணங்கி வணங்கவரு
டந்தடிக்காட் கொண்ட தானு நிராமயமே. 38

இடம்பொரு ளேவ லெலவையு மறந்தகுணங்
குடியார்க் குவமை குறியே னிராமயமே. 39

ஆழாழிதானு மணைகடவா தாணைதனிற்
றாழ விலையோவென் றாயே நிராமயமே. 40

தீது நலமறியேன் றிசைநாக மற்றெவையும்
ஈதென் றறியே னெளியே னிராமயமே. 41

மீளா வெளியில் விழற்கிரைத்த நீரெனவும்
பாழி லலைவதுமென் பாவம் நிராமயமே. 42

ஈன்றெடுத்த மாதாவெனை யாட்கொண் டாள்வதென
ஆண்டணைப்ப தென்றோ வருளாய் நிராமயமே. 43

சாத்திரங்க ளோதுஞ் சழக்கர் தமக்கு மருள்
மாத்திரைப்போ தேனும் வருமோ நிராமயமே. 44

அய்யனே மெய்யருளி லாசையற்ற நீசனுக்கும்
உய்யுந் திருக்கருணை யுண்டோ நிராமயமே. 45

காதறுங் கண்ணீர்க் கரைபுரள நின்றவர்க்குச்
சூதுதருங் கண்ணீர் தொலையும் நிராமயமே. 46

வஞ்சங் குடியிருந்து வாழு மனத்தினருக்
கெஞ்சா திருக்கு மிருப்பே நிராமயமே. 47

பற்றற்று நின்ற பரம பதத்தினருக்
கெத்தொழிலுஞ் செய்ய வியல்போ நிராமயமே. 48

வாதே யகண்டகுணங் குடிவாழ வைத்தாயே
ஈதே பெருமையெனக் கென்றாய் நிராமயமே. 49

என்றுமிருப் போமென் றெண்ணியெண்ணி யென்னிதயஞ்
சண்டை பிடிக்கச் சரியோ நிராமயமே. 50

மட்டுக் கடங்கா மயக்கமெல்லாந் தீர்த்துவெளிப்
பட்டோர் கட்கல்லோ பயன்கா ணிராமயமே. 51

மன்னு முயிர்க்கு மறலி வரும்பொழுதில்
உன்னையன்றி யார்தா முளரோ நிராமயமே. 52

எண்ணுத வெண்ணமெல்லா மெண்ணி யுடைந்துமனம்
புண்ணுவதற்கோ புகுந்தே னிராமயமே. 53

உள்ள துரியதெல்லா மொழியா துரைத்தவெனைத்
தள்ளிவிடத்தான் றகுமோ நிராமயமே. 54

வன்னத் திருக்கருணை வாழுந் திருவடிக்கே
என்னத்தைச் செய்வே னெளியே னிராமயமே. 55

கற்ற படிநடக்கக் கல்லாத பாவியெனைச்
சித்தந் தெளியவருள் செய்வாய் நிராமயமே. 56

பேச்சற்றுஞ் சிந்தை பிரக்கினையு மற்றபதம்
வாய்ச்சார்க்கல் லோமவுனம் வாய்க்கு நிராமயமே. 57

நிஷ்டை நிருவிகற்ப நித்திரைகொண் டேயிருக்க
அஷ்டாங்க யோகமெனக் கருளால் நிராமயமே. 58

தொல்லுலகி லல்லற் றுயரமெலாந் தீர்க்கவொரு
சொல்லருளாய் வந்த துரையே நிராமயமே. 59

உயிர்த்துணைவரேனு முளந்தெளியா வுலுத்தரையோர்
மயிர்க்குநிகர் குறிக்க மாட்டே னிராமயமே. 60

கொல்லா விரதத்தைக் கொள்ளக் கொலைஞருள்ளங்
கல்லாகத் தானே கணித்தாய் நிராமயமே. 61

எத்தனையோ வுத்தி யெடுத்தெடுத்துச் செய்யுமுடல்
உற்று ரிருக்க வுடையு நிராமயமே. 62

வாயே புலம்பி வருபாசப் பேய்பிடித்த
தீயனெனச் சொன்னாலென் செய்வே னிராமயமே. 63

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளரா தொருபோது
நீ யிருக்க நான்றளர நேரோ நிராமயமே. 64

சொல்லுக் கடங்காச் சுகங்காண் டுறவிகட்கு
நல்லறிவு சற்றே நகுங்கா ணிராமயமே. 65

மத்திபத்தி னூடே மறைந்த மணிவிளக்கை
நித்தம் விளங்கவரு ணோராய் நிராமயமே, 66

மெத்தப் படித்த வெறும்பாசப் பித்தருக்கே
சித்தந் தெளியாதென் செய்கே னிராமயமே. 67

கள்ள விருளைக் கடிந்துகரை யேறுதற்குத்
தெள்ளியவான் சோதித் திரளே நிராமயமே. 68

ஓட்டாதே யுன்னைவிட்டு மோட்டி நயமிடரில்
மாட்டாதே யான்பொறுக்க மாட்டே னிராமயமே, 69

தன்னை யறிந்தாற் றலைவன் றனையறிந்த
தென்னு மொழியே யிதங்கா ணிராமயமே. 70

அபய மெனைக்காப்ப தண்ணலே யுன்னுபய
மூபய மூபயமுன துபய நிராமயமே. 71

பிரியா வுனதடியைப் பின்றொடர்ந்தார் பின்றொடா
அறியாச் சிறியேனென் னையா நிராமயமே. 72

துற்குணமே கொண்ட தொழும்பனியான் றெல்லுலகிற்
கற்குணத்தா ரென்போலுங் காணே னிராமயமே. 73

பொய்யுங் கவடுமுள்ளே பூட்டிவைத்த பொட்டகமாய்
நையு முடலெடுத்தே னுன்கா ணிராமயமே. 74

கங்குல் பகலொழிந்த காரணர்க்கோ நின்னருளைப்
பங்கு கொடுத்தாய் பகராய் நிராமயமே. 75

தேறாப் பிரபஞ்சத் திடுக்கமெல்லாந் தீர்ந்தவர்க்கு
மாறா வருணிலைதான் வாய்க்கு நிராமயமே. 76

சருவதயா நிதியாய்ச் சஞ்சரித்த நெஞ்சினர்க்குப்
பிரியா வருணிலைதான் பேறும் நிராமயமே. 77

பாத முடிநடுவும் பக்கமுன்னும் பின்னுமற்ற
நாத வடிவே நவமே நிராமயமே. 78

பேசா விடமறிந்தும் பேய்க்குரங்கு போற்கருவி
ஊசாடவைத்தே னுரையாய் நிராமயமே. 79

எனையாட்கொண் டாளவரு மென்குருநா தன்வடிவந்
தனையார்க்குஞ் சொல்லத் தகுமோ நிராமயமே. 80

கொப்புவித்தி லுள்ளே குடியிருந்த கொள்கையென
எப்பொருட்குஞ் சித்தா யிருந்தாய் நிராமயமே. 81

கூறுங் கருவி குடிபோன வப்பருக்கே
யாரும் நிகரோவென் னையா நிராமயமே. 82

சிந்தை சிதையாச் சிவராஜ யோகநிலை
வந்தோர்க் கருள்புரிய வந்தாய் நிராமயமே. 83

கோடானு கோடிமறை கூறவறி யாதவனைத்
தேடுகின்ற தென்னேவென் றிறமே நிராமயமே 84

பிரியா வருணிலையைப் பெற்றூர்பெற் றூரெனவு
மறியா வெறியனையா வையா நிராமயமே. 85

எமனூர் விடுதூ தெனும்பாசக் கட்டறுத்தோர்
நமனூர் தமக்கு நமனூ நிராமயமே. 86

துலங்கு மருண்மயத்தைத் தோன்றூ திருண்மயமாம்
புலனைத்தொலைப் பாயுனக்குப் புண்யம் நிராமயமே 87

மன்னிக்க வொண்ணு மனக்குறையுந் தாய்பொறுப்பான்
நின்ன தருளுமந்த நேராம் நிராமயமே. 88

எந்த வறிவை யெடுத்தெடுத்தே யோதினுமென்
புந்தி மயக்கனுவும் போகா நிராமயமே 89

செகத்துன் மயக்கஞ் சிதறிப் பறக்கவுமென்
றகைப்பறவோர் முத்தந் தருவாய் நிராமயமே 90

உய்த்த துணர்வதெல்லா முயிர்குயிர்நீ தானெனவுஞ்
சித்தந் தெளிந்தோர்ந் திறங்கா நிராமயமே. 91

அனைத்துயிரு நீயென் றறிந்தார் மறப்புமுதல்
நினைக்குமா றெங்கே நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. 92

நின்செயல்க ளென்றூ னினைப்பு மறப்புமுத
லென்செயல்க ளுண்டோ வியம்பாய் நிராமயமே 93

எறும்பூர வூர விரும்புமுதற் றேய்வதுபோல்
இரும்பூரு மன்பருள மித்தகையே நிராமயமே 94

கும்பிக் கிரைதேடிக் கொடுப்போர்முகம் பார்த்திதயஞ்
சம்பித் திரியத் தகுமோ நிராமயமே. 95

கடலின்மடை கண்டதெனக் கண்ணீர் கரைபுரளும்
அடியன்முகம் பார்த்திரங்கி யருளாய் நிராமயமே 96

பருவமது செய்யப் படர்பயிராம் பக்குவர்க்குக்
கருவா மருணிலையே கனியா நிராமயமே. 97

நினைப்பு முதிப்புமெலா நின்செயலென் றன்பருளந்
தினைப்போதும் விட்டுத் திரும்பார் நிராமயமே. 98

சிவராஜ யோகந் தெளிந்த திறத்தினருக்
கெவரைச் சரியிடுவ தெந்தாய் நிராமயமே 99

அந்திபக லற்ற வகண்டபரி பூரணர்க்கே
சிந்தை நிறைந்த தெளிவே நிராமயமே. 100

வேதங்க ளாலும் வெளிப்படாச் சுந்தரமாஞ்
சோதியெனக் கென்றே துலங்கு நிராமயமே 101

எப்பொருளுந் தானு யியங்கு முனைப் பூசைசெய்யப்
புட்பமெடுக்கவுந்தான் போமோ நிராமயமே. 102

கைப்பொருளைத் தேடிக் கடலோடிப் போவரென
மெய்ப்பொருளைத் தேடி மெலிந்தே நிராமயமே. 103

உயிர்க்குளுயி ராயென் னுள்ளுள் ளுலாவியநீ
தயிர்க்குளுறு வெண்ணெயெனத் தானே நிராமயமே. 104

மூடும் விருக்கிடைய மூக்குநுனிக் கட்கிடைக்கீ
ழாடுந் திருநடனத் தாட்டம் நிராமயமே 105

நீளுங் கரணமுத னெக்குருகி மட்கினர்க்குத்
தாழா வருணிலையைத் தந்தாய் நிராமயமே. 106

கொல்லுதற்கு வந்த கொலைஞரெனப் பாவிமன
மல்லுப் பொருதுதற்கேன் வைத்தாய் நிராமயமே. 107

பல்லுயிரும் போற்றும் பரம பதத்தினர்க்குச்
சொல்லுஞ் செயலுந் தொலையு நிராமயமே. 108

தன்னை யறிந்தாற் றனக்கொருகே டில்லையெனச்
சொன்ன மொழியே சுகங்கா நிராமயமே. 109

புண்ணாய்க் கசிந்துமனம் பூணுகின்ற வன்பருக்குக்
கண்ணீர் கரைபுரளக் கண்டாய் நிராமயமே. 110

முன்னூற் சுருதி முறையா லெனையறித
லுன்னை யறிதற் குளவா நிராமயமே. 111

அண்டபகி ரண்ட மகண்டபரி பூரணமாய்க்
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொண்டார் நிராமபமே. 112

உன்னையன்றி வேறொன் றுளதோவுண் டாயினதே
இன்னதுவா மென்றே யியம்பாய் நிராமயமே. 113

நெஞ்சகத்தில் வஞ்ச நெகிழாக்கட் டுண்டவருக்
கஞ்சலென்ன னீயென் றறியாய் நிராமயமே. 114

துற்கவலை யற்ற துரியாதீ தத்தினர்க்கு
நற்கவலை தானே நடிக்கு நிராமயமே. 115

விண்ணோடு மண்ணு முதல் வேணதெலா முன்கருணைக்
கண்ணூ டிடைகிடக்கக் கண்டே நிராமயமே. 116

நாய்க்கு விருந்தோ நரிக்கோ புழுக்கூடு
தீக்கு விறகோ தெரியே நிராமயமே. 117

ஈக்க ளெறும்புமுத லென்னதுவா மென்னுடல்
பேய்க்க டமக்குப்பெறு பேறு நிராமயமே. 118

விண்ணாதி யாவும் விளங்குவது நீயெனவென்
கண்ணார வுங்கனவு கண்டே னிராமயமே. 119

இல்லாமை யில்லாதென் றிதயந் தெளிவதற்கென்
வல்லாண்மை கொண்டு வருமே நிராமயமே. 120

உன்னையன்றி யாவு முளவோவென் றோதியபின்
என்னையென்னத் தில்லைத் திசைப்பாய் நிராமயமே. 121

கானற் சலமாங் கவிபாசக் கட்டுண்டார்
தானுனே யென்னத் தகுமோ நிராமயமே. 122

காட்டுக் கொலைவேடன் கைக்குள்சிக்கு மானெனவு
மாட்டித் துயருறவு மாட்டே னிராமயமே. 123

கல்லு முருகுமொரு காலத்திலு மென்னிதய
அல்ல லுறுவதில்லை யையா நிராமயமே. 124

காயக் கருவி கரணமுதற் காயவைத்த
நேய ருளத்தி னிறைவே நிராமயமே. 125

பல்லா யிரங்கோடி பகிரண்ட மும்மெவையும்
எல்லா முனதடிக்கா ளென்றாய் நிராமயமே. 126

எனக்கோர் நிகருமில்லை யில்லாரில் வல்லாரில்
உனக்கோர் நிகரொருவ ருண்டோ நிராமயமே. 127

செப்பஞ் செயுஞ் செயலுட் சிந்தித்தல் வந்தித்தல்
எப்போ தெனை விட்டியங்கு நிராமயமே 128

நீராற் றிரள் குமிழி நேர்மைதரு மிவ்வுடலம்
யாரார்க்குக் கை கொடுத்த தையா நிராமயமே 129

ஒன்றாய்ப் பலவா யுருவருவா யும்முயிராய்
நின்றவனை யாரறிய நின்றாய் நிராமயமே 130

பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களிருந் தாலுமெனைச்
செத்தவுடன் மண்ணிற் றிணிப்பார் நிராமயமே 131

எந்த முயிர்க்கே யமனுய் வரும்பாச
பந்த மகலமுகம் பாராய் நிராமயமே 132

அபய மெனைக்காப்ப தண்ணலை யுன்கடமை
உபய மினியொருவர்க் குண்டோ நிராமயமே. 133

என்னை யுனதடிக்கீ ழிசைத்தாட்கொண் டாளாத
வின்னலையே யெண்ணி மெலிந்தே நிராமயமே. 134

நாமவத்தை யற்ற நவநாத சித்தர்தமைக்
காமக் கரைபுரளக் காணே னிராமயமே. 135

தேங்காய்க் கிளநீர் செழிப்பிற் றிரட்சிதரப்
பாங்கா யருளுவதுன் பார நிராமயமே. 136

கன்னலென வின்பங் கனிந்தொழுகு முன்னடிக்கென்
றன்னுளு மென்னபலன் றானே நிராமயமே. 137

அமையா மனமமைந்தே யருட்கடிமைப் பட்டவரை
எமனுனு மென்செயலா மெந்தாய் நிராமயமே. 138

ஒன்றுக்கு மெட்டா துறைந்தசுயஞ் சோதியுய
ரண்டர்க்கு மெட்டானே றறிந்தே னிராமயமே. 139

வஞ்சமின்றி யென்னை வழிப்படுத்தி வைக்கவுனை
யன்சலற நானடைந்தே னையா நிராமயமே. 140

தாயனைய வின்பந் தருபேரின் பக்கடலில்
வாய்மடுக் கிற்றுகம் வருமோ நிராமயமே. 141

முன்னு ளெமக்கிருந்த மூதறிவினோர் வசனஞ்
சொன்னு லதுமேவா சுகங்கா ணிராமயமே. 142

அட்ட திக்கு மண்விண் ணடங்கும் பெருவெளியில்
நட்ட நடுவிருந்த நாதா நிராமயமே. 143

தீது நலமுதலாஞ் செய்கை யகலவைத்தால்
ஏதொன்றும் போதுமெனக் கெந்தாய் நிராமயமே. 144

சொற்பத்தி லென்னைக் கிடத்தியமு தூட்டுமுனக்
கொப்புவமை யாதென் றுரைப்பே னிராமயமே. 145

எவ்வுலகு மேவற் கிணங்காதோ நின்னருடான்
செய்விக்கப் பட்டோர்க்குச் செப்பாய் நிராமயமே. 146

தன்றேசம் விட்டுத் தனித்த தபோதனர்க்குச்
சென்றுழி யெல்லாஞ் சிறப்பா நிராமயமே. 147

சிந்தைக் கலக்கஞ் சிதறிவிடச் செய்வதுவே
எந்தத்தவத் தினுநன் றெந்தாய் நிராமயமே. 148

தேடுவது நாடுவதுஞ் சிந்தைத் திருநடன
மாடுவது முன்னடியார்க் காசை நிராமயமே 149

கண்ட பகலிரவுங் காணார்க்குஞ் சூரியனு
றென்றெழுநா மென்ன வியம்பாய் நிராமயமே. 150

செத்த சவமென்றுஞ் சின்னஞ் சிறியரென்றும்
முத்தர்க் கிருக்கு முறைகா ணிராமயமே. 151

சட்ட ரசங்கள் முதற் சருவவில் லங்கசுத்தி
இட்டார்க் குனதருள்வந் தெய்து நிராமயமே. 152

ஆகமத்தைக் கெட்டா வகண்டபரி பூரணமாம்
ஏகவெளி யன்றோ வியம்பாய் நிராமயமே. 153

தேக முடையுமெனத் தேர்ந்த மனத்தினர் போற்
பாகபக்கு வத்தைப் படையே னிராமயமே. 154

நாழியுப்பு நாழியப்பும் நாழிபாற் தன்மையுமுப்
பாமெய்தி னார்க்கோ பகராய் நிராமயமே. 155

கொத்தோ டடிமை குடியாக வென்றனையுன்
பத்தருக் கென்றோ படைத்தாய் நிராமயமே. 156

எந்த வுயிரு மெமதுயிரென் றெண்ணியெண்ணிச்
சிந்தை தெளியவருள் செய்வாய் நிராமயமே. 157

அந்திபக லற்ற வகண்டிதா காரமுமென்
புந்தி வெளிக்குப் புகுமோ நிராமயமே. 158

உள்ளுள் ளுயிரா யுறைந்த வுனைத்தொழவே
பள்ளி யறையேன் பகராய் நிராமயமே. 159

மேலிட்ட வாணவத்தை மெலியவிட்ட மேலவர்க்கு
மூலத் தொழுந்த முனையே நிராமயமே. 160

மூலமுத லாறுதல முட்டிநின்ற குண்டலியின்
பாலிற் கதித்தேகப் படுமோ நிராமயமே. 161

பஞ்சசுத்தி செய்த பழவடியா ரென்னவுன்னை
யஞ்சலி செய்தே யடைந்தே னிராமயமே. 162

தொண்டர்பணிக் காளாய்ச் சுதைப்படுத்தி விட்டுவிடற்
கென்றிரங்கு வாய்கருணை யெந்தாய் நிராமயமே. 163

ஓவியத்தைப் போலே யுறைந்த மனத்தினரொன்
றுவிக் குறுதுணையா மையா நிராமயமே. 164

விரிந்த சரியைமுதன் மேவிநின்ற மெய்ஞ்ஞானக்
கரும்புமுதற் கண்டெனவுங் கண்டே னிராமயமே. 165

அஞ்ஞானம் விட்டே யறந்தாங்கி வந்தவர்க்கு
மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளங்கு நிராமயமே. 166

தின்றுடுத்திப் பூண்டு திரியவெனப் பாவிமனச்
சண்டி புரளச் சரியோ நிராமயமே. 167

எம்மா லிசைந்த விருவினையும் போகவிட்டுச்
சும்மா விருக்கச் சுகந்தா னிராமயமே. 168

பாசவினை யெல்லாம் பறந்திடமெய்ஞ் ஞானவைவாள்
வீசவரு டானே விளக்கா நிராமயமே. 169

தன்னி லிருந்த தலைவன் றனையறியா
தென்னையரிந் தென்னபல னெந்தாய் நிராமயமே. 107

உன்னை மறப்பிக்க வுருவெடுத்த வாணவப்பேய்
தன்னை மறப்பிக்கத் தகாதோ நிராமயமே. 171

இல்லாத மாயை யெனைத்தொடாா வண்ணமொரு
சொல்லருளச் செய்யென் றுரையே நிராமயமே. 172

தற்குணமே கொண்ட றேழும்பனியான் றேல்லுலகிற்
கற்குணத்த ரென்போலுங் காணே னிராமயமே. 173

பொல்லாவென் னெஞ்சம் புழுங்க வருகவலை
சொல்லுக் கடங்காச் சுகங்கா ணிராமயமே. 174

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மன்பருளம்
உலையி னிடுமெழுகுக் கொப்பா நிராமயமே. 175

எழுகடலு மோர்கடுகி னிடையிருத்தக் கற்றுறும்
வழுவு மனத்தினற்கு வாயே னிராமயமே. 176

போருக்கோ வந்தெதிர்த்த போக்கிரிபோ லென்னிதயம்
தீரம்ப சுவதென்ன செய்வே னிராமயமே. 177

சோம்பே றிகள்போற் சுருண்ட மனத்தினர்க்குக்
காம விகாரங் கசப்பாம் நிராமயமே. 178

ஒழியாப் பிரபஞ்சத் துறவை மறவார்க்குக்
கழியிற் படுநாரைக் கதிகா ணிராமயமே. 179

புந்தி யிதமதைப் பூட்டிவிட்ட போகர்தமக்
கந்தி பகலறுமென் னையா நிராமயமே. 180

நாவே நெருப்பா றடக்குமயிர்ப் பாலமும்யான்
றூனே யெனுமறிவைத் தாராய் நிராமயமே. 181

மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்ற பொய்யரினி
என்ன கதிபெறுவா ரெந்தாய் நிராமயமே. 182

கருவிப் பெருவெளியிற் கருத்தைச் செலுத்தார்க்குக்
கருவி சொரியவரு ளாங்கா ணிராமயமே. 183

தேயாபஞ் சாக்ஷரவ டீட்டுந் திறத்தினர்க்குக்
காயா புரிக்கோட்டை கனங்கா ணிராமயமே. 184

பூமிப் பரப்பைவலம் போய்வரினும் பாவிகளைக்
காம வினையகலக் காணே னிராமயமே. 185

கோணற் கரும்பிரசங் கோணாது கொள்கையென்றன்
ஆணவத்தி லுந்த னறிவா நிராமயமே. 186

கானலைநேர் பொய்யுடலைக் கல்லாகக் கண்டவர்க்கு
நாணாமை நின்றே நடிக்கும் நிராமயமே. 187

சலக்குமிழி போன்றவென்றன் சிற்றுடக்கு மித்தனைடோ
கலக்கமதை வைக்காயென் கண்ணே நிராமயமே. 188

பொய்வாழ்வை நம்பும் புலையர் தமக்குனது
மெய்வாழ்வு வந்து விடுமோ நிராமயமே. 189

கனக்கு மிருவினையாங் காவடியைத் தூக்குவதற்
கெனக்குமுடி யாதினிமே லெந்தாய் நிராமயமே. 190

துறவின்றிச்செய்வினையின் றொகைப்பலனேதென்பவர்க்கு
நரகசொர்க்க மென்றே நவின்றாய் நிராமயமே. 191

காதொடுகண் வாய்மூக்குங் கண்டமெய்யோ டையறிவும்
வாதாடு தற்கோ வளர்த்தே னிராமயமே. 192

மாதா பிதாவும் வருந்தி வருத்திவைத்த
போதனையைப் பார்க்கிற் பிழைகா ணிராமயமே. 193

சொல்லு மளவுஞ் செலுத்துகின்ற சிந்தையினோர்க்
கல்லும் பகலுமறு மையா நிராமயமே. 194

வேதச் சுமையதனை வீம்புக் கெடுத்தவுடன்
மாதவத்திற் கெங்கே வளையும் நிராமயமே. 195

நாம்பென்பு தோலா னடிக்கின்ற பாவைதனிற்
குரும்புமுத லெல்லாங் குடிகா னிராமயமே. 196

தூலத்து விச்சை தொலைத்தோரிஞ் ஞாலமுகல்
ஆலத்துக் கொப்பென் றறைந்தாய் நிராமயமே. 197

வானேற நூலேணி வைத்தாற்போ லுன்னடிப்பால்
கானேறு வேனென்ற நாட்டம் நிராமயமே. 198

மைந்தர்களைப் பெற்று மறலிக்களித் தாரெனவென்
சிந்தைநெருப் பாயெரியச் செய்தார் நிராமயமே. 199

நாலுதிக்கி லும்விஜய நாட்டுமன்னர் கோட்டையெல்லாம்
பாலர்மணற் சோற்றின் படியாம் நிராமயமே. 200

பாட்டைப் படித்ததனாற் பகர்ஞான வாமென்ப
தேட்டுச் சுரைக்காய்க் கியல்பாம் நிராமயமே. 201

நின்ன தருளன்றி நிறைவுதுறை வென்பாருக்
கென்ன கதிமுடிவி லெந்தாய் நிராமயமே. 202

தேகாபி மானத் திரைகடந்த தேசிகர்க்கு
மோகங்க ளெங்கே முயலும் நிராமயமே. 203

சித்தந் தெளிந்த சிவஞா னியருலகப்
பித்த ருறவைப் பிடியார் நிராமயமே. 204

புத்தி தெரியாப் புளத்தோர் தமைத்தவத்துன்
மத்த மனுஷரென மாட்டே னிராமயமே. 205

தொல்லைப் பெறுமல்லற் றொலைத்தாருக் கேதொன்றுஞ்
சொல்லத்தா னுண்டோதான் சொல்லாய் நிராமயமே. 206

போக்கும் வருத்துமெல்லாம் பொய்யென்ற புண்ணியர்க்கு
நீக்கு மருளுண்டோ நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. 207

எத்தனையோ கற்று மிதந்தெளி யாதிருந்த
பித்தருட னேசம் பிழைகா ணிராமயமே. 208

வஞ்சப்ர பஞ்ச மயக்கொழிந்தா லல்லாதுன்
அஞ்சலெனும் பேருளி லாகே னிராமயமே. 209

அண்டு மிருவினைப்பே யண்டா தடிப்பதர்க்குத்
தொண்டுசெய்வார்க் கன்றோ சுகங்கா ணிராமயமே. 210

என்னெஞ்சந் தானே யெனைக்கெடுக்கு மின்னுமெனைச்
சின்னப்படுத்தி லென்ன செய்வே னிராமயமே. 211

மூடு மெனதறிவே மூடி யிருந்தாலுன்
ஆடுமறி வெங்கேநின் றாடு நிராமயமே. 212

ஓடியே யுள்ளமட்டு மோடி யிதமயர்ந்
வாடியே நின்சமுகம் வந்தே னிராமயமே. 213

மூட்டா ளெனும்பட்ட முழுதுமொரக் கியவுனக்
கிட்ட மிருந்தா லியம்பாய் நிராமயமே. 214

ஆலமுமறுந் தூல மநித்தியமென் போர்க்காசை
மாலெங்கே நின்று வருங்கா ணிராமயமே. 215

ஆர்ப்புக் குயிரான தண்டபகி ரண்டமுமாந்
தாற்பரியஞ் சொல்லத் தகுமோ நிராமயமே. 216

எண்டிசையுந் தானு யியங்கு முனைத்தொழுதற்
கண்ட சராசரநின் றாடும் நிராமயமே. 217

காற்றூடி போலக் கருத்துவந்து தேடியுனை
ஆற்ற தயர்ந்தேனென் னையா நிராமயமே. 218

எல்லாப் படித்தூடப் பெய்தினரின் புற்றனர்மற்
றல்லாறை யாரென் றறிவே னிராமயமே 219

அன்னைசுற்ற மெல்லா மகலவிட்ட வன்பர்தமக்
கின்ன லகலுமற் றெவர்க்காம் நிராமயமே 220

சாருதனீ யன்றியில்லைச் சத்தியா மென்மனத்தை
ஆராயவேண்டாமென் னரசே நிராமயமே 221

தத்து மனத்தினர்க்குத் தாரபலன் போகிறதை
எத்தனையென் றேயுரைப்ப தெந்தாய் நிராமயமே. 222

கொல்லும் கொலைக்கஞ்சாக் கொலைஞரினும் பாவிமனத்
தொல்லையைத் தீர்க்கச் சுகரா ணிராமயமே 223

உன்னையன்றி யென்னை யொதுக்கிவைப்ப தெந்தநெறி
அன்னையன்றிச் சேய்தானுண் டாமே நிராமயமே. 224

பொங்கு கருணைப் புறச்சுழித்தாற் கள்ளமன
வங்கமங்கே யோடி வருங்கா ணிராமயமே 225

கல்லாத கல்வியெல்லாங் கற்றுமுயர்ஞானகலை
இல்லார்க்கு மின்பநிலை யேதோ நிராமயமே 226

விளக்குஞ் சுடரினையும் வேறுவே றெண்ணுருக்
குழக்குளம்பு முப்பெனவு மொன்று நிராமயமே 227

சார்ந்தோரைத் தாடணிக்குந் தப்பிலிக ளைப்புவியில்
என்றுன் படைத்ததுதா னெந்தாய் நிராமயமே. 228

புத்தி யகங்காரம் பூணு மனமிறக்கிற்
சித்த மகத்துவத்தைச் சேரும் நிராமயமே. 229

நானே திருவடியை நாடுவதுந் தேடுவதும்
ஆனு லதுபெரிதா மையா நிராமயமே 230

காற்றுத் துருதியைந்து கள்ளர் புலக்குடிலே
சோற்று லெடுத்த சுவர்கா ணிராமயமே. 231

மன்னுங் கலைஞான மார்க்கமறிந் தோர்க்குமூறும்
அந்நியங்க ளேது மறியார் நிராமயமே. 232

சென்னிக் கிசையாச் சிவராஜ யோகநிலை
வன்ன மலர்ப்பதத்தை வைத்தே னிராமயமே. 233

சென்ம மெடுத்தாற் ஜெகமாயை விட்டொழிந்து
நன்மை பெறுத னயங்கா ணிராமயமே. 234

பாசமறவார் பரமபதத் தினர்போற்
பேசிறவர் கூடவுநான் பேசே னிராமயமே 235

நேராம் வழிகாட்டி நிச்சயத்தை சொல்லவெனக்
காருன்னை யன்றி யரசே நிராமயமே 236

வாசகத்தின் ஞானமெல்லாம் வந்ததுபோற் பேசியையோ
மோசப் படவு முறையோ நிராமயமே. 237

பெட்டி நிறையப் பெருக்கிவைத்த பெட்டகத்தாற்
குட்டிச் சுவரென்றே குறித்தாய் நிராமயமே 238

பனமபாச மற்றுநிற்க வாயாலுனைப் புகுழும்
இனங்கள் முழுதுமெனக் கெதிர்கா ணிராமயமே. 239

வாசனையைப் போக்கும் வரமுண் டென வொருசொல்
நீ சருக்குமுண்டோ நிகழ்த்தாய் நிராமயமே 240

அன்னைப்பிதாவு மணைந்தகுற்ற வாக்கினைக்கோ
என்னைப் பிறக்கவைத்தா யெந்தாய் நிராமயமே. 241

மாதா பிதாவும் மயதீர்ந்த வாற்றினுக்கு
வாதோ வெனைப்பிறக்க வைத்தாய் நிராமயமே 242

பின்னை யொருவர்செய்யும் பிழைக்கும் பரிகாரம்
என்னைத்தெருவில் விட்ட தேன்கா ணிராமயமே 243

தொண்டாசை கொண்டோர் துயிலார் முகத்தணைக்கக்
கண்டுயிலா ரன்பரெனக் கண்டாய் நிராமயமே 244

ஈனத்துக் கேற்றவுட லென்னதென்ன தென்பதுவும்
ஞானத்துக் கேற்றவர்க்கு நன்றோ நிராமயமே 245

ஆசைக்கடலி னலைவாய்ப்பட் டேயலைந்து
மோசப் படுதன் முறையோ நிராமயமே 246

எட்டிரண்டு மின்னதென்று மேமையறி யாதபடி
வெட்டவெளிப் பேதையென விட்டாய் நிராமயமே 247

பித்தம் பிடித்துபிர பஞ்சத்தார் போலன்றோ
முத்தர்க் கிருக்கு முறை காணிராமயமே 248

காமக்கு ரோதமத மாச்சரியக் காரருக்கே
ஆமோ திருக்கருணை யையா நிராமயமே 249

ஜெகத்து மயமாயு தேஜோ வயமாயும்
அகத்து டணுவான தன்றோ நிராமயமே 250

கேசாதி பாதமுதல் கெர்ப்பக் குவட்டில் வைத்த
ஈசா வுனக்கே யியல்பாம் நிராமயமே 251

எக்கலைக்குஞ் சொக்கா தியங்கு முனைத்தொழுதல்
நிற்கவலைக் கெல்லா நிலைகா ணிராமயமே 252

அகத்து விழியுமறி தற்கரி தாயவுன்பால்
முகத்து விழியோ முயலும் நிராமயமே 253

திக்கு விஜபஞ் சிவராஜ யோகியர்க்காந்
துற்க வலையோர்க்குத் துறையோ நிராமயமே 254

வாழுகின்றே மென்றே வலக்காரம் பேசிலையோ
ஏழாம் நரகுக் கிரைகா ணிராமயமே 255

ஈடெனக் காரென்றே யெதிர்பேசு மட்டியுடல்
நீடூழி கால நிலையோ நிராமயமே. 256

பாகாய்க் கசிந்துருகும் பரம பதத்தினர்க்குத்
தேகாபி மானமெல்லாந் தீயு நிராமயமே 257

ஆவியுடல் பொருளுமடங் கக்கொள்ளை கொண்டுமெனைப்
பாவியென் று தள்ளப் படுமோ நிராமயமே 258

அளந்தாலு மிந்தவுல கவ்வளவு மெவ்வளவும்
உளந்தெளியா ருக்கருடா னுண்டோ நிராமயமே. 259

சொன்ன படிக்கிணங்கா துட்டன் ஞகிலுமுன்
வன்ன மலர்ப்பதத்தை வைப்பாய் நிராமயமே 260

பாத முடியின் பரமார்த்த மானவுனக்
கேது வடிதென்றே யிசைப்பே நிராமயமே 261

முன்னு ளிருந்த முறைபோலு மூர்த்திகளாய்
எந்நாள் வருவதெனக் கெந்தாய் நிராமயமே 262

மடக்கெடுத்து வீசி மணல்குடித்த நீரதனுல்
கடற்குறை யுண்டோவென் கண்ணே நிராமயமே. 263

தானேதா னெவ்வுயிர்க்குந் தற்பரமாய் நிற்பதுடல்
ஊனுகிக் கொண்ட வுளவே நிராமயமே. 264

பாச மொழித்துநெறி பற்றிநின்ற வித்தகர்க்கு
வீசுந் திருக்கருணை வீசும் நிராமயமே. 265

கற்றகல்வி யற்று கன்மமுதல் பாசமற்று
உத்தமர்க்குச் சித்த மொடுங்கு நிராமயமே. 266

சித்த நிரஞ்சனத்திற் சென்றிருக்க வல்லார்க்குப்
புத்தி நிருகவிற்பம் பூணும் நிராமயமே. 267

நீட்டிக் குருக்க நெடும்பகையென் பாராதுபோற்
காட்டி மறைக்கக் கணக்கோ நிராமயமே. 268

கற்பூர வுண்டை கரைவதுபோ லக்கரையுந்
தற்போத கர்க்கருளை தந்தா ணிராமயமே. 269

தேனோடு பாகாய்த் திரண்டமுத மென்னவுமென்
ஊனோ டடலோ டுறைந்தாய் நிராமயமே. 270

கண்டித்த வெள்ளுங் கரும்பும்போ லும்மெனது
கண்டித்தன் மெய்யதற்குச் சார்நீ நிராமயமே. 271

ஐந்துபுல வேடருக்கே யாளாக்கி னாலுனக்கு
வந்தபல னென்னே வருத்தாய் நிராமயமே. 272

ஓயாக் கவலைக் குரித்தாம் புழுக்குரம்பை
ஆமேய னெனவகுத்த தையா நிராமயமே. 273

ஐவர்க்கு மென்னை யடக்கிச்சிறையாக்குவது
உய்யுங் கருணைக் குளதோ நிராமயமே. 274

ஊசிதனைக் காந்த முகந்தனைக்கு மாறெனவே
பாசத்தைப் போக்கியருள் பாராய் நிராமயமே. 275

உள்ளந் தெளிந்தே யொளியாய்ப் பிறக்கினர்க்குக்
கள்ளந்தெளி யக்கனவு கண்டே னிராமயமே. 276

அற்புதமே நிர்க்குணமே வன்பர்க் கருள்புரியுஞ்
சற்குருவே யெங்கள் சலுவே நிராமயமே. 277

அழியா வருள்வாழி யள்ளியடி யேன்றனக்கா
மழையாய்ப் பொழிந்தாய்நீ வாழி நிராமயமே. 278

முத்தர்க்கும் வாழியெங்கள் முன்னோர்க்கும் வாழியருள்
வித்தகர்க்கும் வாழியெங்கும் விளங்கும் நிராமயமே. 279

ஒழியா வருள்வாழி வுத்தமர்க ளும்வாழி
அழியாப் பதிவாழி யையா நிராமயமே. 280

குன்றாக் குணங்குடிகொண் டோராமெம் வித்தகரும்
எந்நாளும் வாழியரு ளெந்தாய் நிராமயமே. 281

நிராமயக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல்-563.

பராபரக்கண்ணி.

அண்ட புவனமென்ற மாடுதிருக் கூத்தினையான்
கண்டு மகிழ்ந்திடவே காட்டாய் பராபரமே. 1

ஆதியா யாண்டவனா யஃததுவாய் நின்றபெருஞ்
சோதியாய் நின்மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய் பராபரமே. 2

வேத மறைப்பொருளே வேதாந்தத் துட்கருவை
ஓதி யுணையறிந்தா ருண்டோ பராபரமே. 3

அண்ட புவனமுட னகாச மென்றுசும்பிக்
கொண்டாடு மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தே பராபரமே. 4

நாவாற் புகழ்க்கெட்டா நாயகனே நாதாந்தப்
பூவாய் மலர்ந்திருக்கப் பூத்தாய் பராபரமே. 5

பேராற் பெரிய பெரும்பொருளே பேதைதனக்
காரா திருந்தும்பல னமோ பராபரமே. 6

மாருய நற்கருணை மாரிவரு ஷித்திடவே
பாராயோ வையார பகராய் பராபரமே. 7

ஆனு முன்பாதம் யாசித் திருப்பதற்குத்
தானு யிரங்கியரு டாராய் பராபரமே. 8

நாதாந்த மூல நடுவீட்டுக் குள்ளிருக்கு
மாதவத்தோர்க் கான மருந்தே பராபரமே. 9

உடலுக் குயிரேயென் னுள்ளமே யுன்பதத்தைக்
கடலுமலை யுந்திரிந்துங் காணேன் பராபரமே. 10

மாந்திரத்துக் கெட்டா மறைப்பொருளே மன்னுயிரே
சேர்ந்தவெழு தோற்றத்தின் சித்தே பராபரமே. 11

தனியேனுக் காதரவு தாரணியி லில்லாமல்
அனியாய மாவதுனக் கழகோ பராபரமே. 12

ஓடித் திரிந்தலைந்து முன்பாதங் காணமல்
வாடிக் கலங்குகிறேன் வாராய் பராபரமே. 13

தூராதி தூரந் தொலைத்துமதி னுன்பாதம்
பாராத பாவத்தாற் பயந்தேன் பராபரமே. 14

தேடக் கிடையாத திரவியமே தேன்கடலே
ஈடுனக்கு முண்டோ விறையே பராபரமே. 15

அரிய பெரும்பொருளே யன்பா யொருவார்த்தை
பரிபூ ரணமாய்ப் பகராய் பராபரமே. 16

ஐயோ வெனக்குதவு மாதரவை விட்டுவிட்டுத்
தையலரைத் தேடித் தவித்தேன் பராபரமே. 17

எத்திசையு நோக்கி லிசையாத் திருக்கூத்தாய்
வித்தைவிளை யாட்டு விளைப்பாய் பராபரமே. 18

எப்பொழுது முன்பதத்தி லென்கருத்தே யெய்துதலுக்
கிப்பொழுதே கைப்பிடித்தா னிறையே பராபரமே. 19

வாதுக் கடாவரும் வம்பரைப்போற் றுேஷமனம்
ஏதுக் கெதிர்வயா னெளியேன் பராபரமே. 20

கண்ணே மனேன்மணியே கண்பார்வைக் கெட்டாத
விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. 21

அடக்கவரி தாமாயை லம்பொறியைக் கட்டிப்
படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே. 22

எத்தவங்கள் செய்தாலு மின்பமுட னுன்பதத்தை
முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே. 23

சொல்லுக் கிணங்காத சூத்திரத்தைப்பார்த்திருக்க
அல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே. 24

நாற்றச் சடலமதை நம்பார் முகந்திருக்கப்
பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே. 25

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே திரிந்தலைந்தே
ஆற்றும னின்றுகளைத் தழுந்தேன் பராபரமே. 26

காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லா யணைந்திருக்கச்
சூத்திரமாய் நின்றாய் சுழியே பராபரமே. 27

கோலத் திருவடிவு கோதையர்களாசையினால்
ஆலைக் கரும்புபோ லானேன் பராபரமே. 28

கேளாயோ வென்கவலை கேட்டிரங்கி யடிமைதனை
யாளாயோ வையர்பா லானேன் பராபரமே. 29

எத்தனைதான் குற்ற மெதிர்த்தடிமை செய்தாலும்
அத்தனையு நீபொறுப்ப தழகே பராபரமே. 30

அல்லல் வினையா லறிவுகெட்ட வான்மாவாய்
நெல்லும் பதருமென நின்றேன் பராபரமே. 31

சொல்லரிய ஞானச் சுடரே யொருவார்த்தைச்
செல்வம் பொழிந்திடநீ செப்பாய் பராபரமே. 32

நித்த முனைத்தொழா நிர்மூட னாயிருக்கும்
பித்தனா யேன்காண் பிறந்தேன் பராபரமே. 33

உற்றார்க ளாலு முறவின்முறை யோராலும்
பெற்றார்க ளாலுமுனைப் பிரிந்தேன் பராபரமே. 34

ஏழை முகம்பார்த் தெளியேனை யெப்பொழுதும்
ஆழாம லாண்டருளென் னழகே பராபரமே. 35

பாவ வுடலெடுத்துப் பாதகனு யான்பிறந்துள்
ளாவி கெடுவதுனக் கழகோ பராபரமே. 36

வாராயோ வென்னிடத்தில் வந்தொருக்கா லென்றன்முகம்
பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே. 37

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பல்லுயிருக் குள்ளிருந்தும்
ஆர்க்குந் தெரியாம லானாய் பராபரமே. 38

ஆனாலும் பொல்லா தரும்பாவி யாகவுடல்
ஏனோ வெடுத்தேனோ ளெந்தாய் பராபரமே. 39

கர்ப்பூர தீபக் கனலொளிபோற் காட்சிதர
முப்பாழும் பாழாய் முடித்தாள் பராபரமே. 40

கரும்பே நவரசமே கடலமுதே கண்மணிக்குள்
அரும்பொருளாய் நின்ற வழகே பராபரமே. 41

ஏழை யடியேனை யெப்படியுங் கைப்பிடித்து
ஆளா திருப்பதுனக் கழகோ பராபரமே. 42

ஆளாயோ வையா யடியேன் பிதற்றுதலைக்
கேளாயோ வென்றன் கெதியே பராபரமே. 43

ஊனாகி யுள்ளுயிரி லொட்டாத வக்கருவாய்த்
தானாகி நின்ற தனுவே பராபரமே. 44

பொன்னான் மயக்கெடுத்துப் புத்திகெட்டு நானெனவே
பன்னாளு நின்றார் பலரோ பராபரமே. 45

இல்லல்லா கூவென் றெனைமறந்து கொண்டேனையே
சொல்லவருண் மெய்ஞ்ஞானம் சுடரே பராபரமே. 46

ஐயோ வடிமைதனக் காரிருந்து மென்னபலன்
கையாற் கவிந்தணைக்கக் காணேன் பராபரமே. 47

ஆனாலு மேழை யடியேனுக் காதரவாய்த்
தானா யிரங்கியருள் டாராய் பராபரமே. 48

தூங்கி யிருந்து தொழுவோர் முகம்பார்க்கும்
வேங்கைப் புலியாக்கு விப்பாய் பராபரமே. 49

கண்ணே கருத்தேயென் கண்மணியே கண்ணிறைந்த
விண்ணடைங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. 50

காசாசை கொண்டு கலங்கியே கெட்டலைந்த
தோஷியாய் நின்றேன் துணையே பராபரமே. 51

ஐயோ வெனதுதுய ராரிடத்திற் சொல்லிநின்று
கையெடுக்கப் போரேனென் கண்ணே பராபரமே. 52

என்னதான் செய்திடுவே னென்விதியைச் சொல்லியழ
வுன்னையன்றி வேறெனக்கு முண்டோ பராபரமே. 53

முக்கண் விழியொளியே முத்திதரு முத்தமனே
அக்கண் டிறந்தோர்க் கறிவே பராபரமே. 54

முப்பாழும் பாழாகி முத்திபெற் றிருக்கவெனைக்
கைப்பிடிப்ப தெப்போதென் கண்ணே பராபரமே. 55

உல்லாச மாக மொளிவு பாந்திடவுன்
செல்வம் பொழிந்திடவே செப்பாய் பராபரமே. 56

மாச்சரியஞ் செய்யு மதமொடுங்கி முத்திபெறக்
காட்சி தருவதெப்போ கண்ணே பராபரமே. 57

சண்டாள னென்றென்னைச் சகலருரையிட்டாலுங்
கொண்டணைப்ப முன்பாரங் குருவே பராபரமே. 58

முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான மூச்சுடரைக் காணுமற்
செத்திறந்து போனலென் செய்வேன் பராபரமே. 59

தன்னை யறிந்துணரத் தயையா யொருவார்த்தை
இன்னபடி யென்றே யியம்பாய் பராபரமே. 60

கனியேகண் ணுடைய கைப்பிடிப்போ மென்றுசற்றே
எளியேன் முகம்பார்த் திரங்காய் பராபரமே. 61

பாசவினை போக்கிப் பலவினையைப் பாழாக்கி
ஆசைவைப்போர் தங்க ளருளே பராபரமே. 62

ஆளவரு வோமென் றன்பா யொருவார்த்தை
ஏழை முகம்பார்த் தியம்பாய் பராபரமே. 63

நிலைநாட்டுங் காய நிசமென்று நிச்சயித்த
புலையாட்ட லென்றுதள்ளப் போமோ பராபரமே. 64

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பலசமய மாகவொரு
வாக்கை வெளிப்படுத்தி வைப்பாய் பராபரமே. 65

ஆரு மெளியேனுக் காதரவே யில்லாமற்
போனு லுனக்கழகா புகலாய் பராபரமே. 66

நீச்சாப் பெருகிலா நிரம்புமா னந்தவெள்ளம்
பாய்ச்சாயோ வையா பகராய் பராபரமே. 67

எத்தனையோ கெஞ்சு மெளியேன் மனக்குதவி
உற்று ருனைத்தவிர வுண்டோ பராபரமே. 68

கன்ன பிடுங்கருவி காரணமதைச் சுட்டோர்கள்
தன்னுக்குட் டானுந் தனுவே பராபரமே. 69

காயாமற் காய்த்துக் கனிந்து சொரிவதற்கு
மாயமாய்ப் பூத்த மலரே பராபரமே. 70

உயிருக் குயிரான வுட்கருவுக் குள்ளமைவே
தயையா யெனக்குதவி தந்தாய் பராபரமே. 71

அறிவை யறிவோருக் கானந்த வெள்ளமதாய்க்
கறையறவே பொங்குங் கடலே பராபரமே. 72

மறைப்பொருளைக்காணு மடையனிவ னென்றியம்பிச்
சிரிப்பார் சிரிக்கிலென்ன செய்வேன் பராபரமே. 73

குறிவிளக்குங் குருவடியைக் கொள்கையுடன் போற்றுமல்
அறிவு மயங்குகின்றே னையா பராபரமே. 74

வல்லாரைக் கெஞ்சி வலியாரைக் கால்பிடித்திட்
டில்லாரை நம்பி யிருந்தேன் பராபரமே. 75

சொல்லும் பதர் தூற்றிச் சூத்திரத்தைப் பாராமற்
கல்லுநெல்லும் போலக் கலந்தேன் பராபரமே. 76

செகமுழுதுஞ் சுற்றியுமுன் சீர்பாதங் காணுமற்
றிகைத்தழுதே னீயுந் தெளிவாய் பராபரமே. 77

கள்ளக் கருத்துகளைக் கட்டோடறுத்தவருக்
குள்ளிருக்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியே பராபரமே. 78

கும்பிக் கிரைவிரும்பிக் கொடுப்பார் தமைத்தேடிச்
சம்பித் திரிந்தே சலித்தேன் பராபரமே. 79

காண்கலா வாசை கடித்தாலென் கான்முகமும்
வீங்காதோ வையா விதியே பராபரமே. 80

தூங்காமற் றூங்கித் தொழுதிருக்க வென்னுடைய
ஆங்கார மெல்லா மகற்றாய் பராபரமே. 81

தேனமிர்த மூறத் திவ்ய மதுரஞ்சொரியத்
தானு யொருவார்த்தை தாராய் பராபரமே. 82

சாத்திரங்க ளோதுஞ் சதுர்மறையோர்க் கெட்டாத
சூத்திரமாய் நின்ற சுழியே பராபரமே. 83

வேற்றொருவர் காணுத வேதாந்தத் துட்பொருளைப்
பார்த்தோர்க ளெய்தும் பலனே பராபரமே. 84

சாதி சனத்துடனே சார்ந்திருந்து பட்டதுயர்
போதும்போ தும்போதும் போதும் பராபரமே. 85

உற்றாரை நம்பியிருந் தொருபலனுங் காணுமற்
செத்தா லெனக்கதுதான் சின்னம் பராபரமே. 86

செல்லு முறைபறிந்து சித்திவழி காணுமற்
கல்லுமரம் போலானேன் கண்ணே பராபரமே. 87

ஓகோ வுனையறிந்து மொருபலனுங் காணுமற்
போகாமற் காத்தருளென் புண்ணியமே பராபரமே. 88

உன்னை யறிவற்கோ வுடலெடுத்தே னென்றெனைச்
சின்னஞ்சொல் வார்கட்கென் செய்வேன் பராபரமே. 89

தெரியாத வின்பத் தெளிவா யருண்மயமாய்ப்
பரிபூ ரணமுடனே பாராய் பராபரமே. 90

ஆச்சி தனைத்தேடி யாசைவைத் தலையாமற்
பூச்சியா யேனோ பிறந்தேன் பராபரமே. 91

காசை விரும்பிக் கலங்கிநின் றன்பாத
ஆசை விரும்பா தலைந்தேன் பராபரமே. 92

சாகாமற் செத்துதயச் சச்சிதா னந்தமயப்
பாகமா யாகமும் பகராய் பராபரமே. 93

வாராயோ வையா வந்திரங்கிக் கொண்டணைக்கப்
பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே. 94

ஆசைவலைப் பாசநெறி யத்தனையுங் கட்டறுத்து
வாசிதனி லேற்றிலெனை வைத்தாள் பராபரமே. 95

வேஷந் தனைப்போட்டு வேதாந்த சாத்திரத்தைக்
காசு பணம்பறிக்கக் கற்றேன் பராபரமே. 96

செய்ததெல்லாங் குற்றஞ் சிறியேன் றனக்கிரங்கிக்
கைதூக்கிக் கொண்டருளென் கண்ணே பராபரமே. 97

மாளா மயக்கறுத்து மணக்கறையைத் தான்கழுவி
ஆளாக்கிக் கொள்வாயென் னையா பராபரமே. 98

நாட்டமங்கு மிங்கிருக்க நாதாந்த முத்திநிலை
காட்டா யணைந்தருளென் கண்ணே பராபரமே. 99

சிந்தை தனைத்தெளிந்து சித்திமுத்தி பெற்றுயர்ந்த
உன்றன் குணங்குடியார்க் குபிரே பராபரமே. 100

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆகூ பாடல்-663.

றகுமான்கண்ணி.

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பல்லகண்டந் தன்னையடை
காக்குந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே. 1

ஈறு முதலுமற்றே யியங்குகின்ற முச்சுடராய்க்
காரணிக்கும் பூரணமே கண்ணே றகுமானே 2

பாணிக்க வொண்ணுய் பதப்பெறுதற் கென்சிரசைக்
காணிக்கை வைத்தேனென் கண்ணே றகுமானே. 3

பொய்யடிமை யாயினுமுன் பொன்னடிக்கா ளாக்கியெனைக்
கையைக் கொடுத்தணைத்தாள் கண்ணே றகுமானே. 4

பெண்பிள்ளை யென்றே பிதற்றுதல்பொய் யல்லாமற்
கண்டபல னொன்றுமில்லை கண்ணே றகுமானே. 5

பேதமித்தே யுன்னடிமை பேதகமில் லா துனைக்
காதலித்தே யுண்டருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 6

ஆகப் பெருவெளியி லிருட்கடலிற் கப்பமற்ற
காகமது வானேனென் கண்ணே றகுமானே. 7

ஐயோ வுனதருளி லாசையற்ற பாவியென்னைக்
கைநெகிழ்த் தாதருளென் கண்ணே றகுமானே. 8

போதமய மாகவெங்கும் பூரணித்த காரணத்தைக்
காதலித்து நின்றேனென் கண்ணே றகுமானே. 9

எல்லார்க் கமுதளிக்கு மியல்புபோற் றேரைகட்குங்
கல்லுள் ளமுதளிக்குங் கண்ணே றகுமானே. 10

சொல்லுட் பதாரீக்கிச் சும்மா விருந்தருளைக்
கல்லாருங் கல்லேயென் கண்ணே றகுமானே. 11

வெட்டவெறும் பாவியென்ன வீணிலெனைத் தள்ளாமற்
கட்டியணைத் தாண்டருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 12

யானைரத மேறு மரசர்பெரு வாழ்வுமுதற்
கானற் சலமென்றோ கண்ணே றகுமானே. 13

எவருடைமை யும்மெடுத்திட் டென்னுடைமை யென்பவர்க்குக்
கபறில் வருந்துணையே கண்ணே றகுமானே. 14

ஊனெடுத்த நாண்முதலா வுபயோக மற்றயான்
காணிநில வானேனென் கண்ணே றகுமானே. 15

வாசிதனி லேறி மனமகிழ்ந்து வாழாமற்
காசாசை கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 16

வீடோவென் றேகம் விழுமிடந்தான் வீதிகளோ
காடோ செடியோவென் கண்ணே றகுமானே. 17

பாகமுடன் வளர்ந்த பாழுடறூ ணுய்க்கிரையோ
காகங் கழுக்கிரையோ கண்ணே றகுமானே. 18

ஏங்காம லங்குமிங்கு மேகாந்த மாகவுனைக்
காண்கவந்து பாங்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 19

தொண்டுசெய்ய நின்ற துறவியர்க ளேபருளைக்
கண்டுகொள்ளக் கண்டாயென் கண்ணே றகுமானே. 20

அல்லும் பகலு மடிமைமனந் தேம்புதற்குக்
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. 21

வேட்டை பெரிதென்றே வெறிநாயைக் கைப்பிடித்துக்
காட்டிற் புகலாமோ கண்ணே றகுமானே. 22

அடைத்த மனக்காட்டை யாளுமைந்து கள்வரையுங்
கடத்த முடிவதில்லை கண்ணே றகுமானே. 23

மடம்புகு நாய்போல மயங்குமென்னை யுன்னைவிடக்
கடத்துவாரைக் காணேனென் கண்ணே றகுமானே. 24

வையம்பொய் யென்றே மறையோல் மிட்டதெல்லாங்
கையுமெய்யு மாச்சுதென்றன் கண்ணே றகுமானே. 25

சொல்லறு மெய்ஞ்ஞானச் சுடரொளிகண் டாலென்மனக்
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. 26

மாதா பிதாவுமென்னை மயக்கி மயக்கியுன்னைக்
காதலிக்க வொட்டாரென் கண்ணே றகுமானே. 27

வெற்றிதரு மெய்ப்பொருளை வேதாந்தத் துட்கருவைக்
கற்றோர்க் கருள்புரியுங் கண்ணே றகுமானே. 28

உடையா பரணமென வுன்னியுன்னிப் பாவிமனங்
கடையா விடலாமோ கண்ணே றகுமானே. 29

ஓயாக் கவலையினா லுள்ளுடைந்து வாடுதற்கோ
காய மெடுத்தேனென் கண்ணே றகுமானே. 30

நேசம்வைத்த துன்னடிமை நின்பதத்திற் கல்லாது
காசுதனக் கோவென் கண்ணே றகுமானே. 31

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணியுன்னடிமை
கண்ணிக்குட் சிட்டானேனென் கண்ணே றகுமானே. 32

பொய்யெடுத்தா னென்று புறக்கணித் தாயாகி லெனைக்
கையணைப்பா ருண்டோவென் கண்ணே றகுமானே. 33

விண்ணுடர் காணு விரிசுடரணைச் செஞ்சுடரைக்
கண்குளிரத் தந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 34

தங்குபே ரின்பமதைச் சார்ந்தகுரு நாதனுக்கே
கங்குல்பகற் றூனறுமென் கண்ணே றகுமானே. 35

தூங்காமற் றூங்கித் தொழுதுதொழு துன்னருளைக்
காண்க வெனக்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 36

இன்றுள்ளோர் நாளைக் கிருப்பதுபொய்யென்பதையான்
கண்டுகொண்டே னையாவென் கண்ணே றகுமானே. 37

பீற்றற் றுருத்திதனைப் பீக்குழியைச் சாக்கடையைக்
காத்தேன் வளர்த்தேனென் கண்ணே றகுமானே. 38

போதத் தனம்படைத்த புல்லர்க் கிருப்பூசி
காதற் றதும்வருமோ கண்ணே றகுமானே. 39

பாடிப் படித்தறிந்தும் பற்றறுர் பாசவலைக்
காடுகொண்டு போவாரென் கண்ணே றகுமானே. 40

நிறைந்தபடி பூரணமே நிர்க்குணமே நிர்மலமே
கருணைக் கடலேயென் கண்ணே றகுமானே. 41

பார்ப்பாயோ வென்றன்முகம் பாவியா காமலெனைக்
காப்பயோ வையாவென் கண்ணே றகுமானே. 42

மெய்யெடுத்த நாண்முதலா மெய்யறியாப் பாவியெனைக்
கைவிடவும் வேண்டாமென் கண்ணே றகுமானே, 43

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே யலைந்துசுழற்
காற்றுத் துரும்பானேன் கண்ணே றகுமானே. 44

சேர்ந்தசுற்றந் தன்னைச் சிதறவிட்ட சிந்தையர்க்குக்
காந்த மலையேயென் கண்ணே றகுமானே. 45

உலையி லிடுமெழுகி னொப்பாக வென்றனுள்ளந்
தலைதலது காரியமோ கண்ணே றகுமானே. 46

ஆவிதனைக்குரங்கா வாட்டுகின்ற வையறிவைக்
காவ லிடவருளசெய் கண்ணே றகுமானே. 47

வேஷந் தனைப்போட்டு மெய்ம்மயக்கம் பொய்க்குருவாய்க்
காசு பணம்பறித்தேன் கண்ணே றகுமானே. 48

எட்டிப் பிடிக்கு மிதமறிந்தா லுன்பதத்தைக்
கட்டிப் பிடித்திடுவேன் கண்ணே றகுமானே. 49

அவியா மனமவிய வாயுங்கலை யோர்கடமைக்
கவியுந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே. 50

சித்திதரும் வேதாந்தச் செழுஞ்சுடரைச் சின்மயத்தைக்
கற்றவர்க்கு முத்திதருங் கண்ணே றகுமானே. 51

அருவி சொரியும்படிக் கம்பரத்தி லன்பு வைத்தாற்
கருவி பிரியாதென் கண்ணே றகுமானே. 52

பாராயவெள்ள மருங்கமிழ்ந்த நின்கருணைக்
காரார் மழைபொழியுங் கண்ணே றகுமானே. 53

எண்படாதென்ணமெல்லாமெண்ணியெண்ணி நெஞ்சமொரு
கண்படா தலங்குவதோ கண்ணே றகுமானே. 54

கோலங் குறியில்லாக் குருவடிதொ ழார்கண்மனம்
கால விருப்பிடமோ கண்ணே றகுமானே. 55

உள்ளுயிரி னுள்ளே யுறைந்தபரஞ் சோதிவரிற்
கள்ளமனந் துள்ளாதென் கண்ணே றகுமானே. 56

சேர்க்குந் திரவியமுஞ் சித்ரமணி மண்டபமுங்
காக்குந் துணையோவென் கண்ணே றகுமானே. 57

பட்டுடையு மொப்பனையும் பாதகமு மென்னைவிட்டுக்
கட்டோ டொழிவதில்லை கண்ணே றகுமானே. 58

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணு திருக்குமனங்
கண்ணாடிக் குண்முகமாங் கண்ணே றகுமானே. 59

மண்டபமுந் தண்டிகையு மாளிகையுஞ் சாரளமுங்
கண்டு களிக்கவருள் கண்ணே றகுமானே. 60

மன்னுங் கருவி மவுனமணிப் பெட்டகத்தைக்
கன்னமிடப் போமோவென் கண்ணே றகுமானே. 61

என்றுமன்னை சுற்றமுத லெற்குப்பழி காரனெனக்
கண்டறிந்து கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 62

கொடிய மனத்துயரைக் கூடா திருப்பவர்க்குக்
கடுக முடுகிவருங் கண்ணே றகுமானே. 63

வச்சு மதிமயக்கு மில்லார்க ளானுடையதேங்
காய்ச்சிறட்டை யானேனென் கண்ணே றகுமானே. 64

விள்ளரிய வேதம விளுவுதலை யுங்கடித்து
கள்ளமனந் துள்ளுவதேன் கண்ணே றகுமானே. 65

வேதக் கருவை விளைகருணைக் குஞ்சரத்தைக்
காதலித்தே னாதரித்தாள் கண்ணே றகுமானே. 66

அரும்பே மலரேயென் னாசைதரும் வாசனையே
கரும்பே ரசமேயென் கண்ணே றகுமானே. 67

பூரணமே வற்புதமே பொங்குகரு ணைக்கடலே
காரணமே யென்றனருட் கண்ணே றகுமானே. 68

ஓயாதோ வென்கவலை யுன்னருளா லென்கருவி
ஆயாதோ வையாவென் கண்ணே றகுமானே. 69

ராஜாங்கம் வேண்டி ரதகஜங்க ளேறுதற்குக்
காசெங்குங் கேளேனென் கண்ணே றகுமானே. 70

தந்தைதா யென்றே தயங்குகின்ற பாழ்மனத்தைக்
கண்டிறக்க வந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 71

அச்சமெமக் கில்லையென வைம்புலனும் பாழ்மனத்தைக்
கைச்சூறை யாட்டி விடேன் கண்ணே றகுமானே. 72

இனியவமிர் தம்பொங்கி யெங்குங்கரை தத்திவரக்
கனிவாய் திறந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 73

ஆணையிட்டே னாணையிட்டே னையனே யுன்னருளைக்
காண வெனக்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 74

அல்லும் பகலு மறிவில்லய மாவோர்க்குக்
கல்லும் பிளந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. 75

புவியு மொழுவானும் பொன்னுலகும் பல்லுயிருங்
கவியுந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே, 76

எண்ணரிய தாக விருந்திடுஞ் சூத்திரமோ
கண்ணிலொளி பாய்ந்ததுவோ கண்ணே றகுமானே. 77

உழையோ வழுக்கோவென் னுள்ளங்கழு வக்கழுவக்
கழுவாத் தொடக்கோவென் கண்ணே றகுமானே. 78

உற்ற கிளைத்திறை முறவின் முறைத்திரையுங்
கத்தரித்து விட்டருள்செய் கண்ணே றகுமானே. 79

நற்பவளக் கொம்பே நவமணிக்கு மற்புதமே
கைப்பொருட்கு மெய்ப்பொருளே கண்ணே றகுமானே. 80

ஒப்புரவுதப்பி யுணர்வற் றனேக்கை விட்டுக்
கப்பரைகைக் கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 81

பசப்பிப் பணம்பறிக்கும் பாவிக் குருமுகத்தைக்
கசப்பாகக் கண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 82

வேதியர்க்கு மாதவர்க்கு மெய்யடியார் கட்குமுனைக்
காதலிப்போ ருக்குமருள் கண்ணே றகுமானே. 83

வேரைவே ரோடறுத்து மெய்யடிமை யாக்குதற்கென்
காரியத்திற் றாமதமென் கண்ணே றகுமானே. 84

பழகப் பழகிவரும் பாக்கியத்தைப் பைமுதலைக்
களவு கொடுக்கேனென் கண்ணே றகுமானே. 85

நாமாண்மை கண்முழுது நாசமாக் கார்தமக்குங்
காமவினை போமோவென் கண்ணே றகுமானே. 86

அடிமை யுனதபய மாகா திருக்கினுமென்
கடைவழிக்குங் கட்டமுதே கண்ணே றகுமானே. 87

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டேறியே கடந்து
காதலித்து நின்றேனென் கண்ணே றகுமானே. 88

இனமுஞ் சனமுமென வெண்ணியெண்ணி யுன்னடிமை
கனகழக்குப் பட்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 89

நவசூத்தி ரத்தைவிட்டு நன்னினைவெண் ணாதுமனங்
கவலைப் படுவதென்ன கண்ணே றகுமானே. 90

மடிப்புங் கொலைகளவும் வஞ்சமுமென் னெஞ்சைவிட்டுக்
கடக்க நடப்பதில்லை கண்ணே றகுமானே. 91

பலவிடத்தைச் சுற்றிப் பரதவித்துப் பாவிமனங்
கலங்கி மலங்குவதென் கண்ணே றகுமானே. 92

உள்ளக்கருத்தா லுவந்துறவு கொள்ளாமற்
கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்ணே றகுமானே. 93

மண்ணுமுதன் மற்ற மயக்கமறக் கல்லாரைக்
கண்ணெடுத்துப் பாரேன் கண்ணே றகுமானே. 94

தேசிகனா னென்னுந் திருட்டுக்குருக் கள்சொல்வோர்
காசாய் மதியேயென் கண்ணே றகுமானே. 95

தன்னையறிந்து தவம்புரியார் தன்மையினாற்
தன்னெஞ்ச னானேனென் கண்ணே றகுமானே. 96

மாடகூ டங்கண்மணி மண்டபமு மன்றுகளுங்
காடுகொள்ளக் கண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. 97

ஞானெறிய வேகதறிக் கூப்பிட்டுங் காணாக்
கருவே குருவேயென் கண்ணே றகுமானே. 98

மருளாத் தவத்தான் மறப்புநினைப் பற்றவர்க்குக்
கருணைக் குணங்குடியான் கண்மணே றகுமானே. 99
உதிக்குவுணர் வன்றி யுணர்வோ டுணர்வொன்றிற்
கதிக்குங் குணங்குடியேன் கண்ணே றகுமானே. 100

றகுமான் கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - 763.

எக்காலக்கண்ணி.

முத்திதரும் வித்தை முனையில்வைத்துச் சீராட்டி
நித்த மறவாம னினைப்பதினி யெக்காலம். 1
ஆதியின்மே லாசை யடர்ந்தெரித்த வக்கினியின்
சோதியினால் வெந்து சுகம்பெறுவ தெக்காலம். 2
காமக் கடல்கடக்கக் கர்த்தவியக் கப்பல்வைத்து
நேமநிஷ்டை தம்ப நிறுத்துவது மெக்காலம். 3
பங்கப் பழிப்பேய்ந்த பையன்யான் றையலர்கள்
கொங்கையைநான் பாராக் குருடாவ தெக்காலம். 4
கொங்கைதனைப் பாராக் குருடா யிருப்பதுடன்
அங்கமுமிழ் மோக மழிவதினி யெக்காலம். 5
அங்கமுமிழ் மோக மழிந்தே யறமெலிந்து
வன்கிளடு போல வறண்டுணர்வ தெக்காலம். 6
வாசியினு னேறி வலமிடந்தி ருப்பாமற்
றேசிகனை போலத் திடப்படுவ தெக்காலம். 7

தேசிநடை போலத் தியங்காச் சுழிமுனையை
நாசி நுனியிலதை நான்மறிப்ப தெக்காலம். 8

நாசி நுனிகடந்து நாசமாய்ப் போகாமல்
வாசியுமென் கையில் வசப்படுவ தெக்காலம். 9

மையலெனு மாலை மார்புநிறை யப்பூண்ட
தையலர்க ளெல்லாமென் றுயாவ தெக்காலம். 10

கஞ்சா வபினருக்குங் கற்பமென வுண்ணுமல்
எண்சாண் பனங்கள் ளிறக்கியுண்ப தெக்காலம். 11

பொய்யே மிகுத்த புதர்ப்பாவிப் பையல்யான்
அய்யோவென் றேயழுதுன் னடிபணிவ தெக்காலம். 12

அய்யோகூ வென்றே யலறவடி யுண்டவென்றன்
பொய்யான மெய்யின் பிழையறுவ தெக்காலம். 13

மருவு தகைமறந்து மனமு மதமிறந்து
இருகையு மேந்தி யிரந்துண்ப தெக்காலம். 14

இருகையு மேந்தி யிரந்து குடித்தேநான்
சருகா யுலர்ந்து சலிப்பறுவ தெக்காலம். 15

ஆசானற் காலை யணைத்திருந்து மோந்துகலந்
தூசாடிப் பேசி யுணர்வருள்வ தெக்காலம். 16

வாசிவா வென்று வருந்தெள் ளமுதமுண்டு
பேசிநான் வாழ்ந்தே பிழைதீர்வ தெக்காலம். 17

எக்காலக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆகூ பாடல்-780.

கண்மணிமாலைக்கண்ணி.

அத்து விதமே யறிவகண்டி தாகாரக்
கர்த்த வியமேயென் கண்ணே பராபரமே. 1

தற்பரமே சிற்பரமே தானென்று நின்றுதவும்
கற்பகமே யற்புதமே கண்ணே பராபரமே. 2

உடலே யுயிரே யுளக்குளிர்ந்த செந்தேனே
கடலே கறையமுதே கண்ணே பராபரமே. 3

கொட்டிவைத்த முத்தே குவித்தநவ ரத்தினமே
கட்டிப்பசும் பொன்னேயென் கண்ணே பராபரமே. 4

சட்டரச வர்க்கமே சார்ந்தநோர் குஞ்சரமே
கட்டழகுப் பெண்ணேயென் கண்ணே பராபரமே. 5

செல்வப் பெருக்கே திரண்டமணிப் பொக்கிஷமே
கல்விக் களஞ்சியமே கண்ணே பராபரமே. 6

இன்னமுதே கண்டே யெனக்கேற்ற முக்கனியே
கன்னலரும் பாகேயென் கண்ணே பராபரமே. 7

பீச்சாத் திரண்டமுதே பிரியாப் பெருவாழ்வே
காய்ச்சாச்செம் பொன்னேயென் கண்ணே பராபரமே. 8

நற்பவளக் கொம்பே நவின்றமணிப் பெட்டகமே
கைப்பொருட்கு மெய்ப்பொருளே கண்ணே பராபரமே. 9

பட்டைக் கருப்புவட்டே பானைகொண்ட சர்க்கரையே
கட்டிக் கரும்பேயென் கண்ணே பராபரமே. 10

துன்பக் கடலைத் தொலைத்தோர் துயர்தீர்க்குங்
கம்பமற்ற பாற்கடலே கண்ணே பராபரமே.

பொய்ப்பொருள்க ளெல்லாம் புறக்கணித்த புண்ணியர்தங்
கைப்பொருட்சித் தேயென்றன் கண்ணே பராபரமே. 12

பவக்கடலை நீக்கிப் பரிவாய்க் கரையேற்றும்
கவிழா மரக்கலமே கண்ணே பராபரமே. 13

தமபனங் கொண்டே தரித்துநின்ற வோங்காரக்
கம்பத்தடி யானையென் கண்ணே பராபரமே. 14

பலிகாதல் கொண்டகையான் மண்ணிற் கவிழ்ப்பதற்கோ
கலசம் விளைத்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 15

தெவ்விய வான்சோதி தெளிந்துமெள்ள வந்ததையுங்
கள்ளப் படுத்திவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 16

புண்ணீ ரொழுகிப் புழுங்கு மனத்தி ர்போற்
கண்ணீர் கலங்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 17

பித்தர்கள் போலும் பிதற்றிக்கா கம்போலுங்
கத்திகத்திச் சாகவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 18

போற்றாமற் சிந்தை பொதுசமர்க் காற்றாமற்
காற்றாய்ப் பறக்கவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 19

நெற்பதற்கே யொப்பாக நின்பதற்கே வெந்தலையில்
கற்பித்து விட்டுவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 20

சொல்லாச் சுயஞ்சோதிச் சுடர்கொழித்த நெஞ்சுகருங்
கல்லாகச் செய்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 21

அவிழ்ந்தவிழ்ந்து சிந்தையுன்மீ தாசைவைத்த தத்தனையுங்
கவிழ்த்துப் பாழக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 22

ஓசைமணி மண்டபத்தி னுட்புகா வண்ணமெனைக்
காசினியிற் சுற்றவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 23

வீண்காத றந்ததல்லால் வேற்றிலுனைக் கண்ணுலுக்
காண்கவரி தாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 24

சேத்துமத்தினீப்போலென் சிந்தைதனைந் தேங்கவுனைக்
காட்டி மறைத்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 25

துட்டமா மாயையினிற் சுட்டெரிந்த கொள்ளிக்
கட்டைவிற காக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 26

வேல்விழியார் காம வேட்கை யளற்றிலெனைக்
கால்மாற்ற விட்டுவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 27

வீடுகா டென்று விதித்ததுவு மல்லாமற்
காடுவீ டாகவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 28

ஓடாம லோடி யுலகவலஞ் சுற்றுதற்கோ
காடோட வாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 29

ஈடோயா னுன்றனக்கு மென்மீதி லேனுவிக்
காடிநயஞ் செய்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 30

அச்சமில்லாப் புல்வேட ரைவருக்கு மென்னறிவைக்
கைச்சூறை யாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 31

வில்லங்க மற்று விளக்கொளிபோ னின்றநெஞ்சைக்
கல்லங்க மாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 32

மண்ணாதி மூவாசை மாமாயை முக்கூட்டுக்
கண்ணியுட்சிட் டாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. 33
கொண்டணைத்துக் கொள்ளுங் குணங்குடியான் சீரடியைக்
கண்டணைக்க நீயருளாய் கண்ணே பராபரமே. 34
எட்டி லெழுதவொண்ணா விறையேயுன் றன்வடிவைக்
காட்டிக் கொடுத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 35
மைச்சினிச்சி போலு மணக்கோலப் பெண்போலுங்
கைச்சரசஞ் செய்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 36
விதியாசை யற்று நிரஞ்சனமாய் நின்றிடநற்
கதியாசை தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 37
நாதவிந்தால் நின்றதுவு நானென் றுபதேசங்
காலிலுரைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 38
மாதவ சியாகி மலைமுழைபிற் புக்கவன்மேற்
காதலொன்று தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 39
நிர்க்குணத்தைக் கொண்டு நிருவிகற்பஞ் சாதிக்கக்
கற்குணத்தைத் தீர்த்தருளென் கண்ணே பராபரமே. 40
சென்மந் தொலைத்தடிமை சின்மயமாய் நின்றிடவுங்
கன்மந் தொலைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 41
சிந்தை யொளிபரப்பிச் சிதறுவன் கண்டாயோ
கந்தலையுந் தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 42
அஷ்டாங்க யோகமதி லாசையற வேயெனது
கட்டைவெட்டு முன்னருளாய் கண்ணே பராபரமே. 43

விற்புரு வத்தூடு விளங்குமொளி பந்தாடக்
கற்பித் தருளாயென் கண்ணே பராபரமே. 44

ஒப்புலருளாழி யோடவடி யேற்குமொரு
கப்பலாய் வந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே, 45

உனையாள்வோ மென்றடிமை யுள்ளங் குளிர்ந்திடநின்
கனிவாய் திறந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 46

பொய்கோத்த மெய்யதனைப் போட்டுவிடு முன்னமெனைக்
கைகோத் தணைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 47

வாய்ச்சதனக் கென்று மகிழ்ச்சிகொண்டு நின்றிடநின்
காட்சி யளித்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 48

மலைக்கு மலைதிரிந்து மனுவாக வேழைமனக்
கலக்கந் தவிர்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 49

ஞாணா மடவாரை நான்கைதழு வக்கனவுங்
காணாது காத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 50

தொண்டரிடஞ் சென்றிடவுந் தொண்டுசெய்து நின்றிடவுங்
கண்டித்து வைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே 51

மூலவர்க்கமாக முழுமதிப்பா லுங்கொடுத்துக்
காலபயந் தீர்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 52

சோற்று லெடுத்த சுவரிடியா மற்பாது
காத்துமுகம் பார்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 53

மூலக் கனன்மூட்டி மூட்டிவரு காலனையுங்
காலா லுதைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. 54

சிட்டனென வும்பூசை செய்தேனு மிப்பாவிக்
கட்டைகடைத் தேறவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 55

எட்டுமோ ரெட்டையுமெட் டெட்டுக் கயிறதனூற்
கட்டவும்நல் விஷ்டம்வைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 56

ஆதார மாறு மடுக்கடுக்கா கக்கடத்திக்
காதுக்குமே லேற்றிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 57

கும்பித்தி ரேசித்துட் கொள்ளும் படிக்குதவிக்
கம்பமுனைக் காட்டிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 58

பட்டிப் பசும்பாலைப் பக்குவத்துடன் காலைக்
கட்டிக் கறந்தளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. 59

நில்லா வுடற்கு நிலையுங்கொடுக்குமொரு
கல்லாவின் பாலளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. 60

சோமப்பா லூட்டிச் சுரந்தவா மப்பாலுங்
காமப்பா லுங்கொடுத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 61

மண்டைநடு மண்டலத்துண் மண்டியமு துண்டிடவுங்
கண்டங் கத்திவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 62

மூலாதா ரத்துண் மூளைகொண் டெயார்ந்தெழுந்த
காலாற் கனலெரித்தாள் கண்ணே பராபரமே. 63

ஆயுங் கலையிரண்டு மாயா தடக்கியென்றன்
காய நிலைக்கவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 64

அற்ப வுடலா லருந்தவமே புரிந்திடவுங்
கற்ட முறை கைகளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. 65

அண்டபிண்ட மென்றுநின் றாடுந் திருக்கூத்தைக்
கண்டுகளி கூரவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 66

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணு மெலன்றன்மனக்
கண்ணாடிக் குள்ளளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. 67

எவ்வுலகுந் தானா யிருந்தவனை யான்றொழவுங்
கவ்வுமலக் கட்டறுத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 68

அற்ப வுடல மழிந்திடுமுன் றீபமிட்ட
கற்பூர மாக்கிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 69

விலங்கினங்க ளோடு வீற்றிடவு மேழைநெஞ்சு
கலங்காத வண்ணம் வைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 70

அடுத்துக் கெடுக்கு மரிவையர்க்கா ளாகாமல்
கடக்கக் கடத்தி வைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 71

நாற்றந் தொலைய நறவணையு நாரியர்தங்
காற்றும் படாதுவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 72

ஆணிப்பொன் மேரு வாமுனையு முன்னடிமை
காணுங் கருணைவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 73

வனவாச மேக வரமளித்துன் பொற்பதத்தைக்
கனமா யிறைஞ்சவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 74

எட்டுப் பிடித்தாலு மெட்டாது நின்றவனைக்
கட்டிப் பிடிக்கவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 75

மதம்பத மோதி மறைக்குமறை சொல்வதெல்லாங்
கதையாய் முடித்துவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 76

அண்டபிண்ட மாயுமதற் கப்பாலு நின்றுவெளி
கண்டவனைக் காட்டிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. 77

உலையி லிடுமெழுகா யுள்ளம் பதைத் துருகிக்
கலங்கியதுங் கண்டிலையோ கண்ணே பராபரமே. 78

வெம்பிமிக நொந்தேன் மெலிந்தேனென் கண்ணீருங்
கம்பலையுங் கண்டிலையே கண்ணே பராபரமே. 79

மெத்த மயலுற்று விருப்பமொடு பன்னாளுங்
கற்றும்பாழுக்கி விட்டேன் கண்ணே பராபரமே. 80

பாலங்கடந்து பெரும் பாதநட வாமலும்வீண்
காலங் கடத்திவிட்டேன் கண்ணே பராபரமே. 81

பூத்தமல ரெடுத்துன் பொன்னடியை யானுமென்றுங்
காத்திருந்து பூசைசெய்வேன் கண்ணே பராபரமே. 82

விண்கொண்டு நின்று விளங்குமுனை யெக்காலங்
கண்கொண்டு காண்பானேன் கண்ணே பராபரமே. 83

ஐயோவென் செய்கிற்பே னொருமற்ற பாவியைநீ
கைவிட லாமோவென் கண்ணே பராபரமே. 84

நட்டநடு வீடுசென்று நானொளித்தி ருந்துனையுங்
கட்டித் தழுவேனோ கண்ணே பராபரமே. 85

அல்லும் பகலு மடியேன் படுந்துயர்க்கு
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே பராபரமே. 86

பொன்னைப் புதைத்துவைத்துப் போவா ருளந்தோறுங்
கன்னங் கருநிறங்காண் கண்ணே பராபரமே. 87

பணத்தைப்பணமெனவும்பார்த்ததுண்டோவுன்றனுக்கென்
கணக்குத் தெரியாதோ கண்ணே பராபரமே. 88

நிற்கும் பொழுதாடை நெகிழ்ந்தா லுபசாரங்
கைக்குஞ் சொலுவதுண்டோ கண்ணே பராபரமே. 89

தடையி லுலகனைத்துந் தானு யிருந்துமொரு
கடுகெடையு மானுயென் கண்ணே பராபரமே. 90

உனக்கு ளெனைமறந்தோ ருள்ளக் கருத்தினுண்மாங்
கனிக்குளுரு வண்டானுய் கண்ணே பராபரமே. 91

நெக்குருகி நின்ற நிலைதோன்று நிர்க்குணத்தார்
கைக்குட்பந் தாடிநின்ருய் கண்ணே பராபரமே. 92

பதித்த மனம்வாழி பரமார்த்த மும்வாழி
கதித்த நிலைவாழி கண்ணே பராபரமே. 93

அத்துவிதம் வாழி யறிவகண்டி தம்வாழி
கர்த்தனே நீவாழி கண்ணே பராபரமே. 94

தற்பர மேவாழி தாராதுந் தந்துகவுங்
கற்பகமே வாழியென் கண்ணே பராபரமே. 95

சிற்பரமே வாழி சிவயோ கியர்வாழி
கற்பனையெல் லாம்வாழி கண்ணே பராபரமே. 96

நற்பதவி யும்வாழி நவினுன் மறைவாழி
கற்பதா ரிகள்வாழி கண்ணே பராபரமே. 97

சித்தர் கணம்வாழி சின்மயந் தான்வாழி
கர்த்தவியம் வாழியென் கண்ணே பராபரமே. 98

மாதவத்தோ ரும்வாழி மவுனமுத்தி ரையும்வாழி
காதலுத்தோ ரும்வாழி கண்ணே பராபரமே. 99

குவலயத்தோ ரும்வாழி குணங்குடியா ரும்வாழி
கவலைபற்றோ ரும்வாழி கண்ணே பராபரமே. 100

கண்மணிமாலைக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - 880.

மனோன்மணிக்கண்ணி.

மெய்தொழவு மேலு மேலுநந்தி கேஸ்வரனைக்
கைதொழ வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 1

கோப்பா கவுமுனையான் கொண்டாடப் பாடவுநீ
காப்பாக வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 2

பெண்கனிர்த்தத் தோடுனையான் பிரியா மணம்புணரக்
கண்களுறங் காக்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 3

மலர்ந்திருக்கும் பொற்கல மணவரையி லிருவருங்கை
கலந்திருக்க வுங்கனவு க்ண்டேன் மனோணமணியே. 4

மெய்ம்மஞ்சட் குளிர்ப்புங்கண் விழிப்புமெக் களிப்புமெனைக்
கைமிஞ்ச வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 5

மைதீட்ட வுங்கயற்கண் மலரின் மலர்முலையிற்
கைபூட்ட வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 6

மெய்தழுவ வும்மிருவர் மெய்யோடு மெய்நெருங்கக்
கைதழுவ வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 7

வாமப்பா லைப்பெருக மறுவாலி பம்வருக
காமப்பா லுண்ணக் கனவுகண்டேன் மனோன்மணியே. 8

பாலனு கவுங்கான்ற பாலுணவு மென்னைவிட்டுக்
காலனை கவுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. 9

வடிவா வருளமிர்தம் வடியவடி யக்குணங்
குடியா ரொடுகனவிற் குடித்தேன் மனோன்மணியே. 10

கோடி பெருமதிகள் கூடு மொருமதிபோல்
வாடியெம் மானேயெம் மானே மனோன்மணியே. 11

கண்ணேயென் கண்மணியே கண்குளிர்ந்த கட்டழகுப்
பெண்ணே யமிர்தப் பிழம்பே மனோன்மணியே. 12

பெண்ணே மயிலினமே பேரனமே யென்றுனையென்
கண்ணிற் கிடக்கவென்று காண்பேன் மனோன்மணியே. 13

வன்ன வுடைக்குமுன்றன் வால வயதினுக்கும்
அன்ன நடைக்குமென்ற னாசை மனோன்மணியே. 14

கூந்த லிலங்கக் குரும்மைத் தனங்குலுங்க
சேர்ந்து நடம்புரிந்து நிற்பாய் மனோன்மணியே. 15

துவளுந் துடையிடையுந் தோகை மயினடையும்
பவள விதழுமென்று பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. 16

மலர்மாலை கள்கிடந்து மார்பிற்பின்ன லாடுமுன்றன்
அலர்முலையும் யானென் றணைவேன் மனோன்மணியே. 17

வெய்யிற்பட் டாலும் வெதும்புமுட லாயுனது
மெய்யிற்ருெட்டா லுங்கந்தம் வீசும்மனோன்மணியே. 18
காற்றுப்பட் டாலுங் கலங்குமென்றன் மேனியினீ
பார்த்துத் தொடவின்பம் படைப்பேன் மனோன்மணியே. 19
பிடியாரைப் போலும் பிடிப்பேன் முலைபைக்குணங்
குடியாரைப் போலுங் குடிப்பேன் மனோன்மணியே. 20
கூந்தலுக்கு நெய்தோய்த்துக் குளிர்மஞ்ச ணீராட்டி
வார்ந்து சிங்காரித்து வைப்பேன் மனோன்மணியே. 21
காலிற்பனி நீர்விட்டுக் கழுவிமடி மீதுவைப்பேன்
மேவிலத்த ரும்பூசி விடுவேன் மனோன்மணியே. 22
காதம் பரிமளிக்குங் கஸ்தூரிப் பொட்டிடுவேன்
போதுஞ் சவாதணிந்து புணர்வேன் மனோன்மணியே. 23
தலைக்குமினுக்கெண்ணெய் தடவிச்சடை பின்னிவைப்பேன்
முலைக்குவன்னக் கச்சிறுக்கி முடிப்பேன் மனோன்மணியே. ()
கட்டாடை வர்க்கமெல்லாங் கண்டு களித்துயர்ந்த
பட்டாடை வர்க்கம்வைத்துப் படைப்பேன்மனோன்மணியே.
மூக்குகுத்திக் காதுகுத்தி முழுவயிரந் தூக்கிவைப்பேன்
கோக்குமுத்தார்தூக்குமுத்துங் குவிப்பேன்மனோன்மணியே
கைக்குஞ் சுரிகடகங் கல்லுமிழைத் துக்கொடுப்பேன்
மொய்க்குஞ் சடைப்பில்லை முடிப்பேன் மனோன்மணியே. 27
தங்கக்கொலு சுஞ்சிலம்புந் தண்டைரத்ந பாடகமுங்
கொங்கைக்கு மோசனமாலை கொடுப்பேன் மனோன்மணியே.

காலாழி பீலிமுதற் கன்னகசைகயும் பொன்னகசைகயும்
நாலாட் சுமைவேண்டி னடக்கு மனோன்மணியே. 29

முடிமீ தினுமகுட முடிசூட்டு வேனற்குணங்
குடிமா தவர்கள்குலக் கொழுந்தே மனோன்மணியே. 30

சந்நிதா னத்திற் சரணஞ் சரணமென்று
சொன்னமலர்தூவித் தொழுவேன் மனோன்மணியே. 31

கற்பூர மேற்றிக் காத்தீப வாலாத்தி
எப்பாரும் போற்ற வெடுப்பேன் மனோன்மணியே. 32

முக்கால மும்பூசை முடிப்பேன்முக் காலமல்லால்
எக்கால மும்பொங்க விடுவேன் மனோன்மணியே. 33

சாதந்தழு கைசமைத்துச் சாம்பிராணி தூபமிட்டுப்
பாதந் தொழுதிட்டுப் படைப்பேன் மனோன்மணியே. 34

பச்சைப் பருப்புமுதற் பருப்பிற்பத்து வகைகடைவேன்
வச்சநறு நெய்யுருக்கி வார்ப்பேன் மனோன்மணியே. 35

முட்டை பொரிப்பேன் முழுக்கோழி யும்பொரிப்பேன்
றட்டைப் பிங்கானிற் றருவேன் மனோன்மணியே. 36

ஆட்டுக்கறி யுங்கொள்வே னதிலனந்தம் வகைசமைப்பேன்
கூட்டுக்கறி யும்பண்ணிக் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ()

குட்டிக் கறிதானுங் குழம்புபண்ணித் தாளித்தோர்
சட்டிக் கறியேனுந் தருவேன் மனோன்மணியே. 38

பால்பழமுந் தேனும் பலகார வர்க்கங்களும்
மேலுமே லும்பரப்பி விடுவேன் மனோன்மணியே. 39

அடிக்கா யிரம்பொன்விலை யானாலு மீந்துகுணங்
குடிக்குண்மா ளிகைக்கட்டிக் கொடுப்பேன்மனோன்மணியே

ஆணிம்பொன் மதிலுயர்ந்த வரண்மனையுந் தீர்ப்பாக
மாணிக்க மேவிளக்காய் வைப்பேன் மனோன்மணியே. 41

துலங்குமணி மண்டபமுஞ் சொர்க்கமென வும்மிலங்கா
திலங்குமலங் காரஞ்செய் திடுவேன் மனோன்மணியே. 42

ரத்தினங்கள் வைத்திழத்தி ராவைப்பக லாக்குஞ்
சித்திரங்கள் வகைவகையாய்ச் செய்வேன் மனோன்மணியே

மண்ணு யழுந்தாமன் மனமே முழுவதினுஞ்
சண்ணுடி யாயிருக்கக் காண்பேன் மனோன்மணியே. 44

மங்காதொளிபரப்பும் மவுனமணி யாலுமொரு
சிங்கா சனமேடை செய்வேன்மனோன்மணியே. 45

நாற்காலி கட்டில்பல நற்பவள வாசனங்கள்
நீக்கமாச் சுற்றும் நிறைப்பேன் மனோன்மணியே. 46

பாதம்பூ சித்துப் பணிருடைகள் செய்துநிற்க
மாதர்க ளோவனந்தம் வைப்பேன் மனோன்மணியே. 47

புவனத் தரசரெல்லாம் போற்றிப் பணியவென்றன்
மவுன மலரணைமேல் வாழ்வாய்மனோன்மணியே. 48

கட்டிலிலுங் கூடி களிகூர்ந்து கொண்டிருப்போம்
தொட்டிலிலு மாடிச் சுகிப்போ மனோன்மணியே. 49

முடிமன்னர் தம்வாழ்வு முதலெவையு மெங்கள்குணங்
குடிமன்னர் தம்வாழ்வுங் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ()

சொர்ன மலைமலையாய்த் தொகைவகையி லாதளிக்கும்
கர்ன னெனவுமனைக் காண்பாய் மனோன்மணியே. 51

போதத் தனம்புதைத்த பொக்கிஷமும் கைகுவிப்பேன்
பாதத்தி லும்வீழ்ந்து பணிவேன் மனோன்மணியே. 52

கிடையாப் பொருள்களெல்லாங் கிடைக்குமுன்ன நீயுமென்றாற்
படையாப் பொள்களெல்லாம் படைப்பாய் மனோன்மணியே. 53

தானு சமுத்திரம்போற் சான்றோர்க்கெல் லாமளிப்பாய்
சேனு சமுத்திரமுஞ் சேர்ப்பாய் மனோன்மணியே. 54

முடிதூக்கு மன்னர் முதலெவரு முன்வாயிற்
படிகாக்கும் வாழ்க்கை படைப்பாய் மனோன்மணியே. 55

கவிராஜ ரும்விருது கட்டியங்கள் கூறிநிற்பார்
தவராஜ ரும்போற்றத் தவறார் மனோன்மணியே. 56

உன்மீதி லாசித் துயிர்பொருளுன் றுட்களிப்ப
என்மீதி லாசையுனக் கிலையேன் மனோன்மணியே. 57

உள்ள துரியதெல்லா மொப்புக்கொண்ட பின்னலவோ
கள்ள மனம்படைக்கக் கற்றாய் மனோன்மணியே. 58

வேசைக் குணத்தை விரும்புவா யென்றறிந்தாற்
காசைப் பணத்தைநான் காட்டேன் மனோன்மணியே. 59

படையாதெல் லாமென்றாற் படைத்துப்பர தேசிகுணங்
குடியாரை யோதேடிக் கொண்டாய் மனோன்மணியே. 60

உத்தமிப் பெண்ணென் றுவந்தேனிப் போதுன்றன்
பத்தினித்தனத்தை நன்றாய்ப் பார்த்தேன் மனோன்மணியே.

என்பத் துனக்கிருந்தா விராஜ ராஜேஸ்வரியாய்
ஐம்பத் தறுதேசமுநீ யாள்வாய் மனோன்மணியே. 62

உள்ள மணவாள னுனக்கெவனோ வென்னைவிடக்
கள்ளமண வாளனிச்சை கடிதோ மனோன்மணியே. 63

வேசியென்ற பேர்படைத்து வெளியிற்புறப் பட்டவளைத்
தாசியென்று சொல்லத் தகாதோ மனோன்மணியே. 64

ஆடாது மாடி யவிசாரி யானவனைப்
பாடாதும் பாடியென்ன பபமோ மனோன்மணியே. 65

மூக்கு முனக்குமுழம் மூன்றேனோ பத்தினிபோல்
நாக்குமுனக்குமுழ நாலேன் மனோன்மணியே. 66

பானைச்சோ றெல்லாம் பதம்பார்த்துத் தின்றவினி
மான மழியிலுயிர் மயிர்தான் மனோன்மணியே. 67

இனிக்கண் டறிந்துகொள விவனுண் பிளையாளுற்
றினிக்கண்ட போதுபுத்தி தருவான் மனோன்மணியே. 68

பல்லை யிதழ்க்டிக்கப் பானை தடியொடிக்கக்
கல்லைத்தேங் காயுடைக்கக் காண்பாய் மனோன்மணியே. 69

தடிபோ லிருந்தனையான் சாதிகெட்ட பாழுங்குணங்
குடியார்க்கெப் படிகூட்டிரி கொடுப்பேன் மனோன்மணியே.

போனதெல் லாம்போச்சு பொழுதும் விடிந்ததினி
யானதெல் லாமனத்தி னுடேன் மனோன்மணியே. 71

மல்லாந்து நான்படுத்து மாற்புற்றுப்பி கொண்டபினுங்
பல்லைக்குத்தி முகந்தோ பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. 72

என்னைவிட்டால் மாப்பிள்ளைமா ரெத்ததனையோவுன்றனுக்கே
உன்னைவிட்டாற்பெண்ணெனக்குமுண்டோ மனோன்மணியே

தடித்தனமே செய்தாலுஞ் சமுசாரத் திற்படிந்து
குடித்தனஞ்செய்தாலென்மனக் குறையோ மனோன்மணியே.

தொடுத்தணைத்துக்கொண்டேதுயில்வன்மற்ற நேரமெல்லாம்
எடுத்தணைத்துக்கொண்டேயிருப்பேன்மனோன்மணியே. 75

படுத்துப்படுத்துநெஞ்சிற் பளிச்சுபளிச் சென்றுமுத்தங்
கொடுத்துக் கொடுத்துநான் கொள்வேன் மனோன்மணியே.

வன்னச் செழும்பவள வாயிதழு றற்சுவைதுன்
கன்னத்தில் வீழ்ந்து கடிப்பேன் மனோன்மணியே. 77

கச்சிறுக்கு மாதரின்பங் கைச்சிறுக்கும் போதவின்பம்
வைச்சிறுக்குக்கொங்கையிற் கைவைப்பேன்மனோன்மணியே

தித்தித்தொழுகுகாம தேனமிர்த வூறலுண்பேன்
முத்திதழு வித்தழுவி முகப்பேன் மனோன்மணியே. 79

படியோர்க்கெல் லாமுயன்ற படியோர்க ளானகுணங்
குடியோர்கள் போலுமின்பங் கொள்வேன்மனோன்மணியே.

சேயாயு மென்மடியிற் செங்கீரை யாடியருட்
டாயாயு மங்கை தருவாய் மனோன்மணியே. 81

அங்கைதந்து தந்தே யணைத்தா யருளமிர்தங்
கொங்கைதந்து தந்தே கொடுப்பாய் மனோன்மணியே. 82

தாவி யணைத்தென் றாயேயுனை யென்றிந்தப்
பாவி மடியில்வைத்துப் பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. 83

ஏங்கியழு வேனோவுன் னிணையடியைக் காணாமற்
றூங்கிவிழு வேனோவென் றோழி மனோன்மணியே. 84
உலைபோ லெரியுமென்ற னுளங்குளிர வேல்வளர்ந்த
மலைமோ லெழுந்தருளி வருவாய் மனோன்மணியே. 85
கன்ம மறுவதெந்தக் காலமோ யானறியேன்
நன்மை தருவதெந்த நாளோ மனோன்மணியே. 86
பன்னீ ரொழுகுமுன்றன் பாத மலரையென்றன்
சென்னிமீ தென்றுமருள் செய்வாய் மனோன்மணியே. 87
தாயினுமிக் காங்கருணைத் தயாநிதியே யிவ்வுரையே
நாயினுமிக் காங்கடையே னவின்றேன் மனோன்மணியே. 88
கால்பிடித்துக் கண்ணில்வைத்துக் கைகுவித்து மெய்ம்மயங்
கி, மால்பிடித்துச் சொன்னதெல்லா மகிழ்வாய் மனோன்ம
ணியே. 89
அடியானை யுன்னடியார்க் கடியானு மாக்கிருணங்
குடியா னெனப்பிரியங் கொடுப்பாய் மனோன்மணியே. 90
உச்சிதவச் சிரமலையே பொப்பில்லா மாணிக்கமே
கச்சிதப் பச்சைமர கதமே மனோன்மணியே. 91
செப்பரு வாணிமுத்தே சிறந்பவ ளக்கொடியே
புட்பரா கக்கமலப் பூவே மனோன்மணியே. 92
கோமே தகமே குளிர்ந்தவயி டூரியமே
மாமேரு வேரீல மலையே மனோன் மணியே. 93
வற்றா வருட்செல்வ வாழ்வேகரு ணாநிதியே.
பொற்றா மரைக்கமலப் பொகுட்டே மனோன்மணியே. 94

அல்லி மலரே யலாசெங்கழு நீர்பலரே
மல்லிகைக்கொத்து மலரே மனோன்மணியே. 95

பொன்மலரே பன்மலரே புகழ்தருபன் னீர்மலரே
மன்மத பாணமா மலரே மனோன்மணியே. 96

குடலை நிறைந்த தொரு கொத்தலரிச் செம்மலரே
மடலவிழ்ந்த செந்தாழை மலரே மனோன்மணியே. 97

பூக்கு மருண்மலரே புளிக்காத மாமலரே
வாக்கு மலரேகண் மலரே மனோன்மணியே. 98

வஞ்சியர்செய் மோசமுடன் மறலிசெயு நாசத்திற்கு
யஞ்சி யுனக்கடிமை யானேன் மனோன்மணியே. 99

அடியாரும் வாழியிந்த யடியேனும் வாழிகுணங்
குடியாரும் வாழிகுணங் குன்றே மனோன்மணியே. 100

உமையாள் பாத முன்னிற்க.

ஆதியந்தங் கடந்துவுமை யாடன் பாதம்
அகண்டபரி பூரணமா னுமையர் பாதஞ்
சோதியந்தங் கடந்தகண பதியின் பாதந்
தொழுதிறைஞ்சிக் கரங்குவித்துப் போற்றிசெய்து
வாதியந்தங் கடந்தநந்தி பாத மென்றும்
வாலைமனோன் மணியம்மை பாத மென்றும்
ஓதியந்தங் கடந்தகண்ட மிரண்ட தாக
ஒன்றுமறி யாவறிஞ னுரைசெய் தானே.

மனோன்மணிக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - 980

நந்தீஸ்வரக்கண்ணி.

ஆதியந்தங் கடந்தவுமை யாளருணு தாந்தச்
சோதியந்தங் கடந்தசெழுஞ் சுடரேநந் தீஸ்வரனே. 1
முடியடியாய் நின்றநடு மூல மணிவிளக்கே
அடிமுடியாய் நின்றநடு வணையேநந் தீஸ்வரனே. 2
கார்த்தனே யானுன் கருணைத் திருவடிக்கே
எத்தனை தான் றெண்ட ணிடுவேனந் தீஸ்வரனே. 3
தீர்க்கதெண்ட ணிட்டேன்றிருவடியைப் போற்றி செய்தேன்
வாக்கு நடக்க வரமருணந் தீஸ்வரனே. 4
மாசில் பரவெளியே மவுனமணி மாளிகையில்
வாயிற் பெருவழியே மகத்தேநந் தீஸ்வரனே: 5
மகத்தோனே ஞான மழையே யருள்வெள்ள
முகத்தோனே மோன முளையேநந் தீஸ்வரனே. 6
ஞானம் விளைவேற்று நல்லசமு சாரிகட்கு
மோன மழையூற்று முகிலேநந் தீஸ்வரனே. 7
மும்மூலயோக முழுதுஞ்சித்தி செய்துதர
உன்னாலே யாகு முயிரேநந் தீஸ்வரனே 8
சமர்கொடுத்து வென்றோங்கு சாம்பவியைக் கைப்படுத்தித்
தமர்விடுத்து நீக்கித் தருவாய்நந் தீஸ்வரனே. 9
நல்லோர்க்கு நீகாட்ட நல்குங் குணக்குடிவாழ்
வெல்லோர்க்கு நேர்காட்டா வெளிதோநந் தீஸ்வரனே. 10

இல்லி னிடங்காட்டி யிதழ்விரியுஞ் செங்கமல
வல்லி னிடங்காட்டி வைப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 11

சாமிதனே யுஞ்சுத்த சைதந்ய மானசிவ
காமிதனே யும்மென்று காண்பேனந் தீஸ்வரனே. 12

உமையாளு மெய்யா யுவந்தடிமை கொள்ளும்வண்ணம்
எமையாளு மையா விறையேநந் தீஸ்வரனே. 13

கோசரத்தைக் காட்டி கிளரொளியா டன்னருட்பால்
ஆசரித்தே யூட்ட வருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. 14

சத்தி சிவமுதலாச் சாம்பவியம் பாளருளிற்
செத்த சிவமுதலாச் சித்தாநந் தீஸ்வரனே. 15

சித்தானை யீன்ற சிறுபெண்ணாந் தாளிரண்டு
பொற்றூனை யென்றே புணர்வேனந் தீஸ்வரனே. 16

பத்து வயதுடைய பாவையரை யன்றேநீ
சித்தர்க்கெல் லாந்தாயாய்ச் செய்தாய்நந் தீஸ்வரனே. 17

காமரூபி யைநித்ய கல்யாண சுந்தரியை
ஓமரூபி யையெற்கு முதவுநந் தீஸ்வரனே. 18

கேசரியா டன்கருணை கிட்டினன்றே வாசாம
கோசரவாழ் வெல்லாங் கொடுப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 19

மூலவெளி சூட்டி மோனக் குணங்குடிக்கும்
மேலைவழி காட்டி விடுவாய்நந் தீஸ்வரனே. 20

கண்டப்பா லங்கடத்தி கமலாசனத் தேற்றி
அண்டப்பா லுங்கொடுத்தே யருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. 21

செங்கமல பீடச் செல்வியர்தாஞ் சித்தம்வைத்தாற்
றங்கமலை கூடத் தருவானந் தீஸ்வரனே. 22

போதகத்தைப் பூட்டிப் புருவமையத் தாயுமெற்கும்
வாதவித்தை காட்ட வருவாய்நந் தீஸ்வரனே. 23

ரசயோக சித்து நயனருளி ஞலடிமை
நிசயோக முற்று நிலைப்பேநந் தீஸ்வரனே. 24

மகாவித்தை காய்ப்பதற்கு மதியமிர்த வூறலுண்டோ
லகிரியுற்று நிற்பதற்கு லபிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 25

குப்பை வழலையெனுங் கோழைமெல்லாங் கக்கவைத்துக்
கற்ப வழலைவரக் காட்டுநந் தீஸ்வரனே. 26

கற்ப வழலைவரக் காட்டிகற்ப முண்டதற்பின்
பற்ப வழலைமுறை பகர்வாய்நந் தீஸ்வரனே. 27

ஞூதமுத னீற்றிற் சொன்னமதி யமிர்தப்ர
சாதமதி லூற்றித் தருவாய்நந் தீஸவரனே. 28

அற்பமாந் தேகமதா யடியே னெடுத்தவுடல்
கற்பதேக மாகக் கணிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 29

உம்மைநம்பி னோர்வாழ்வு மோங்கு குணங்குடியார்க்
கெமனும் பிணையாரு மெதிரோநந் தீஸ்வரனே. 30

முனீஸ்வரரி லொன்றுய் முடித்தருள்வா யாகிலெனேச்
சனீஸ்வரர் கூடச் சாட்டாய்நந் தீஸ்வரனே. 31

காலனும் போய்விடுவான் காலங் கடந்துசிறு
பாலனும் மாய்விடுவான் பரமேநந் தீஸ்வரனே. 32

கவன மணிமுகலாய்க் கட்டியென் கைக்கணிக்க
மவுன மணித்தாய்க்கு வகுப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 33
மாயை வலைவீசி மயக்காம லென்றன்மேல்
நேய வலைவீச நிகழ்த்துநந் தீஸ்வரனே. 34
தோகை யிளமின்னார் சுகபோக மும்பசியும்
போக வழிசொன்னாற் போதும் நந்தீஸ்வரனே. 35
பெண்ணா யுலகமெல்லாம் பிணக்காட தாக்கியையோ
மண்ணாய் மடிவதென்ன மாயம்நந் தீஸ்வரனே. 36
சையோகப் பித்தைசெல்வச் சமர்த்தோடு கச்சைகட்டு
மெய்யோகப் புத்திசொல்ல வேண்டும்நந் தீஸ்வரனே. 37
பாஷாண் டிகட்டோடும் பலனொன்று மின்றிவெறும்
வேஷாண்டி யாக்கி விடுகாணந் தீஸ்வரனே. 38
பிணம்பிடுங்கித் தின்னும் பேய்போற் சிலநுளையர்
பணம்பிடுங்கித் தின்பதென்ன பாவம்நந் தீஸ்வரனே. 39
பணமுடியா னென்றும் பவம்பிடியா னென்றுமெனைக்
குணங்குடியா னென்றுங் குறிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 40
உன்னையன்றி யேழை யோரோ ருவரையும்
அன்னையென்று மாள வருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. 41
ஆத்தாளைத் தேடி யலைந்தலைந்து விண்பறக்குங்
காற்றாடி யானேனென் கண்ணேநந் தீஸ்வரனே. 42
மான்பிரிந்த கன்றாய் மயங்குதற்கென் றாய்வயிற்றி
லேன்பிறந்த கன்றே யிருந்தேநந் தீஸ்வரனே. 43

ஏனோ வெனையீன்று ளெந்தாயிவ் வாறுசெயத்
தானோ வினுமென்செயத் தானோநந் தீஸ்வரனே. 44

தாய்தாயே யென்றே தலைப்புரட்டக் கொண்டுவரு
வாய்வாயை மென்றோ மடிவேனந் தீஸ்வரனே. 45

தாயைவிட்டுப் பிள்ளை தவிப்ப தறிந்தவுடன்
சேயையிட்டம் வைத்தணைக்கச் செய்வாய்நந் தீஸ்வரனே. 46

கன்றினுக் கேயிரங்குங் காலியென வென்னனைதான்
என்று மெனக்கிறங்க விசைப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. 47

மாயை மணமுடித்து மயக்கா தெனையீன்ற
தாயை மணமுடித்துத் தருவாய்நந் தீஸ்வரனே. 48

தற்பரத்தி னல்வெளியே சர்வபரி பூரணமே
சிற்பரத்தி னேரொளியே சிவமேநந் தீஸ்வரனே. 49

முத்தரெலாம் வாழியெங்கண் மோனமணித் தாயருளுஞ்
சித்தரெலாம் வாழிசுத்த சிவமேநந் தீஸ்வரனே. 50

குற்றம் பலநீக்கிக் குணங்குடியென் றேமேவுஞ்
சிற்றம் பலவாழ் சிவமேநந் தீஸ்வரனே. 51

கட்டளைக் கலித்துறை.

மடக்கிமடக்கி வருமா யினுஞ்சொல்லு மாண் பொருளும்
அடக்கி யடக்கிக் கிடக்குங்கண் டீர்பலனுய்ந்து கொள்வார்
நடக்கினு மாமன வுண்மையி னுள்ளி நடையொழிந்து
இடக்கினு மாமென் றறிதராநாடிக் கிளத்தியதே.

ஆகூ பாடல் - 1033.

பிசுமில்லாஹி.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடிய

கீர்த்தனைகள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

பாமுத்தன் குணங்குடி தெருவில் வரும்பவனி
பார்த்து வருவோம் வாருங்கள்.

அநுபல்லவி.

வாமுத்தர் சுரகணந் தாமுற்றவர்களிரு
பாமொய்த் தினியதுதி தாமுத்தியருளுநம் (பாமுத்)

சரணங்கள்.

1. சாத்திரவேதஞ் சலாம்-சலாம் சலாமென்ன
ஜகஜோதி மின்னல் பளீர்-பளீர் பளீரென்ன
பேர்த்துளம் போற்றும் றகீம்-றகீம் றகீமென்ன
பிசுமில்லா ஹிற்றஹ்மா னிற்றஹீமென்றுள்
அசையாம லொருநிலை விசுவாச மருளுநம் (பா)

2. கருமமத்தளதாளந் திடல்-திடல் திடலென்ன
கைம்மணியோசை கணீல்-கணீல் கணீலென்ன
திருவருளாட்டந் திடும்-திடும் திடுமென்ன
தினத்தந்தோந்தினத்தந்தோம் மனத்தொந்தோமனத்தொந்தோம்
உனத்தாளனைத்தையு நினைத்தபடியாகநம் (பா)

3. நாசச் சரீரம் நரேல்-நரேல் நரேலென்ன
நஞ்சவினைகள் சரேல்-சரேல் சரேலென்ன
வீசுமருட்கள் விறீல்-விறீல் விறீலென்ன
வேதவா ளெடுத்தேந்தி சோதிவா சியிலேறி
ஆதி பிசுமிலுட னேதிக் கலிமாவைநம் (பர)

4. நாடாத பேர்கள் பயம்-பயம் பயமென்ன
நம்பிய பேர்கள் ஜயம்-ஜயம் ஜயமென்ன
தேடிய பேர்கள் நயம்-நயம் நயமென்ன
திக்குத் திசைகளெங்கு-மிக்க வொளிபரப்பி
ஒக்க வுலகமொரு கைக்குள் ளடங்குநம் (பர)

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இல்லல் லாகூவென் றென்னை மறந்துகொண்
டிருப்பா யென் நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

அல்லல்லா கூவென்ற வகண்டிதா கண்டமா
கல்லா யிருக்குது காணும்-ஒரு
சொல்லாலே இப்படித் தோணும்-வெகு
உல்லாச மாலாயிலாக(இல்)

சரணங்கள்.

1. அண்ட புவனங்க ளென்று மிருப்பதை
யாகென் றறியாது தானே எங்கும்

நின்று நிறைந்து மறைந்து சிறந்த
நெடிய நிராமயந் தானே-முதல்
பண்டு பழகிய நாட்டத்துக் கேயது
பாவைக்கூத்தானது தானே-நீ
கண்டு களித்துச் சகலமும்விட்டுக்
கரையேறி னல்நலந் தானே-தான்
சென்ற விடஞ்செயந் தானே-தன்னைக்
கண்டுகொண்டு லாயிலாக(இல்)

2. கெட்ட மனத்தை யுடையபெருமைக்
கிடாவினைப் போலவு முண்டோ-காசைக்
கட்டிப் புதைத்துக் கடைசியிற்-சாகின்ற
கழுதைகட் கும்பல னுண்டோ-சுத்த
மட்டிப் பயல்கள் மனத்தைக்கரைக்க
மருந்துகள் மாத்திரை யுண்டோ-வெகு
சட்டம தாகிய நிட்டையிராத
சண்டாளர்க்குச் சாஸ்திர முண்டோ-இந்தத்
துட்டரைப் போலவு முண்டோ-நீ
கெட்டியுடன லாயிலாக(இல்)

3. இல்லல்லா கூவென் றேநானிராமல்
இணைபடவு மிருந் தேனே-மெத்த
நல்ல நோன்புடன் றொழுகையும்விட்டு
நலங்களையுமறந் தேனே-தன்னை
வெல்லுங் குருபரன் சொல்லியதீட்சை
வினவாமல் விட்டிருந் தேனே-அதை

அல்லும் பகலு மறியாமலென் னுள்ளே
ஆபாச மாக்குவித் தேனே-இது
எல்லா மறந்திடுந் தானே-சொல்லுஞ்
சொல்லுஞ் சொல்லும் லாயிலாக(இல்)

4. பூசைகள் செய்கிறே னென்று திரிந்து
புலம்பிய பாவமும் போக்கி-பெண்கள்
ஆசையி னாலே யனேகந் தாங்கள்
அடிபட்ட தும்லகு வாக்கி-எங்கள்
ஈசன் றிருவடி யாசையுள் ளானபின்
என்னைக்கை யாலவர் தூக்கி-அந்தத்
தோஷித் தனங்க டொலையத் தொழுநற்
றுரைகளைப் போதனை யாக்கி-கெட்ட
பாசங்க ளைவிட்டு நீக்கி-தந்த
வாசியுடன் லாயிலாக(இல்)

5. எண்சா ணுயரத் திருக்கும் பணங்க
ளிறக்கி யுண்டேனென் மனக் கண்ணே-கெட்ட
கஞ்சா வுங்கள்ளு மரக்கு மபினுங்
கலப்பதை விடுவேனு மண்ணே-நீ
தஞ்சா வூராளு மகராஜன்பாதந்
துணிந்து நமஸ்காரம் பண்ணே-என்றன்
கொஞ்சப் பெலனுள்ள காயா புரியென்ற
கோட்டை யிடித்திடு மெண்ணே-அவர்
அஞ்சா திடிப்பரென் றெண்ணே-இனிக்
கொஞ்சிக் கொஞ்சி லாயிலாக(இல்)

6. என்ன விதமென்று சொல்வேன் மூழக்க
முழங்குவ தென்னுக்குள் ளாலே-ஒரு
அன்ன மிருந்தே யழகுமிறக்க
அசைந்தசைந் தாடுவ தாலே-அதன்
முன்னாலே யான்செய்த பாக்கியங் கண்டு
மூன்றுசை யில்லாத தாலே-அது
தன்னாலே யானந்த வெள்ளம் பெருகித்
தடையறப் பாய்வத னாலே-பயிர்
அன்னம் பிடிப்பத னாலே-உனக்
கென்ன குறை லாயிலாக(இல்)

7. வாசனை யாகிய மாசற்ற வஸ்துவும்
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாதே-அதில்
ஆசைக் கடல்பொங்கி யோசை யுடனலை
ஆடிடு மொன்றுங் கட்டாதே-இந்த
நாசச் சரீரத்தை வாசியிற் றீட்டிடில்
நாசத்தை யண்ட வொட்டாதே-நல்ல
யோசனை செய்யுங் குணங்குடி வந்திடில்
யோக முனக்குக் குன்றாதே-ஒரு
மாசற்றகூவென் றேறாதே-காசில்
ஆசைவிட்டே லாயிலாக(இல்)

இராகம்—பந்துவராளி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பெண்கொண்ட பேர்பட்டபாட்டையுங் கேட்டையும்
பேசுவோமே நெஞ்சமே-

அநுபல்லவி.

சங்கையும் போக்கிச் சதிமான மாகச்
சகசண்டி யாக்குவித் திடுவாள்-வெகு
பங்கப்படுத்திவிட் டிடுவாள்-அந்த
மங்கையராசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெ)

சரணங்கள்.

1. தங்க நகையு முகப்பணிச்சேலையுந்
தாவென வேகுரங் காட்டுவாள்-என்றன்
செங்கை வளையுந் தலைக்கெண்ணெய் சீப்புஞ்
சிறப்பொடு தாவென மாட்டுவாள்-வன்னக்
கொங்கைக் கிசைந்த ரவிக்கையுங் கோலப்
பணியுங் கொடுவென மூட்டுவாள்-அட
வெங்கப் பயனீயென் னுமக் கனேயென்று
வீட்டில் வாராதேயென் றோட்டுவாள்-வெகு
பங்கப் பழிப்பினி னுட்டுவாள்-அந்த
மங்கையராசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெ)

2. ஆதியைத் தேடி யருள்பெற நாடி
அழுதழுதுமடி பிடிப்பாள்-நீதான்
ஏதென்னை விட்டுப் பிரிவதுமென்றவள்
ஏங்கியேங்கித் துடி துடிப்பாள்-இன்னும்
வாதாகீ செய்யுந் தவம்பலி யாதென
வாழ்த்தி வசைகொடை கொடுப்பாள்-கெட்ட

மூதேவி புத்தி படைத்தவளாகி
முரணுக்கு மாரடி துடிப்பாள்-வெகு
தேவனையாய்மட மடப்பாள்-அந்த
வாதிகளாசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெ)

3. நாடிக் குருவடி தேடி நடக்கின்ற
நற்செயலைக்கசப் பாக்குவாள்-எங்கும்
ஓடித் திரிந்தே யலைந்து பணங்கள்
ஒருக்காலே தேடென்று தாக்குவாள்-அவன்
தேடும் பொருடனைக் காணிலுமக்கெதிர்
தேசத்தி லாரென்று தூக்குவாழ்-இன்னும்
ஆடென்றும்மாடென்றும் வீடென்றுந்தேடென்றும்
ஆண்டவனைமறப் பாக்குவாள்-பின்பு
ஈடொன் றிலாநினை வாக்குவாள்-அந்த
கேடிகளாசைவைத் தையையோவையகத்தில் (பெ)

4. நீராட்ட மாடிமை யிட்டுப்பொட்டிட்டு
நிரம்ப வுடைமைக ளிடுவாள்-வந்து
போராட்டமாகவே சீராட்டஞ்செய்துன்றன்
புத்தியைப் போக்கடித் திடுவாள்-பின்பு
பாராட்டம் பண்ணியுன் றன்னையும்விட்டுப்
பலர்முசம் பார்த்தவள் கெடுவாள்-சுத்த
மாராட்ட மாகு மனந்தெளியார்க்கு
மருண்மழை யேபொழிந் திடுவாள்-கெட்ட
சிராட்டி யாய்வந்து முடிவாள்-அந்த
நாரிகளாசைவைத்தையை யோவையத்தில் (பெ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாடையிலே துறவடைந்து பரமடைந்த குணங்குடியார்
 பகர்ந்த ஞானம்
பாடையிலே துறவடைந்து பரமடைந்தா னந்தசுகம்
 படைத்தி டாரைப்
பாடையிலே போட்டுவிடு காட்டிவிடப் படுமுனையும்
 பலரு மந்தப்
பாடையிலே போட்டெடுக்க நாள்வருமென் றறிந்திலையே
 பாவி நெஞ்சே.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தனை யாட்டநீ யாடினும் பதைப்பற்
றிருந்திடுவாய் நெஞ்சமே. (எத்தனை

அநுபல்லவி.

புத்திசற்றேனும் படைத்தா யெனிலந்தப்
போதனை யேயுனைத் தோற்றும் மூன்று
வாதனை யும்மற மாற்றும்-போக
சாதனை மீதினு மேற்றும் (எத்)

சரணங்கள்.

1. நற்றவஞ் சித்திக்கு முத்தி தருந்தச
 நாதத்தை யுஞ்சுத்தி யாக்கும்-கட்டிக்
சுற்று மறுதலக் கட்டு மவிழ்ந்திடச்
 சோடசப் பின்னலை நீக்கும்-பாயும்

பத்தோ டிரண்டு கலையுமெட் டாகப்
பராபர மும்முகம் பார்க்கும்-நல்ல
சித்த மயப்படி கச்சுயஞ் சோதிச்
சுழிமுனை யுந்தலை காக்கும்-எமன்
உத்தியோகந் தனைப் பொக்கும்-வந்து
வெற்றிக் குணங்குடி வாய்க்கும்(எத்)

2. காற்பசு தன்னை வெளியில் விடாமலுங்
கட்டித் தொழுவினின் மாட்டும்-வீட்டில்
பாற்பசு வைப்பக்கு வத்துடன் வைத்தான்
பாலைக் கறந்துணக் கூட்டும்-ஏழை
போற்பசி தன்னையும் போக்கித் தபசுக்கு
போவென்ன நேர்வழி காட்டும்-அதன்
மேற்படக் காலா லுதைத்துமுதைத்தின்னும்
விட்டேனோ வென்றுகை தீட்டும்-உன்றன்
மாற்படியாவையுஞ் சாட்டும்-மாட்டை
மேய்ப்பக் குணங்குடி யோட்டும்(எத்)

3. வஞ்ச மறலி வரவிடு தூதான
வஞ்சிய ராசைவிட் டோடும்-மெத்தப்
பிஞ்ச பழங்கந்தை யானபுன் மாயைப்
பேயர் தலையினிற் போடும்-நாளுந்
தஞ்சமென் றென்குரு நாதன் றிருவடி
தன்னைத் தொழுதிட நாடும்-இனி
என்செய லேதுமி லையென்றவரிடம்
ஏங்கியேங்கிநையப் பாடும்-நின்று

அஞ்சாம லஞ்சியே வாடும்-மிக்க
நெஞ்சிக் குணங்குடி தேடும்(எத்)
4 இடையிங் கலைக்கிடை யில்லடையுஞ்சுழி
எளிதிற் றடையற மீறும்-பாயும்
மடைகண்டு வருமதி யமுதமுட் கொண்டு
வாவரக் காயமுந் தேறும்-இந்த
உடலோ டிருந்து தபஞ்செய்ப வுங்கற்பம்
உண்டெம கண்டமும் மாறும்-பின்பு
குடங்கவிழ் நீரென்ன நீசெய்பவங்களுங்
கொட்டுண்டு மண்மீது சாறும்-முன்னைத்
தொடரிரு வினைவெந்து நீறும்-அருள்
படருங் குணங்குடி யேறும்(எத்)
5. ஆதார மாறினுட் சேதாரம் வாரா
தடுக்கடுக்காகவே விடுக்கும்-எமன்
பாதை பார்த்து நிற்குங் கண்டனுமயிர்ப்
பாலத்தையு மெள்ளக் கடக்கும்-பின்பு
காதுகண் ணுக்கொடு மூக்குமொன் றுகக்
கவிந்துமங் நாளத்தை யடக்கும்-என்றுஞ்
சூதானமாகிய வெட்டவெளி சென்று
சொக்கி மயக்குண்டு படிக்கும்-குரு
நாத னருளடை கிடக்கும்-பாஞ்
சோதிகுணங்குடி யடுக்கும்(எத்)
6. உத்தியின் கீழ்நின் றுதித்த சுழுமுனை
ஓங்காரக் கோதண்டம் பிடிக்கும்-வருஞ்

சந்திரன் சூரியன் மேல்வைத்துத் தாக்கிச்
சமர்பொருது ஜெயம் படைக்கும்-சற்றே
குந்தி யிருந்திளைப் பாறித்தெளிந்து
குசாலாகச் சாய்ந்தங்கே படுக்கும்-அதற்
கந்தியுஞ் சந்தியு முக்கிமுக் காலமும் 9.
ஆதரித்துப் பூசை நடக்கும்-தேவ
இந்திரன் போனின்று நடக்கும்-இங்கே
வந்து குணங்குடி கொடுக்கும்(எத்)

7. சொல்லித் தீரிதற் கறிவுகற்றதோஷ
தோஷத்தை நாசத்தி லாக்கும்-கற்றும்
நல்ல வறிவற்ற புலையனைக் காண்கி
னடுங்கி யுடலெங்கும் வேர்க்கும்-மலை
கெல்வி யெலிபிடித்த கதைபோற் காசுக்
கேயலை யாதுனைக் காக்கும்-பாயும்
வல்லயம் போல்வரு மானைய யாஞ்சண்டி 10.
மாட்டுக்கும் மாசண்டி யாக்கும்-கரு
நெல்லிக் கனிகைக்குள் வாய்க்கும்-அருள்
முல்லைக் குணங்குடி பூக்கும்(எத்)

8. காமக்கு ரோதக் களையைக் களைந்து
கடுஞ்சுழிக் காற்றிலே தூற்றும்-யோக
பூமிக்குள் மோன வித்தைப் பதித்துப்பரி
பூரணமாய்ப்பயி ரேற்றும்-மேற்
சோமன் மதிவட்ட மீது சுழுமுனைச்
சொக்கித் தெளிந்திடத் தேற்றும்தாயை

வாமம் வைத்துப்பூசை பண்ணிப் பணிந்திட
வாரி யமிர்தத்தை யூற்றும்-நல்ல
நேமத் துடனேப் போற்றும்-என்றுஞ்
சேமக் குணங்குடி யேற்றும்(எழ்)

9\. இல்லந் துறந்து வரும்பல தொல்லைகள்
எல்லா மெடுத்தெடுத் தெறியும்-மூடும்
வல்லிரு ளாகிய மாமாயை தந்த
மயக்கும் விட்டுவிட்டுப் புரியும்-ஒரு
எல்லையிற் பேரின்ப வெள்ளப் பெருகில்
எடுத்துண்டுந் தன்வயி னிறையும்-பின்பு
அல்லும்பகலுஞ் சுகானந்த நிஷ்டையில்
அண்டமும் பிண்டமுந் தெரியும்-எங்கும்
சொல்லு மருண்மழை சொரியும்-மெத்த
நல்ல குணங்குடி புரியும்(எத்)

10\. கூசிக் குலாவு மடவாரைக் கொஞ்சிக்
குலவாம லுங்கையை விடுக்கும்-வன
வாசித்துக் கேசித் தவம்புரி தற்கிச்சை
வைத்து வைத்துத்துடி துடிக்கும்-கெட்ட
ஆசைப் பசாசைத் துரத்தித் துரத்திவந்
தண்டவொட் டாமலே யடிக்கும்-ஞான
தேசிகன்பாதார விந்தத்தை யேமோனச்
சின்முத்திரையாகப் பிடிக்கும்-உப
தேசத்துக் காரைப்பந் தடிக்கும்-நமக்
கீசன் குணங்குடி கிடைக்கும்(எத்)

11. செத்தாலும் வைத்தடி வாங்காம னிற்சின்ற
தீரத்தை யேதிர மாக்கும்-சற்றும்
மெத்தாதி புத்திவந் தெற்றும னுன்றனை
மேவி விழுந்துகை தூக்கும்-எங்கள்
சித்தாதி கட்கருள் செய்தநன் முத்தியுஞ்
சித்தியும் வெற்றியும் வாய்க்கும்-நின்று
எத்தா வினிப்பிழைப் போமென வெண்ணமல்
எங்கோ னருட்பாது காக்கும்-ஒரு
மித்த பவங்களைப் போக்கும்-மோன
வித்தைக் குணங்குடி வாய்க்கும்(எத்)

12. எண்ணாத வெண்ணத்தினூடே படர்ந்தெழும்
இன்ப வினோதத்தை வீட்டும்-கெட்ட
மண்ணான மூவாசை மண்ணாகவு நல்ல
மானுபி மானத்தை யோட்டும்-என்றன்
கண்ணே மணியேயென் கண்ணுத லேயெனக்
கண்ணீரு முண்ணீரு மூட்டும்-பின்பு
தண்ணீரு மண்ணுங் கலந்ததுபோற் சிந்தை
தத்தளிக்க நிலை நாட்டும்-நடம்
பண்ணும் பரவெளி சூட்டும்-உய்யும்
வண்ணக் குணங்குடி காட்டும்(எத்)

13. வித்தக னார்சொன் புத்திபுன் மாயை
வேங்கைப் புலியெனச் சாடும்-நம்மை
வெற்றிகொண் மாதர் முயக்களற் கேணி
விரிவோ டவுங்காயப் போடும்-உன்னைப்

பெற்ளூர் பிறந்தாற் சுற்றத்தார் முதலான
பித்தகர்க் கெல்லாமுகம் வாடும்-நல்ல
பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னை யொத்த
பரவொளி பம்பர மாடும்-மேலுங்
கத்த னருளுங்கை கூடும்-நாளுஞ
சித்துக் குணங்குடி யாடும்(எத்)

14. எங்கு நிறைந்த பெரும்பொருளென்று
இருந்துகொண்டேவிளை யாடும்-ஒரு
கங்கு கரையறப் பொங்கிப் பாவிக்
கருணைக் கடல்வந்து மோடும்-அருள்
வங்கமூர் தங்காம லிங்குவந் தென்னை
மகிழ்ந்தடுத் தேற்றிக்கொண் டோடும்-நாளும்
மங்காத தங்க மவுனப்பொருளு
மலைமலை யாகக்கை கூடும் இன்னும்
பங்கு கொடுக்கவு நாடும்-யோகங்
தங்கும் குணங்குடி சூடும்(எத்)

15. வாசாம கோசர வான்பெரு ளென்றன்
மடிமீது செங்கீரை யாடும்-மோன
தேசிகன் பாதார விந்தந்தத் தெய்தத்தத்
தெய்யெனக் கூத்துகள் போடும்-எங்கள்
ஈசன் றிருவரு டானுனை கொட்டிப்போர்
இன்பக் கோலாகலம் பாடும-எம
பாச மறுத்துக்கொண் டென்னச் சுமட்டமும்
பாய்ந்து மடமடென் றேடும்கோட்டை-

வாசற் கடந்துட்சென் றூடும்-மேலே
பேசுங் குணங்குடி கூடும்(எத்)

கோச்சகக்கலிப்பா.

ஐயையோ வென்விதியை யாரிடத்திற் சொன்னாலும்
ஐயையோ வென்றே யழுங்கவலை கொள்வார்தாம்
ஐயையோ வையகத்தி லாருமிலை யுன்னையன்றி
ஐயையோ வடிமையைக்கை யணைப்பாய் குருபரனே.

இராகம்-பைரவி-தாளம்-சாபபு.

பல்லவி.

ஐயையோ நானென் செய்வேன் என்விதிவசம்
ஆருடனே சொல்லி யழுவேன்.

அநுபல்லவி.

மெய்யெடுத்ததும்பொய்யாய் வீணாள்கழிந்துபோச்சு
பொய்யி லாதவென்னையனருளது
கையு மெய்யுமாக் கண்ணிற்காணேனே. (ஐ)

சரணங்கள்.

1. பார்க்கப்பலவித மறைவாய் சமையலான
பதினாலுலோகமு நிறைவாய்
வாக்கு மனமுமதி னேக்க மதுவாய்நின்றுந்
தீர்க்க மாயறி யாமற் றேடியே
பார்க்குள்ளே யலைந் தலைந்துங் காணேனே. (ஐ)

2. முன்னோர்செய்திடுபாவ லாபமோ பாதகமோவென்
மூதேவித் தனங்கொள்பிர தாபமோ

என்ன கொடுமைகளோ வென்றலை விதிதானோ
இன்ன பேதமில் லாதசோதியை
இன்ன மென்னுட் கண்ணிற்காணேனே (ஐ)

3. ஆசாபா சங்களெவற்றையும் விட்டும் அநுதினம்
ஆனந்த வெள்ளத்து ளகப்பட்டும்
ஓசைமணி பூரகத் துள்ளெங்குந்தேடியும்
வாச மொய்த்த குணங்குடிப்பர
தேசி யெய்த்து மிளத்துங்காணேனே. (ஐ)

இராகம்-கேதாரகௌளம்—தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூத்திரப் பாவைக் கயிறற்று வீழுமுன்
சூக்ஷக் கயிற்றினைப் பாரடா-அதி
சூக்ஷக் கயிற்றினைப் பாரடா.

அநுபல்லவி.

நேத்திரம் ரண்டினும் நேரே யிலங்கிய
நீடொளி போன்றது தேடரி தாகிய
காத்திர முள்ளது யாவும் பொதிந்தது
கையிலுங் காலிலு மெட்டப் படாததோர் (சூ)

சரணங்கள்.

1. சாத்திர வேதஞ் சதகோடி கற்றாலுஞ்
சமய நெறிகளி னாசாரம் பெற்றாலும்
பாத்திர மேந்திப் புறத்தி லலைந்தாலும்
பாவனை யாலுட லுள்ள முலைந்தாலும்

மாத்திரைப் போது மெமன்வரு மப்போது
மற்றொன் றுதவா துதவா துதவாது
சூத்திரமாகிய தோணி கவிழுமுன்
சுக்கானைநேர்படுத் திக்கணமே சொன்னேன் (சூ)

2. உற்றுற வின்முறை யார்சூழ்ந் திருந்ததென்ன
ஊருட் சனங்களெல் லாரும் பணிந்ததென்ன
பெற்றாரும் பெண்டீரும் பிள்ளை யிருந்ததென்ன
பேணும் பெருஞ்செல்வ லாணவத் தாலென்ன
கத்தன் பிரிந்திடச் செத்த சவமாச்சு
காணாது காணாதுகண்டதெல் லாம்போச்சு
எத்தனைபேர்நின்று கூக்குர லிட்டாலும்
எட்டாமற் போய்விடுங் கட்டையல்லோவிந்தச் (சூ)

3. மாயப் பிறவி வளையை யடைத்திட
மாறுத்தி யான மனத்தி னினைத்திட
காயா புரிக்கோட்டை கைக்கு ளகப்பட
காணா மணிச்சுடர் தானே விளங்கிட
ஆயு மறிவுடன் யோகத்தி னாலெழும்
ஆனந்தத் தவணையுண் டன்புடனே தொழும்
தாயா யுலகத்தை யீன்ற குணங்குடித்
தற்பரனைக்கொண்டு வும்புடனேசென்று (சூ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வங்கணுமோர் மொழியாதி பீடமியோ கத்தினது
மகிமை பெற்றோர்

வங்குசொறியுங் கொடுக்கும்பெண் களல்குற்புண்களுக்குண்
மடியமாட்டார்
வங்கெனுப தேசமெங்கள் பெண்களல்குற் கண்களுக்குண்
மடியா வண்ணம்
வங்கெனுப தேசமெங்கள் குணங்குடிமா தவனெனக்கும்
வைத்தி டானே.

இராகம்-சாவேரி- தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வங்கெனு முபதேச மெங்கள் குணங்குடி
வள்ளலென் றோதுவனே

அநுபல்லவி.

அங்கென்றெ னுட்சரங் கும்பித் தடங்கவும்
ஐம்பத்தோ ரட்சரந் தம்பித்தொடுங்கவும்(வங்)

சரணங்கள்.

1. உடல்பொரு ளாவியோ டெவையுங்கைக்கொள்ளவும்
உவந்தென்னையு முய்யக் கொள்ளவும
நொடிக்குமுன் மனவாசி மேலேற்றிக்கொள்ளவும்
நூலேணிமேலேறிக் கொள்ளவும்
படிமுடிச்சானவா ரூதாராம் விள்ளவும்
படிக்குப்படி கடந்து கொள்ளவும்
கடினத்துடன்கண் டதையுங்கீழ் தள்ளவும்
காதளவுக்குமேற் கொள்ளவும்

கடனமிடும்பரி துள்ளாட்ட மெடுக்கவும்
நடித்துநடித்துக்கொண்டாட்டங் கொடுக்கவும்
இடைபிங்கலைகண்டத் தாட்ட மொடுக்கவும்
எனக்குப்பயந்தெம னோட்டம் பிடிக்கவும்(வங்)
2 கம்பமற்றவருட் கடலுள்வாய் மடுக்கவும்
களகளென்றேசும்மா குடிக்கவும்
செம்பொற் கமலாசனமீதிற் படுக்கவும்
செங்கீரையாடித் துடிக்கவும்
வம்பரைப்போல் விளையாட்டுப் படிக்கவும்
வாசியிலேறி நடிக்கவும்
ஒன்பதுவாயிலி னிலையைப் பிடிக்கவும்
ஒளியினோடுகாலை மடிக்கவும்
தம்பிரானெனு மெல்லை சூட்டவும்
தாக்குச்சுழிமுனைவில்லைப் பூட்டவும்
எம்பிரானெனுங் கல்லை யோட்டவும்
எனக்குப்பயந் தெமன்பல்லைக் காட்டவும்(வங்)
3. தொட்டுபமேதசித்த வுடன்சோதி தட்டவுந்
தொடுமுன்னே சிவயோகங் கிட்டவும்
எட்டுகயிற்றிலெண் காலிரண்டு கட்டவும்
எட்டியவன்காலைக் கட்டவும்
கட்டைப்பனைதனி லுங்கள்ளுக் கட்டவும்
கள்ளுக்கள்ளாகச் சும்மா கொட்டவும்
கொட்டியகள்ளுண்டபின்போதை மூட்டவும்
குதிகொண்டுகெக்கலி கொட்டவும்

நிஷ்டைபடைத்தனுபூதி மிஞ்சவும்
நிருவிகற்பசமாதி துஞ்சவும்
இஷ்டப்படிக்கரு ணின்று கொஞ்சவும்
எனக்குப்பயங்கொமனின்று கெஞ்சவும்(வங்)

4. கத்தன்றிருவடி பெற்றவ ளுகவும்
கட்டைகடைத்தேற லாகவும்
நற்றவமுற்றவுஞ் சித்தனு மாகவும்
நாவுமங்நாளத்து ளேகவும்
பத்துவகைநாத முஞ்சுத்த மாகவும்
பத்தோடிருகலே சாகவும்
ஒற்றைக்காலான்மயிர்ப் பாலத்தி லேகவும்
ஒருபாய்ச்சலிற்ருண்டிப் போகவும்
வைத்ததீக்ஷையுத் திருத்த மாகவும்
வாலேயம்பிகை பொருத்த மாகவும்
எய்த்தவெருத்த மெருத்த மாகவும்
எனக்குப்பயங் தெமனெருத்தன் சாகவும்(வங்)

இராகம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

யானேயுனைநம்பினேன்-குணங்குடி
யானேயென்னாண்டவனே

அநுபல்லவி.

யானேயுனைநம்பினேன்சாகச் செய்வையோ
யானுகநின்றென்னை நான்சாகச் செய்வையோ

பேய்நாய்கண்டசிறு மானுகச் செய்வையோ
பெருமானுமெம்பெரு மானுகச் செய்வையோ (யா)

சரணங்கள்.

1. பாவையரைப்பாவி கூடிடச் செய்வையோ
பாவையர்க்குப்பயந் தோடிடச் செய்வையோ
பாவங்கள் வந்தெனை மூடிடச் செய்வையோ
பாவமெல்லாம்விட்டுச் சாடிடச் செய்வையோ
பாவிகள்போன்முகம் வாடிடச் செய்வையோ
பரஞ்சோதியம்பர மாடிடச் செய்வையோ
பாவாணர்போல்வீணிற் பாடிடச் செய்வையோ
பரிபூரணனந்தம் பாடிடச் செய்வையோ (யா)

2. சண்டாளரைவாழ்த்திக் கொண்டாடச் செய்வையோ
சற்குருவைப்போற்றிகொண்டாடச் செய்வையோ
தொண்டாசையென்னையுந்துண்டாடச் செய்வையோ
தொண்டாசைதன்னையுந்துண்டாடச் செய்வையோ
முண்டரைப்போற்றிரண்டுமுண்டாடச் செய்வையோ
முத்திதந்துதுதி கொண்டாடச் செய்வையோ
வண்டாய்த்துவண்டு துவண்டாடச் செய்வையோ
வந்தருடந்தெனைப் பந்தாடச் செய்வையோ (யா)

3. வெட்டவெளியிலென்னை விட்டிடச் செய்வையோ
வித்தகன்பாதத்தைக் கட்டிடச் செய்வையோ
பட்டதெல்லாங்கேடு கெட்டிடச் செய்வையோ
பட்டதற்கும்பலன் கிட்டிடச் செய்வையோ

நெட்டைமரம்போலப் பட்டிடச் செய்வையோ
நீசனுக்குமரு டெட்டிடச் செய்வையோ
மட்டியென்றென்கையை விட்டிடச் செய்வையோ
வாசியும்பாவிக்குக் கிட்டிடச் செய்வையோ (யா)

4. மதபேதமோதப் படித்திடச் செய்வையோ
மதமற்றஞானம் படித்திடச் செய்வையோ
வீதியற்றுப்பிச்சை யெடுத்திடச் செய்வையோ
வேதாந்ததீக்ஷை யெடுத்திடச் செய்வையோ
விதிவந்தென்னுயிரைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
விதியென்றுகாலைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
மதுவென்றுகள்ளைக் குடித்திடச் செய்வையோ
மதியமிர்தத்தைக் குடித்திடச் செய்வையோ (யா)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எல்லாரு மானிடரோ வெங்கள்குணங் குடியானை
யிறைஞ்சி னோர்கள்
எல்லாரு மானிடரோ மெங்கள்குணங் குடியானை
யிறைஞ்ச வேண்டும்
எல்லாரு மானிடரே யெங்கள்குணங் குடியானை
யிறையே யென்றே
எல்லாருமிறைஞ்சு மெங்கள் குணங்குடியான் பொற்பதமெற்
செய்தி டாதோ.

இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எங்கள் குணங்குடி யாண்டவன்பாதத்தை
என்றிந்தப்பாபிக் கண்கண்டிடுமோ

அநுபல்லவி.

பொங்குந்திருவருளும் தங்கும்படிக்கருளும்
பூரணமயமாநின்ற காரணக்கடவுளான (எங்)

சரணங்கள்.

1. கூட்டிக்கருணைவிழி காட்டிக்காட்டிக் கையைக்
கொடுத்துக்கொடுத்தணைத்தும் பிடித்துப்பிடித்துமெய்யைப்
பூட்டிபூட்டியருள் சூட்டிச்சூட்டித்தரும்
பூரணமயமாநின்ற காரணக்கடவுளானை (எங்)

2. முத்திவித்தாய்ப்பதிந்தும் மொய்த்தபயிராயெழுந்தும்
மூன்றுமண்டலத்தைமுட்டி மூடியொளியால்விளைந்து
புத்தியுமெற்றுதுபூத்த பொற்பையற்புதத்தருளும்
பூரணமயமாநின்ற காரணக்கடவுளான (எங்)

3. வாதனை மாற்றியோக சாதனையேற்றியேற்றி
வாக்குமனமணுகா வாழ்வினைவாழ்த்தியேத்தப்
போதும்போதுமெனப் போதித்தருள்புரியப்
பூரணமயமாநின்ற காரணக்கடவுளான(எங்)

4. சிற்பரத்துக்குட்சிறந்த தற்பரத்துக்குட்பிறந்த
சிற்பரத்துக்குட்பிறந்து சொற்படிதம்போற்சிறந்து

பொற்பிரபைக்கொப் பளிக்கும் அற்புதகர்ப்பூரமாகி
பூரணமயமாநின்ற காரணக்கடவுளான(என்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அன்றெழுதி னவனெவர்க்கு மெங்கள்குணங் குடியானு
மவன்கை யாலே
அன்றெழுத்து மெழுத்தையழித் தெழுதிடவல்லபமெவர்க்
குண்டார்க்கு மில்லை
அன்றெழுது மவனேதா னழித்தெழுத வல்லவன்கா
ணுத லாலே
அன்றெழுது மெழுத்தழித்தென் மண்டையிற்று னல்லெ
ழுத்தோன் றெழுதி டானே.

இராகம்-பியாகடை-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஆண்டவ னென் செய்வனோ-குணங்குடி
ஆண்டவ னென் செய்வனோ

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனைத் தென்னை யருகில்வைத்திடுவனோ
தீண்டியும் பார்க்காமற் றெருவில்விட்டிடுவனோ(ஆண்)

சரணங்கள்.

1. தேனைப்பழித்தபே ரின்பங் கொடுப்பனோ
தேவடியார்கள்சிற் றின்பங் கொடுப்பனோ
மோனவருட்பரி வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமூட்டாளெனும்பட்டங் கொடுப்பனோ(ஆண்)

2. உச்சிக்குள் வைத்த பொருளைக் கொடுப்பனே
உச்சந்தலையில்ரண்டு குட்டுக் கொடுப்பனே
முச்சுடரொடுசோமவட்டங் கொடுப்பனே
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)
3. வற்றுவ நட்டசெல்வங் கொள்ளை கொடுப்பனே
மண்ணைத்தானள்ளிக்கை கொள்ளக் கொடுப்பனே
முத்தி தருமோன வட்டங் கொடுப்பனே
முற்றுமுட்டளெனும்பட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)
4. நாக்கங் நாளவாயிற் காக்கக் கொடுப்பனே
நாய்போல் வாயில்தோறுங்காக்கக் கொடுப்பனே
மூக்குமுனையில்வன்னிவட்டங் கொடுப்பனே
முற்று முட்டாளெனும்சட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)
5. சிட்டனுகவும்வாசி கட்டிக் கொடுப்பனே
செட்டையிற்று னிரண்டுதட்டுக் கொடுப்பனே
முட்டமுட்டச்சட்ட திட்டங் கொடுப்பனே
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)
6. கண்டங்கடக்கத்தான் காட்டிக் கொடுப்பனே
காலனுக்கென்னைத்தான் காட்டிக் கொடுப்பனே
முண்டம்படாநிலை விட்டுக் கொடுப்பனே
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)
7. செத்துப்போமுன்காய சித்தி கொடுப்பனே
செத்துப்போவென்று சாபத்தைக் கொடுப்பனே
முத்தமிட்டிட்டுநல் லிஷ்டங் கொடுப்பனே
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே(ஆண்)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஐயையோவென்விதிவசம் ஆருடன்சொல்வேன்

அநுபல்லவி.

நையுமுடல்மெய்யன் றெண்ணிப் பொய்யனுகினேன் (ஐ)

சரணங்கள்.

பெண்பிள்ளையென்று மனம்பித்துக் கொள்ளுதே-நாம்
என்றுமிருப்போமெனவுஞ் சண்டை துள்ளுதே (ஐ)
பழிக்கோவென்னுடலைப் படைத்து வளர்ப்பேன்-இதை
புழுக்கோநாய்நரிக்கோ பிடுங்கக் கொடுப்பேன் (ஐ)
கையில்வெண்ணெய் தனைவிட்டுநெய்யைத் தேடுகிறேன்-எங்
கள்-ஐயன்பாதந்தனைவிட்டுப் பொய்யைக் கூடுகிறேன் (ஐ)
மாதுமக்களென்று மென்மதி மயங்குதே-இது
சூதுசெய்வாரோடு கூடிவாது பேசுதே (ஐ)
வாக்குமளமணுகாது வான்பொரு ளுள்ளே-அதை
நோக்கிநோக்கிப்பார்ப்பார்க்கு வாய்க்குமோகொள்ளை (ஐ)
புந்திமகிழுண்டுடுக்கச் சிந்தை துள்ளுதே-தீய
அந்தகாரந்தன்னை யகமாக்கிக் கொள்ளுதே (ஐ)
காவலையுதிர்ந்த சருகுகனி தின்று-நாம்
ஆயுமறைமுடிவைத்தேடிப்போவது மென்று (ஐ)
தேகத்திலென்பு வெளியாக வாடினேர்-அவர்
ஆகமச்சொற்படிக்கே யருளைக் கூடினேர் (ஐ)

ஆழிகரையின்றி நிலைநிற்க வில்லையோ-யான்
பாழிலலைலயோதெனக் கோர்பாதை யில்லையோ (ஐ)
ஆசைபாசமற்றவ ரருளைப் படைப்பார்-அவர்
தேசிகன்குணங்குடி யொருவி விருப்பார்(ஐ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

என்றலையி லிட்டபொல்லா விதியானற் குணங்குடிவாழ்
விணங்குவ தில்லை
என்றலையி லிட்டபொல்லா விதிக்கெண்ணே யிட்டானு
மேகுதில்லை
என்றலையி லிட்டவிதிக் கினியெவர்பட் டுத்தொலைப்பா
ரெனநின் றேங்கி
என்றலையி லிட்டவிதி தனைநினைந்து பாவியா
னிடைகின் றேனே.

இராகம்-ஆகிரி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

ஏதேதுசெய்திடுமோ பாவிவிதி ஏதேதுசெய்திடுமோ

அநுபல்லவி.

ஏதேதுசெய்துவெனை மோசஞ் செய்யுமோ
மாதவஞ்செய்து மனுவாகச் செய்யுமோ (ஏ)

சரணங்கள்.

1. சற்றுநல்லறிவற்ற மாடாகச் செய்யுமோ
சாகாவரம்பெற்றுக் காடேகச் செய்யுமோ
கற்றறிமூடர்கட் கீடாகச் செய்யுமோ
கத்தன்குணங்குடி வீடாகச் செய்யுமோ

2. கத்திகத்திப் பாவிசெத்திடச் செய்யுமோ
கத்தன்றிருவருள் பெற்றிடச் செய்யுமோ
கொத்தும்பெண்ணாசேவனைக் கொதித்திடச் செய்யுமோ
குணங்குடிவாழ்க்கை வச்தெய்திடச் செய்யுமோ(எ)

3. செத்துபிணத்தோடு சேர்ந்திடச் செய்யுமோ
சித்தர்கணத்தோடு சார்ந்திடச் செய்யுமோ
மெத்தப்பணந்தேடி மாய்ந்திடச் செய்யுமோ
மேலைக்குணங்குடி வாழ்ந்திடச் செய்யுமோ (எ)

4. பாழான காயத்தைப்பாழாகச் செய்யுமோ
பாழாகப்போமுன்முப் பாழாகச் செய்யுமோ
தேளான பெண்களுக் காளகச் செய்யுமோ
தேறிக்குணங்குடிக் களாகச் செய்யுமோ (எ)

5. தேவடியாள் வீட்டு நாயாகச் செய்யுமோ
தேவடியாளுமென் றுயாகச் செய்யுமோ
நாவுருசிகொண்டு பேயாகச் செய்யுமோ
நாதன்குணங்குடிக்கேயாகச் செய்யுமோ

இராகம்-பரிசி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அல்லா கூ வென்னுங்கள் சதா காலம்
அல்லா கூ வென்னுங்கள்.

அநுபல்லவி.

அல்லாகூவென்னுங்கள் அஞ்ஞானந்தனைவிட்டு
எல்லாரும்வெளிப்பட்டு இப்போதெதிர்ப்பட்டு (அ)

சரணங்கள்.

1. வருத்தசோதிமெய்ஞ்ஞான வாரிபைமன முன்ன
வஞ்சமில்பா மார்த்த குருவருளிய தென்ன
ஜெகஜாலவலைதன்னுட் சிக்கிப்பலவு மின்ன
சிற்சொரூபந்தெரியாமற்செத்திறந்துபோமுன்னம் (அ)

2. அல்லாகூவென்ற வரும்பொருளா மென்ன
அனந்தமறைகளு மப்படியே பன்ன
நல்லறிவாளரு நாளுமெடுத்துச் சொன்ன
நன்மையெல்லாமனக் குண்மையிலே மன்ன (அ)

3. ஆசாபாமென்னும் அழிபுத்திகளு மற்று
அளவிட்டறியவொண்ணுதருள் ஞானந்தனைப்பெற்று
மாசற்றொளிருமுன் மனமிருவினை யற்று
மாதாபிதாவெனு மயமுழுவது மற்று (அ)

4. மும்மலக்காட்டினை முழுவதையு மரிந்து
மூலநெருப்பினை மூட்டமூட்ட விரிந்து
சின்மயஜெகஜோதித் தெளிதாவே தெரிந்து
தேசிகன் குணங்குடி தெருவீதியி லிருந்து (அ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

புனிதகுணங் குடிவாழ்க்கை போகாமற் பொங்கு மிச்சை
பொங்கிப் பொங்கிப்

புனிதகுணங் குடிபடைத்துப் போதபரி பூரணபோ
தகமும் பூண்டு

புனிதகுணங் குடியானைப் போற்றாது போற்றுவார்
போலு மந்தப்
புனிதகுணங்குடியானைப் போற்றியிந்தப் புல்லனும்வாய்
புலம்பு வானே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

கத்திகத்தித்தொண்டையுங் கட்டிச்செத்தேனே
காணுமெங்கள் குணங்குடிச் சித்தனே

அநுபல்லவி.

முத்தனேன்முத்தனே முத்தனே யென்றுங்
கத்தனே கத்தனே யென்றிமுனைத்தேடி (கத்)

1. நாயனே நாயனே நாயனே யென்றும்
மாயனே மாயனே மாயனே யென்றும்
தூயனே தூயனே தூயனே யென்றும
நேயனே நேயனே யென்று முனைத்தேடி (கத்)

2. ஏகனே யேகனே யேகனே யென்றும்
யோகனே யோகனே யோகனே யென்றும்
மோகனே மோகனே மோகனே யென்றும்
வாகனே வாகனே யென்று முனைத்தேடி (கத்)

3. நாதனே நாதனே நாதனே யென்றும்
நீதனே நீதனே நீதனே யென்றும்
போதனே போதனே போதனே யென்றும்
தூதனே தூதனே யென்று முனைத்தேடி (கத்)

4. நித்தனே நித்தனே நித்தனே யென்றும்
சுத்தனே சுத்தனே சுத்தனே யென்றும்
பத்தனே பத்தனே பத்தனே யென்றும்
அத்தனே அத்தனே யென்றும் முனைத்தேடி (கத்)

௫. ராஜனே ராஜனே ராஜனே யென்றும்
போஜனே போஜனே போஜனே யென்றும்
தேசனே தேசனே தேசனே யென்றும்
வாசனே வாசனே யென்று முனைத்தேடி (கத்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டகுணங் குடியார்நற்
கருணை காட்டில்
கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டருள்கொண் டவராகக்
கருணை காட்டுங்
கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டருள்கொண் டவர்போலக்
கன்மியாலே
கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டிடவோர் கனவேனுங்
கண்டி லேனே.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி-

கனவுங்கண்டிலனே-பாவியொரு
நினையுங்கண்டிலனே

அநுபல்லவி.

கனவுங்கண்டிலன் காட்சி கொடுக்கவும்
கந்தனருளடை காத்துக் கிடக்கவும்
மனமுங்மேதறிப்பொய் வாழ்வை விடுக்கவும்
மாகுணங்குடிநெய் வாழ்வைப் படுக்கவும் (கன)

சரணங்கள்.

1. மாநுபிமான மடமையைப் போக்கவும்
மாதர்க்கடிமைப் படா தெனக் காக்கவும்
வாநுதிபூத லயம்வந்து வாய்க்கவும்
வாசாமகோசர வாழ்க்கையுஞ் சாய்க்கவும்
மோனமவுன மணிமாலை நோக்கவும்
மூக்குமுனையைச் சுழிமுனை யாக்கவும்
ஞானத்திருநட நாதமுங் கேட்கவும்
நாதன்குணங்குடி பாதையும் பார்க்கவும் (கன)

2. நாதாந்தமோன குருபதம் போற்றவும்
நாவைமடக்கியந் நாளத்து ளேற்றவும்
வேதாந்தவீட்டின் வெளிவாயில் சாத்தவும்
வித்தகன்வந்து விளக்கெடுத் தேற்றவும்
சீதமதிதன் னமிர்தத்தை யூற்றவும்
சின்முத்திரையைவைத் தென்மனந் தேற்றவும்
பூதலயத்துட் பொறிகளைத் தாழ்த்தவும்
புண்ணியன்குணங்குடி பொங்கிட வாழ்த்தவும் (கன)

3. பாங்காயுதவுமெங் கோன்வந் தடுக்கவும்
பஞ்சகோசமெனுங் கோட்டை பிடிக்கவும்

ஓங்காரவீட்டினுக் குள்ளே யடுக்கவும்
ஒன்றுக்குளொன்று யொடிக்கிப் படுக்கவும்
தேங்காமரத்தினிற் கள்ளு வடிக்கவும்
தேறற்றெளித்துத் தெளித்துக் குடிக்கவும்
மாங்காயுள்வண்டாய் மயக்கிக் கிடக்சவும்
வாசிகுணங்குடி வாயி லடக்கவும்(கன)

4. கள்ளக்கருத்துகள் கட்டோடே வேகவும்
கன்மந்தொலைந்து கடைத்தேறிப் போகவும்
கொள்ளித்தேளான மனமாயை சாகவும்
கூர்விழியாரிஷ்டங் கொட்டுண்டு போகவும்
உள்ளத்திருக்குமற் றுத்தம ஞாகவும்
ஒப்புறவுந்தப்பி யூரைவிட் டேகவும்
வெள்ளத்திருக்கருணை யூடு நோகவும்
மெய்யன் குணங்குடி மைய்னு மாகவும்(கன)

5. வேசையாராசையை வேரோ டறுக்கவும்
வெற்றிக்கொடிகட்டி மீசை முறுக்கவும்
பேசறியாவூமன் போனு ணிருக்கவும்
பேயரைப்போலும் பிதற்றிச் சிரிக்கவும்
வாசிநடத்தி வழியைக் குறுக்கவும்
வாசற்படிகிட்டவந்து நெருக்கவும்
ஓசைமணிமண்டபத்தைத் திறக்கவும்
உச்சக்குணங்குடிக் குட்சற் றிருக்கவும்(கன)

6. என்னைக்கொடுக்குமென் றன்னைக் கெடுக்கவும்
என்குருபாதத்தை யெட்டிப் பிடிக்கவும்

பின்னியபாசந்தன் பின்னல் விடுக்கவும்
பித்தம்பிடித்த மனத்தை யொடுக்கவும்
மன்னும்பரவெளி யும்பக் தடிக்கவும்
மாயைப்பாசாசினைமண்ணின் மடிக்கவும்
கன்னலையொத்தபே ரின்பம் படைக்கவும்
கத்தன் குணங் குடிச் சித்துங் கிடைக்கவும்(கன)

7. வஞ்சமறலிக்கு மஞ்சா திருக்கவும்
வஞ்சியரைமுத்தங் கொஞ்சா திருக்கவும்
கஞ்சாவபின்வர்க்கங் கசப்பா யிருக்ககவும்
காசாசைகொண்டு கலங்கா திருக்கவும்
நஞ்சாம்ப்ரபஞ்சர்க்கு நஞ்சா யிருக்கவும்
நவகண்டயோகஸா லஞ்சா யிருக்கவும்
நெஞ்சம்பதைப்பற்ற நெஞ்சா யிருக்கவும்
நித்தன் குணங்குடி நித்த மிருக்கவும்(கன)

8. பட்டிப்பசுவையுங் கட்டியே போடவும்
பாற்பசுவுங் கட்டவிழ்த்துக்கொண் டோடவும்
மட்டங்குதித்துக் குதித்துகொண் டோடவும்
மதிமண்டலஞ்சென்று மருவியூ டாடவும்
கட்டமுதுண்டு களைதீர நாடவும்
காலையுங் காலைக் கொண்டுதை போடவும்
பட்டப்பகற்போ லருள்வந்து மூடவும்
பாக்யகுணங்குடிப் பாக்யனைக் கூடவும்(கன)

9. மண்ணனமூவாசை மாட்டேனென் றோடவும்
மாறுவனுபூதி வந்தெனை மூடவும்

எண்ணுதவெண்ணமெல்லாம்விட்டுப் போடவும்
என்றன் பிரானருளென்றனைத் தேடவும்
புண்ணூர்போலும் புலம்பினான் வாடவும்
போதப்பரவெளி பம்பர மாடவும்
விண்ணுடர்போற்றி செயவிளை யாடவும்
மேலக்குணங்குடி சாலையைக் கூடவும்(கன)

10. அத்துவிதப் பிரணம்வந் தெற்றவும்
ஆனந்தமான பரமும்வந் தெற்றவும்
கர்த்தவியத்தின் கடாக்ஷம்வந் தெற்றவும்
கங்கற்றபேரருள் கங்கைவந் தெற்றவும்
முத்திக்குவித்தான மோனம்வந் தெற்றவும்
முப்பாழ்முடிவான மோக்ஷம்வந் தெற்றவும்
சத்துச்சித்தாநந்தஞ் சற்றுவந் தெற்றவும்
சாந்தங்குணங்குடி தானும்வந் தெற்றவும்(கன)

11. கண்டனவெல்லாங் கனவாகக் காணவும்
கண்ணடிக்குள்ளொளி போன்முகங் காணவும்
தொண்டாசைமூன்றுங் தொலைந்திடக் காணவும்
சுத்தமயப்படி சச்சுடர் காணவும்
எண்டிசையுந்தொழு மெங்கோனைக் காணவும்
ஏகபராபர வாகனைக் காணவும்
கண்டங்கடந்தநா தாக்கரனைக் காணவும்
கடவுளெனுங்குணங் குடியானைக் காணவும்(கன)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நம்பினபேர்க் கருடருநற் குணங்குடியா னானகுரு
நாதன் பாதம்
நம்பினபேர்க் கும்பர்களும் பணிசெய்வ ரெனமறைசு
ணவில்கை யாலே
நம்புமன்பர் போலுமிந்தப் பாவியே னெங்நாளு
நாடி நாடி
நம்பினதற் கந்தகுணங் குடியான்செய் ததுவுமென்ன
ஞாயந் தானே.

இராகம்—செஞ்சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

நம்பினதற்குங் குணங்குடியான் செய்த
ஞாயத்தை யென்ன சொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

பம்பரம்போற்சுற்றி யயராமலுமழிபாப்
பதிதங்தெனைப்பதித் திடவும்-பர
கதிவங்தெனக்கெதிர்த் திடவும்-ஞான
மதியிருங்தெனக்குதித் திடவும் (நம்)

சரணங்கள்.

1. உள்ளதெல்லாங்கொள்ளைகொண்டுகொண்டேயொரு
ஓட்டையோடென்கையிற் கொடுத்தான்-கேளுங்
கள்ளரைப்போற்கொள்ளை கொண்டதும்பற்றுமற்
காவற்கிடங்கினு மடைத்தான்-அந்தக்

கொள்ளிக்கண்ணனென்னை யுள்ளுக்குள்ளேவிட்டுக்
கொள்ளாமலேகொன்று மடித்தான்-ஒரு
எள்ளளவேனு மிரக்கமில்லாமலே
என்காலுக்கும்விலங் கடித்தான்-சொந்தம்
தொள்ளியையபோல்வைத்து படைத்தான்-காய
மூள்ளுமுள்ளாகவும் வடித்தான் (நம்)
2. பஞ்சைகள்போலென்றன் பாட்டிற்றிரிந்தேன்
பிடாரியைப்போல்வந்துப் பிடித்தான்-யார்க்கும்
அஞ்சாதகண்டனே வாவென்றெனைப்பார்த்
ததட்டிப்பல்லைக் கடித்தான்-யானுங்
கெஞ்சக்கெஞ்சவாயை மூடுமூடென்றனைக்
கீழே காலைவாரி யடித்தான்-கள்ளுங்
கஞ்சாவபின்வர்க்கங் கொள்வார்க்கேதேடின்
கன்மமெல்லாம்வாரிக் கொடுத்தான்-என்னைக்
கஞ்சிக்குச்சாம்படிக் கடித்தான்-அவன்
நெஞ்சிலிருந்ததை முடித்தான் (நம்)
3. பெற்றதகப்ப னமக்கிவன்றானென்றும்
பெற்றூர்பிறந்தாரை மறந்தேன்-கொஞ்சப்
புத்தியினாலவன் பின்னாலேயேநான்
புழுக்கைப்பயல்போலுந் திரிந்தேன்-என்னை
முற்றிலுங்காப்பாற்று வாவென்றுநம்பி
முடிமேலுமேற்றிக்கொண் டிறுந்தேன்-அதைச்
சற்றேனுமெண்ணாம லென்முகநோக்கிநீ
சாவக்கடவதேன் றறைந்தான்-இன்னும்

மெத்தமெத்தவெல்லாம் பறைந்தான் ஒரு
மித்துநின்றிப்படிக் கிரைந்தான் (நம்)

4. உண்டுடுத்துப்பூண்டு சையோகித்துச்செல்லத்
தோடுறுநாளில்வந் தடுத்தான்-எந்தச்
சண்டாளனெண்ணத்தைக் காதிலுரைத்தானோ
சடுதியில்வந்தெனைக் கடுத்தான்-உள்ளப்
பண்டம்படுதலை யெல்லாங்கைக்கொண்டுமென்
பண்டகசாலையுங் கெடுத்தான்-தன்னை
அண்டினபேரல்லா மாளாகவும்வாரி
அளவற்றபாக்யத்தைக் கொடுத்தான்-பின்னுந்
தொண்டுசெய்யென்றெனைத் தடுத்தான்யானுங்
கொண்டமூவாசையை விடுத்தான் (நம்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எங்கள் குணங்குடியானே தனக்கேதா னனவனே
மின்னங்கேளீர்
எங்கள் குணங்குடியானே யெனக்குமவன் றனக்குமிடை
யில்லை யென்றான்
எங்கள் குணங்குடியானே தனக்குமற்றை யெவர்க்குமா
யெங்கு மானல்
எங்கள் குணங் குடியானை யென்றைக்கோ காண்பேனென்
றிரங்கி னேனே.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எங்கள் குணங்குடியானை என்றைக்கோகாண்பேன்

அநுபல்லவி.

தங்குபேரின்பந்தரு மென்றன்பிரானுன (எங்)

சரணங்கள்.

1. அங்கிங்கென்னுதெங்கும் பிரகாசமாய்நின்ற
செங்கமலபீடமிசைச் செங்கீரையாடும்(எங்)

2. சாசுவதானந்த சகசநிஷ்டையில்
ஓசைமணித்தீப மதிலொன்றிக்கொண்டுநான் (எங்)

3. பொற்பிரபைக்கொப்பான கர்ப்பூரதீபம்போல்
விற்புருவமையமணி விளக்காய்நின்ற(எங்)

4. உனக்குள் நானுகவும் என்றனக்குள் நீயாகவும்
எனக்குள்நானுனக்குள்நீ யென்றதாய்நின்ற(எங்)

5. அவனன்றியணுவொன்று மசையாவென்னுமொழிக்
கிவனென்றுசொல்லவும் வல்லவனுகியேநின்ற(எங்)

6. அண்டபிண்டமதற்குமப் புறத்துக்கப்புறமுமா
கொண்டபெரும்பெருமையுங்கொண்ட பெரும்பொருளான

7. ஆர்க்குமரிதாகிய பேராசைமிகவுங்கொண்டு
பார்க்கக்கண்ணுயிரமும் படைத்துக்கொண்டுநான்(எங்)

8. நோக்கினுலுநோக்கொண்ணுது நோக்குக்குநோக்காய்நின்று
வாக்குமனமற்றபெரு மானவனுய்நின்ற(எங்)

9. பொன்னிலமாதராசையும் பூமிதனக்கேயளித்து
மன்னுமுனிவர்க்குதவு மன்னவனுன்றுனை(எங்)

10. வஞ்சகமனுவஞ்சி யருமஞ்சியெஞ்சவும்
அஞ்சுபுலவேடரு மென்றனைக்கெஞ்சியஞ்சவும்(எங்)

11. பெண்கொண்டபேர்போ லெனையுமண்கொண்டேபோமுன்
கண்கொண்டமணியாய்நின்று காட்சியேதரவும்(எங்)

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்னை மறந்தே னிருந்தேன் வெகுகாலம்
என்னை மறந்திப் போதிறந்தா லிதுநலமோ
என்னை யறிவா லறிய வெளியில்மகிழ்
என்னையறி வித்தாளா யெந்தாய் குருபரனே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

என்னையறிந்தேனே-இனி
ஏகாந்தமானேனே.

அநுபல்லவி.

தன்னைமறந்து தலைகீழாய்இல்லாமல்
என்னைமறந்து முனைநினைந்திட்டாயே(என்)

சரணங்கள்.

1. பார்க்குந்திணந்தோறும் பரிபூரணங் கண்டேனே
நோக்குமிடந்தோறும் நூலினிற் சென்றேனே
ஏற்கையுடனே யிருள்வெளியாயிட
வாக்குமனமறத் தாக்கியபோதினில்(என்)

2. உப்புக்குரித்தான உடலுக்குளிருந் தேனே
செப்புமுடனழகாயெற் கதுசிங்காசனந்தானே
சப்பாம் போலதைத் தப்பாமற்சோடித்தும்
இப்புறமப்புற மொப்புறவாக்கும்போ(என்)

3. காடுமலைகளெங்கும் பெருங்கானல் பிறந்ததுபோல்
ஆடியசக்கரமா யகண்ட திசைந்ததனால்
பாடியநூலினைப் பார்த்தலையாமல்
வேடிக்கைவீட்டில் விளையாடும்போதினில்(என்)

4. கன்னமிடுங்கருவி காணங்களை கட்டேனே
சின்னப்படுஞ்சடத்தைச்சிறைச்சாலையிலிட்டேனே
நிண்ணயமான குணங்குடிநாதனை
உன்னியெல்லாம்புற மோடிடயபோதினில்(என்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பெண்களுக்குப் பேயுமன மிரங்கிடுமென் றெவ்வுலகும்
பேசக் கேட்டேன்
பெண்களுக்குப்பேயுமன மிரங்கியொரு பேச்சேனும்
பேசக் கேளேன்
பெண்களுக்கு மண்களிக்கப் பெற்றபிள்ளையாகியென்மேற்
பிரியம் வைத்த
பெண்களுக்குக் குணங்குடிவாழ் மெய்துமா றுபதேசம்
பேசு வேனே.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாய்மார்களேபாவி சொல்வதைத்தான் சற்றுந்
தள்ளாமற்கேட்டுக் கொள்வீர்

அநுபல்லவி.

பூமாதேவியாணை யாகநரகத்திற்
போகாமலும்பாது காக்குந்-தீயில்
வேகாமலுங்கையைத் தூக்கும்-பாவி
ஆகாமலுமுகம் பார்க்கும்(தாய்)

சரணங்கள்.

1. பொன்னுசைகாட்டிப் புருடருமையொரு
புண்யமுஞ்செய்யாமற் கொடுப்பார்-பின்பு
சொன்னத்தைவாரி யிரைப்பார்-கடைசியில்
தோட்டிகையிலுமை விடுப்பார்-உங்கட்
கென்னசொன்னாலும் தெரியவில்லையினி
எதுபதேசத்தைப் படிப்பேன்-ஐயோ
தன்னாலேதான்கெட்டலண்ணாவி யென்செய்வான்
தண்ணீரைக்கண்ணினால் வடிப்பன்-அவன்
சொன்னத்தைக்கேட்கிற்கைப் பிடிப்பன்-உன்னை
முன்னேகுணங்குடி கொடுப்பன்(தாய்)

2. பெண்ணாலேகெட்டோமென்றுங்களைத் திட்டாத
பேரையுலகத்திற் கண்டிலேன்-எந்தன்
கண்ணேயுங்களுக்கொத் தாசைசொல்லிக்
கருத்திலுவப்பாரைக் கண்டிலேன்-நாளு
மண்ணனவாசை மயக்கங்கொண்டேபாவ
மண்ணைவாயிற்போட்டுக் கொள்கிறீர்-இன்னும்
தண்ணருஞ்சொர்க்கப் பதத்தையும்விட்டு
நரகக்கனல்மூட்டிக் கொள்கிறீர்-அதை

எண்ணுமற்றூன்விட்டு நீக்கினல்-உமக்
கண்ணல்குணங்குடி வாய்க்குமே (தா)

3. புதுப்பானைதன்னையுங் கரிப்பானையாக்குவார்
பொன்னனமேனியும் போக்குவார்-சோதி
மதிப்போலிவர்முகம் வறவோடுபோலாக
வாலைப்பருவத்தைப் போக்குவார்-இன்னும்
முதுகிற்கூனுமாக்கிக் கோலுங்கைகொடுத்துங்கள்
மூர்க்கமெல்லாமறப் போக்குவார்-இவள்
கதிகெட்டகிழநாரி யென்றுபுறந்தண்ணையிற்
கடத்திவைத்துயிரையும் போக்குவார்-அந்தச்
சதிகேடருறவைத்தா னீக்கினல்பர
கதிதருகுணங்குடி வாய்க்குமே (தா)

4. தாங்காதமையலுந் தருவர் பின்பும்மைத்
தளருநரையெருமை யாக்குவார்-தூங்கித்
தூங்கிவிழுந்தொத்த லாகநரம்பெண்புந்
தோலுந்துருத்தியு மாக்குவார்-முகம்
வீங்கித்தலைநடுங்கிக் கையுங்காலுமுடங்கி
வேடிக்கையாங்கிழவி யாக்குவார்-மூச்சை
வாங்கிக்கொக்குகொக்கென் றிருமியிருமிகொண்டு
வலிக்குங்கிடைபிணமு மாக்குவார்-அந்த
தீங்கர்களுறவைத்தா னீக்கினல்-அருள்
ஓங்குங்குணங்குடி வாய்க்குமே (தா)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச்சிங்க மாவார்களோ றுகத்தின்மயிர்
விரித்தோ செல்லா
மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச்சிங் மெவணவன்காண்குணங்குடி
பால் விரைந்து கொண்டோன்
மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச்சிங்க மாகாதாமெனதற்
காவான் விசைமேயாடென் போல்
மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச்சிங்க மென்கூடமூலேவிட்டு
வெளிவ ராமேனு.

கண்டனம்.

இராகம்-அடாணு-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச் சிங்கங்களென் கூட
வெளியினில்வாருங்கள் காணும்

அநுபல்லவி

நாசிநிரம்பவு மயிர்தா-னிரண்டுகால்
நடுவினுமொருகூடை மயிர்தான்
ரோசங்கெடுவோர்களென் கடைமயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென் னுயிர்க்குயிர்தான் (மீ)

சரணங்கள்.

1. படிக்கும்படி நடக்கப் படிக்காமலோபிகள்மோக்ஷப்
பதமற்றுப்போனாலும் போகட்டும்-அவர்

முடிக்குமுடிதரித்து முடியமுடியவாழ்ந்து
முடிந்துமுடிபோனாலும் போகட்டும்-இன்னும்
குடிக்கக்கஞ்சியுமற்றுக் குண்டிக்குந்துணியற்றுக்
குருடாய்ப்போனாலும் போகட்டும்-என்னை
அடித்தாலுமெலும்பெல்லாமொடித்தாலு மவர்க்கஞ்சேன்
அடித்தாலடித்துக்கொண்டு போகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீ)

2. மடையரெல்லாங்கூடிக் கூத்தாடிக்கூத்தாடி
வையாளிபோட்டாலும் போகட்டும்-இன்னும்
விடியவிடியவும் பரத்தையர்மடிகளில்
விளையாடினும்விளை யாடட்டும்-கள்ளுக்
குடியரெல்லாங்கள்ளைக் குடித்துக்குடித்தவர்கள்
குடிகெட்டுப்போனாலும் போகட்டும்-ஞானம்
படியாரெல்லாமென்னைப்பழித்துப்பழித்துக்கொண்டு
பகைத்தாற்பகைத்துக்கொண்டு சாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீ)

3. நெடுமரம்போலோங்கி வளர்ந்துமறிவற்றவர்
நெருப்புண்ணப்போனாலும் போகட்டும்-அவர்
இடுகுட்டிச்சுவரைப்போ லிருந்தென்னவிறந்தென்ன
எப்படிப்போனாலும் போகட்டும்-இன்னும்

கொடும்புமிடும்பும்வம்புங் குடிகேடுங்குடிகொண்டு
கூத்தாடினாலுங்கூத் தாடட்டும்-என்னை
மடியிற்கைபோட்டிழுத் தலகினலடிபோட்டு
மல்லாடினாலும்மல் லாடட்டும்- அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீ)

4. கடிநாய்க்குட்டிகளான படுகட்டிகண்மாயைக்
கதவிடுக்கினிற்பட்டே சாகட்டும்-புலிக்
கடுவாய்க்குங்கொடிதான படுபோக்கிலிகள்-சும்மா
கடுநரகில்விழுந்தே வேகட்டும்-சுற்றக்
கெடுபூண்டாகமுளைத்த கொடுமாடுபிடுங்கிகள்
கெடுபூண்டொழிந்தானே போகட்டும்-இன்னும்
நெடுமரம்போற்கொத்த மடவொப்பாக்குடிக்கிகள்
நெடுமரம்போற்றானே யாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாகாமற் செத்திருக்குஞ் சற்குருவின் குணங்குடியைச்
சார்ந்தோ மாகிற்
சாகாமற் செத்திருக்குஞ் சாயுச்ய பதந்தருஞ் சாட்
சாதி யாக்குஞ்
சாகாமற் செத்திருக்குந் தன்மயத்தோர்க் குற்றபெருந்
தகையுங் காட்டுந்

சாகாமற் செத்திருக்கு முத்தியுஞ்சித் தித்திடுங்காண்
டனக்குத் தானே.

இராகம்-பரிசு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

போவோங்குணங்குடிக்கெல்லோரும்-புறப்படுங்கள்
போவோகுணங்குடிக்கெல்லோரும்

அநுபல்லவி.

பாவங்கள்சோர்ந்திடுங் காய்ந்திடுநீந்திடும்
மாய்ந்திடுமோய்ந்திடுந் தீய்ந்திடுமிக்ஷணம் (போ)

சரணங்கள்.

1. அண்டம்புவனங்கொண்டாட நிட்டை-சாதிக்கவறியா
முண்டமழுதும்பட்ட கட்டை-மணித்தேரோடு
தண்டிகையானைகுதிரை யொட்டை-வைத்தேறிவாழுஞ்
சண்டியுடலொட லொட்டை-மின்னார்களின்பங்
கொண்டுமயங்கிக்காம வெட்டை-நஞ்சுண்டுசாமி
ரண்டுங்கெட்டவனேமெய்மட்டை அவனுக்கந்தத்
தொண்டாசைகால் ரண்டுந்தான்குட்டை-விழிகுருடர்
நண்டளந்தநாழியவர்நமக்கேன் காணந்தத்தெட்டை ()

2. கோத்திரளானகாயபொய்க் கூடு-ஒருவருக்குஞ்
சாற்றுக்காகாநாற்றக்கரு வாடு-சொறிமலமூ

மூத்திரமுமூற்றிவைத்த வோடு-இடுமடையர்
போற்றுதற்கேற்றசண்டி மாடு-உயிர்விடுக்குங்
கூற்று வன்கையாயுதத்திற் கிடு-எந்தெந்தத்திக்கிற்
பார்த்தாலும்பீறலுள்ள வீடு-சமைத்தெடுத்த
சோற்றுக்குவித்துவைத்த மேடு-இவைபறியார்
எற்றபடிகெட்டலைவ ரேனமக்குமந்தக்கேடு(போ)

3. செட்டுசெய்வேண்டிய தில்லை-பரதேசிகள்
சட்டியெடுப்பதுவுந் தொல்லை-பிச்சைகஞ்சிக்குத்
திட்டமுடன்வேணுமோ கல்லை-உறங்குதற்குக்
குட்டிச்சுவர்களிலுண் டெல்லை-ஈடுநமக்குப்
பட்டினத்திலெவரு மில்லை-அறிவுகெட்ட
மட்டியறியானிந்தச் சொல்லை-மனக்குரங்கைக்
கட்டிவைத்தாலுங்காட்டும் பல்லை-அதைப்பிடித்து
துட்டமாமாயைப்பசாசைத் துரத்தித்துரத்திகொல்ல()

4. சோமனுதயம்பாடு சாயும்-எழுஞ்சூரியன்
நாமமில்லாமதலத் தேயும்-பரவெளியில்
நேமமுடன்சுழினை யாயும்-மதியமிர்த
வாமமடைதிறந்து பாயும்-தத்வாதியோடு
காமக்குரோதங்களைத் தீயும்-தீயாதுயோக
பூமிவிளையுமரு ணையம்-விளைந்தபோகம்
நாமோ கைக்கொள்ளும்படி ஞாயம்-கிடைப்பதற்குச்
சாமுன்செத்தசற்குருபாதம் சார்ந்திருப்பதுவேயுபாயும்()

5. கொங்கும்நுரையுமாகப் பொங்கும்-காமக்கடலுள்
முங்கும்பாவியுடலைச் சொங்கும்-சொரிசிரங்கும்
வங்கும்நமநமவென்று திங்கும்-நரம்புந்தோலுந்
தொங்குமினுமினுப்பு மங்கும்-இல்லந்துறந்த
சிங்கங்கட்கில்லைகாணும் பங்கம்-மேனியுயர்ந்த
தங்கமயமாய்நின்றி லங்கும்-அவர்கட்கன்றோ
தங்குஞ்சாயுச்யபதந் தங்கும்-நமக்குமதிற்
பங்குந்தந்துதவிப் பராபரமருளிரங்கும் (போ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஐயன்குணங் குடியானை யன்றிவே றுண்டென்று
ளாய்ந்து பார்த்தேன்
ஐயன்குணங் குடியானை யன்றிவே றென்றுமென்று
ளாய்க் காணேன்
ஐயன்குணங் குடியானை யானேயென் றறிந்தபின்பெண்
ணறிவாய் நின்ற
ஐயன்குணங் குடியானை யதிமோகத் திருநடன
மாடு வானை.

இராகம்-தோடி-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

அதிமோகத்திருநடனம் புரிந்தானெனங்கள்
ஐயன்குணங்குடியான்

அநுபல்லவி.

அதிமோகத்திருநடனம் புரிந்தானெங்கள்
ஆர்க்குந்தெரியாதென் றன்மூக்குமூனக்குமேனின்று

சரணங்கள்.

1. கஞ்சினிகளைப்போலுங் காலிற்சதங்கை தொட்டுக்
கானன் மயில்போனின்று களித்துநடன மிட்டு
வஞ்சியர்க்காளாக்க வருமூவாசையை விட்டு
வஞ்சநமனைக்காலா லுதைத்தொருகான் மட்டு
மடித்துக்கொண்டேனைக்கையிற்பிடித்துகொண்டருண்மு
றை-படித்துக்கொண்டுளத்தன் புதுடித்துக்கொண்ட (அதி)

2. முத்துக்கெதிர்நின்ற முச்சுடரும்பம்பர மாட
மோகமணி மாலைபொன்முலைமேற்பின்னலு மாட
வருத்தபரஞ்சோதிநின் றருகிற்பாய்ந்துபந் தாட
வாலையம்பிகைகாலே மடித்துநடன மாட
வடித்துக்கொண்டமிர்தத்தைக் குடித்துக்கொண்டானந்தம்
படித்துக்கொண்டடிக்கடி நடித்துக்கொண்ட (அதி)

3. பஞ்சரிக்கும்பல மறைகளாடங்கள் போடப்
பரிபூரணானந்தம் படிந்துமத்தளம் போடக்
கொஞ்சுமனவாசியுங் கொஞ்சிவையாளிகள் போடக்
கோலாகலங்கள்பாடிக்கூத்துமேற்கூத்துகள்போடக்
குதித்துக்கொண்டவன்றன்னை மதித்துக்கொண்டருடன்னைப்
பத்துக்கொண்டெனைவாழ்த்தித் துதித்துக்கொண்ட (அதி)

4. கவசநிறையமிர்த கதிருமிழ்மதிப் பாலை
கலகலெனவேவூட்டிக் களைதீர்க்கமணி மாலை
மலைபோலெழுந்துவந்து மகிழ்ந்திந்தப்பயன் மேலே
மாறுகக்கருணைவைத்து வைத்துத்தலைமேற் காலை
மடித்துக்கொண்டவன்பல்லை கடித்துக்கொண்டெமன்கையை
ஒடித்துக்கொண்டுமெய்த்தவம் முடித்துக்கொண்ட(அதி)

கீர்த்தனைகள் முற்றுப்பெற்றது.

ஆனந்தக்களிப்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ரருளாய்நின்
றிலங்கை யாலே
எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ரருளேயென்
றிறைஞ்ச வேண்டும்
எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ரருளேயென்
றிறைஞ்சி நின்றால்
எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ரருளேயென்
றிரங்கு வானே.

எங்கள் குணங்குடி யானே—நமக்
கின்னுமருள்புரிவானடி மானே (எங்கள்)

1. அத்துவிதப்பொருள் காப்பாம்—எனக்
கானந்தமான பராபரங் காப்பாம்
கர்த்தவியத்தருள் காப்பாம்—என்று
காட்டத்தன்காரணங் காப்பருளித்தான் (எங்கள்)

2. முத்தரெல்லாரையும் போற்றுய்—தவ
மோனநிலைக்குருநாதனைப் போற்றுய்
சித்தரெல்லாரையும் போற்றுய்—என்று
சிறக்குந்தன்போற்றுதலே யருளித்தான் (எங்கள்)

3 கட்டுப்படாவச்சு மட்டங் காலைக்
கட்டுவறியாரைக்காலினால் வெட்டும்
வெட்டியகால்களை வெட்டும்-என்று
வேகத்துடனே விதித்தருளித்தான் (எங்கள்)

4. மூலப்பிராணனை நோக்கும்-நோக்கின்
முத்தியின்வீடுமக்கேவந்து சாய்க்கும்
வாலப்பிராயமும் வாய்க்கும்-என்று
வாசியினைற்றமகிழ்ந்தருளித்தான் (எங்கள்)

5. பன்னிருகால்வெளி மானே-வெளி
பாயாமலுள்ளேமடங்கித் தானே
சென்னியிலூருஞ்செந் தேனே-என்று
சிந்தைவைத்துகட்டித்தந்தருளித்தான் (எங்கள்)

6. தேகாபிமானத்தை வெல்லும்-யோக
தீக்ஷைபெற்றோர்க்குடனமதிற் செல்லும்
மோகாதிபோகத்தை வெல்லும்—என்று
முற்றச்செய்தேமுழுதும் (எங்கள்)

7. ஆயுங்கலையைக் குறைக்கும்-ஆறும்
அங்கணக்கோபுரவாயிற் றிறக்கும்
பாயுமதிப்பால் சுரங்கும்-என்று
படிக்குப்படியேறும்படிக்கருளித்தான் (எங்கள்)

8. மூலக்கனலினை மூட்டும்-ஒளி
மூக்குமுனையிற் றிருநடனங்காட்டும்

பாலைக்கறந்துனக் கூட்டும்-என்று
பட்சம்வைத்தென்னைப் படைத்தருளித்தான் (எங்கள்)

9. கண்டங்கடத்திவைத் தேற்றும்- இன்னும்
காரணமானகடவுளைப் போற்றும்
மண்டியமிர்தத்தைத் தேற்றும்
மாசிலுபதேசம் வைத்தருளித்தான் (எங்கள்)

10 கற்பமுறைகையிற் காட்டும்-வருங்
காலனைக்காலாலுதைத்து விட்டோட்டும்
அற்பவுடற்கமு தூட்டும்-என்றும்
ஆசைபூட்டி யாண்டருளித்தான் (எங்கள்)

11. ஓங்காரதீக்ஷையுஞ் சொல்லும்-நாளும்
உன்றனைக்கொல்லுமனந்தனைக் கொல்லும்
ஆங்காரந் தன்னையும் வெல்லும்-என்றும்
ஆதரித்தாதரித் தாண்டருளித்தான் (எங்கள்)

12. நீங்காதுயோகமும் வாய்க்கும்-தீப
நெற்றிக்கண் மத்தியில் வைத்தொளியாக்கும்
தூங்காததூக்கமுந் தூங்கும்-என்று
தூண்டித்தூண்டிமுச் சுடாருளித்தான் (எங்கள்)

13. பாங்காகஞானம் படைக்கும்-ஐந்து
பாழ்ம்புலவேடரைப்பல்லை யுடைக்கும்
தங்காதமையல் கிடைக்கும்-என்று
சாதுரியமாய்த் தடுத்தருளித்தான் (எங்கள்)

14. மேலூருவெட்டியைக் கூடும்-கூடி
மேலைமுச்சந்தியில்வையாளி போடும்
காலாறிக்கொள்ளவு நாடும்-என்று
காட்டாமறக்காட்டிக் கணித்தருளித்தான் (எங்)

15. வஞ்சிய ராசையை விள்ளும்-விழி
மாயாமயக்கத்தைவீணென்று தள்ளும்
கொஞ்சிக்குதிரைமேற் கொள்ளும்-என்று
கோபத்தைக்காட்டிக் குணமருளித்தான் (எங்)

16. பாலைப்புசித்திட வேண்டும்-என்
பராபர முன்றன்பார்வைக்குத் தோன்றும்
காலைப்பிடித்திட மீண்டும்-என்று
கள்ளத்தன மாய்க்கதியரு ளித்தான் (எங்)

17 தூலத்தை யுங்கெட்டி யாக்கும்-பின்பு
சூக்ஷத்தைக் காண மிகவெளி தாக்கும்
ஞாலத்தையும் விட்டு நீக்கும்-என்று
ஞயமொப்பித்து நவின்றருளித்தான் (எங்)

18. முண்டெங்கென் றும்முப தேசம்-ஓதும்
முன்காலினுதங் கலீமென்றும் பேசும்
கண்டங்கடக்குங் கூசும்-என்று
கண்டங்கடக்குங் கணக்கருளித்தான் (எங்)

19. தங்குதல் தம்பித்த லாகும்-நின்று
தங்காதுகும் பித்தல் ரேசித்த லாகும்
பொங்குதல்பூரித்த லாகும்-என்று
பூசை முறையும்பு கன்றரு ளித்தான் (எங்)

20. முப்பாழ்மு டிந்ததும் புத்தி-அந்த
மூன்றுக்கு முந்திநடந்தது சித்தி
அப்பாழ்வி டிந்தது வெற்றி-என்றே
யாரு மறியா வறிவரு ளித்தான்(எங்)

21. பொற்பிரபை போலொளி பூணும்-அதிற்
பொல்லாத காயமி றந்திடுங் காணும்
செப்புதற் கும்மனம் நாணும்-என்று
செப்பித்தி ருத்திச் சிரித்தருளித்தான்(எங்)

22. சோமபலுந் தூக்கமும் நீக்கும்-போது
சுகமதுகொள்ளவும்போகாம லாக்கும்
பாம்பான பெண்ணாசை போக்கும்-என்று
பாவிமு கத்தையும் பார்த்தருளித்தான் (எங்)

23. ஓங்கார வீடு கிடைக்கும்-அதன்
ஒன்பது வாயிலு மொக்க வடைக்கும்
தேங்காயுங் கல்லை யுடைக்கும்-என்று
தேங்காய்தனைத்தின்னும் பாங்கரு ளித்தான்(எங்)

24. கத்தனருளுங்கை கூடும்-முகக்
கண்முன்பரவொளிபம் பரமாடும்
வித்தகனைத நினைந் தேடும்-என்று
வேதத்தினுவ் விவரித்தருளித்தான்(எங்)

25. பூட்டையுடைத்திட வேணும்-மனப்
பூட்டையுடைக்கவைராக்கியம் வேணும்
ஓட்டை யுடைத்துக்கொள் காணும்-என்றே
ஒருவர்க்குமாகாவுரை யருளித்தா(எங்)

26. மூடிய மாயை விடியும்-உன்னை
மோசப்படுத்துமூவாசை மடியும்
ஓடி யமிர்தம் வடியும்-என்றே
ஓதாமலோதியுடைத் தருளித்தான் (எங்)

27. எட்டடை யோரெட்டுட் கட்டுந்-தூக்கும்
எண்ணுன்கை யுமந்தவோரெட்டு கட்டும்
முட்டுமீ ரெட்டையுங் கட்டும்-என்றும்
முன்னுன்கைக்கட்டி முடித்தரு ளித்தான் (எங்)

28. பொங்குந் திருவருள் வாழி-என்று
பூரணமான பரம்பொருள் வாழி
தங்குங் குருவருள் வாழி-என்று
தன்னருள்வாழியைத்தான ருளித்தான் (எங்)

வாழி விருத்தம்.

வாழிமேல் வாழி வாழ மருள்வாரி வாழிவாழி
வாழிமேல் வாழி வாழ மருணேயம் வாழி வாழி
வாழிமேல் வாழி வாழுஞ் சிவஞானம் வாழி வாழி
வாழிமேல் வாழி வாழுங் குணங்குடி வாழி வாழி.

ஆகு பாடல் - 1011.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடல்

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹி.

நூலினுட்பிரிவு.

பதிகம்.	பக்கம்.
குருவணக்கம்	62
முகியித்தீன்சதகம்	70
முகியித்தீனாண்டவர்	140
அகத்தீசன்சதகம்	141
குருவருணிலை	142
தவநிலை	150
துறவிநிலை	157
நியமநிலை	165
வளிநிலை	173
தொகைநிலை	182
பொறைநிலை	190
காட்சிநிலை	198
தியானநிலை	206
சமாதிநிலை	214
மகுமூதுநபி	224
தவமேபெறவேண்டு	229
குறையிறங்கியுரைத்த	232
நாகூர்மீரான்சாகிபு	233
ஆனந்தக்களிப்பு	234
நிராமயக்கண்ணி	241
பராபரக்கண்ணி	265
றகுமான்கண்ணி	276
எக்காலக்கண்ணி	285
கண்மணிமாலைக்கண்ணி	287
மனோன்மணிக்கண்ணி	296
நந்தீஸ்வரக்கண்ணி	306
கீர்த்தனைகள்	311
ஆனந்தக்களிப்பு	362

பிசுமில்லாஹி.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.
அகடமுறு	220
அகத்துவிழி	263
அகமுதற்	196
அங்கமுமிழ்	285
அங்கிங்கென	243
அங்கைதந்து	303
அசசமில்லாப்	289
அச்சமெமக்	282
அஞ்ஞானம்	256
அஞ்சாத	110
அஞ்சுதூணைட்	235
அடக்கவரிதா	268
அடிக்காயிரம்	300
அடிமை	283
அடியானே	304
அடியாரும்	305
அடியனேனுய்யவு	219
அடுத்துக்	293
அடைத்த	278
அட்டதிக்கு	254
அஷ்டாங்கயோகமே	189
அஷ்டாங்க	290
அனைத்துயிர்	71
அண்டகோடி	64
அண்டகோடிகளு	137
அண்டபகி	251

பாடல்.	பக்கம்
அண்டபிண்டமா	294
அண்டபிண்ட	293
அண்டபுவனமெ	266
அண்டம்புவனமு	267
அண்டுமிரு	260
அதிகப்பிரசங்க	108
அதிமோகமாகி	219
அதிமோகத்	360
அத்தியிலுதித்	185
அத்துவிதமே	287
அத்துவிதத்வாழி	295
அத்துவிதப்பொருள்	362
அந்தமுதன்	86
அந்தாத்தி	242
அந்திபகலற்ற	250
அந்திபகலற்றவக	255
அபயெமனைக்	247
அபயமெமனைக்கா	253
அமையா	254
அய்யனேமெய்	245
அய்யனே	244
அய்யோகூவென்	286
அய்யோவுலகி	230
அரசனரண்	241
அரியபெரும்	268
அரும்பே	282

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அருளகண்டா	76	ஆசாபசாச	95
அருள்பொழியு	134	ஆசானற்காலை	286
அருவிசொரி	280	ஆசைக்கட்லி	263
அல்லல்வினை	269	ஆசைவலைப்பாச	275
அல்லாகூ	338	ஆச்சிதனைத்தேடி	275
அல்லிமலரே	305	ஆடாதுமாடி	302
அல்லும்பகலுமறி	282	ஆடியகூத்தினை	237
அல்லும்பகலு	294	ஆடும்படுபொரு	230
அல்லும்பகலுமடி	277	ஆட்டுக்கறி	299
அலையுமனத்தை	257	ஆணிப்பொன்	293
அவனன்றி	139	ஆணிப்பொன்மதி	300
அவியாமன	280	ஆணையிட்டே	282
அவிழ்ந்த	289	ஆண்டவனென்	334
அழியாவருள்	266	ஆண்டினே	204
அழுக்கைத்	140	ஆதாரனாறு	292
அளந்தாலு	264	ஆதிமுன்	71
அறிவையறி	273	ஆதிமுகம்ம	230
அற்பவுடலாலரு	292	ஆதிமுதலே	241
அற்பவுடல	293	ஆதியந்தங்	306
அற்புதமே	266	ஆதியந்தங்கட	305
அனைத்துயிரு	249	ஆதியாயண்ட	266
அன்புப்பெருக்	81	ஆதியின்மே	285
அன்றெழுதி	334	ஆத்தாளைத்தேடி	309
அன்னைசுற்ற	261	ஆத்தாளையெனை	198
அன்னைபிதாவு	262	ஆநந்தமான	123
அற்பமாங்தே	308	ஆயபன்னிரு	208
		ஆயுங்கலையிரண்டு	292
ஆ		ஆயுங்கலையைக்	363
		ஆதாரமாறு	292
ஆகமத்துக்	255	ஆரிருந்தென்னவர்	104
ஆசரித்தம்பிகை	203	ஆரிருந்தென்னூர்	244

பாடல்.	பக்கம்.
ஆருக்குவந்த	231
ஆர்ப்புக்குயி	260
ஆலமுறுங்	,,
ஆவிதனைக்	280
ஆவியுடல்	264
ஆழாழிதானு	245
ஆழித்தரும்	236
ஆழித்திரளென	239
ஆழியென	105
ஆளவருவோ	272
ஆளாயோ	270
ஆனாலும்பொ	270
ஆனாலுமுன்	267
ஆனாலுமேமை	271
ஆனாலெளியே	272
ஆனைகுதிரை	241

இ

பாடல்.	பக்கம்.
இகபர	72
இடம்பொருளே	245
இடைபிங்கலை	178
இணங்குமெய்ஞ்	62
இதமகித	117
இதமாகவே	211
இதயங்களித்து	100
இந்தவிதய	244
இந்த்ரசாலப்	194
இயல்புகெட்	152
இரக்கத்தினைந்து	234
இருகையு	286
இலைசருகு	131
இல்லாதமாயை	257
இல்லல்லா	312
இல்லாமை	252
இல்லல்லாகூ	270
இல்லினிடங்	307
இனமுஞ்	284
இறந்தான்	242
இன்னமுதே	287
இனவாச	173
இனிக்கண்டறி	302
இனியவமிர்தம்	282
இன்றுளோர்நாளை	217
இன்றுள்ளோர்	279
இன்றைக்கிருப்	239

ஈ

பாடல்.	பக்கம்.
ஈக்களெறும்பு	252
ஈசனேயன்பர்	146
ஈடெனக்கா	264
ஈடோயா	289
ஈறுமுதலுமற்றே	276
ஈனத்துக்கேற்ற	263
ஈனந்தரும்	129
ஈனமின்	230
ஈன்றெடுத்த	245

உ

பாடல்.	பக்கம்.
உச்சிதவச்	304
உடலுக்குயிரே	276
உடலேயுயிரே	287

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
உடல்பொரு	77	உனக்குளெ	295
உடையா	278	உன்ளேமறப்	257
உணர்ந்து	70	உன்மீதிலாசித்	301
உதிக்குமுணர்	285	உன்னேயறிவ	274
உத்தமிப்	301	உன்னேயன்றிவே	251
உத்தமர்கட்	243	உன்னேயின்றியெ	261
உந்தியின்கீழ்	176	உன்னேயன்றியா	252
உமைநம்பி	308	உன்னேயன்றியேழை	309
உமையாளு	307	உனேயாள்வோ	291
உம்பர்க்கு	242		
உயிருக்குயிரான	273	ஊ	
உயிருக்குளுயிரா	250		
உயிர்த்துணேவ	246	ஊசித்னேக்	265
உய்த்தநுணர்	249	ஊத்தைப்	243
உலேபோலெரி	304	ஊரற்று	74
உலேயிவிடுமெ	294	ஊனுகியூனி	86
உலேயிவிடு	280	ஊனுகியுள்	270
உல்லாசமாக	271	ஊனுனகாய	218
உழையோ	283	ஊனெடுத்த	277
உள்ளந்தெளிந்	266		
உள்ளக்கருத்	284	எ	
உள்ளதுரியதெ	246		
உள்ளதுரிய	301	எத்கலேக்குஞ்	263
உள்ளமண	302	எங்கட்குடிக்கரச	93
உள்ளுயிரி	281	எங்களாலொன்	161
உள்ளுள்ளு	255	எங்கள்குணங்	333
உற்றகிளேத்	283	எங்கள்குணங்	362
உற்றுராழாம	232	எங்கள்குணங்	,,
உற்றுரைநம்பி	274	எங்கள்குணங்குடி	348
உற்றுரிருந்தென்னே	230	எங்கள்குணங்குடியா	,,
உற்றுர்களாலு	269	எங்குமருள்	85

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்,	பக்கம்.
எட்டிப்பிடி	280	எப்பொருளுந்	250
எட்டிரண்டு	263	எமனூர்விடு	249
எட்டிப்பிடித்தா	293	எமனைப்	122
எட்டெட்டு	175	எம்மாலிசைந்த	258
எட்டெடை	367	எல்லாப்படைப்	236
எட்டுமோ	292	எல்லாருமானிடர்	230
எண்டிசையுந்	260	எல்லார்க்கமு	276
எண்படா	280	எல்லாரு	332
எண்ணரிய	283	எல்லாம்படி	261
எண்ணாத	278	எல்லைநிலை	83
எண்ணாதவெ	246	எல்லையுமறந்து	103
எண்ணாதவெண்ண	293	எவருடமை	277
எண்ணாதவெண்	281	எவ்வுலகுமேவற்	254
எண்சாணுடம்பு	109	எவ்வுலகுந்	298
எண்சாணுயரத்	231	எழுகடலு	257
எத்தனைதான்	269	எறியுமசத்	237
எத்தவங்கள்	268	எறும்பூரவூர	250
எத்தனை-எத்தனை	236	எற்றுதமாயை	74
எத்தனையாட்ட	318	எனக்கோர்	253
எத்தனையோ	247	எனையாட்	248
எத்தனையோகற்	260	எனையானெனன்	233
எத்தனையோகெ	272	என்னசெய்	125
எத்திசையு	268	என்னதான்	271
எந்நாளு	182	என்பத்துனக்	302
எந்நிலைதன்னை	236	என்னகமிருக்க	97
எந்தமுயிர்க்கே	253	என்னைவிட்டால்	303
எந்தலையிலிட்ட	143	என்றடிமை	144
எந்தவரிவை	249	என்றலைவி	337
எந்தவித	241	என்றுமன்னை	281
எந்தவுயிரும்	255		
எப்பொழுது	268	என்றுமிருப்	246

பாடல்.	பக்கம்.
என்னெஞ்சங்	260
என்னைமறந்தே	350
என்னையறிந்	,,
என்னையுன	253
ஏ	
ஏகப்பெருவெளி	276
ஏகறப்பில் ஆல	133
ஏங்காம	277
ஏங்கியழு	304
ஏச்சுமதி	281
ஏட்டிலெழு	290
ஏதமில்லாத	132
ஏதேது	337
ஏழைமுகம்	269
ஏழையடியே	270
ஏனோவெனை	310
ஐ	
ஐந்துபுல	265
ஐயன்குணங்	359
ஐயையோவென்	336
ஐயையோநான்	325
ஐயையோவென்	,,
ஐயோவுனதரு	276
ஐயோவடிமை	271
ஐயோவெனது	,,
ஐயோவென்	294
ஐயோவெனைப்	64

பாடல்.	பக்கம்.
ஐயோவெனக்	268
ஐவர்க்குமென்னை	265
ஒ	
ஒப்புரவு	283
ஒப்பிலரு	291
ஒழியாப்பி	257
ஒழியாவருள்	266
ஒன்றுக்கு	254
ஒன்றாய்ப்	243
ஓ	
ஓகோவனை	274
ஓங்காரதீக்ஷை	364
ஓங்காரமதுகொண்	208
ஓங்காரவீடு	366
ஓசைமணி	289
ஓடாமலோடி	,,
ஓடித்திரிந்தலைந்து	267
ஓடியலைந்து	229
ஓடியேயுள்ள	260
ஓட்டாதே	247
ஓயாக்கவலை	265
ஓயாக்கவலையி	278
ஓயாதேவென்கவலை	94
ஓயாதோவென்	282
ஓவியத்தை	256
க	
கங்கற்ற	155

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
கங்குல்பகலற்ற	91	கதைபேசி	195
கங்குல்பக-லொழி	248	கரும்புசர்க்கரை	240
கச்சிறுக்கு	303	கரும்பே	270
கஞ்சாவபி	286	கருவிப்பெரு	258
கஞ்சாவின்	170	கருவிவழிதனி	240
கடலிற்கவிழ்ந்த	68	கர்த்தனே	306
கடலின்மடை	250	கர்ப்பூரதீபக்	270
கடன்மடை	130	கர்ப்பூரமேற்றி	299
கட்டழகி	125	கல்லாதகல்வி	261
கட்டாடை	298	கல்லாதவம்ப	107
கட்டிப்பிடி	123	கல்லிலோ	93
கட்டிலினுங்	300	கல்லுமுருகு	252
கட்டுப்படுங்	239	கல்லுமொரு	66
கட்டுப்படாவச்சு	363	லையாமலீராறு	200
கண்டங்கடத்தி	364	கவனமணி	309
கண்டதெல்லாங்	341	கவிராஜரும்	301
கண்டபகலிறவு	255	களியேகண்டு	272
கண்டப்பா	307	கள்ளிக்கருத்	273
கண்டபொரு	82	கள்ளவிருளே	247
கண்டித்த	265	கள்ளினங்க	232
கண்ணனண்	90	கற்றகல்வி	265
கண்ணருவிண்	216	கற்பவழலே	308
கண்ணேமனேன்	268	கற்றபடி	246
கண்ணேமணி	241	கற்பட்டுப்பாய்	238
கண்ணேகருத்தே	167	கற்கங்களுண்	240
கண்ணேகருத்தே	271	கற்பமுறை	364
கண்ணேயென்	297	கற்பூரவுண்டை	265
கத்தனருளுங்	366	கனக்குமிரு	258
கத்தனேயத்துவித	197	கனவுங்கண்	341
கத்திக்கத்திக்	340	கனமாயை	119
கதியாசை	135	கன்மமறுவு	304

பாடல்.	பக்கம்.
கன்னமிடுங்	273
கன்னலின்	149
கன்னலென்	253
கன்றினுக்கே	310
கா	
காகமாய்நின்று	148
காசாசைகொண்	271
காசைவிரும்பிக்	275
காடுங்கரையுஞ்	236
காட்டுக்கொலை	252
காணாதகாட்சி	203
காண்தலா	274
காதொடுகெண்	258
காதம்பரி	298
காதறருங்	245
காமக்கடல்	285
காமக்கடல்கட	244
காமக்குரோதங்க	236
காமக்குரோதமத	233
காமக்குரோதமோ	158
காமரூபி	307
காயாபுரிக்	179
காயாமற்	273
காயக்கருவி	252
காராறெனப்பே	80
காலாழிபீலி	299
காலனும்போய்	308
காவிற்பனி	298
கால்பிடித்துக்	304
காற்றாடிபோல	260
காற்றுப்பட்	298
காற்றுத்தருத்தியை	262
காற்றுத்துருத்தினை	269
காற்றைப்பிடி	180
கானகவிலங்	212
கானற்சல	252
கானலைநேர்	258
கானுக்கெறித்த	167
கி	
கிடையாய்	301
கு	
குடலைநிறைந்	305
குட்டிக்கறி	299
குணங்குடியார்	141
குதிகொள்ளு	187
குப்பவழலை	308
கும்பிக்கிரை	273
கும்பிக்கிரைதேடி	250
கும்பித்திரே	292
குரையிக்குலக்	119
குரனெரிய	284
குவலயக்கவலை	106
குவலயத்தோ	296
குறிவிளக்குங்	273
குற்றம்	310
குன்றுக்குணங்	266

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
கூ		கொப்புவித்தி	248
		கொலைசெ	153
கூசிக்குலாவு	172	கொல்லாவிரத	247
கூடுவிட்டுக்கூடு	214	கொல்லுங்	261
கூந்தவிலங்	297	கொல்லுதற்கு	251
கூந்தலுக்கு	298	கொள்ளாது	178
கூருமவத்தை	244	கோ	
கூறுங்கருவி	248	கோடானு	249
கெ		கோடிபெரு	297
கெர்பத்திலென்னை	254	கோணற்கருப்	258
		கோப்பாக	296
கே		கோமேதகமே	304
கேசரத்தை	307	கோலங்குறி	281
கேசரியா	,,	கோலத்திரு	269
கேசாதிபாத	263	கோலுமன்	98
கேடெலாங்	111	ச	
கேளாயோ	269	சகச்சூதை	170
கை		சக்களத்திபோர்	162
கைக்குள்	118	சட்டரசங்கள்	255
கைக்குஞ்சரி	298	சட்டரச	287
கைபொருளைத்	250	சண்டாள	272
		சத்திசிவ	307
கொ		சதியாயிரஞ்	108
		சந்நிதான	299
கொங்கைதனை	285	சமர்கொடுத்து	306
கொடிகட்டிக்	235	சருவதயா	248
கொடியமனத்	281	சலனசஞ்	103
கொட்டிவைத்த	287	சலக்குமிழி	258
கொண்டனைத்	290	சா	
கொண்டார்க	159	சாகாமற்செத்து	275
கொத்தோ	255	சாகாமற்செத்திருக்கு	356

பாடல்.	பக்கம்.
சாசுவத	138
சாட்டியில்	191
சாருதனீ	261
சாதனையி	191
சாதந்தளிசை	299
சாதிசனத்	274
சாதிபேதத்	101
சாத்திரங்க	274
சாத்திரங்களோதுஞ்	245
சார்ந்தோரைத்	261
சாமிதனை	307
சி	
சிட்டனென	292
சித்தநிரஞ்	265
சித்தந்தெளிந்த	259
சித்தர்கண	295
சித்தாளே	307
சித்திதரும்	280
சிந்தைக்கலக்கச்	254
சிந்தைதனைத்	275
சிந்தைசிதையா	249
சிந்தையறிவை	244
சிந்தையொளி	290
சிவராஜ	250
சிற்பரமே	295
சு	
சுத்தத்திரு	241
சுந்தரச்சோதி	205
சூ	
சூதமுதனீற்	308
சூதொன்று	192

பாடல்.	பக்கம்.
சூத்திரப்பாவை	326
செ	
செகத்துண்	249
செகத்துமயமா	263
செகமுழுதுஞ்	273
செங்கமல	308
செத்தசவ	255
செத்தசவ	255
செத்தாலும்	210
செப்பஞ்செயுஞ்	253
செப்புரு	304
செய்வதெல்லாங்	275
செல்லுமளவுஞ்	158
சொல்லுமுறையறிந்து	274
செல்வப்பெருக்கே	287
சென்மந்	290
சென்மமெடுத்தா	262
சென்னிக்கிசையா	”
சே	
சேத்துமத்	289
சேயாயுமென்	303
சேர்ந்தசுற்றந்	280
சேர்க்குந்திர	281
சை	
சையோகப்	309
சொ	
சொல்லரிய	269
சொல்லரியசுக	128
சொல்லறுமெய்	278
சொல்லாச்	288
சொல்லான்	67

பாடல்.	பக்கம்	பாடல்.	பக்கம்.
சொல்லுக்கிணங்	268	தடையிலுலக	295
சொல்லுட்பதர்	277	தத்தியேகங்கறப்	81
சொல்லுக்கடங்	247	தத்துமனத்	261
சொல்லும்	273	தந்தைதாயென்றே	282
சொற்கடங்காச்	235	தந்தையாய்முதலான	120
சொன்னபடிக்	264	தஞ்சமேதஞ்சமென்	156
சொர்னமலே	301	தன்னேயறிந்தாற்	247
		தன்னேயறிந்தாற்	251
சோ		தன்றேசம்விட்	254
		தன்னிலிருந்த	256
சோமப்பாலூட்டி	292	தனியேனுக்காதரவு	207
சோம்பலுங்	366	தன்னேயறிந்துணரத்	272
சோம்பேறிகள்	257	தன்னேயறிந்து	284
சோற்றுலெடுத்தசுவாராக	193	தற்பரமேசிற்பரமே	287
சோற்றுலெடுத்தசு	291	தம்பனங்கொண்	288
சோற்றுப்பொதி	280	தற்பரமே	295
சோற்றுப்பொதி	269	தலேக்குமினுக்	298
		தற்பரத்தி	310
ஞா		தா	
ஞானகுரு	126	தாயாதிமுதலன்	112
ஞானம்விளே	306	தாயனேயவின்பங்	142
த		தாயாயுமென்றங்	143
தங்கக்கொலு	298	தான்செத்திருந்துலக	216
தங்குதல்தம்பித்	365	தானுசமுத்திரம்	301
தங்குபே	279	தாயிருக்கப்	247
தசநாதமா	184	தாயனேயவின்	254
தசநாடியும்	187	தானேதானென்னுயி	264
தஞ்சமெனு	244	தாயிலுமிக்கா	304
தஞ்சமே	156	தாய்தாயேயென்	310
தடித்தளமே	303	தாயைவிட்டுப்	”
தடிபோலிருக்	302	தாய்மார்களேபாவி	355

பாடல்.	பக்கம்.
தாவியணைத்தெ	303
தி	
திக்கற்றபாவியைக்	147
திண்டுமுண்டான	184
தி குத்திகந்த	233
தின்றுடுத்திப்	256
திக்குவிஜயஞ்	264
தித்தித்தொழுகு	303
தீ	
தீபம்பொருந்து	215
தீதுநலமறியேன்	245
தீதுநலமுதலாஞ்	254
தீர்க்கதெண்ட	306
து	
துச்சனேனாயினும்	154
துள்ளுமனவாசி	181
துற்குணமேகொண்	248
துலங்குமருண்மய	249
துன்புறுமென்	242
துற்கவலையற்ற	251
துற்குணமே	257
துறவின்றிச்செய்	258
துன்பக்கடலைத்	288
துட்டமாமாயை	289
துவளுந்துடையிடை	297
துலங்குமணி	300
தூ	
தூலத்தூளிச்சை	259
தூராதிதூரங்	268
தூங்கியிருந்து	271
தூங்காமற்றூங்கித்	279

பாடல்.	பக்கம்.
தூங்காமற்றூங்கிற்	274
தூலத்தையுங்	365
தெ	
தெரியாதவின்	274
தெள்ளியவான்	288
தே	
தேடியேவந்	75
தேகாதியகிலப்	115
தேவரீர்திருவடிக்	151
தேனைப்பழித்தபே	157
தேயந்திடவு	159
தேடியபொருள்	240
தேசிகனானென்	241
தேனமுதேபாகு	244
தேரூப்பிரப	248
தேங்காய்க்கிள	253
தேடுவதுநா	255
தேகமுடையுமெ	,,
தேயாபஞ்சாட்சர	258
தேகாபிமானத்	259
தேனோடுபோகாய்	265
தேடக்கிடையா	268
தேனமிர்தமூறத்	274
தேசிகநானென்	284
தேசிநடை	286
தேகாபிமானத்	363
தை	
தையலர்களாசை	110
தொ	
தொலையாத	84
தொலையாப்பவ	211
தொந்தங்கடிந்	243

பாடல்.	பக்கம்.
தொல்லுலகி	246
தெண்டர்பணித	256
தொல்லைப்பெறு	259
தொண்டாசை	263
தொண்டரிட	291
தொடுத்தனைத்து	303
தொண்டுசெய்ய	277
தோ	
தோகையிளமின்	309
ந	
நடையுடன்கிடை	88
நயமேயுரைந்தறி	128
நடனமிடுவாசிதனி	135
நவகண்டயோ	206
நஞ்சுண்ணு	233
நற்பூசசந்தன	235
நற்பவளக்	283
நரம்புதசை	239
நரம்பென்புதோ	259
நவசூத்திரத்	284
நற்பவளக்	287
நட்டநடு	294
நற்பதவியும்	295
நல்லோர்க்கு	306
நம்பினபேர்க்	346
நா	
நாடுமோமுத்	95
நாவினுனிதனை	99
நாசச்சரீரத்	114
நாசமோச	136
நாட்டுறவஞ்சா	141
நாடுநடுவனை	213
நாளைக்கிருந்திட	231
நாட்டமென்	,,
நாடுநகருண்டு	232
நாணுமடவாரை	291
நாவிநுனியி	232
நாலிரண்டரைமு	237
நாதமுங்கீதமு	239
நாசிநுனியிடை	240
நாட்டுமிருவினையு	243
நாய்க்குவிருந்தோ	252
நாமவத்தை	253
நாழியுப்பு	255
நானேநெரு	257
நாலுதிக்கினும்	259
நானேதிருவடியை	262
நாவாற்புகழ்க்கெ	267
நாதாந்தமூல	267
நாற்நரச்சடல	269
நாசிநுனிகடை	286
நாமாண்மை	283
நாற்றங்தொலைய	293
நாதவிந்தால்	290
நாற்காலி	300
நாட்டமங்கு	275
நி	
நித்திரைதனிற்	68
நிலையமுடனெங்க	83
நிதியாசையற்	102
நின்னதருளன்றி	259
நிசமானதெய்	160
நித்தனேநித்	168

பாடல்.	பக்கம்.
நிட்டூரமின்னார்	171
நித்தமாய்நன்னி	78
நிற்கும்பொழுதா	295
நின்னைச்சரண	244
நிஷ்டைநிறுவிக	246
நின்செயல்க	249
நினைப்புமுதிப்புமே	250
நித்தமுனைத்தொழா	269
நிலைநாட்டுங்	272
நிறைந்தபரி	279
நிதியாசை	290
நிற்குணத்தை	290
நில்லாவுடற்கு	292
நினைவுங்	238
நீ	
நீக்கமறவெங்	72
நீராழமாகவென்	124
நீராற்றிரள்குமிழி	253
நீளுங்கரணமுத	251
நீட்டிக்குருக்க	265
நீச்சாப்பெருகி	272
நீங்காதுயோக	364
நீண்டாண்	233
நெ	
நெஞ்சகத்தில்	251
நெறியற்றவம்	106
நெற்பதர்க்கே	288
நெக்குருகி	295
நே	
நேச்ம்வைத்த	278
நேரம்வழிகாட்	262
நோ	
நோக்குநோ	73
ப	
பறுதானிபத்	63
பலவுமாயொன்று	76
பசுபாசவாசவினை	117
பட்டதுவுங்கெட்	140
பஞ்சரித்து	166
பத்துவயதுடைய	307
படிக்கும்படிக்கு	231
படர்ந்தமனங்குடி	243
பற்றற்றுநின்ற	245
பருவமதுசெய்ய	250
பல்லுயிரும்போற்	251
பல்லாயிரங்கோடி	252
பஞ்சசுத்திசெய்த	256
பட்டுடையுமொ	281
பசப்பிப்பணம்	283
பழகப்பாவிவரும்	,
பலவிடத்தைக்	284
பங்க்ப்பழிப்பை	285
பட்டைக்கருப்பு	287
பவக்கடலைநீ	288
பட்டிப்பசும்	292
பணத்தைப்பண	295
பதித்தமனம்	,,
பச்சைப்பருப்பு	299
படையாதெல்	301
பட்டும்பணிகளு	236
பல்லையுதழ்கடிக்க	302
படுத்தப்படுத்து	303

பாடல்.	பக்கம்.
படியோர்க்கெல்	303
பன்னீரொழுகு	304
பத்துவயதுடைய	199
பணமூடியானெ	309
பன்னிருகால்	363
பாமுத்தன்	311
பா	
பார்த்திக்கெ	88
பாரிரோவெ	92
பாயுமீராறுகலே	99
பாசக்கயிற்றுவலே	123
பாராகியெப்பொரு	87
பாற்பசுதனேப்	175
பாவிடுக்குங்	232
பாரினிற்பலவி	237
பார்க்கப்பலவி	270
பார்க்குமிட	242
பாவபுண்ணி	243
பாயும்பசுபாச	243
பாதமுடிநடுவும்	248
பாசவினையெல்	256
பாட்டைப்படி	259
பாசமறவார்	262
பாகாய்க்கசி	264
பாதமுடியின்	,,
பாசமொழித்துநெ	265
பாவவுடலெடுத்	270
பார்க்கப்பலவித	240
பார்க்கப்பலவிதமா	276
பாவமுந்தாண்டி	207
பாசவினைபோக்கி	272

பாடல்.	பக்கம்.
பார்ப்பாயோ	279
பார்க்கப்பலவித	272
பாணிக்கவொண்	276
பாகமுடன்	277
பாடிப்படித்த	279
பார்ப்பாயோ	279
பாலங்கடந்து	294
பாலனுகவுங்கான்	297
பால்பழமுந்தே	299
பாதம்பூசித்	300
பானைச்சோ	302
பாஷாண்டிக்	309
பாங்காகஞானங்	364
பாலைப்புசித்தி	365
பாடையிலே	318
பி	
பிடியாரைப்போலும்	298
பிரியாதபேரின்ப	115
பித்தம்பிடித்தலேயும்	244
பிரியாவுனதடிமைப்	248
பிரியாவருணிலேயைப்	249
பின்னையொருவர்	263
பித்தம்பிடித்தபிர	,,
பித்தர்கள்	288
பிணம்பிடுங்கித்	309
பீ	
பீற்றற்றுருத்திதனே	279
பீற்றற்றுருத்தியிற்	194
பீச்சாத்திரண்டமு	287

பாடல்.	பக்கம்.
பு	
புதல்வரெனுமுதலைகள்	96
புகழுவார்புகழும்	154
புந்தியிதமகிதப்	257
புத்திதெரியாப்	259
புத்தியகங்காரம்	261
புவியுமெழுவானும்	282
புண்ணீரொழுகிப்	288
புவனத்தரச	300
புனிதகுணங்	339
புண்ணாய்க்கசிந்து	251
பூ	
பூட்டையுடை	366
பூமிப்பரப்பைவலம்	258
பூரணமேவற்புத	282
பூத்தமலரெடுத்	294
பூக்குமருண்மலரே	305
பூஞ்சோலைவாழு	221
பெ	
பெந்தமொடு	79
பெண்ணாசையெல்	230
பெற்றெடுத்தமாதர்	235
பெட்டிகிரையப்	262
பெண்டுபிள்ளை	276
பெண்கணிர்த்த	296
பெண்ணேமயிலின	297
பெண்ணாயுலகமெ	309
பெண்கொண்ட	315
பெண்களுக்குப்	351
பே	
பேயைப்பழித்தபெண்	159
பேசாதுமவுனத்	202
பேய்ச்சுக்கட்டங்காத	242
பேச்சற்றுஞ்சிந்	246
பேசாவிடமறிந்தும்	248
பேராறபெரிய	257
பேதலித்தே	276
பை	
பையலோநெ	165
பொ	
பொன்னாசைபெ	137
பொல்லாதகாய	150
பொந்துதேடித்தே	163
பொன்னைப்பழித்	164
பொறிபுலனடங்	238
பொய்யுங்கவடு	248
பொல்லாவென்	257.
பொய்வாழ்வை	258
பொங்குகருணை	261
பொன்னான்மய	270
பொய்யடிமையா	276
பொய்யெடுத்தா	279
பொய்யேமிகுந்த	286
பொய்ப்பொருள்	288
பொய்கோத்த	291
பொன்னைப்புதை	294
பொன்மலரே	305
பொற்பிரபை	366

பாடல்.	ப கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
பொங்குந்திரு	367	மடம்புகு	278
பொடியமனத்து	281	மண்டபமுங்	281
போ		மன்னுங்கருவி	,,
போக்குவரவற்ற	239	மடிப்புங்கொலை	284
போருக்கே	257	மருளாத்தவ	285
போக்கும்வருத்து	260	மண்ணுமுத	284
போதமயமாக	276	மருவுதகைமறைந்	286
போதத்தனம்படைத்	279	மலிகாதல்கொண்	288
போற்றுமற	288	மண்ணுதி	290
போதத்தனம்	301	மலைக்குமலைகிரி	291
போனதெல்லாம்	302	மண்டைநடு	292
போதகத்தைப்	308	மதபேத	293
போகக்கவலை	244	மலர்ந்திருக்கும்	296
போவோங்குணம்	357	மலர்மாலைகள்	297
ம		மண்ணையமுங்	300
மகுலியத்தானதா	62	மங்காதொளி	,,
மன்னியதவத்தி	66	மல்லாந்தூர்	302
மட்டிகளினுங்கே	113	மகத்தோனே	306
மக்கநகராளும்	132	மகாவித்தை	308
மனம்பெரும்பாதை	207	மடக்கிமடக்கி	310
மண்டபவுள்	237	மா	
மண்பட்டநெ	242	மாச்சரியஞ்	271
மனவாக்கணைகா	242	மாளாமயக்கருத்து	275
மட்டுக்கடங்	246	மாதவர்க்கரசான	65
மன்னுமுயிர்க்கு	,,	மாயாதவோயாவி	121
மத்தித்தினூடேப	247	மாளிகைவேல்	235
மன்னிக்கவொண்	249	மாதவர்தன்னை	237
மன்னுங்கலைஞான	262	மாதாபிதாவும்	258
மனம்பாசமற்று	,,	மாதாபிதாவும்	266
மடக்கெடுத்து	264	மாறுயநற்கருணை	267
மறைப்பொருளை	273	மாந்திரத்துக்	267

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
மாசில்பரவெளி	306	முத்திவருப்வித்	285
மாயைவலைவீசி	309	முக்காலமும்	299
மான்பிரிந்தகன்	,,	முடிமன்னர்	300
மாணையமணமுடித்	310	முடிதூக்குமன்	301
மாதாவசியாகி	290	முடியடியாய்கின்	306
மாராயவெள்ள	280	முனீஸ்வாரி	308
மாடகூடங்க	284	முத்தரொலாம்	310
மாயைமுதலாகி	89	மும்மூலயோக	306
மாதவத்தோர்	296	முண்டங்கென்	365
மாதாபிதாவுமே	278	முடிமீதினுமகுட	299
மி		முட்டைபொறி	,,
மின்னனையபொ	257	முப்பாழ்முடிங்	366
மீ			
மீசையுள்ளா	354	மூ	
மீசையுள்ளா	,,	மூடமெனதறிவே	260
மீளாவெளியில்	245	மூலவரையுண்	177
மு		மூலப்பிராணனை	183
முத்தைநவமணி	79	மூலமுதலாறுவரை	200
முகில்கவியுநமீ	139	மூலமுகம்மது	321
முத்துநவரத்	146	மூடும்விருக்கி	251
முத்தர்பணிசெ	151	மூலமுதலாறு	256
முன்னையேமூட்டு	190	மூடமெனதறி	261
முத்திதரும்வேத	243	மூக்குமுனக்கு	302
முன்றாற்சுருதி	251	மூலவொளி	307
முன்றாளெம்	254	மூலப்பிராண	183
முட்டாளெனு	260	மூலாதாரத்	298
முன்னாளிருந்த	264	மூக்குகுத்தி	292
முத்தர்க்கும்	266	மூலக்கனவினை	279
முக்கண்விழி	271	மூதக்கனன்	291
முப்பாழும	,,	மூடியமாயை	367
முத்திதருமெய்ஞ்	272	மூலவர்க்க	291

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்
மெ		வண்டாய்ப்பறந்தே	97
மெத்தத்துணி	233	வகையொன்றுமறி	145
மெத்தப்படித்த	247	வலைவீசமுலையமை	162
மெய்யெடுத்த	279	வங்குவங்கென்று	209
மெத்தமயலுற்	294	வஞ்சவேல்	334
மெய்தொழவு	295	வஞ்சியாசையை	235
மெய்ம்மஞ்சட்	,,	வற்றுச்சமுத்திர	242
மெய்தவழு	297	வஞ்சமழிந்து	243
மெய்யானபெய்யுட	116	வஞ்சங்குடியிருக்	245
மே		வன்னவுடைக்கு	297
மேலாங்குணங்குடி	141	வன்னத்திருக்	246
மேலிட்சுவாண	256	வஞ்சமின்றியென்	254
மை		வஞ்சப்ரபஞ்ச	260
		வல்லாரைக்	273
மைந்தர்களைப்பெற்	259	வவியாவருளமிர்	297
மையலெனுமாலை	286	வன்னச்செழும்	303
மைச்சினிச்சி	290	வற்றுவருட்செ	304
மைதீட்டவு	296	வஞ்சியர்செ	305
மோ		வஞ்சியாா	365
மோகந்தவிர்க்கமுலை	201	வங்கெனுமோர்	327
மோனமவுனமணி	242	வங்கெனுமுபதேச	328
யா		வனவாசமேக	293
யானைரதமேறு	277	வா	
யானையுனைநம்பி	216	வாதனையிறக்க	186
ர		வாராக்கருணைமழை	243
ரத்தினங்கள்	300	வாதேயகண்ட	245
ரசயோக	308	வாசகத்தின்ஞான	262
ரா		வாசனையைப்போக்கும்	,,
ராஜாங்கம்வேண்	282	வாழுகிறோமெ	264
வ		வாதுக்கடரவரும்	268
வணங்குவார்க்	70	வாராயோவெ	270

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
வாராயோவை	275	வெல்லரிய	188
வாசிதனிலேறி	277	வெட்டவெட்	224
வாசியிஞனேறி	285	வெட்டவெறும்	277
வாசிவாவென்று	286	வெற்றிதரு	278
வாய்ச்சதெனக்	291	வெம்பிமிக	294
வாமப்பாலைபெருக	297	வெய்யிற்பட்	298
வாயேபுலம்பி	247	வே	
வானோரநூலே	259	வேததேவாந்த	90
வார்ந்துசிங்	268	வேறற்றசுத்தபரி	101
வி		வேதாந்தசாரமே	113
விண்ணுக்குள்	238	வேடிக்கையும்	127
விண்ணமுதன்	242	வேதங்களாலு	250
விண்ணோடுமண்ணு	252	வேதச்சுவையைத்	259
விளகும்சுடரினையும்	261	வேதமறைப்	267
விண்ணடர்காண	279	வேற்றோருருவர்	274
விள்ளரியுவே	281	வேஷத்தனை	280
வில்லங்க	281	வேஷந்தனைப்போ	275
விற்புருவத்	291	வேட்டைபெயு	278
விறங்கினங்க	293	வேதக்கருவை	282
விண்கொண்டு	294	வேதியர்க்கு	283
விண்ணதியா	252	வேரைவே	,,
விரிந்தசரியைமூ	256	வேதாந்தவேத	284
வீ		வேல்விழியார்	289
வீடோவென்	277	வேசைக்குணத்	301
வீண்காத	289	வேசியென்ற	302
வீடுகாடென்	289	வை	
வெ		வையப்பொய்	278
வெட்டவெளி	214	ஜெகத்மயமாய	263

திருப்பாடலகராதி.

முற்றிற்று.